பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

இராஜமணி மாலை.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் அரசு நிலையும்,
அவர்கள் வபாத்தும், அமீறுல் மூமினீன் அபூபக்கர் சித்
திக்கு றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்க ளரசுநிலையும், அவர்
கள் வபாத்தும் அமீறுல் மூமினீன் உமறு கத்தாபு
றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களரசு நிலையும்,
அவர்கள் வபாத்தும், அமீறுல் மூமினீன் உது
மான் றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்க ளரசு நிலை
யும் அவர்கள் வபாத்தும், அமீறுல் மூமி
னீன் அலி றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்க
ளரசு நிலையும், அவர்கள் வபாத்தும்,

இமாம் ஹஸன் றலியல்லாஹு அன்ஹு, இமாம் ஹுஸைன்
றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்க ளரசு நிலையும், அவர்கள்வபாத்
தும், ஹஸன் றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்களின் குமாரர்
சிகாமணியாகிய ஸைனுல் ஆபிதீனவர்களரசு
நிலையும் சொல்லப்பட்ட

இராஜமணி மாலை.

மகாகனம் பொருந்திய இளையாங்குடி கவிஞ முஹம்மது
ஆலிம் ஸாஹிபவர்களிடத்தி லுரைவாங்கிச், சோதர
குடியிலிருக்கும் ஊ. பிச்சை ராவுத்தரவர்களின் குமாரர்
பக்கீறு மதாறுப் புலவரவர்கள் பாடியதை

மதரூஸ் திருவல்லிக்கேணி,

ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்
அவர்களால் தங்களது
ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1952. [ரூபா. 2-8-0
ஹிஜ்ரி 1372-ஹு

Q7:417
N52

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

இராஜமணி மாலை.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் அரசு நிலையும், அவர்கள் வபாத்தும், அமீறுல் மூமினீன் அபூபக்கர் சித்தீக்கு றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்க ளரசுநிலையும், அவர்கள் வபாத்தும் அமீறுல் மூமினீன் உமறு கத்தாபு றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களரசு நிலையும், அவர்கள் வபாத்தும், அமீறுல் மூமினீன் உதுமான் றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்க ளரசு நிலையும் அவர்கள் வபாத்தும், அமீறுல் மூமினீன் அலி றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்க ளரசு நிலையும், அவர்கள் வபாத்தும்,

இமாம் ஹஸன் றலியல்லாஹு அன்ஹு, இமாம் ஹுஸைன் றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்க ளரசு நிலையும், அவர்கள் வபாத்தும், ஹஸன் றலியல்லாஹு அன்ஹுவர்களின் குமாரர் சிகாமணியாகிய ஸைனுல் லாபிதீனவர்க ளரசு நிலையும் சொல்லப்பட்ட

இராஜமணி மாலை.

மகாகனம் பொருந்திய இளையான்குடி நயினா முஹம்மது ஆலீம் சாஹிபவர்களிடத்தி லுரைவாங்கிச், சோதர குடியிலிருக்கும் ஊ. பிச்சை ராவுத்தரவர்களின் குமாரர் பக்கீறு மதாறுப் புலவரவர்கள் பாடியதை

மதறாஸ் திருவல்லிக்கேணி,

ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்

அவர்களால் தங்களது

ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1952. [ரூபா. 2—8—0

ஹிஜ்ரி 1372-வரு

பக்கீர் மதாறுப் புலவரவர்க ளியற்றியது.

கலித்துறை.

எல்லா நபிகட்கு முன்னமதாக விளங்கவந்த
நல்லோர் முஹம்மதும் யார்களும் பேர்கள் நானிலத்தில்
வல்லோன் கிருபையில் ராஜாங்கஞ் செய்த வசனங்களை
மல்லிகை மிராஜ மணிமாலையாக வழுத்தினனே.

ஹபீபு முஹம்மதுப் புலவரவர்க ளியற்றியது.

விருத்தம்.

பாமணக்கு மிராஜமணி மாலையதாய்ப் புவிமீதிற் பகர்ந்தான்மேன்மை
நாமணக்குந் தன்மையதாய் நல்கின்னிம் மண்டலத்து ணயமிக்கோங்கப்
பூமணக்குந் தடஞ்சோலைப் புடைசூழ்ந்த சோதரக் குடியின்மீதில்
மாமணக்குந் தமிழ்கடலைக் கடந்தபக்கீற் மதார்ப்புலவன் மவுல்கின்றனே.

மீறான் கனிப்புலவரவர்க ளியற்றியது.

விருத்தம்.

நதிபழுத்த புனிதநெறி ஹபீபிறஸூல் யார்களுக்கும் கனியின்பாலர்
துதிபழுத்த சரிதையெல்லா மிராஜமணி மாலையெனத் துலக்கஞ்செய்தான்
நிதிபழுத்த சோதரக் குடிதனிலே நேர்மையுட னுதித்தனேக
மதிபழுத்த தொல்கலை முற்றுணர்ந்த பக்கீர் மதாறுநா வலனென்போனே.

97807

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

இராஜமணி மாலை.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லத்துடைய சரிதையும், நான்குயார்களுடைய
சரிதையும், இமாம் ஹுஸைனர் அவர்களுடைய சரிதையும்
காஸிம் அலியக்குபர் முஹம்மது ஹனீபா அவர்கள்
சரிதையும், ஸைனுல் ஆபிதீனவர்கள்
சரிதையுஞ் சொல்லப்படும்.

இராஜமணி மாலை.

காப்பு—அறுசீர் விருத்தம்.

பூமலர் வாசம் போலே பொருந்திய சமதா யென்னும்
மேவிய வுயிர்கள் யாவும் விளங்கவே யமைத்துப் பூவிற்
சோபித மாகவெல்லாந் துலங்கிய தூய கோவே
காவினர் கவியான் சொல்ல காதனே காப்பு நீயே. (1)

புதியவ னுண்மைத் தூதாய்ப் புவிதனில் நபிமார்க் கெல்லாம்
அதிபதி யாகத்தோன்றி யருங்குபிர் களைந்து தீனை
மதியென வளரச் செய்த முஹம்மது நபினர் தம்மின்
கதிமலர்ப் பாதம்போற்றி ஹக்கதனைத் துதிசெய்வோம். (2)

தொங்கல்.

வானோர் தமக்கெல்லாங் குருவதாகி வல்லோன் கிருபையாற் புவியில் வந்த
தேனர் மலர்புயத் தபூபக்கர்தங் திருவடி போற்றியே யான் பணிந்து
தானேன் முஹம்மதை யுவந்து போற்றிச் சங்கையாகவே அரசுசெய்து
தீனுந் துலங்கவே தருமமீந்த திருவினுமறுகத் தாளைப் போற்றி. (3)

இறைவ னஹமது நபிக்கனுப்பு மிலங்கும் வேதத்தைக் கோர்வைசெய்தே
மறைமி லுவப்பான வுதுமானினல் மலரடி போற்றி யான்பணிந்தே
திருவி னிறையவ னருமைத் தூதாய்ச் செகத்தி லேவந்த விறஸூலுல்லா
அருமை மிகவுள்ள மருகரலி யண்ணல் பாதம்புகழ்ந் தேத்துவேனே. (4)

சுவதை தமரர்கோன் தொட்டி லாட்டத் துயி லு நவமணி யானபாலர்
தவங்கள் தனில்வந்த ஹஸனுஸைனார் தாங்கள் மலரடியான் போற்றியே
கவன வாம்பரி தனைநடத்தும் காசி மலியக்குப் பலுகத்தலை
புவனந் தனில்நெஞ்ச மீதில்மிக புகழ்ந்து வாழ்த்தியே புகழுவேனே. (5)

திங்கள் வதனத்தி னிறஸூலுல்லா செவில்தானீன்ற ஹஸனார் வள்ளல்
சங்கையாகிய தவத்தினாலே தாலந் தனில்வந்த காரணீகச்
செங்கை யுளவேந்தா யுதித்தபாலர் ஸெய்னு லாபிதீ னரசருட
தங்க மயமான பாதம்போற்றித் தாலந் தனில்யானும் துதி செய்வேனே. (6)

காவின் தருவளர் பகுதாதில் வாழ் கருணைக் கடலான அபுஸாலிஹு-
பூவி லவர்செய்த தவத்தினாலே புதியோன் இருபையா லுதித்தபாலர்
பாவுக் கிசைதரு முஹியித்தீனின் பாத மிரண்டு மென்சிரமேல் வைத்தே
நாவுக் கிசையவே யருள்புரிவீர் நன் முஹியித்தீன் குதுபொலியே. (7)

சுவனந் தனக்கொரு மணிவிளக்காய்த் துலங்கு முஹியித்தீன் பேராக
அவனி தனிலுள்ள மாணிக்கப்பூ ரசன்குத் தாசருள் பாலராக
நவமா மணிபோலே புவியில்வந்த நாகூர்ஹமீதொலி யாண்டகையைத்
தவமா யான்போற்றி மணிமாலையின் சரிதை தனையெடுத் துரைசெய் வேனே

மருப்போதி மாலை புயந்தாகிய முஹம்ம திறஸூலின் மணிமாலையைத்
திருப்பத்தூர் வாழுந் தீனோர்களின் செல்வனென்னும் லாலாமிய்யான்சாஹிபு
வரப்ரசாதத்தா லுதித்தபாலன் மதியோன் முஹம்மது கான் சாஹிபு
தரைத்தலம்மீதில் மணிமாலையாய்ச் சாற்றும் படிசொன்ன சங்கையாலே. (9)

திங்க ளழகான பள்ளிவாசற் சிறந்தங் கிலங்குமங் கலக்குடியிற்
சங்கை பொருந்தவே மணிமாலையின் சரிதை யுரைசெய்ய மனமகிழ்ந்து
செங்கை பொருந்திய தீனர்வாழ்கச் செழிக்கு மழைமாரி வருஷிக்கவே
எங்கும் நிறைந்தோனே கிருபைசெய்வாய் எல்லாபறக்கத்தும் வளந்தேறவே.

நாட்டுச் சிறப்பு.

அறுசீர் விருத்தம்.

திருமுஹம் மதுதங் கீர்த்தி ஜெகமெலாம் பெருகி மிஞ்சி
நெருங்கியே வெள்ளை மேகம் நிறைகட லிறங்கித் தண்ணீர்
பருகவுஞ் சூலுண்டாகிப் பாரெல்லாம் ஜொலிக்க மாரி
பெருகிய நதியின் வெள்ளம் பேரொலி யான தம்மா. (11)

கன்னலங் கழனி தோறுங் கதிர்நெல் விளைவதாகி
இன்னிலந் தனிலே யாரு மின்பமு மகிழ்ச்சி பொங்க
அன்னம துண்டு மெய்மி னுதியைப் புகழ்ந்து போற்றி
நன்னிலை பொருந்து மக்கம் நற்றவம் பெற்ற நாடே. (12)

எழுசீர் விருத்தம்.

மதிதவழ் வதுபோற் சுதைமிக விளங்க வரையெனுந் துலங்கிய மாடம்
நதிகளும் பெரிகித் தருவமும் வளர்ந்து நேர்மையும் வணக்கமுந் துலங்க
நதியினும் பெருக்காய்த்தினவர் யாரும் நாயனைத் தொழுந்தவ மோங்கிப்
பதிகளுக் கரசாய்ப் புவிதனில் விளங்கும் பலனருள் பெருகுமா மதினம். (13)

கடைகளுந் தெருவு மாளிகை யெவையும் கனகங்கொ ளிரைச்சலி னார்ப்பும்
தொடையல ரணிந்த பேர்கள்யா பாரந் துலங்கிய வாய்மையி னார்ப்பும்
கடலென முழங்கு மோதையின் மேலாய்க் கவின்முஹம் மதுசலவாத்தின்
செடிகளுந் துலங்கி மதியென வளருங் கிருபைகள் பொருந்துமா நகரம். (14)

தொங்கல்

எல்லாம் படைத்தவன் கிருபையரு ளிலங்கு முஹம்மதின் மணிமாலையில்
வல்லோ னபியுல்லா வறலாற்றினை வழுத்தக் கேளுங்கள் சிலகாரணம்
ஸல்லல் லாஹபி தயாபரரைத் தனியோ னொளிவினில் வெளியாக்கியே
மல்லி மலர்வாச ரொளிவானதை மவுனத் திறையவன் சுவனமீதில். (15)

முத்து மணியாக வமைத்திறையோன் முன்பிலே வைத்தே மனம் பூரித்தான்
சுத்தம் பொருந்திய முத்தானதைத் துலங்கு மயிலாக அமைத்ததனை
மெத்த நாள்மட்டும் கடுகையீந்தான் விளங்கும் வயதினை யிறையறிவான்
சித்த மிகவாகி யாதிநாயன் சிறந்த கிந்திலாய்த் துலங்கச் செய்தான். (16)

ஆதந் தொடுப்பாக வருநபிமா ரவர்கள் தலைமுறை யைம்பத் தொன்றில்
நீதம் பெருகிய மக்கமென்ற நிலத்தி லப்துல்லா நுதலிலாகிச்
சோதியாகவே துலக்கமாகித் துலங்கும் ஆமினார் வயிற்றி லாகிக்
காதம்பரிமளங் கமகமென்ன ஹபீபு முஹம்மது நபியுதித்தார். (17)

தேசந் தனக்கெல்லா மணிவிளக்காய்ச் செல்வர் வளரும்நாட் விதுமைகோடி
போசர் வயதுதானிருபத்தைந்திற் புவியில் கதீஜாபால் நிதியம்வாங்கி
வாசம் பொருந்தவே சாமூரேகி வாணிபம் செய்தே பறக்கத்தாக
நேசர் தாம்வந்து மக்கமென்றே நிலத்திற் குவைவீது மகளார் தம்மை. (18)

மணந்தான் சூட்டியே வாழுநாளில் வல்லோன் கிருபையால் தீனுண்டாக்கிக்
குணங்களாகவே யிருக்கும் நாளிற் குலத்தோ ரெழுதிய நிருபத்தாலே
கணங்கள் பொருந்திய திமுசுதேச ஹபீபு ராஜனா மக்கம் வந்தே
மனம் போல் மதிதனை யழைக்கச்செய்து மற்றோரோடுதானு மிஸ்லாத்திலாய்.

தீனுந் துலங்கவே யிருக்குநாளிற் சிறந்த பெரியவ னுதவியாலே
மானின் பிணைநின்ற நபிநாயகம் வந்து மதினத்தி லரசராகி
வானி னமரோர்கள் மிகவும் போற்ற வையந் தனிலுள்ள அரசர்களை
நானி லந்தனில் தீனிலாக்கி நாலியார்களும் படைகள் சூழ. (20)

மன்ன ரசுஹாபி மார்கள் வாழ்த்த வானின் கார்மேகங் குடைநிழற்ற
வென்று மரசர்கள் திறையளக்க விலக்கும் வாசனை கமகமென்ன
அண்ணல் முஹம்மதின் மகளார்களி லழகு பொருந்திய பாத்திமாவை
மின்னும் கதிர்மேனி அலிதமக்கே மேலோ னுதவியால் மணஞ்சூட்டினார். ()

ஆதியருளாலே பாத்திமாவு மலியு மனமகிழ்ந் திருக்கு நாவில்
நீதிபெரியவன் கிருபையாலே நிலத்தி லசனுசை னுருதித்தார்
காதர் முஹம்மதும் பேரன்மாரை நல்லோர் அருமையாய் வளர்க்கும்போதிற்
சோதி யவனுட கிருபையாலே துலங்கும் செல்வங்கள் வளர்ந்தேறவே. (22)

மக்க மதினமும் சீனமீனமகரி புக்கட்டு கைஸர்தேசம்
மிக்க புகழான யெமன் ராஜ்ஜிய மிசுறூர் குருசானி காஹூா ஜங்கும்
சிக்கத் தாவுடன் திமுசுகாடுஞ் சிறந்த சுகுருவும் திருப்பாற் றாரிற்
றிக்கில் விளங்கிய தேசராஜர் திறைகள் தான்கட்டி வருவார்களும். (23)

நிதிகள் தனையெல்லாம் நபிநாயகம் நிலத்தில் பைத்துல்மால் தனைநிறப்பி
மனமீ துள்ள தீனோர்க்கெல்லாம் வழங்குவார் தர்ம மிகமிகவே
அதிபர் கொடுக்கின்ற வரிசைவாங்கு மஸ்ஹாபிகளெல்லா மகிழ்ச்சிப்பொங்கப்
பதியில் வளர்நீதம் பெருகிவாழும் பாரிலெனும் செல்வம் வளர்ந்தேரியே. (24)

சோம னழகான பள்ளிவாசற் றுலங்கு மங்கலக் குடிமீதினில்
நாமந் துலங்கிய மதிமுகத்தார் நல்லோ ரெனுமப்துல் காதிர் லெப்பைக்
கோமா னருளாலே தவங்கள்செய்து குவலயந்தனில் லீன்றபாலன்
ஈமான் மிகவுள்ள இல்முதாரி யிலங்கு மதிமுகத் தழகில் வாசன். (25)

குஞ்ச ரம்போலே மனதயாளன் குறுஆ னோதலின் குயிலோசையான்
கஞ்ச மலர்ப்பத நபியைப் போற்றும் கனவா னுமல்லா பிச்சை லெப்பை
மஞ்சு கொடைமிடும் நபியிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மதின் சரிதை கேட்டு
நெஞ்சந் தனிலேதா னேர்மையாக நிலத்தில் மிகப்பெற்ற செல்வம்போலே. ( )

நீனுந் துலங்கவே நபியிறஸூல் செழிக்கும் பயிர்விளைத் திருக்குநாளில்
மானும் புலியுடன் மாடாடொட்டை வந்தோர் துறையிலே புனலுண்ணவே
வானின் ஜிபுரீலு நபிபால்வந்து வல்லோ னெடுசொல்லும் வரிசைகளும்
தேனின் மலர்மாலை புயங்கள் தாங்கித் திருமுஹம்மது நபியிருந்தார். (27)

நல்ல லம்புய நபிநாயகம் வல்லோன் தனைபோற்றி யிருக்கும் நேரம்
எல்லாம் படைத்தவ னெடுத்தான் கொண்டங்கிறங்கி னர்புவி தனிற்ஜிபுரீல்
அல்லா சலாம் சொன்னான் ஹபீபேயென்றே ஆலநபியுடசமூகத் துற்றார்
ஸல்லல்லாநபி புரத்தியோதித் தனியோனெடு கேட்டே யிருக்கும்போதில். ( )

அங்கே ரந்தனி லலிதம்பால ரசனு ருசைனும் நபிபால் வந்தே
பின்னும் ஜிபுரீலின் மடிமேலாக விரும்பியிருந்தாரே யிருபாலரு
மென்னும் பெரியவன் றஹ்மத்தரு ளென்றே அமர்க்கோன் மனமகிழ்ந்தார்
மன்னர்மிகபோற்று நபிநாயக மனதிலொரு வெண்ணந் தானுகியே. (29)

சந்த்ரவதனத்தின்பேரன்மாரைத் தான்பார்த் துரைசெய்வார் ஹபீபுல்லாவு
மெந்த விதத்தாலே ஜிபுரீல்மடி யிருக்க லாநீங்க ளிருபேர்களு
மிந்த நிமிஷத்தி லிறங்குமென்று ரியம்புவாரப்போ ஜிபுரீலுமே
மந்த ரங்குடை மிடுநபியே வரிசை முஹம்மதே மணிவிளக்கே. (30)

சிந்தை பூரித்தேன் மனம்பொருந்தும் செல்வ ரெனதுட மடியிலாக
வெந்த விதத்தினாற் பேரன்மாரை யெனது மடியைவிட்டிறங்கச் சொன்னீர்
கந்தம் கஸ்தூரி வளர்நபியே கருத்தை யுரையுமென்றார் ஜிபுரியீல்
அந்த மொழிக்கெதிர் நபிநாயக மருளு வாரப்போ தமுத வாயால் (31)

எல்லா வமரர்க்கு மதிபாக விறையோ னும்மைத்தா னமைத்தானென்ன
வல்லோன் ஜிபுரியீல் மடியின்மேலே மதலை யிருக்கவுந் தகுமதாமோ
உல்லாசமுள்ள ஜிபுரியீலே யுள்ள சேதிக ளிதுதானென்ன
அல்லா வுடச்சொல்லை யருளுங்கோவே ஆயாசம் வேண்டாம் மனதிலென்றார்.

அண்ண வுரைக்கேட்ட அமரர்கோனு மருள்வா ரமிர்தம்போல் நபிதம்பாலி
லென்ன முஹம்மதே நபிஸல்லமே யிவர்களிருவர்க்கு மிறையோன்சொல்லால்
மன்ன நான்வந்து பணிவிடைகள் வாகாய்ச் செய்தே யிருக்குகின்றேன்
முன்ன ராதிதானோரிறவில் மொழிந்த வரலாற்றைக் கேளுமென்றார் (33)

அலியும் பாத்திமா வுந்துயில்கால் அழூதா ருஸைனாரு மவனிமீதில்
நலமா யெனைவந்து புவிமீதினில் நாயனே தொட்டிலாட்டுமென்றான்
நலமேல் நான்வந்தே யுஸைனாருக்குத் தாலாட்டருளியே யிருந்தே னென்னத்
தலமானுடர்பாலர் மடிமேலானாற் குற்ற மிருக்குமோ நபிநாதரே. (34)

ஆதி யருளினா லிருபாலர்க்கு மனேகம் பணிவிடை செய்யலாகும்
சோதி துலங்கிய பேரன்மார்கள் சுயமா யெனதுட மடியிலானார்
நீதி மிகவுள்ள சுபசோபனம் நிறைந்த ரஹ்மானும் கொடுத்தா னென்றும்
சிதம் பொருந்திய மனமீதெல்லாம் செல்வமடைந்தேனான் யாறஸூலே. (35)

அதுகேட்ட ஹ்மது நபியும் சொல்வா ரகவல் தனைகேளும் ஜிபுரியீலே
மதிவி னழகான பேரன்மார்கள் மடிமேலாகிய கருத்தைக் கேளீர்
பதியின் மீதினிற் றோப்புகார்க்கும் பாங்காய் தகியத்துக் கல்வியாரும்
மதிபோ லழகான மாதுளத்தின் வர்க்கங் கொண்டுவந்தே யிவர்கட்கீவார். (36)

அவரேதானென்றே யெனதுபோ ரருமையாயுங்கள் மடியிலானார்
தவமும்பெருகிய ஜிபுரியீலே சார்ந்த பாலர்கள் கருத்தீதென்றார்
நவமா யமரர்கோ னிதனைக்கேட்டு நாலாம் வானத்துக் கப்பாலுற்றுச்
சுவனந்தனி லுள்ள தோப்பானதிற் றுலங்கு கனிகொய்தே புவியில்வந்தார். ( )

வந்து நபிபாலிற் பேரன்மார்க்கு வழங்கினார்கனி மாதுவளைச்
சிந்தை மகிழ்ச்சியா யிருபாலரும் சிறந்த கனி வாங்கிப் பகுந்துண் கையில்
வந்திங் கிபுலீசு மிரவலர்போல் வடிவந்தானாக்கிக் கரநீட்டியே
யெந்தன் பசியாற வெனக்கோர் கொட்டைஈயவேண்டுமென் றியம்பினானே(38)

இதுகண்ட மரர்கோ னமுதநாவா லியம்பினா ரப்போ கோபமாக
மதுவின் கனிகேட்டமாயோனிடம் வசன மோதிய வகையே தென்றார்
பதிலொன் றுறையாம லிபுலீசவன் வனவா சந்தனி லேயோடினான்
விதுவின் கதிர்மேனிச் ஜிபுரியீ லும் விசும்பி லானாரே புவிநீங்கியே. (39)

மருநாட்காலையிற் நபியிறஸூல் மாளிகையின்மீதி லிருக்கும்போது
பெருநா ளாகவே மதினமுள்ளோர் பிரிய மிகவாகிப் பாலர்க்கெல்லாம்
வரிசையாகவே துகிலுடுத்தி வாசம் பரிமள மிகத் திமிர்த்து
குறைவி க்குலத்தோர்கள் செல்வரெல்லாங் கூட்டமாய்நின்றே விளையாடினார்.( )

அன்ன காலையி லஸனுஸைனு ரவர்க ளுடுப்புகள் தன்னைப் பார்த்தே
தன்னு ளிருவரு மழுது வாடித் தாரையாகவே கண்ணீர்விட்டே
பன்னு முஹம்மத ரிடத்தில்வந்தே பகர்கண்ணீர்விட்டே யியம்பலானார்
மன்னர் மிகப்போற்று நபிஸல்லமே முஹம்ம தெனுமெங்கள் பேரனாரே. (41)

இன்று ளானது பெருநாளென்றே யிருக்கு மதினத்தார் குழந்தையெல்லா
மின்னும் பலவன்னத் துகிலணிந்து விளையாடுகிறார்கள் பலமாகவே
மன்னரே எங்கள் முஸ்தபாவே வழங்குந் துகிலுக ளிருவர்க்கென்றே
முன்னு லஸனுஸைன் கண்ணீர்விட்டு முஹம்மதிடந்துகில் கேட்டுநின்றார். ( )

மறையி லுவப்பான நபிநாயகம் வச்ரமணிமாடந் தனைத்திறந்தே
அறைகள் தனைப்பார்த்தா ரவ்விடத்தி லவர்கள் தமக்கான துகிலில்லாமற்
திறையின் மணிமுத்தாயிலங்குமான சிறந்த அஸனுஸைனார்கள் தம்மை
யுரையி னழுதவாய்ப் பாலர்கண்ணீ ருடையோனபிகையாற்றுடைத்தோதுவார்.

மல்ல லம்புய நபிநாயக மடிமேற் பேரன்மார் தம்மைவைத்துச்
சல்லாபமதாக விறையைப்போற்றித் தபக்கமாகவே யிருக்கு நேரம்
அல்லா பெரியவ னிதை யறிந்தே யருளு வானப்போ ஜிபுரியீல்பால்
உல்லாச முள்ள அமார்கோனே யுலகந் தனிலேதா னபியின்பேரர் (44)

கவன மிகவாகித் துகில்கேட்பதாற் கதிரின் வெண்துகில் விரைந்தெடுத்து
புவனந் தனிலாகி நபிபேரர்க்குப் புகழ்ச்சியா யீந்தே வாருமென்றான்
சுவனந் தனில்வந்தே ஜிபுரியீலும் துலங்கும் வெண்துகி லிரண்டெடுத்தே
புவியி லிறங்கியவ் வமரர்கோனும் புகழ்ச்சியாய்நபி கரத்திலீந்தார். (45)

மயிலின் வடிவென விறஸூ லுல்லா வாங்கித் துகில்களைப் பேரர்க்கீயத்
துயராயழுகிற அஸனுஸைனார் துலங்கும் வெண்பட்டு வேண்டாமென்றே
ஜெயங்கள் தானுள்ளநபிதம்பாலிற் செகப்புடன் பச்சைத்துகில் தாருமென்றே
நயங்கள் பொருந்திய விருபாலரும் நபியின் வதனம்பார்த் தழுதாரப்போ. (46)

திங்கள் வதனத்தி நபிநாயகம் சிறந்த வெண்பட்டைப் பார்க்கும்போது
தங்க நிறமாக செகப்புப் பச்சை தானே துலங்குகின்ற துகிலெடுத்தே
மங்கு லிடுங்குடைநபியிறஸூல் வழங்கினாரப்போ பேரன்மார்க்கே
யெங்கும் துலங்கிய பட்டிதென்றுமெடுத்தே யணிந்தார்களிருபாலரும். (47)

பச்சைத்துகில்தனை அஸனணிந்தார் பாங்காயுஸைனாரு கெம்பணிந்தார்
வச்சிர மணிப்புயத் திருப்பாலரும் வானின் துகிலுகள் தனையுடுத்தி
அச்சி லடித்தாப்போற்கதிர்மேனிக்கு மழகு பொருந்திய துகிலாடைக்கு
முச்சத்திருக்கின்ற கதிரவனு மொழித்தான் மேகத்துளவன்வெட்கியே. (48)

அக்கே ரந்தனில் நபிநாயக மஸனா ருஸைனார் தம் மழகை நோக்கி
யென்று நலமுள்ள மனமகிழ்ந்தே யிறஸூலில் முஹம்மது யிருக்குநேர
மின்னும் சிறகுள்ள ஜிபுறியீலும் விசனமிகவாகிக் கண்ணீர் விட்டார்
மன்ன ரிறஸூலு மிதை யறிந்து வழுத்துவா ரப்போ ஜிபுரீலிடம். (49)

நல்லோ ரமரரே சொல்லக் கேளும் நயனத் தினிற்கண்ணீ ரேன் விட்டீர்கள்
சொல்வீ ரெனதிட மிப்போ தென்று துலங்க முஹம்மது நபியுங்கேட்டார்
வல்லோன் ஜிப்ரியீ லிதனைக் கேட்டு வதனத் துறுங் கண்ணீர் துடைத்தே சொல்வா
ரெல்லா பறக்கத்தும் பெற்றகோவே யென்ன நான் சொல்வே னிப்பூமியில். (50)

தஞ்ச முடையவ னஸனாருக்குத் தாலந் தனிலிட்ட விதியைக் கேளீர்
மஞ்சு குடையிடும் யறஸூலே மானி லந்தனி லஸனார் வள்ளல்
குஞ்ச ரங்கரித் தளங்களோடு குவல யந்தனி லரசாளுநாள்
வஞ்சக முள்ள வுமையாகுல வம்ப னொருத்தனாற் பகையுண்டாகி. (51)

வெஞ்சமற் செய்தே அலிபாலனை வெல்ல முடியாதெங் கவனாலென்ன
கஞ்ச மடமாதை யிவருக்கீந்தே கலியாணம் செய்தே அஸனார் வள்ளல்
பெண்சொல் லதினாலே பேரனாரும் புத்தி மயங்கியே யிறைவிதியால்
நஞ்சுப் பானகந் தனைகுடித்து நாத ரஸனாரும் பதவி சேர்வார். (52)

மதியி னழகான வுஸைனார் வள்ளல் மானி லந்தனை யரசாளுநாட்
பதிவிட் டவரேகு பாலையிலே பகைவர் மிகவந்தே வளைந்து கொண்டு
சதிகளாகவே சிரமறுப்பார் தனியோன் பதவியி லவர்சேருவார்
துதிகள் மிகச்செய்யு மிருபாலரின் துயரந் தனையெண்ணி யழுதேனென்றார்.

ஈது மொழி கேட்டே யிறஸூலுல்லா இருதயக் கண்ணீர் பொழிதலாகி
யோதுவா ரப்போ ஜிபுரியீல்பா லுமையா குலத்திலே பகையாரென்றார்
நாதரே யெங்கள் நபிஸல்லமே நம்பும் தமதுட தோழ ரென்றார்
வாது நடக்கிற பிற்காலத்தில் வையந் தனிலேதா னிருப்பதாரு. (54)

சொல்வீர் நீவிரென் றுரைத்தபோது துலக்குவ ரப்போ ஜிபுரியீலும்
வல்வீர முள்ள நாவியர்கள் வையந்தனிலேதா னுபாத்தாகியே
செல்வி பாத்திமா சுவனம்சேர்ந்து ஜெகத்திற் பிற்கால நடக்குமென்றே
கல்வியார் போற்று மமரர்தாமுங் கறுபலா மண்ணைக் கரத்தாலள்ளி. (55)

நபியா முஹம்மதின் கரத்திலீந்தே நவினுவா ரப்போ ஜிபுரியீலும்
புவியி லுஸைனாரும் பதவிகாலம் பிடிமண் சோரிய தாகு மென்னத்
தவிசி லிருக்கின்ற ராஜகோவே தால மண் செப்பி லடைத்தேயுங்கள்
நவமா மனையாரி லும்முசல்மா நலமாங் கரத்திலீந் திடுவீரென்றார். (56)

அன்ன வுரைகேட்டு நபிநாயக மதுபோல் மனைவியார் கரத்தி லீந்தே
யென்னனின் பேரன்மார் விதிகளீதோ யெனது றஹ்மானே யாகுதாயே
மின்னும்படியான பாலகரும் விதிக ளிவைதானா வாங்கிவந்தீர்
மன்னர் தனக்கெல்லா மணிவிளக்கே மனங்கள் தயங்கியே வாடுவீர்கள். (57)

ஆதிறஹ்மானே அஸனுஸைனார்க் கமைந்த விதிதானோ புவியிலென்று
நீதி பெருகிய நாச்சியார்க்கு நிகழ்த்தினா ரப்போ திதுசேதியைச்
சோதி மயில்மாதர் மனங்கலங்கித் துலங்கும்பாலரை மடிமேல் வைத்தே
யேது நான் செய்வேன் மகவேயென்றங் கிருதயத்திலே யுருகிச் சொல்வார். ()

பதம்

உங்க டனையன்னை வளர்த்தசீரை யுடையோ னறிருவா னுயர்மணியே
தயாபரரே மகனே யுங்களோர்மைகள் ஓர்மைக ளெவாறி வார்புவியில்
தேசமீ தரசாள் வீர்களென்றும் சிந்தையில் நினைத்தேன் மனந்தனிலே
யெனதின் பத்தின் கனியேயென்ன தீவினைதனை யறியேன் புவியில். (59)

சுவன வெண்டுகி லணிந்திடும் பலன் சோதனை யிதுவோ வெனுங்கெதியே
அவன்விதியோ மகனே பின்னாட்டுயரங்கள் துயரங்கள் உமக்குள்ளதோ பாலரே
பெற்ற வயிறது பற்றியெரியுதே நற்றவமகனே நவமணியின் தவநிதியே பாலரே
ஆதி பெரியவன் பெரியவன் விதியிஃதோ செல்வரே. (60)

தொங்கல்

ஆல முஹம்மது நபிநாயக மருமை யாகவே வளர்த்தபாலர்
மேலோன் றுஞ்சுகாளெனது செல்வர் விசன மடையவும் புவிமீதினிற்
கால விதியினா லுஸைனார் மணி கலக்க மடைவரோ கறுபலாவிற்
சால நெருக்கடி வந்திடுமோ சங்கை யிதுதானோ வென்றழுதார். (61)

மருவின் மலர்க்குழல் மாதாவாடி மக்கள் தனைநோக் கியழுகும்போது
திருவி னிறையவ னபியுல்லாவும் சிந்தை கலங்கியே யழுதாரப்போ
தரையி லுண்டான வுயிர்க ளியாவுந் தவக்க மாகியே கண்ணீர்விட்டே
யிறையோன் சுவனத்தி னமரோர்களு மிலங்குமாதரு மழுதாரப்போ. (62)

மதியை யழைத்திடு நபிநாயக மகளா ரழுகையை மிகமாற்றியே
பொதுவான புகழ் ஹதீது சொல்லிப் புகழ்சேர் முஹம்மது மனையிலானார்
பதியினமரோரும் ககனிலாகிப் படைத்தோன் தனைப்போற்றி யிருந்தாரிப்பகல்
நதியிற் புனலினை யழைத்த வள்ளல் நாயன் தனைப்போற்றி விசனமுற்றே. (63)

இருந்தாற் மனைதனில் மூன்றுநாளா யிரஸூல் முஹம்மது நபிநாயக
வரங்கள் மிகவுள்ள அபூபக்கரு மன்னா ருமறுது மானவரும்
சிறந்த தினொரு மசுஹாபிமார் தேர்ந்த மதியுள்ள மாபியாரு
மாங்கள் வளர்ந்தோங்கும் நபிபால்வந்தே யரிதாய் வணங்கியே ஸலாங்கூறினார். (64)

மன்னர் முஹம்மதுப் பிரதி சொல்லி வந்த பேர்களை யிருங்களென்று
ரன்ன வுஸரபோலே முஸ்லிமெல்லா முஹம்ம திலிருந்துதானுரை செய்குவார்
எங்கள் முஹம்மதே யாரஸூலே யெங்கள் தனக்கெல்லா தங்கமேரே
யின்னாள் முத்தினம் வரையில் நும்பா லேது விசனங்களானதிப்போ. (65)

சொன்னாற் றெரியுமென் றெல்லோர்களும் தய்ய நபிதம்மை யுவந்துகேட்டார்
கன்னல் மொழிசொல்லி யாசர் போற்றும் ஹபீபுல்லாவுமே யுரைசெய்குவா
ரென்ன நான் சொல்வேன் தீனோர்களே யெனது பேரனார் துயரங்களைப்
பின்னு லஸனுஸை னாரையொரு பிலாவா னுமையாவி லுதித்து வந்தே. (66)

நஞ்சாலஸனுரைக் கொல்வானென்றும் நாதருளை ஞுரைக்கறுப லாவில்
வஞ்ச மாகவே வழிமறித்து வாளாற் சிரசினை யறுப்பானென்றும்
இஞ்சொல் மொழியுள்ள ஜிபுரியீலு மியம்பி விட்டவர்ககனிலானுர்
பஞ்சி லெரியுற்ற பாவனை போற் பாரில் விசனமா யிருந்தேன்கேளீர். (67)

பற்றில் லாகிதிவந்திட்டா லும் பகுத்து தீனோர்க்குக் கொடுத்தேனல்லா
லிற்றை நாள்வரை யொருகுற்றங்கள் யானுந் தீனோர்க்குச் செய்திருந்தால்
சுத்தமாகவே நமது பாலிற் சொல்லிக் கடன் வாங்கு முமையாக்களே
வைத்துப் பின்செய்ய நினைத்தீராகில் வஞ்சந் தவராதீர் நீங்களென்றூர். (68)

ஈது மொழிகேட்டு தீனோரெல்லா மிருதயக் கண்ணீர் பொழிவதாகி
யேது தான்செய்வோமிறைவாவென்று மெல்லாப்பேர்களு முருகிவாடிக்
கோதில்லாதொரு நபியைப்போற்றிக் குலத்தோர் யாவரு முறை செய்தார்கள்
ஆதி பெரியவா யாகுதாயே ஆல மீதெல்லாம் படைத்தகோவே. (69)

ஈரேழுலகுக்கு மாதியான விறையே யுனதருட் பெரு நாச்சியார்
பாரி லுவந்தீன்ற பாலர்மீதிற் பகையுண்டாக்கின்ற பாவிக்கேதா
னேராய் றஹ்மானீ யவன்தனக்கு நெருப்பி னரகமே கொடுப்பாயென்றே
மாரி யதுபோலுங் கண்ணீர்விட்டு வழுத்தி யவர்வர் மனைகள் சேர்ந்தார்.

மாவி யாவப்போ தனித்திருந்தே வள்ளல் முஹம்மதை யுவந்துபோற்றி
பூவில் நமதுட பேரன்மார்க்குப் பொருதும் பின்பகை யின்றுரென்றே
நாவா லுரைசெய்வீர் நபிஸல்லமே நாயனருள்பெற்ற முஸ்தபாவே
வாவி யுதிப்பஃ தார்குலந்தான் பகரு மெனக்கேட்டார் மாவியாரும். (71)

வல்லோ னருள்தூதரிதனைக்கேட்டு மனது வருத்தமோ டுறைசெய்தார்கள்
நல்லோர் தோழரே சொல்லக்கேளும் நமக்கே பகையான காரணங்க
ளெல்லோர் தொழுதுதான் மிகறுப் விட்டிங் கெழுந்து வருகிற நாளதனிற்
பொல்லாங் காகவே யுமதுபுயம் புகிதா யென்மூக்கிற் பட்டதாலே. (72)

சமையந் தனிலப்போ நான்தானெண்ணும் தன்மைதனைக்கேளு மாவியாரே
உமையா குலத்தோர்க்கும் ஆஷிமோற்கு மூலகந்தனிற்பகை வருமென்றேதான்
நமதுமனமெண்ணுங்கருத்துப் போலேநாயன்ஜிபுரீலுமது போற்சொன்னுர்
புவியிற் பகைசெய்யப் பிற்காலத்திற் பிறப்பா னுமதுட மகன்தா னென்றூர்.

ஈது மொழிகேட்டு மாவியாவு மிதுக்காகமதிடம் பகைதா னென்று
யேதுகாரண நடக்கு மென்றே யிருநி லத்தினி லடித்துவீழ்ந்தே
ஆதி றஹ்மானை நினைத்துவாடி யழுது குரல்விட்டே மாவியாருந்
...ங் கிதென்ன காலமென்றே குதித்து விழுந்தவ ரழுது சொல்வார். (74)

...ஹ்மானே யாகுதாயே ஆலந் தனையெல்லாம் படைத்தகோவே
...பெரியோனே துயிலில்லாத தூய்யறஹ்மானே சுடரின்பமே
...ன் செய்வே னிப்பூமியி லெக்கா லத்துள்ள பகைகளீதோ
...ன் றணுகாமற் காத்தருள்வாய் தாயே நீயென்று புலம்பினுரே. (75)

பதம்.

நாச்சியார் பெற்றபாலர் மீதினில் நான் தானே
பகையான இந்த நானிலத்திலே
காட்சிகாண நபியைப் போற்றிக் காத்திருந்தேனே
வெகு கால மாகவே

யெண்ணி மனது மயங்குதேயிப்போ தெந்தனுதியே
விதி தந்த சோதியே
விண்ணவர் வந்துபோற்றும் பாலரை விஞ்சையாகவும்
பாவி நஞ்சையார் செய்வார்

மந்தரக்குடை வள்ளலாருக்கே மாற்ற மானேனே
பகைதோற்ற மானேனே
யெந்தன் தோழரே யாமுஹம்மதே மிருதயம் நோகுதே
மனமீறி யுருகுதே. (76)

தொங்கல்.

முன்னமாவியா வழுதுபாடி முகத்தி லறைந்தவர் வதனஞ் சோர்ந்து
தன்னாலெழுந்துதா னபியைப்போற்றித் தனது மணிமாடம் வந்து நின்றே
அன்னநடைமாது மனையாளைப்பார்த் தருளுவா ரப்போ மாவியாரு [னே.
முன்னுளெனக்கென்று முளைத்திருந்தாய் முகிலின் குழல்மாதே மொழி மின்

பாவி மகனையும் வயிற்றில் வைத்துப் பகையுண்டாக்கவா மணம் சூட்டினேன்
ஏவ லறியாதமடமயிலே யிந்தாவுன துட மகர்வாங்கென்று
பூவி லஷறபு கரத்திலீந்து போடிநீ யென்றே தலாக்குச்சொன்னர்
தாவா யேதொன்று முரைத்திடாமற் றந்தைமனிமாடம் போய்ச்சேர்ந்தனள்.

ஆலந் தனிலப்போ மாவியாரு மகத்தில் நினைந்தாரே யோர்மையெண்ணம்
கோல மணஞ்செய்யும் கோதையாளைக் குவல யத்தினில் விலக்கிவிட்டோம்
வால கதிர்மேனி யவிபாலர்க்கு வையந் தனிலேதான் பகைவராது
மேலோன் தனைநாடி யிருந்து நாமும் விதியின் தவங்காட்ட மாவோமென்றே.

மனதில்மாவியா வருத்தம் நீங்கி வள்ளல் முஹம்மதை யுவந்துபோற்றிக்
கனமும் பொருந்திய வணக்கமாக ஹக்கன் தனைநாடி யிருக்கும் நாளி
லினத்தார் யாவரு மிறைதம்பேரி லின்பு மிகவுள்ள பிரியமுற்றார்
வனத்தில் மானுக்குப் பிணையாய் நின்ற வள்ளல் முஹம்மது பிரியம்பொங்கி.

மேலோ னபியுல்லா மிகுருபினில் விளங்கும் வணக்கந்தான் முடிந்தபின்னர்
நாலி யார்களும் புடையற்சூழ நாற்பத்தீ ரப்பு அஸ்ஹாபிமார்
பாலி விருக்கவே மாவியார்க்குப் பாங்கா யுரைசெய்தார் நபிநாயகம்
ஆல மீதினில் முஸ்றூர்ப்பதி சார்ந்த நாட்டுட னரசாளவே. (81)

மாவி யாருக்கே நன்கொடைகள் வழங்கி னேனிப்போ புகழதாகப்
பூவி லனைவரு மறிவீரெனப் புகழ்சேர் முஹம்மது நபி சொன்னர்கள்

நாவி னுரை செய்த வசனங்கேட்டு கலியார்களு மஸ்ஹாபிமார்
மேவித் தவஞ்செய்யும் யாறஸூலை விரும்பிப் புகழ்ந்தேத்தி யிருக்கும் போதில்.

மூன்றாங் கடிதமு மிஸ்றவர்க்கு முஹம்ம தெனுகபி யெழுதியீந்தே
மன்ன ராக்கியே மாவியாரை வானக் கதிர்போலே துயிலனைந்து
மின்னும் படியான மகுடஞ் சூட்டி வெற்றிப் பரிமீதி லேறச்செய்தே
தன்னின் முஸ்லிம்கள் சிலபேருடன் சங்கை யாகவே யனுப்பிவைத்தார். (83)

வந்தார் மாவியா மிஸ்றாருக்கு வாகார் முஸ்லிம்க ளெதிரியாகிச்
சந்த்ர னழகான குடைதுலங்கச் சரியாக நின்று கட்டியங்கூற
விந்தை யாகிய முரசடிக்க விளங்குங் கவரிகள் மிகத்துலங்க
வெந்த முஸ்லிமும் வந்துபோற்ற விருந்தார் கதிர்ச்சிம்மா சனத்தின்பேரில். ()

உமையா குலத்தோர்களு வந்துவாழ்த்த வுடையோதலங்களும் பெருகிவாழ்க
வமையும் நாட்டார்கள் வந்துகாண்க வருமையாகவே திறையளக்கக்
குமுசு விளங்கிய சிம்மாசனம் குதாயி னருளென்றே யிருந்துமன்னர்
தமது மனமுள்ள தயாளம்போலே தர்ம நீதமா யரசாளுநாள். (85)

அரச ராயுற மாவியாவு மனேக நெறிகீதம் வளருநாளி
லிறையோன் விதியது தவறிடாம லிலங்கு மாவியா ரொருநாளினில்
மருவின் மலர்மாலை புயங்கள்தாங்கி வாசம் பரிமள மிகத்திமிர்ந்தே
யிரவு தனிலேதான் பரமதாக விருந்தா ராசரும் குளிர்காலத்தில். (86)

கந்துல் மழைமாரிக் காலமீதிற் கண்டுயில் செய்தங் கவரெழுந்திஸ்க்
திஞ்ஜாதனக் கந்தகமாவியாரும் மெழிலாய்வெளிவந்தே யிருந்தாரப்போ
தங்குமிடத்திலே மண்டிகட்டித்தான் தகர்ந்து மழையினு லிளகாலாலே
யங்க ணிருக்கின்ற சுவரானதி லாண்குறிதன்னை வைத்தா ரப்போ. (87)

தேளுச் சுவருள்ள வெடிப்பிருந்து சிறந்த வவருட கலத்திற்கொட்ட
வேலை புடவையைக் களைந்தெறிந்து விட்டுக் கதறியே விழிநீர்சிந்த
வாழும் பெயரெல்லாம் வருவீரென்று வயிற்றி லறைந்தவ ரழுகும்போதி
லூழி தனிலுள்ள வுமையாக்கூட்ட முவரி போலவே வந்துகூடி. (88)

மன்னர் மாவிய சடலமீதில் வடியும் வேருவை தன்னைப்பார்த்தே
யின்னுட்டேட்கொட்டும் விஷமீதென்றே யிருந்தபெய ரெல்லாம்வருத்தமுற்றே
தன்னால் வருகிற கண்காரரைச் சலதி யுடனேதிப் பார்மினென்றார்
கன்னல் தவருமற் குளையடித்துங் கடுப்பங் கதிகமாய் புலம்பினரே. (89)

பதம்.

வீட்டி லிருந்து வெளியி லாகம் விதியின் காலமோ
தேளுப்பதி விருந்ததோ
வாட்டமாகிறேன் யாறஹீ மல்லா வைய மீதிலே
வெகு வருத்த மாகவே

பார்க்கப் பண்டிதர் கூட்டிவாருங்கள் பாரிலுள்ளோரே
வந்த லூரி னீதரே
யார்க்கு மிவ்விதி வருவ துண்டுமோ ஆதிநாயனே
யிஃதேது காரணம்
சங்கம் பொருந்து மின்ரு நாடுள்ள
தயவுள்ளோர்களே நான் துயரமாகவே
எங்கே தரிப்பே னெவ்விடஞ் செல்குவேன்
எந்தனுதியே நானிந்த வேளையிற்
காலம் வந்தென்னைக் கோலஞ்செய்யும் காரணமிதோ
விந்தப் பாரின் மீதிலே
ஆலந்தன்னிலே தேட்கடுப்புக் கவிழ்தமில்லை யோகா
ணெவ்விதம் செய்குவேன்.

தொங்கல்.

எவ்விதம் செய்வேன் யாகுதாயே யெனது துயர்மாற்ற வொருவரில்லை
திவ்ய வேர்வையு மிகவுண்டாகித் தியங்கி மாவியா மயங்கும் நேரம்
புவியி லேயுள்ள பூனைக்கண்ணன் புழங்குன் தடியூன்றி நடந்தவனும்
பவித மாகவே மாவியாபாற் பாங்க தாய்வந்து சொல்லுவானே. (92)

கொட்டுத்தேளது மாவியாவே கொடுக்கு முறிந்தது கலமீதினி
லெட்டுத் திசையுள்ள மருந்தானுலுமிந்தக் கடுப்பும் தீராதாகையால்
திட்டமாகிய இளமயிலைச் சேர்ந்தாற் கடுப்புத்தா னீங்குமென்றுங்
கட்டா யமதான மருந்திதையான் களறினே னென்றான் பூனைக்கண்ணன். ()

பாரி லவன் சொன்ன வசனங்கேட்டுப் பகருவா ரப்போ மாவியார்தான்
மாறு பாடான மருந்தீதுகாண் மாதை யான்சேர்ந்தால் லமலாகுவாள்
காரின் குழல்மாது மைந்தரீன்றால் ஹபீபு பேர்க்குப் பகையுண்டாகும்
சீரா யினமொரு மருந்தானதைச் செப்புவீ ரென்றார் மாவியாவும். (94)

ஈது மொழிகேட்டு வைதியன்சொல்வா னெந்த மருந்திலும் குணமாகாது
மாதில் ஹைல்மாறுங் கிழவிதன்னை மருவினீர் சேர்ந்தா ல்மலாகாது
கோதை வயதன்னுளாகப் பார்த்துக்கொண்டால் நிமிசமென் றவனுரைத்தான்
சாதி ஹபஷிமா குலமீதிலேதையா லிருந்தாளே யொருகிழவி. (95)

நினை ரேகியே யழைத்துவந்தார் சென்ற வயதுக ளெண்பதுள்ளாள்
கூனித் தடிவூன்றி மிகத்தள்ளாடிக் குலுங்கச் சிரிக்கவும் பல்லில்லாமல்
மேனி நரம்பெல்லாம் வெடுவெடுத்து வீழியு மாறுகண் விருத்தையானும்
பூணிப் பாகவே மாவியார்பாற் பொங்கு வாய்சப்பி வந்தாள்மாதோ. (96)

அன்ன விரவினில் மாவியாரு மடிமை தான்வாங்கும் விருந்தையானை
யென்னும் பெரியோனே யாகுதாயே யெனது விதிசால மிவளைச்சேரப்
பண்ணுஞ் சோதினை நீதானென்னும் பாங்காய்த் திரைபோட்டே யவளைச்சேர்ந்
அண்ணல் மாவிய சுந்தலமு மவன்தான் வயிற்றிலே கருவாச்சுதே.

[தரச்

மாதைச் சேரவும் தேள்விஷந்தான் மாறிக்கடுப்பது நீங்கி யப்போ
கோதை தனைநீக்கி மாவியாருங் குவலய முள்ள மின் னார்ப்பதி
சீதம் பொருந்திய தகுத்திருந்தே சிறந்த ராஜாங்கம் நடாத்துநாளில்
ஆதி விதியினா லம்மையாளு மமலுக் தானாகி யிருந்தாளப்போ. (98)

வற்றிவறழ்ந்திடுந் தேகமெல்லாம் வளமா மொழிலாகி மாறுகண்ணாள்
பெற்றாள் மகனொன்றை யிளங்கதிற்போற் பேருமெஸீ தென்றே வைத்தாளந்தோ
குற்ற மணுகாமல் மகன்தன்னையுங் குவல யந்தனில் வளர்க்குநாளில்
மெத்த மகிழ்ச்சியால் மாவியாவும் விருத்தை யாளுக்கு நிதிகளிந்தார். (99)

வைத்து மகனைத்தான் வளர்த்தா ரப்போ வயது பாலனுக் கேழாகவே
வித்தைபடிப்புகள் குறுஆனது மேலா யோதியே கொடுத்துவந்தார்
பத்தாம் வயதிலே மறுவானிடம் பாங்காய் மகனைத்தா னொப்பித்தாரே
சுத்தம் பொருந்திய மதின மேகித் துலங்கும்கசறத்துப் படிப்பாகியே (100)

எனது மகனைத்தான் கொடுவாவென்றே யியம்பி மாவியாவ னுப்பும்போது
தனதாய் மறுவானு பெஸீதைக்கூட்டித் தாலமீதுள்ள மதினம்வந்தே
கனங்கள் பொருந்திய யார்கள்மக்கள் கரடிக்கூட்டத்தில் வந்துசேர்ந்து
வினைபோ லெஸீதவன் படிப்புங்கற்று விளையாட்டுடனங்கணிருக்குநாளில். ( )

அலியார் தம்மக்கள் பதினெண்மரும் யார்களுடமக்க ளாறுபேரும்
கலமா யெஸீ துடன் விளையாடையில் நல்லோ ரபூபக்கர் மகனார் தம்மை
கலகமாகவே யெஸீதவனுங் கம்பாலடிக்கவே சோரிசிந்தி
நலங்கள் பொருந்திய சபாது சிரம் நதியி னாற்றுபோற் சோரியோட. (102)

வந்தார் பாலர்கள் நபிதம்பாலிற் நவின்றா ரிதுசேதி வரலாறுக
ளந்த நேரமே நபிநாயகமகனைத் கொண்டுவரத் தூதனுப்ப
விந்த வரலாறு தனையறிந்தே யிளவ லெஸீதையுமறுவானப்போ
தந்தரமாகவே யொருகல்லினாற் றலையிலவன் கீறிச் சோரியோட. (103)

மறிவா னவனுமே யெஸீதைக்கூட்டிவரவே தூதரு மெதிர்கண்டு
விரைவாய் வாருங்களிருவரென்றே வினையி லிருவரை யனழைத்தேகியே
மறையோர் சமூகத்தில் நிறுத்தும்போது வாகாய் விசாரித்தார் நபிநாயகம்
தரையி லனியாயன் மறுவானென்றும் சாரவே குற்றந் தீர்மானித்தார். ( )

மதினக் தனைவிட்டு மறுவான்றனை வழியி லொருகாதக் துரத்துமென்று
புதியோ னருள்தூத ருரைத்தநேரம் புத்தி யிஃதென்றே யசுஹாபிமார்
சதியின் மறுவானைக் காதவழி தள்ளி வைத்தார்கள் நபிசொற்போல
பதியை நீங்கியே யெஸீதவனும் பாங்காய்த் தாதைபால்வந்து சேர்ந்தான். ( )

காலி யார்களும் புடைகள்சூழ நாற்பத் தீரா யிரத்தவரும்
பாலிலிருக்கவே நபிநாயகம் பாங்கா யிறையவன் தன்னைப்போற்றி
மேலா யரசாங்க நடாத்திவள்ளல் விளங்கவே தாம் மிகவேசெய்த
ஆல முஹம்மது மிருக்குநாளில் ஆயாசங் கண்ட சரிதைசொல்வாம். (106)

நபிநாயகம் வபாத்தான சரித்திரம்.

சன்கையாகிய நபிமேனியின் சரீரத் தாயாசம் வெதுப்புக் கண்டு
தங்கமயமான ஆயிஷாவின் தனது மடியின்மேற் சாய்ந்தார்வள்ளல்
பொங்க மாகிய வெதுப்பினாலே புகழ்சேர் முஹம்மது வருந்தமுற்றுத்
திங்கள் வதனத்தாரிருக்கும்போதிற் சிறந்த மிகுறுபில் வாங்கோதினார். (107)

வெள்ளிக்கிழமையின் ஜும்மாவுக்காய் விளங்கும் தீனோர்க ளெவரும்வந்து
பள்ளிவாசலிற் காத்திருந்தார் பாங்காய் நபியுல்லா வருவாரென்றே
யென்னிட்டா யென்னுப் பொரியுமப்போ லிலங்கு நபிமேனி வெதுப்பினாலே
முள்ளிட்டாய் முள்ளை களையுமாப்போல் மூஸ்த பாநபி தேகமெல்லாம். ( )

சுரத்தி னதினாலே மயக்கமாகித் துலங்கு நபியுல்லா நீராடியே
வரத்தி லுயர்வான வள்ளலாரும் வருக மிகுறுபுக் கெழுந்தபோது
நறையின் மலர்ப்பயத் திறஸூலுல்லா நாத நாயாச மயக்கங்கண்டு
தறைத்தல முள்ள மாளிகையிற் சயனித் திருக்கிற சமையத்திலே. (109)

வந்தார முசாவு மப்பாசுடன் வள்ளல் முஹம்மதின் மாளிகையிற்
சந்திர வதனத்தார் மயக்கங்கண்டு ஜனங்காத் திருப்பதை நபிக்கோதவே
மந்த ராசல நபிநாயகம் வாரேனுனென்றே யெழுந்தநேரம்
வந்த விருவரும் கைத்தாங்கலாய் வாகா யழைத்துதான் மிகுறுபுற்றார். (110)

நபியா முஹம்மது மிகுறுபாக நல்லோர் யாவரு முவந்துபோற்றப்
புவியி லிருக்கின்ற தீனோர்களே புகழக் கேளுங்க ளெமது சொல்லைக்
குவலயத் துள்ள வெதுப்பினாலே குளிரு மிகவாகி மயக்கமானேன்
தவங்கள் பெருகிய அபூபக்கரைத்தனியோன் கிருபையாலிமாம் செய்யென்றார்

சொன்ன மொழிகேட்டேயபூபக்கரும் துலக்க மாகவேயிமாம் செய்தார்கள்
மன்னர் நபியுடன் தீனோரெல்லாம் வாகாய்ப் பின்னின்று தொழுதபின்ன
ரின்னோர் முஹம்மதை யழைத்துத்தீனோ ரெல்லா பேர்களு மேவணங்க
மூன்னு மாளிகை தனிலேவந்து விளங்கு மிறஸூலைச்சூழ்ந்திருந்தார். (112)

அன்ன காலையிற் றெளிவதாகி யார்க்கும் நபியுல்லாவருள்வா ரப்போ
தென்னின் தோழரே ஸகுபிமாரே யெனது வசியத்தைக் கேள்மினென்ன
மூன்னோன் தொழுகையும் நோம்பானதுமுடித்துச் சதக்காவு கொடுப்பீரென்று
மன்னர் மொழிகேட்டு மகிழ்ந்திருப்பீர் வைய மீதிலே நீங்களென்றார். (113)

சுரந்தா னிதென்று நினைக்கவேண்டாம் சுபுஹா னல்லாவிட்ட துதுகானும்
வரங்கள் மிகச்செய்யும் நால்யார்களே வழுத்தக் கேளுங்களோசியத்தென்னத்
தாங்க ளுயர்வான அபூபக்கரைத் தரணி தலையாள முடிசூட்டியே
பெருகும் தர்மமும் வளந்தேறிடப் பெரியோ னருளினு லரசாளுவீர். (114)

மன்னர் பதவிக ளானபின்னர் வாச ருமர்கத்தாப் பட்டமாகும்
பின்னு லுதுமானார் முடிசூட்டியே பெரியோன் கிருபையா லரசாளுவீர்
தன்னின் ராஜாங்கம் பின்னராகத் தாலந் தலையாளவ ரருப்புலியார்
என்னின் பேரமாற்பட்டமாகி யிருந்து ராஜாங்க நடாத்துமென்றார். (115)

எனதுமருகேச ரலியுல்லாவே யியம்பக்கேளுங்கள் மணிவிளக்கே
மனது நலமுடன் பாலர்களை வைத்து வளர்த்துத்தான் மகிழ்ந்திருப்பீர்
கனதி பொருந்திய ஹூஸைனாருக்குக் கழகா பெனுவாளும் ஸூல்சுனுவும்
மனது மகிழ்வுடன் கொடுத்தேனென்று வள்ளல் முஹம்மது நபியோதினார்.

ஈது மொழிசொல்லி முடிந்தபின்ன ரியம்புவாரப்போ சகலோருக்கும்
ஏதா மொருகுற்ற மிருந்ததானா லென்ற னிடந்தனிற் கேட்பீரென்றார்
ஓது மொழிக்கெதி ரொக்காசவ ரோடிக் கடன் தாரு மென்றுதானே
காதர் முஹம்மதி லாஞ்சனையை நலம்பார்த் தெழுதியே கதம்போற்றினார். ( )

வானோர் போற்றிய நபிநாயக மவுனு வாரப்போ தீனோர்க்கெல்லாம்
யானும் பதவிகள் சேர்ந்த பின்ன ரழகாய் குளுப்பாட்டிக் கபனுமிட்டுக்
கானும் பரிமள மிகத்திமிர்ந்து கதவு திறந்துதா னறையில்வைத்தே
தீனோர் யாவரும் கதவடைத்தே சிறந்த வெளியினி லிருந்தபின்னர். (118)

கதவு திறந்து நந்தீனோரெல்லாம் காரணமுள்ள அபூபக்கர்தா
மதியி னழகாக முன்னேநின்று வாகா யிமாம் செய்யத் தொழுது நீங்கள்
விதியோ னருளினா லடக்கம்செய்து விளங்குமவரவர் மனைகள் சேரும்
புதியோன்றஹ்மத்துக் கொடுப்பானென்று புகழ்சேர் முஹம்மது நபியோதினார்.

அன்றங் இரவினிற் பாத்திமாவு மருமை யுடன்வந்து வாப்பா பாலிற்
றென்றல் மலர்க்குழல் நாச்சியாரும் சிறந்த நபியுல்லா வதனம்பார்த்தே
யென்றுமுளநாயன் தனை நினைத்தே யிருகண்ணீர்விட்டே யழுவதானார்
குன்றா விறைவனே யாகுதாயே குவலயந்தனி லெனக்காருண்டும். (120)

எங்கள் வாப்பாவே தங்கமேரே யெப்படி விட்டு நானிருப்பேன்
சங்கை யாகிய மணிவிளக்கே தாங்கள் சுவனத்தி லேகத்தானா
உங்கள் மகளார்க்கு மதிகளென்ன வோதினீ ரெங்கள் நவமணியே
பங்க யெக்கத மழகுள்ளோரே பகருங்க ளெங்கள் தகப்பனாரே. (121)

கண்ணீர் தான்விடு மகளார்த்தம்மை ஹபீபு முகம்நோக்கி நவில்வாரப்போ
விண்ணோர் தாலாட்டும் பேரன்மாரை விருப்பமாய் வைத்து வளர்ப்பீரென்ன
மண்ணிலம்விட்ட ஆறும்மாதம் வல்லோன் சுவனத்தில் வருவீரம்மா
வெண்ணி ஆயாசம் நினைக்கவேண்டாமெனது கனியான மகளே யென்றார்.

ஆதியருளினால் ஜிபுரியீல் வந்தே யருளுவாரப்போ நபிதம்பாலிற்
சோதி ஸலாத்துட னென்ஸலாமுந் துலக்கினேனிப்போ யாறஸூலே
நீதி பெரியவன் சொன்னதாகும் நிலத்தி லினிமேலே வஹியுமில்லை
நாதரே சொர்க்கம் வரலாமென்று நவின்று ஜிபுரியீல் ககனிலானார். (123)

நல்லோ ரிஸ்றாயீல் புவியில்வந்து நபியாமுஹம்மதை மிகவும் வாழ்த்தி
யெல்லா பறக்கத்தும் பெற்றகோவே யெங்கள் தமக்கெல்லாம் மணியிளக்கே
அல்லா அருள்பெற்ற தயாபரரே அஹ்ம தெனுமெங்கள் முஸ்தபாவே
வல்லோ னுத்தாரம் தானாச்சுது வாங்கள் நபியென்றே ஸலாமும் சொன்னார்.

அறுபத்தி மூன்று வயதானதி லவனி தனில்மாதம் றபீயுலவ்வல்
வரிசை யுடன்தேதி பனிரண்டினில் முஹம்ம துதித்திடும் திங்கள்மீதிற்
தற்ஜா வரிசையும் புகழோங்கவே லையிதிறஸூலும் பதவிசேர்ந்தார்
குறைஷிக் குலத்தோரு முஸ்லிம்களும் குருவா முஹம்மதை யுவந்து போற்றி

மதினத் தனிலுள்ள தீனோரெல்லாம் வந்தார் நபிமனை மாரிபோலே
புதியோன் கிருபையா லுலாவும்செய்து புகழ்ச்சியாகவே தீனோரெல்லாம்
கதரின் திருமேனி முஹம்மதைக் காணு முதியோர்க ளொழுங்காய் நின்றே
மதிவி னழகான பன்னீர்வாச மஞ்ச மாட்டிடும் சமயத்திலே. (126)

இறையோ னொரு சத்த மியம்பலானு னிதையத் திடும்சட்டை கழற்றிடாமல்
மறையி லுவப்பான வள்ளலாரை வாகாய் மெதுவுடன் குளிப்பாட்டுங்கள்
தறஜா வரிசையும் தருவேனென்று சத்தமுழுங்கவே குதறத்தாக
அரசு பதியான யாறஸூலை யதுபோல் மெதுவாகக் குளிப்பாட்டினார். (127)

துய்ய புடவையாற் கபன் மூன்றிட்டுத் துலங்கும் பரிமளம் திமிர்ந்துவாச
மைய மெடுத்துத்தான் கபுரில்வைத்து வாசலடைத்தங்கு தீனோர் நின்றார்
செய்யி திறஸூலை வானோர்வந்து சிறந்த வணக்கமாய்த் தொழுகும்சத்த
மெய்கள் வருத்தியே தீனோரெல்லா மேலோன்குதறத்தென் றிருந்துபின்னர்.

வாசல் திறந்துதான் முஸ்லிமெல்லாம் வரிசையாகவே யொழுங்காய்நின்று
நேச ரபூபக்கர் இமாமாய்நிற்க நேர்மையுடனே தான் தொழுதபின்னர்
தேசந்தனக்கெல்லாம் மணிவிளக்காய்ச் சிறந்த முஹம்மதை யடக்கம்செய்தார்
போசர் தமக்காக பாத்திஹாவும் புகழ்ச்சியாயோதி மனைகளானார். (129)

வந்தே யவரவர் மனைகளாகி வள்ளல் முஹம்மதை மிகவும் போற்றிச்
சிந்தை யுவப்பாகத் தர்மமீந்து சிறந்த சீறணி மிகவுமீந்தே
சந்த்ர வதனத்தி னபிதமக்கே சடங்குமிகச் செய்தே தீனோரெல்லா
மெந்தநாளிலும் பறக்கத்தாக விருந்தார் முஸ்லிம்கள் மனமகிழ்ந்தே. (130)

அபூபக்கர் ஸித்தீக்கு (ரலி) அன்ஹு அவர்களின் அரசு நிலை

வெள்ளிக்கிழமையின் குத்துபாவில் விளங்குந் தீனோர்கள் மருங்குகூடிப்
புள்ளிமானுக்குப் பிணையாய்நின்ற புதியோன் முஹம்மது வஸிய்யத்தின்பாய்ப்
பள்ளிவாசலின் மிம்பர்மீதிற் பாங்கா யபூபக்கர் தானேறியே
தெள்ளமிர்தமான குத்துபாவும் தேர்வா யோதியே யிமாம்செய்தாரே. (131)

தீனோர் யாவரு மருங்கு சூழச் சிறந்த தொழுகையு முடித்தபின்னர்
வானோர் போற்றியே அரசர் பாலில் வாரிபோலிருந் தனைவோர்களும்
தேனின் மலர்மாலை புயந்தாங்கிய சிறந்த ராஜர்க்கு முடிசூட்டவே
காணும் படியாக அரசர்க்கெல்லாம் கடிதமெழுதியே யனுப்பினார்கள். (132)

தேச மீதுள்ள வரசரெல்லாம் சிறந்த பெருக்கமாய் மதினம் வந்தார்
வாசர் முஹம்மதின் றவுலாவாகி வணங்கி யாவரு மிறையைப் போற்றி
நேசரபூபக்கர் தனையும் வாழ்த்தி நிறைந்த பெருக்கமா யருகிருந்தே
போச ருமர்கத்தா புதுமானலி புகழ்சே ரஸஹாபி மார்களெல்லாம். (133)

மதியி னழகான அபூபக்கரை மஞ்சன மாட்டித் துயிலணிந்து
கதிரி னழகான அங்கிமாலை கனதி பொருந்தியமவுலிசூட்டி
நிதியி லுயர்வான கணையாழியை நேர்மையாகவே விரலணிந்து
பதியில் மணிமுத்தா யிலங்குமான பவுசு பொருந்திய தவசிலானார். (134)

கொடியுங் குடைகளு மாலவட்டம் குணம துள்ளபேர் பிடித்து நிற்கக்
கடியின் மலர்ப்புயத் தரசர்வாழ்த்த ஹக்க னருளினால் மகிழ்ச்சியோங்க
வுடையோனருள் தங்கு முமறுதுமா னொழுங்காயிருந்திட அலியும் போற்றத்
தொடையல் மார்பின ரனேகமன்னர்சூழ்ந்து பணிந்தார்க ளபூபக்கரை. (135)

பேரி நவுரிகள் கிடுகிடென்னப் பிடிக ளெக்காள மடமடென்னத்
தாரை சல்லரித்திடுடென்னத் தம்பூர் முரசுகள் கொடிமுழக்கச்
சாரியாய் நின்ற ராஜரெல்லாம் சங்கை யாகவே கட்டியங்கூற
மாரி வருஷிக்கச் சந்தனத்தால் மதிநே ராசனத் தனிலிருந்தார். (136)

நபியா முஹம்மதின் ஸலவாத் தோங்க நாயனருளெங்கும் பிரகாசிக்கப்
புவியின் மடமாதர் கவரிவீசப் புகழ்ச்சியாகவே மறைஞர் வாழ்த்தக்
கவிகள் பாடிய பக்கீறவர்கள் ஹக்க னருளினுவந்து போற்றத்
தவசி லிருந்தோரே முடிவேந்தரும் சங்கை பொருந்திய மதிபோலவே. (137)

தீனுந் துலங்கவே ஜண்டாவோங்கச் சிறந்த மார்க்கமும் பெருகி வாழ்க
மானும் புலியொடு யானைசிங்கம் வந்தோர் துறையினிற் புனலுண்ணவே
வானோர் போற்றவும் ஹூறுல்ஈன்கள் மங்களங்கூறி யிறையைப் போற்றத்
தேனின் மலர்மாலை புயங்கள் தாங்கிச் சிம்மாசனத்திலே யிருந்தார்வேந்தர்.

மதினந் தனிலிருந் தபூபக்கரும் பைத்துல் மால்நிதி தனையெடுத்தே
புதியோன் தனைநாடித் தீனோர்க்கெல்லாம் புகழ்ச்சி யாகவே வரிசையீந்தார்
பதிகள் தானுள்ள முஸ்லிமெல்லாம் பாங்காய் மகிழ்வுற்ற செல்வம்போலே
நதிகள் வரவழைத் திடுங்காரணர் நபியா முஹம்மதின் மணிமாலையை. (139)

புவியில் வளர்நீதம் பெருகிவாழும் புகழ்சேர் மங்கலக் குடிதனில்வாழ்
குவல யந்தனில் வரப்பிரசாதன் குணகான் முக்கந்தர் காதிர் ஸாஹிப்
கவிகள் தனைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து ஹபீபு முஹம்மதை யுவந்து போற்றித்
தவமும் மிகச்செய்யு மகிழ்ச்சிபோலே சார்ந்த தீனோர்கள் மகிழ்வுற்றாரால்.

அன்னலபூபக்கர் மதினமீதி லரசா யிருந்தவ ராஜநாளி
லென்னும் வழக்கம்போற் றேசராஜ ரிலங்கும் திறைகட்டிவருவார்களும்
மன்னர் முஹம்மது வஸியத்துப்போல் மருகர்தம் மையுமகத்தில் வைத்து
மின்னுமுடிவேந்தர் தர்மமோங்க விளங்கும் தகுத்தினி லிருக்கும்போதே.

ஆலந் தனையெல்லா மொருகுடையி லரசர் தானாளும் காலமீதிற்
ருல மீதுள்ள குபிரோர்களைச் சமர்கள் தான் செய்யப் படையனுப்ப
மாலா யிஸ்லாத்தில் வரவழைத்து வள்ளல் முஹம்மதின் ஸலாத்தோங்க
மேலோன் றஹ்மத்து மிகவுண்டாக வேந்தா ரசாளு நாளதனில். (142)

ஈது படிநிற்க நாச்சியாரு மிரவு தனிலவர் துயிலுநேரம்
காதர் முஹம்மது கனவில் வந்து நவிலுவாரப்போ மகளார்க்காக
நீதமிகவுள்ள செல்வியாரே நிலத்தில் வாழ்க்கையும் சரியான தாற்
சோதி பெருகிய சுவனமீதிற் றுலங்கும் கனியே நீர் வரலாமென்றார். (143)

நபிகள் நாயக மொழியானதை நாச்சியார் நன்று யறிந்தபோதிற்
புவியின் வாழ்க்கையை மறந்துமாதா புதியோன் தனைநாடி வணக்கஞ்செய்து
தவமும் பெருகியஹஸனுஸைனார் தம்மை மடிமேல்வைத் தன்னையாரும்
குவல யந்தனில் வருத்தமுற்றுக் குதாயை நினைத்துதான் புலம்பினரே. (144)

ஆல முஹம்மதின் பேரரான அருமைதா னுள்ள வெண்பாலரே
தாலந்தனிலுள்ள வெண்சுதரைத் தன்மையாய் விட்டு நானேகவோ
கோலத் திருமேனி வாடுவாரே குதாயே நானென்ன செய்வேனென்று
வாலைக் கதிர்மேனி மலுக்கமுற்று மாதா வழுதார்கள் மயக்கத்தோடே.

மாதா வழுகிற வருத்தங்கேட்டு மகனாரிருவரு மனங்கலங்கி
நீத மிகவுள்ள வெங்கள்தாயே நிலத்தி லுமைவிட்டே யிருக்கமாட்டோம்
ஆதி விதிப்பயன் சரியாய்ச் சென்றே யழுதி ரன்னையே புவிமீதினி
லேது தான்செய்வோம் நுமதுபால ரெந்த விதத்தினு லிருப்போம் நாங்கள்.

பதம்.

நித்திரையில் நாமறக்கோம் நீதமுள்ள எம்மாதாவே
புத்திரர்கள் தம்மைவிட்டுப் போரீரோதா மாகிறத்தில்
ஆலமீதி லெங்களுக்கே ஆதரவு இல்லையம்மா
பாலரென்ன பாக்கியங்கள் பாருலகிற் செய்தோ மென்றார். (147)

தொங்கல்.

அழுதபாலரைத் தழுவிமாதா அவர் களுடகண்ணீர் தனைத்துடைத்தே
எழுது மிறையவன் விதிகாரணம் யாரால் மாற்றவு முடியாதிப்போ
பழுதி லானருள் கிருபையாலே பாலரே நீங்கள் மயங்கவேண்டாம்
குளிர்ந்த வதனத்தின் கண்ணீர்விடக் குதாய்தா னெழுதினு னெங்கனியே.

சிந்தை கலங்கின்றே மாதாவென்று தியங்கி யழுதவ ரிருக்குபோதில்
அந்தநேரமே அலியாமன்ன ரகவ லறிந்துதம் வதனஞ்சோர்ந்து
வந்தங் கிருந்தாரே கண்ணீர்விட்டு முஹம்ம தெனுநபி மகளார் பாலில்
மந்த ரக்குடை வழுமிறஸூல் மகளா ரழுதவாய் திறந்து சொல்வார். (149)

ஆல முஹம்மதின் மருகேசரே யருமை மிகவுள்ள மணவாளரே
கால விதிகளும் சரியானதால் ஹக்கன் சுவனத்தின் பதியேகிறேன்

தாலக் தனிற்செய்யு மெனதுகுற்றம் தாங்களே பொறுத்தெனை யாளுவீர்
வாலக் கதிர்மேனி மணிவிளக்கே மவுலக் கேளுங்கள் நாயகமே. (150)

இலங்கு மிஃறூபி லிருந்துவந்தீ ரெனது காலீட்டி யிருந்ததாலும்
தருவின் கனிகொய்ய நினைக்கும் போது தர்க்கம் நான்சொன்னமொழியானதும்
குருவா முஹம்மது மருகேசரே குற்றம் பொறுத்தாள்வீ ரிரத்தினமே
மருவின் மலர்புயத் தரிசிம்மேறே மணவாள ரேயெந்தன் மதியேயென்றார்.

ஈதுமொழிகேட்டே வலிப்புலியா ரிறையோன் கிருபையாற் பொறுத்தேனென்று
நாத ருரைசெய்ய நாச்சியாரும் நாயன் கிருபையென் றவர்நினைந்தே
நீத முளமாதர் வடிசிலாக்கி நேர்மை யுடனேதான் பாலர்க்கீந்து
சீதம்பொருந்திய வெள்ளிராவிற் றியங்கிமாதாவும் விரிப்பிற்சாய்ந்தார். (152)

ஆலமுஹம்மது பதவிசேர்ந்த ஆறுங் திங்களின் ரஜபுமாதம்
தாலக் தனிற்றேதி பனிரண்டினிற் சங்கை யாகிய வெள்ளிராவில்
மேலோன் முஹம்மது செல்வியான பீவி பாத்திமா நாச்சியார்தம்
வாலைச் சுவனத்தின் பதவிசேர்ந்தார் மக்கள் யாவரு மயங்கிடவே. (153)

அலியும் பாலரு மழுதுசோர்ந்தே அதிக விசனமா யிருக்குநேரம்
நலங்கள் பெருகிய அபூபக்கரும் நாத ருமர்கத்தா புதுமானும்
தலமு மதினத்தி னசுஹாபிமார் சகல ஜனங்களு மனையில்வந்தே
குலமா னவர்களி னுபாத்தறிந்து குதாவை நினைந்து தானழுதாரப்போ.

அந்தநேரத்தி லபூபக்கரு மஸனார் தம்மையு மடிமேல்வைத்துச்
சந்தா வதனத்தி னுமர்கத்தாபும் தழுவி யுஸைனாரை யுகந்துமன்னர்
அந்த மிலிஹக்க னருளினாலே யநேக விதஞ்சொல்லி யழுகைமாற்றி
வந்த பெயரெல்லாம் சலித்துவாடி வழுத்துவாரப்போ தலிதம்பாலில். (155)

சங்கையாகவே காலை மீதிற் சகல பெயர்களு மனையில்வந்தே
திங்கள் வதனத்தினாச்சியாரைச் ஜெகத்தி லடக்கமும் காண்போமென்ன
எங்கள் மனையேகிக் குரூனாயத்து மெடுத்து வருகிறோ மடிசி லுண்டு
இங்கப் புலியலி யிருங்களென்று சிறந்த தீனோர்க ளெழுந்தேகினார். (156)

தீனோர் யாவரு மனைகளேகச் செல்வ ருடனலி யாலோசித்துத்
தானே னருளினா லிரவானதிற் றனது பாலர்க ளிருவருடன்
வானின் மதிமுகத் தழகினார்தம் மய்யந் தன்னையே குளிப்பாட்டித்தான்
கானின் மயிலாரைக் கபனுமிட்டுக் கடிகள் திமிர்ந்துசந் தூக்கினிலே. (157)

வைத்துச் ஸனாஸாவை மூவர்களும் வள்ளல் முஹம்மதின் மனையில்வந்து
கத்தன் குதறத்தா லிறக்கிவைத்தார் கதிரின் சிறகுள்ள ஜிபுரியீலும்
சுத்த மெழுபதா யிரமமரர் தொகு தியாய் நின்று தொழுதபின்னர்
எத்தீ மவர் ஹக்கன் கிருபையினா லெடுத்தங் கடக்கியே மனையில்வந்தார்.

அலியும் பாலரு மிறையைப்போற்றி யதிக விசனமுற் றிருக்கு நேரம்
கலங்க ளாகிய தீனோரெல்லாம் நாடி யிரவினில் மனைகளாகிக்

குலமா னவர்களை மிகப்போற்றியே குறு ஆனவரவர் தானோதினர்
தலங்கள் வெளுத்தபின் பஜ்ர்தொழுது தனத்தில் மிகவுயர் தீனோரெல்லாம்.

படிக்குள் மதினத்தினாண் பெண்ணொல்லாம் பாங்காய்மனைவந்தேயிருந்துசொல்
நடக்கும்படிமுறை வழுவாமலே நாச்சியார் தம்மைக் குளிப்பாட்டுங்கள் [வார்
திடச் சொற் பொருந்திய அலியேயென்று செப்பினாரப்போ தீனோரிடம்
நடனப் பரியேறு மலியாரண்ணல் நவிலுவாரப்போ தீனோரிடம் (160)

ஜெகத்தி லடக்கியே முடித்ததென்று சிறந்த அலியுல்லா செப்பவப்போ
தகத்திற் கோபந்தான் மிகவாகியே யருளுவாரப்போ தனைவோர்களும்
பகைத்து நமரோரை இரவானதிற் பாத்திமா தனம யடக்கஞ்செய்தீர்
அகத்திலிருக்கின்ற வுயிர்போனாலு மன்னை தனையெடுத் தடக்கஞ்செய்வோம்.

நல்லதிதுமதி யறிவோமென்றும் நபிகள் மனைமீதிற் கூட்டமானார்
வல்லோ னலியுல்லா விதையறிந்தே வாளைக்கரமேந்தித் துல்திலேறி
யுல்லாசமுள்ள அலிபாலர்க ளொழுங்காய்ப் பதினெட்டு வீரர்களும்
எல்லி னருங்கதிர் வாட்கையேந்தி யிரையோ னலியுட னெழுந்துவந்தார்.

வந்த தீனோர்கள் வதனநோக்கிவாச ரலிப்புலி வழுத்திடுவார்
இந்த நேரமே முஸ்லிம்களே யிறஸூல் நபிமகள் கபுறெடுத்தால்
எந்தன் வாள்தனக் கிரைசெய்குவே னிப்போநீங்களும் பார் மீனுங்கள்
சிந்தை யுதிப்பென்ன மறந்து நீங்கள் செல்லு மவரவர் மனை தனக்கே. (163)

ஈது மொழிதனை யலியோதவே யெடுப்போ மய்யமென் றியம்புநேரம்
ஏதுவறிந்துய ரபூபக்கரு மென்ன காரண மானதென்று
காதர் தான்வந்து தீனோர்க்கெல்லாம் நவிலுவாரப்போ தமூதவாயால்
நீதர் முஹம்மது சரிதைகளை நிலத்தில் நீங்களுந் தவிரவேண்டாம். (164)

மன்னரலியுல்லா அடக்குமான மைய்யந் தனைநீங்க ளெடுக்கவேண்டாம்
தன்னா லவரவர்க் குற்றகோபந் தன்னைமறந்தகஞ் சேருமென்றார்
சொன்ன மொழிகேட்டுச் சகலபேரும் ஷுக்கூர் தான்செய்து மனையேகினார்
அன்னலபூபக்க ருமறுதுமானலியும் பாலரு மகத்திலானார் (165)

வந்த வனைவோரும் நாச்சியார்க்கு வாகாய்ச் சடங்குகள் தனைமுடித்தார்
சந்த்ர வதனத்தின் யார்களோடு தக்க அஸ்ஹாபி மார்களெல்லாம்
எந்த நாளிலு மகிழ்ச்சியோடு மிருந்தா ரனைவோரும் செல்வமாக
நந்த ரக்குடை வருமிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மதின் கிருபையாலே. (166)

தேசந் தனையெல்லாம் மொருகுடையிற் செலுத்தி ராஜாங்க மபூபக்கரும்
வாசம் பெருகியே புவிமீதினில் வாழ்வும் பறக்கத்து மிகவுண்டாக

ராஜர் மணிமாலை யுவந்துகேட்கும் நல்லோர் மங்கலக் குடிதனில்வாழ்
நேசன் மூக்கந்தர் காதிர்ஸாஹிப் நெடுகிலு மவர் கிளைபெருகி. (167)

புவியில் வளர்ந்தோங்கத் தர்மநீதம் புகழ்ச்சி மிகவுள்ள வபூபக்கரும்
தவிசிலிருந்தொரு விறையைப்போற்றித் தாலந்தனையாண்டங்கிருந்தார் வள்ளல்
நபியா முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க நானிலமெங்கும் புகழாகவே
விதமுடன் வந்தே யரசரெல்லாம் பகுதி மிகக்கட்டி வாழ்த்துவாரே. (168)

ஈதிப் படிநிற்க முடிவேந்தர்தா மிரவிற் றுயில் செய்யும் நாளதனிற்
காதம் பரிமள வாசம்வீசும் ஹபீபு நபிவந்தே கனவிற் சொன்னார்
சீத மதிமுகத் தபூபக்கரே ஜெகத்தில் வாழுநாட் சரியானதால்
நாதரேசொர்க்கம் போவோமென்று நன்றாகத்தெரிந்துநீர் கொள்ளுமென்றே. ( )

சொன்னமொழிகேட்டு முடிவேந்தரும் சோதிபெரியவன் பண்பாமென்றே
அன்ன ஞாலையிற் குளிருன்கண்டே ஆயாசங் கொண்டங் கிருக்குநேரம்
முன்னர் முஹம்மது மபூபக்கரு முகில்வந் தடையாரு மலைப்பொதும்பில்
மன்னரிருவரு மிருக்கும் போதுவந்த அரவத்தின் வரலாற்றினால். (170)

சிரசி லேறித் தானிருந்தவிஷம் திறலோர் விதிகால முடிவுக்காகச்
சரீரந் தனிலெங்கு மிறங்கியேதான் சாய்ந்தார் மயக்கமாய் மெத்தைமீதில்
தறஜா மிகவுள்ள நபிநாயகம் தாலந் தனைவிட்ட வருஷமூன்றில்
வரிசையாகிய ஹிஜ்றத்தாண்டில் மன்னும் ஜமாதுல் லாகிர்மாதம். (171)

முன்னிடுந்தேதி யிருப்பதொன்றில் முஹம்ம தெனுநபி மாமனாராம்
பன்னு மபூபக்க ரானவள்ளல் பண்பு பொருந்திய சனிக்கிழமை
மன்னு மாகிறப் பதவிசேர்ந்தார் வந்து சகலரு மயங்கி வாடி
யென்றுந் தவத்தோரைக் குளிப்பாட்டியேயிலங்குங்க பனிட்டு மணந்திமிர்ந்து.

மதியினழகான சந்தூக்கினில் மய்யந் தனைவைத்துச் சகலோர்களும்
பதியின் முஸ்லிம்கள் ஷஹாதத்தோதிப் பாங்காய் றவுலாவி லிறக்கிவைத்தே
நதியை யழைத்திடு நபிதோழரை நாதருமர்கத் தாபிமாமாய்ப்
புதியோனருளினாற் றெழுதபின்னர் புகழ்ச்சியாகவே யடக்கஞ்செய்தார். ( )

நபியின் வலதுபா லடக்கஞ்செய்து நாதர் தனைபோற்றுச் சகலோர்களும்
புவியி னரசர்மேல் பாத்திஹாவும் புகழ்சேர் முஸ்லிம்கள் தானோதியே
குவலய மீதிற் சடங்கும்செய்து குணமா யனைவரு மிறையைப் போற்றித்
தவமே பெருகிய முஸ்லிமெல்லாம் சார்ந்தா ரவரவர் மனையிடத்தே (174)

உமறு கத்தாபு (றலி) அன்ஹு அவர்களின் அரசு நிலை

திருவி னொளிவான மிறையருளால் சிறக்கு மதினத்தா ரொருங்குகூடி
மருவின் மலர்புயத் துமறுதம்மை மகுடமுடிசூட்ட நினைந்தெல்லோரும்
தரையி லரசாளு மரசர்க்கெல்லாம் தாக்க லறியவே நிருபம்விட்டு
மறையோர் துதிசெய்யு மதினமீதில் வந்தா ரரசர்கள் பெருங்கூட்டமாய். ( )

சங்கை பொருந்திய மதினத்தாரும் சார்ந்த வரசரு முமறரசு
மங்குல குடையிட வருமிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மது மருகேசரி
லெங்குந் துலங்கிய வுதுமானலி யெல்லாப் பெயர்களும் பெருக்கக்கூடி
சிங்கமேரி னுமர்கத்தாபைத் தெளிவாய் மஞ்சன தானாட்டியே. (176)

கதிரி னழகான துயிலணைந்து கஞ்சுகியிட்டு மாலைசாத்தி
மதியி னழகான மணிமுத்துகள் வழங்கும் பிரகாச மகுடம்சூட்டி
நிதியி லுயர்வான கணையாழியை நேர்மை யாகவே விரலணிந்து
பதியுள் ளோரெல்லாம் ஆமீன்கூறப் பருதிபோலான குடைநிழற்ற (177)

பேரி கவுரிகள் கிடுகிடெனப் பிடியி னெக்காள மடமடென்னத்
தாரையோடுதம்பூர் மேளதாளம் தவிலு முழக்கவே சங்கையாகப்
பாரி லிருக்கின்ற ராஜர்வாழ்த்தப் பாங்காய் மடமாதர் கவரிவீச
நேர்மைபொருந்திய வானோர் வாழ்த்த நீத ருமறுமன் தவிசிலானர். (178)

உமது கலியுடனசுஹாபிமா ருவந்து வாழ்த்தியே யருகிருக்க
முதியோ ரனைவோரும் கட்டியங்கூற மூஸ்லிமோரெல்லாம் புகழ்ந்தேத்திட
நதியின் பெருக்கமாய் தீனோரெல்லாம் நாயன் தனைப்போற்றித் துஆவிரக்க
மதிநி னெழிலான சிம்மாதனம் வள்ள லுமருகத்தாபிருந்தார். (179)

நபியா முஹம்மதின் ஸலவாத்தோடு நானிலமெங்கும் புகழோங்கவே
புவியிற் றர்மமும் வளர்ந்தேரிடப் புதியோன் வணக்கமும் பெருகிவாழ்க
கவிகள் பாடிய பக்கீர்மார்கள் ஹக்கனருளினாலுவந்து வாழத்தத்
தவமும் பெருகவே புவிமீதினிற்•சங்கையாகவும் நிதியோங்கவே (180)

வானோர் போற்றிடு முமறரசும் பைத்து மாலுள்ள பொருளதனைத்
தான தர்மங்கள் மிகவும்செய்து தனியோன் பறக்கத்து மிகவுண்டாகத்
தீனோர் யாவரு மகிழ்ச்சி பொங்கிச் செல்வம் வளர்த்திடு வாறுபோலே
கானி லந்தனில் மணிமாலையை நவிலத் தான்கேட்டு நிதிகளீந்தேன். (181)

தாரா தளமுள்ள தீனோர்களும் சார்ந்தின் கிருக்குமங் கலக்குடிவாழ்
வாரீச மலர் வதனமுள்ளான் வணக்கமிகவான காதிர்ஸாஹிப்
நேர்மை யாகவே யீன்றபால னீதனாகவந் துதித்த பூபன்
ராவுத்தர் கமீ தென்னுநேச னன்கொடை செய்த மகிழ்ச்சிபோலே. (182)

ஜெகமேழ் துலங்கவே யுமறு கத்தாப் சிறந்த ராஜாங்கம் நடத்துகாலில்
மிகவும் வணக்கமா யரசர்வந்து விளக்குந் திறைகட்டி வருவார்களும்
மகிழ்வதாகவே யானைசிங்க மானும் புலிகளும் பசுக்கூட்டமும்
அகந்தான் மகிழ்ந்தொரு துறையில் நின்றேகமாய் நீருண்டனர்கேளுந்தானே.

பருந்துங் கிளியுமே பொருந்தி நிற்கும் பாம்பும் கீரியு முவந்திருக்கும்
மருவின் மலர்வாச ரிராஜாங்கத்தில் வளரும் நீ தங்கள் மதிபோலவே
பெருகுஞ் செல்வமும் புவிமீதெல்லாம் பெரியோன் வணக்க மிகவுண்டாக்கித்
தறஜா வரிசையும் புகழோங்கிடத் தகுத்தி லிருந்தாரே யுமாரசர். (184)

தீனுக் கடங்காத றூமிகளைச் சிறந்த விஸ்லாத்தில் வரவழைத்தே
மானோர் மொழிகேட்டு மபஷிகளை வதைகள் மிகச்செய்து கருவுறுத்தே
யேணிப் படியேறும் நபியிறஸூலில்மு வளர்ந்தேறத் துலக்கமாக்கி
வானின் கடைமாத ருவந்து போற்ற வையந் தனையாண்டாருமாரசர். (185)

பைத்துல் மாலுள பொருள்களெல்லாம் வந்த மிஸ்கீன்கள் தமக்களித்தே
சுத்த மாகவே பொருளில்லாமற் றுலங்கு முடிவேந்த ராலோசித்துக்
கத்த னருள்தங்கு முதுமானுரை ஹக்க னலிப்புலி தமையழைத்தே
சித்ரமானிடத் தனிலிருத்திச் செப்புவா ரப்போ தமுதவாயால் (186)

பூமி தனிலேதான் நபிகலிமாப் புகலார் குபிரோர்க ளிருக்குந்தேசம்
ஈம விடத்திலே சொல்வீரென் றுநலங்கள் பொருந்திய வுதுமானுரே
க்ஷேமக் காரனு யிருக்கும்ராஜன் ஜெகத்தி லுறைவதை யுரையென்றோதக்
கோமா னருள்பெற்ற வவ்வுதுமான் குறிப்பா பாய்ந்துதா னுரைசெய்குவார்.

எல்லா பறக்கத்து மிகவுண்டாகி யிருந்தி ராஜாங்கம் நடத்தும்பூவே
சொல்லத் தான்கேளும் புவிமீதிலே துலங்கும் நிதியுள்ள கைசர்தேசம்
வல்லப முள்ள நவசேருவான் வழிபா டறியாம லரசாள்கிறான்
கல்லுக் கரைந்தாலும் மவன் மனதைக் கரைக்க முடியாத பகிலியவன். (188)

சொல்லமுடியா திங்கவன் வாழ்க்கையைத் துட்டுதொட்டேனு மீகைசெய்யான்
கல்லுங் கரைந்தாலு மவனுடைய கல்பு கரையாது நாயகமே
யுல்லாச முள்ள படையின்தள மொருநூறுயிரம் பெருக்கமுள்ளான்
வெல்ல மனம்வைத்தா லலிப்புலியை விமலன் சமுகத்துக் கனுப்புமென்றார்.

ஈது மொழியோத வுதுமானவ ரின்ப முடன்கேட்ட யுமருகத்தாப்
சோதி பெரியவன் னலிதன்பாலிற் சொல்லினருமை றாசர்தாமும்
ஏது மறியாதான் கைசர் தேச மிப்போ தேகியே வருவீரென்றே
நீதி மிகவுள்ள அஸ்ஹாபிமார் சேர்மை யுளபதி னுயிரம்பேர். (190)

தளங்கள் சூழவே யெழுந்து நீங்கள் சார்ந்து கைஸரி லருகிருந்தே
குளிர்ந்த வசனமா யவன்தனக்குக் கொடுப்பீர் நிருபமு மதிவரவே
வழிபா டாகவே நபிதீனிலே வந்தா லவனையே அரசாய்வைத்தே
யெழிலாய்த் திறையது மனதில்நீங் கெப்போதுங் கட்ட வியம்பிவாழ்மின்.

சொன்ன பிரகாரமவன் கேட்டாற் றுலங்கும் சமர்செய்து கருவறுத்தே
மன்னன் கோட்டையைப் பிடித்துதீனை வழங்கும் படிசெய்தே இஸ்லாமாக்கி
மின்னுமுடிசூட்டி மகதியரை விளங்குந் தகுத்தினில் வைப்பீரென்றும்
பொன்னு டுளபாண்ட மானதெல்லாம் புரவி தனிலேற்றி வாழ்மினென்றார். ()

நல்லதெனச்சொல்லி யலிப்புலியார் நாடி தெனுந்தவர் மனையில்வந்து
வெல்லும்படியான அஸ்ஹாபியில் விளங்கும் படைபதி னுயிரும்
வில்லா யுதமுதல் வேல்வாள்குந்தம் வீர ரனைவோரு மிகவணிந்தே
மல்ல லம்புய நபியிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மதை மிகப்போற்றியே. (193)

சடில மேறியே யலிப்புலியார் தானை யுடனங்கே னெழுந்தபோதிற்
கொடிகள் குடைகளு மிகுந்தேவரக் குரக தந்தனில் மருதியரும்
கொடிக ளாகவே புவிமீதினிற் கிருபை யோனலி நடக்கும்போது
படியுங் கிடுகிடப் பரிநடத்திப் பதினுயிரஞ்சனம் நடந்ததம்மா. (194)

அண்டர் புகழ்ந்தேத்து மலியாரண்ணா லவர்கள் படையுட னடக்கும்போது
தென்றல் மலர்வாசங் கமகமென்னச் சிறந்த கனியுள்ள தோப்பைக்கல
மண்டலத்தனிற் காதிர்சாஹிப் மகிபன் ராவுத்தர் ஹமீதுசேசன்
என்றைக்கும் செல்வ மிலங்கல்போல விருக்கும் பூஞ்சோலை கடந்தாரப்போ.

காடு வனங்களும் வாவிகளும் கடுகி நடந்துதா னப்பாலேகிக்
கோடுந் திணைச்சார்பும் பூம்பொழிலும் குறத்திய ருள்ள பாடிகளும்
ஆடு மயிலுகள் நடனம் செய்யு மடவி கடந்தங்கண் படையின்வெள்ளம்
பாடி யூர்கண்டு பதினேழாநாட் பதியி லிருக்கின்ற கைஸர்கண்டார். (196)

கைஸர் மலைகளும் தோப்புகளும் கண்டே யலியுல்லா தளத்தினோடு
மைபோற் கருங்கல்லின் மலைச்சார்பினில் வந்தங் கிறங்கியே படங்கடித்தார்
மெய்கள் புனலாடி யடிசிலுண்டு விளங்குங் கூடாரந்தனிலிருந்தே
துய்ய முஹம்மது மருகாலி தொழுதே யிறைதனை மிகப்போற்றியே. (197)

சிங்கப் புலியலி ஆலோசித்துச் சிகுறன் சேர்வானுக் கெழுதலானார்
பங்கய முள்ள வாவிசூழும் பாங்காங் கைஸரையாளுமன்னா
எங்கள் முஹம்மது நபிகலிமா யியம்பி யிஸ்லாத்திற் நீயாகுவாய்
சங்கையாகவே சுவனகதி தருவா னிறையவான் குறைவில்லாமல். (198)

திங்கள் வதனத்தா ருமறினுக்குத் திறைதா னளக்கவும் வேணுநீதா
னுங்க ளுடபுத்து கானையெல்லாம் முவரி தனிலேதான் தள்ளவேண்டும்
தங்கும் படியான குபிரோரெல்லாம் சார்ந்திங் கிஸ்லாத்தில் வரலாமென
எங்கே ஒளித்தாலும் விட்டிடேன்கா ணெனக்குப்பதில்மொழி எழுதுமென்று.

மதியி னழகான அலியா ரண்ண மடித்துக் கடிதத்தைத் தூதர்க்கீந்து
பதிலுத் தரமொரு நிமிஷத்திலே வாங்கிவருவீரென் றனுப்பவேகி
பதியின் கைஸரின் கோட்டை வாசற்பாங்கா யடுத்தந்தத் தூதுவர்தான்
புதியன் கிருபையென் றவர் நினைத்து போற்றித் தெருவூடே யேகினார். ()

கண்டார் வீதியின் மாடங்களு காலாட் சேனையின் பெருக்கங்களும்
ஜெண்டா யிலங்கிடப் பிரகாசமாய்ச் சிறந்த யாபார முயற்சிகளும்
அண்டங் கிடுகிட முரசதிர்ப்பு மரிகன்கரியுள ளனுகிநிற்கும்
வண்டாய் வாசியார் கூட்டங்களும் வாரிபோலுள்ள பெருக்கங்கண்டார். ()

மின்னும் படியான மணிகுயிற்றி விளங்குங் கதிர்சிம்மாசனத்தின்பேரில்
மன்ன னிருந்தானே யரிகள்போலே மகுட மணிமுடி சிறந்திலங்க
அன்னநடைமாதர் கவரிவீச வையா யிரம்ஜன மருகாய்நிற்கச்
சின்னம்பேரிகை யிடிமுழங்கச் சிம்மாசனத்திலே யிருந்தானப்போ. (202)

தினோர் தூதரு முன்பிலாகிச் சிறந்த வணக்கமாய்ச் ஸலாமுஞ்செய்தார்
தினே யார்காணும் தூதரென்றும் நிலத்தி லிருக்கின்ற மதினமென்றார்
ஆனால் நீயிங்கே வந்ததென்ன அலியார் கிருபங்கொண் டிங்குவந்தேன்
கோனுக்கு வந்திடுங் கடிதந்தன்னைக் கொடுமென் றேதினு னவருமீந்தார். ()

பார்த்தான் கடிதத்தை நவசேருவான் பல்லைக் கடித்தானே நெறுநெறுத்துச்
சாத்தா யிருக்கிறு னலியென்போனும் கருத்தை யறியானே எனதுவாழ்க்கை
கூத்தா யிருந்துகா னரசர்களையிற் கோலாக் தானேடா குலதெய்வமே
யேற்ற மிஃதோடா குமரேசனே யென்னடாயிஃ தீஸ்வரனே. (204

சண்ட மாருதக் காற்றுபோலற் தகர்த்து நொருக்கவே னலிபடையை
அண்டங்கிடுகிட அவன் ஜனத்தை யறுத்திரணஞ்செய்வேன் பிணக்காடதாய்
நின்று பாராதே தூதனே நீ நிமிஷத்தனிலேபோய் வரச்சொல்லென்றான்
இன்றையத் தினமுயிரானதை மிறையோன் கொடுத்தா னென்றெடுத்தாரோட்டம்.()

நீட்டோலைப்படி தனையும்நீங்கி நிமிஷந் தனில்வந்தா ரலிதம்பாலி
ஞட்டமாகவே மிகவும்போற்றி நவிலுவா ரப்போ நடந்தசெய்தி
கேட்டே யலியுல்லா மனம்வெகுண்டு கிருபை யுடையவ னருளீதென்றே
போட்டி யவனுட கூட்டங்களைப் புவியில் வாளினு லரிவோமென்றார். (206)

அன்றவ் விரவினில் நவசேருவா னவனு மனையாளும் துயிலும்போது
கண்டாள் தேவியோர் கனவானது கதிரின் மாடங்கள் சரிந்துவீழ்க
விண்டா ளிதுசேதி சேர்வானுக்கு வீணித்துயிலென்று னவசேருவான்
கொண்டான் நித்திரை மன்னனுமே குறிப்பாஃயவனொரு கனவுகண்டான். ()

சேருவானுட மாளிகையிற் றிடுதி டென்னவே யிடியினலே
காரின் மாடங்க ளிடியக்கண்டு கலங்கி விழித்தவ னுரைசெய்குவான்
கூராய்க் கனவுக ளெனதுபெண்ணே குறிப்பைக் கேளடி யிளமயிலே
மாறி பாடிதோ மயிலே கண்ணே மயிலே குலத்தெய்வம் நமக்கிருக்க (208)

கோட்ட மறியோமே யெனது கண்ணே நூதனமுள்ள கனவினலே
போட்டி நடப்பது புவிமீதினிற் புகன்று ரில்லையே குலதெய்வங்கள்
காட்டிக் கொடுப்பாரோ மயிலேசகும் கண்ட கனவினுட் பலனுனது
மூட்டுறேன் சண்டை யலிபாலென்று முறுக்கினன்மீசை நவசேருவான். ()

காலை தானுக வவனெழுந்தே கரையின் வாயிலிற் றுனஞ்செய்து
சோலைமீதுள்ள தோப்பில்வந்தே துலங்கும் சாமியைப் பணிந்து போற்றி
மாலா யெழுந்துதான் தருத்திலாகி மடமட வென்று மணியடித்தான்
கோல மாகிய சத்தங்கேட்டுக் குலத்தோர் யாவரு முன்பாய் வந்தார். (210)

மந்திரி மார்களை யருகழைத்து மவுலுவா னப்போ நவசேருவா
னெந்த விதத்தாலு மலியைவெட்ட வெனக்கோ ருத்திதான் சொல்மினென்று
சந்திப் பாகவே கேட்கும்போது சாற்றுவா ரப்போ மந்திரிமார்க
ளுந்தன் மனம்போலே யலியைக்கொன்றே யுடனே யூர்வந்து சேர்வோமென்றார். ()

அன்னே ரந்தனில் நவசேருவா னகமும் பூரித்தே தழுவிச் சொல்வான்
என்று நமக்கான மந்திரிமாரே யெழுந்து படையுடன் செல்மினென்றான்
மன்ன னுரைகேட்ட வமைச்சரெல்லா மருவ லார்களை யணியாய்விட்டே
எண்ணிக் கையினுடன் வசுதர்களை யிருப தாயிரம் ஜனங்களோடும். (212)

யானை பரிகளுந் தேரித மணியாய் விட்டானோர் சார்பினிலே
சேனைத் தலைவர்கள் ஜண்டரவோங்கச் சிறந்த வயவீர ரொருசார்பிலே
தானை பதாதிகள் தவில்முரசு தம்பூ ரெக்காள மொருசார்பிலே
தேனின் மலர்மாலை புயத்தணிந்த சிறந்த கருணீக ரொருசார்பிலே. (213)

ஜண்டாக் கொடியுடன் மள்ளர்க்கூட்டத் தடதடவென்றே முரசடித்தே
யண்டங் கிடுகிடென் றதிரத்தாவி ரரசன் கோட்டைவிட்டப்பாலாகி
வண்டன் தளங்களு மந்திரிமாரும் வருகு முழக்கத்தை யலியார் கண்டே
யென்றும் பெரியவனிருக்கிறானென் றெனது கனியான ஹமூஸாகேளீர். (214)

குமுச மாகவேமள்ளர்கூட்டம் குரைகடல்போலே வாராரிப்போ
தமுசா பரியேறி வாளுந்தாங்கி யாவர்கள் தனையெல்லாம் பிணக்காடாக்கி
நமது சமூகத்தில் வரலாமென்று நாத ரலிசொல்ல வெழுந்துவீரர்
தமது பரிசையும் வாள்வேலேந்திச் சரகதி யுள்ள பரியேரியே. (215)

விட்டார் குதிரையை வேகத்தோடும் விரிகடர் போன்ற மருவலார்மே
லட்ட திசைகளுங்கிடுகிடென்ன ஆதிசேடனும் நடுநடுங்கப்
பட்டாளமெல்லாம் நெருநெறென்ன பாரில்மண்டூசி விசும்பிற்றுவச்
சட்டந்தவிருத யரிசிமேருய்ச் சமற்களம் வந்தாரமிஸா வென்போர். (216)

வந்த படைகளு மந்திரிமாரும் வாரிபோலவே வளைந்துமள்ளர்
சந்திப் பிதுவென்றே யமுசாபேரிற் சரவா ணஞ்செய்தான் மழைமாரிபோல்
கந்தர முள்ள கவண்கல்லுகள் கடிய வேகமாய் வீசுவாரும்
மந்தர மின்னல் வாள்வேல் குந்த மள்ளரேவிய பரிசையெல்லாம். (217)

தந்திர மாகவே யமுஸாவீரர் தட்டா னின்றனர் வாளினாலே
கந்தரம் போலே பரிகடத்திக் காலைய ரெல்லாம் நடுநடுங்க
விந்தை யாகிய வாளினாலே வீசினா ரப்போ தொருசாரியிற்
பந்தி யாய்நின்ற மள்ளர்கூட்டம் பாரில் விழுந்தார்க ளிருதுண்டாக. (218)

சின்ன பின்னமாய் மருவலாரைச் சிரசில் மிகத்தாக்கிக் கருவறுத்து
முன்னா லோடிய வசுதர்களை முடிதூ ளாக்கியே ரணங்கள்செய்தா
ருன்னிப் பாகிய யானைகளை யுரமாய் மத்தகம் தனைப்பிளக்க
மன்னிலங்களும் திடுதிடென்ன மள்ளர் விழுந்தாரே பிணக்காடதாய். (219)

கவண்கல் லாயுதக் காரரெல்லாம் ககனி லுயிர்விட்டுக் கிடப்பார்களும்
புவன மீதிலே யிரத்த சோரி பொங்கு மந்திப்போ லேயோடவே
நவசேர் வான்படைக் கூட்டங்களில் நாத ருடவாளா லிறந்தஜனம்
புவியில் விழுந்தது பதினாயிரம் புறங்காட்டி யோட மற்றோரெல்லாம். (220)

இந்த வரலாறு தன்னைக்கண்டே யிருகண் ணெருப்பெழ வெழுந்தான் மந்திரி
சந்திப் பிஃதென்றே குதிரை யேறித் தனது கதிர்வாளும் பளபளென்ன
வந்தா னலிமகன் சமூகமாக வாணப் பரிவிட்டே மடமடத்தே
யெந்த வூர்கானு நீவிரென்றான் யானும் சிங்கத்தின் குட்டி யென்றார். (221)

சிங்கத்தின்குட்டி நீயாவென்று சினந்து வாட்கொண்டு மந்திரி தாக்க
தங்க மயமான ஹமூஸாவேலாற் றூங்கி யவனையும் வாளால் வெட்டப்
பங்கிரண்டாக வவன் வீழ்ந்துதான் பரியோ டிரந்தானே மந்திரியும்
சங்கமா யோடு மள்ளரெல்லாம் சார்ந்தார் கைசரின் கோட்டைமீதில். (222)

அங்கே ரந்தனி லலியார்செல்வ ரரியை நடத்தியே படங்கில் வந்து
மன்ன ரலியுல்லா பாதம் போற்றி மகனு ரமூஸாவு மிருக்கும் போதில்
முன்னு லோடியே மள்ளர் கூட்டம் முடுகி யரசன்பா லவர்கனின்று
தன்னுல் விசனமாய் நிற்கும்போதிற் றலைவ னவசேருவா னுரைத்தானப்போ.

மந்திரி யெங்கடா வசுகரென்றான்வாளுக்கிரையானுர் மகாராஜரே
யெந்த விதஞ்சொல்வோம் பட்டபாட்டை யிளஞ்சிங்கம்போல யொருவன்வந்து
பந்தியாய் நின்ற நம்மோர்களைப் பனங்காய் போல்முடி யுருளச் செய்தான்
இந்தப் புவிமீதி லவனைப்போல யாருங்கிடையாது மன்னனேயென்றுர்.(224)

ஓதுமொழிகேட்டு நவசேருவா னெரிர்கண் ணெருப்பெழக் கோபங்கொண்டே
யேது தானடா குலதெய்வமே யென்னை மிகவாளு மயிலேசனே
சாதுவாகவே போஜனம் சமரி லிருந்தது பதினுயிரம்
வாது விடுவேனே நவசேருவான் வாரியெனும்படை யெழுமினென்றான்.(225)

பாங்கா யுரைசெய்த வசனங்கேட்டுப் படையோர் யாவரும் சினந்துசீறி
நான்கு புறத்திலும் நதிகள்போல நாற்பதாயிரம் ஜனங்கள் வந்தார்
வேங்கையதுபோல நவசேருவான் மீசை முறுக்கியே படபடத்துத்
தீங்கா யிருக்கின்ற அலியென்போனைச் சிரசைக் கொடுவாரும் நமரீரென்றான்.

அன்றுதினத்திலே யமைச்சர்மூவர் ஆயுதம் தாங்கிப் பரியிலேறி
ஜண்டாக் கொடியுடன் முரசடித்துச் செறுனர் நாற்பதா யிரவர்சூழச்
சண்டமாருதக் கடலைபோல தடதடவென்று கொடி நுழங்க
மண்டலர்களு மதிரத்தாவி வாரி போற்படை யெழுந்ததம்மா. (227)

சதிகள் தான்செய்ய அலியைநாடிச் சமர்க்களம் வந்துநிற்கும்போதி
லிதுகண்டலிமக னமூசாமன்ன ரிலங்கு மாயுடம் பரிசை தாங்கி
மதியி னழகான அலியாரிடம் வந்துபோற்றியே விடையும் பெற்றுக்
கெதிமி லுயர்வான பரியிலேறிக் கிடுகிடெ னச்சமர்க்களத்தில் வந்தார். (228)

சரகெதி யுள்ள பரியைவாளைச் சமர்த்த ரலிமகர் தமையுங்கண்டு
திறலோர் வருகிறார் படைமீதினிற் சிறந்த பானங்கள் பொழியுமென்று
னரலை வாய்வந்த படைமன்னர்கள் நான்கு திசைகளும் தட்டா நின்றே
நெறுநெறுத்திடச் சரபாணங்கள் நிறைந்த மழைமாரி போலேவினர். (229)

வருகும்படியான பாணமெல்லாம் மன்ன ரலிமகர் கசையாற் றட்டிச்
செருளர் தனைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு செந்தாட் பறக்கவே பரிநடத்தி
தரிய லார்களை முடிபிளந்து தாக்கினு ரப்போ தொருசாரியில்
மறையோர் போற்றிய அலிதம்பாலர் வாம்பரி விட்டுச் சமர்க்களத்தில். (230)

அட்ட கிரிகளும் கிடுகிடென்ன ஆதி சேடனும் கடுகடுங்க
வெட்டிப் பிளந்தாரே குபிரோர்களை வீர வாளினால் வேலினாலும்
முட்டி வருவோரைப் பிடித்தடித்து மூளை சிதறவே மிகவுந்தாக்கி
கொட்டு முரசுகள் தவிலுடைத்துக் குறிக லார்தம்மைப் பிணக்காடாக்கி.

பற்ற லார்களில் மாண்டஜனம் பதினே ழாயிரத்தெழு நூற்றுயேழ்
சுத்த வீரரும் பரிகடத்தித் துலங்கும் சமர்க்களும் நிற்கும்போதிற்
சத்தங் கூறி மந்திரிமார் தரிய லார்களை யழைத்த நேரந்
கத்து றான்பயல் மந்திரியென்று கடிய வேகமா யோடிச் சேர்ந்தார் (232)

அலியின் மகனாரும் பரிகடத்தி யதிக வேகமாய்ப் படங்கில்வந்து
தலத்தி லிறங்கியே ஹமுஸா மன்னர் தந்தை பாதத்தை மிகவும் போற்றி
நலத்தோ ரலியுல்லா விறையைப் போற்றி நாய னருளாலே யிருக்கும் நேரங்
குலத்தின் குபிரோர்க ளோடிச்சென்று கோட்டைவாசலினருகாய் நின்று.

மந்திரி மூவரும் மன்னர்கூட்டம் வாரி போலாகச் சனமெழுந்தே
விந்தை யாகிய முரசடித்து விளங்கும் நவசேர்வான் சமுகநின்றா
ரந்த நேரத்தி லரசானவ னருளுவா னப்போ றமைச்சர்பாலி
லெந்த விதமுர சடித்துவந்தீ ரெமது படையோர்க ளெங்கேயென்றான். (234)

அதுகேட்டமைச்சர்க ளருள்வாரப்போ தண்ணலாகிய வரிசிம்மேறே
சதியிலகப்பட்டு யாங்கள் நின்ற தன்மை தனைக்கேளு மகாராஜரே
பதிகள் தானுள்ள தேவோஜின்னேபடைக்கு வருகுது மனிதன்போலே
நதிகள்பதினே ழாயிரஞ்சனத்தை நருக்கிக்குவித்திட்டான் ரணகளத்தில்.

என்னவிதமென்று நாங்கள் சொல்வோ மெங்களுயிர்தப்பி வந்தோமென்றார்
மன்னன் கலங்கியே மறுக்கமுற்று மயங்கி யிருக்கிற சமயத்திலே
தன்னின் மகனான அனுமனப்போ தகப்பன் பால்வந்து தழுவிச்சொல்வான்
இன்னும் படையுடனானுமேகியிப்போ சமர்செய்து வாரேனென்றான். (236)

நல்லதெனச்சொல்லி மகாராஜனும் நாற்பத் தேழாயிரம் ஜனங்க
ளுல்லா சமதாக வரவழைத்தே யுரிமை யொடுசாமி தன்னைவாழ்த்தி
நல்லார் தெய்வமே மயிலேசனே நமது மகன்கூடப் போய்வாவென்றே
சொல்லி யரசனு மனம்வெகுண்டு துலங்கும் படைவனை யெழுமினென்றான்.

மகனே யனுமனே யுனக்குமுன்னே மயிலேசத் தெய்வம் போயிருக்கும்
சுதனே மனமது தைரியமாய்ச் சுருக்கி லவிதனைக் கொல்வா யென்றான்
கெதியே சரியென்றும் படையெழுப்பிக் கீர்த்தியாகவே பரியிலேறிப்
பதிகள் தனைநீங்கிச் சமர்க்களத்திற் பாருங் கிடுகிட முரசடித்தான். (238)

ஜண்டாக் கொடிகளு மிகவோங்கிடச் செருநர் கூட்டங்கள் மிகவுந்துள்ளத்
துண்டு மெண்மடர் புரவிசூழத் துலங்கு மாயுதம் கதிர்கள்மின்ன
மண்டலங்களுங் கிடுகிடென்ன வான்புரிக் கூட்ட மடமடத்தே
சண்டமாருதக் கடலைபோலே சமரின் களத்துற்றா னனுமனப்போ. (239)

இதுகண்டலியவர் தந்தைபாலி வியம்பும் வரலாற்றால்மனம் வெகுண்டு
மூதியோ ரபீத்தாலிபு மகனாருமே முன்னால் வருகிற வெள்ளங்கண்டு
கெதியு முயர்வான துல்துலேறிக் கீர்த்தி மிகவுள்ள வாள்கைதாங்கி
மதியின் வதனத்தார் மகதியரு மன்ன ரமுஸாவும் பரியேறினர். (240)

அலியு மமுஸாவு மகுதியரு மரிவா விலங்கவே பரிநடத்தி
யொலியின் கடல்போல வரும்படையி லுன்னி நடத்தியே ஆர்ப்பரித்துக்
கலினவாம்பரி கலகலென்னக் கர்க்கி விடுகின்ற கதியினாலே
தலங்கள் தனில்நிற்கும் குபிரோரெல்லாம் தடபுட லாகி மனநடுங்க. (241)

புகுந்த படையிலேமூன்றுபேரும் போட்டார் வாளினால் மருவலரை
மிகுந்தவசுதரை வெட்டித்தாக்கி மிரகூக் குபிரோர்கள் பிரளத் தூர்த்துத்
தகுந்த கருனல்கள் தலையறுத்துத் தவிடு பொடி யாக்கி தசுதர்களைத்
தொகுதி யாகவே யிறந்தஜனம் துஞ்ச விருபத்தி யேழாயிரம். (242)

இந்த வாருதான் கொல்வானென்றேயிருந்த குபிரோர்கள் புறங்காட்டியே
சந்திப் பாகாமற் றரியலார்கள் தானே மிகவோடி மறைந்தார்கேணி
அந்த நேரமே நவசேருவா னருமை யுளமக னனுமந்தானே
சிந்தை யுறுங்கோப மதிகமாகித் திடுதிடென்னவே பரிநடத்தி. (243)

வந்தான் கதிர்வாளுங் கரத்திலேந்தி வள்ள லலியுட சமுகமாகிச்
சந்திப் பாய்கின்றே யவன்வாளாலே தாக்கினனப்போ தலியார் தம்மை
விந்தை யாகிய வேலாற்றுங்கி வீசினாரப்போ வாளினாலே
மந்த்ர கதிர்வாளால் மன்னவர் வள்ள லலிவாளை மிகத்தாக்கியே. (244)

தகுதி யாகிய கசையினாலே தாக்கினா னப்போ தனுமராஜன்
மிகுதி பெலமுள்ள அலியாரண்ணல் விளங்கும் புகார்வாளா லதனைத்தட்டிச்
செகமும் நடுங்கவே யவனைப்பாய்ந்து சிரசிற் கூந்தலைக் கரத்தாற்சுற்றி
மகுதி யர்கரக் தன்னிலீந்தார் வசுதன் தனைச்சுற்றிக் கயிற்றாற் கட்டி. (245)

தேடுந் தவத்தினர் மூன்றுபேரும் செருக்களம் விட்டுப் பரிநடத்தி
வாடும் பயிர்க்கொரு மழைமாரிபோல் வந்தங் கிறங்கினர் கூடாரத்திற்
பேடி யாகிய அனுமன்தனைப் பின்னித் தனையிட்டுக் காவல்வைத்து
நாடி யிறையோனை யுவந்துபோற்றி நாதரனைவரு மிருக்குநேரம். (246)

ஓடி மறைந்திடும் தரியனாக ளருகி மனதெல்லாம் கலங்கிவாடி
ஆடித் துரும்பாகக் கோட்டைவந்தே யரசன் முன்னின்று கண்ணீர்விட்டு
வாடி மிகநின்றே வசுதர்சொல்வார் வையந்தனையாளு மகராஜரே
மோடி யாகிய நமது தெய்வ முன்போ யிருப்பதாய் மொழிந்தீர்களே. (247)

இன்று நாங்கள்தான் பட்டபாட்டை யென்ன விதமென்றே யியம்பப்போமோ
மொன்றியாய்வந்தே யொருமனிதனொருக்காலிருக்காலும் சமர்கள்செய்தான்

கண்டோ மிதுசண்டை மூவர்களைக் கண்கொண்டு பார்க்க முடியாதைய்யா
வென்றார் சமரோரைப் பிணக்காடாக வெள்ளந் தானோட ரத்தச்சோரி. (248)

அதுகண் டனைவரு முயிர்தப்பினோ மனுமன் மகராஜ ரெதிரிலானார்
எதுவை யறிவோ மென் றனைவர்களு மிருந்துகேணியில் மறைந்துபார்த்தோம்
மதிபோ லழகுள்ள அலியாரண்ணல் வரியின் புலிபோல யுயிரைப்பாய்ந்து
துதிபி னனுமனின் தலைமுடியைச் சுற்றிக் கரத்தினால் மருளடித்தே. (249)

இன்ன மொருவரின் கரத்திலிந்தா ரிறுக்கி யவன்கட்டி யெடுத்தேகினான்
என்ன செய்வானோ தெரியாதையா வெங்க ளுயிர்தப்பி வந்தோமென்றார்
சொன்ன வசுதர்கள் வசனங்கேட்டு சோர்ந்து நவசேருவாள் மனங்கலங்கித்
தன்னால் வதனத்திற் கண்ணீர்விட்டுத் தரையா னதைக்கீறிப் புலம்பினானே.

பதம்.

என்செய்வேன் சுதனே அனுமனே
என்செய்வேன் மகனே
தஞ்சங்க ளொன்றில்லைத் தலத்தின் மீதிலே
பஞ்சிலே யெரியுற்ற பாவனை யாகுதே
என்செய்வேன்
அஞ்சினேன் மனதும் ஆதரிப்பாரில்லை
கெஞ்சினேன் மயிலேசரைக் கீர்த்திக்கிடம் வைத்தார்
என்செய்வேன்.
மிஞ்சியே போர்வந்தாள் வீட்டுக்கு வாராமல்
அஞ்சுக மென்றுன்னைப் பருந்துகொண்டேகிச்சோ
என்செய்வேன்.
கஞ்சத்தி னுனைதனை கனவு கண்டதுபோல
விஞ்சையிற் பிடிபட்டு வீணாகப்போனையோ
என்செய்வேன்

தொங்கல்.

எண்ணி யரசனும் கண்ணீர்விட்டே யேங்கி யழுகிற சத்தங்கேட்டு
மண்ணில முள்ள வன்னம்போலாய் மகராஜன் தேவி யெதிரிலாகித்
தன்னா லழுகிற வருத்தங்கண்டு தைய லுடமகன் தனையும்காடி
மின்னும் வதனத்தில் கண்ணீர்சிந்த தரைமீதிற் கிடந்தழுதாள். (251)

பதம்.

இராஜரே காமன் துயிலுங் காலையில்
நான்கண்ட கனவு துறைமகனே தரைமீதிலே
அரசே கீர்கம்பவே மனம் வெறுத்தீர்
மதியால்.

என்னவே தென்றுங் கேட்டிட்டாலும்
எந்தனைப் பகைத்தீர் மனம் வெறுத்தீர் மகாராஜா
மணியே நான் எவ்வித
மெனத் தெரியே னடியாள். (255)

போர்களத் தன்னிற் போயிடு மகன்
புன்னகையாகவே தான் பிடிபடவும் அடிபடவோ
சுதனே என்ன பேதகம் பேதகம்
மதியேதடா கனியே. (256)

பெற்றிடும் வயிறு பற்று தனுமனே
நற்றவ மணியே துரைமகனே திரைமணியே சுதனே
என்ன பேதகம் பேதகந்தனில்
எம்பட்டாய் புவியில். (257)

தொங்கல்.

மாதா வழுத்திடும் வசனங்கேட்டு மகளார் சகர்வா னும் நாசு நூசு
மேதோ அழுகிருள் தாயாரென்றே யிருவர் தாம்வந்து விளங்கிமாது
போதா வுள்ள வெங்கள் துணைப் போர்க்களத்தனி லகப்பட்டாயோ
நீத மிகவுள்ள குலதெய்வமே நிலத்தில் நீயும்பார்த் திருந்திட்டாயோ. (258)

எங்கள் புறவியே தவமணியே யென்ன விதமேகி யகப்பட்டாயோ
தங்க மயமான தேகங்களைச் சமரி லாகிய பிடிகொடுத்தாய்
சன்கையாகிய மயிலேசனே தயவில்லாமல் நீ யிருந்திட்டாயோ
வுங்கள் முகங்காண வெண்பிறவி யுலகத் தனிலேதா னெந்தநாளோ. (259)

இந்த விதமாக மயில்மாதர்க ளிருந்தங் கழுகவே யரசனுன
தந்தையாகிய நவசேருவான் தாரை யாகவே கண்ணீர்விட்டே
யெந்த விதத்தானு மலியைக்கொல்வோ மினிமே லழுகாதீர் நீங்களென்று
வந்தன் கரசனும் தகுந்திலாகி மவுலுவானப்போகடையோர்க்கெல்லாம். (260)

அலியைக் கெலிக்கவே யான்வாராதா லவசியம் படையெழுமி னென்ருன்.
தலைவன் மொழிகேட்டு மந்திரிமார் தளங்கள் பெருக்கினுர் கடலைபோலே
பெலங்க ளாகிய வசுதர்தாளிற் பெருக்கம் ஜனமெண்பத் தையாயிரத்
துலங்கும் யானையில் நாலாயிரம் துரகத் தும்பத் தையாயிரம். (261)

யானைத் தலைவர்க ளொருசாரியில் ஆடலம்பரி யொருசாரியிற்
சேனைத் தலைவர்களொருசாரியிற் சிறந்த வயவீர ரொருசாரியிற்
ருனைப் பதாதின் கருனல்கூட்டம் சரகதி யுள்ள பரியிலேறி
வீணை முரசுகள் பிடியெக்காளம் விளக்கி வாரிபோ லெழுந்தாரம்மா. (262)

பதினெண் ணுயுதம் பரிசை தாங்கிப் பலவனத்துயில் மாலைசேர்த்து
நிதிகள் மிகுத்திடும் நவசேருவா னிலத்தில் மயிலேசர் தமையும்போற்றிக்
கெதியி லுயர்வான பரியிலேறிக் கொடியோடும்படை தன்னிலாகி
நதியின் பெருக்காகப் படையதனை நடத்தி வருகிற நேரத்திலே. (263)

ஜண்டாக் கொடிகளுந் தவில்முரசும் திடுதி டென்றுதான் கொடிகளோடு
கொண்ட விடிபோலுங் குமுறிச்சத்தம் கோக்கள் பலவுமே திடுதிடென
மண்டல மீதிற் றுகளெழும்பி வானின் கதிரவன் மறைவாகிடச்
சண்ட மாருதக் கடலைப்போலச் சமர்க்களம் வந்து நிற்கும்போதில் (264)

கண்டா ரலியுல்லா பெருங்கூட்டத்தைக் கவலுவார ப்போதீனோர்க்கெல்லாம்
இன்றிங் கிப்போது நமரோரெல்லா மெழுமி னசுஹாபி மார்களென்றார்
தென்றல் மலர்வாச ரமுஸாவுடன் சிறந்த மகதிய ரலியுல்லாவும்
நன்றி மிகவுள்ள யசுஹாபிமார் நல்ல கலனணிந் தெழுந்தாரப்போ (265)

வாளாயுதக்கார ரொருசார்பினில் வந்து மிகநின்றார் முஸ்லிம்களும்
காலை வயதுள்ள வயவீரர்கள் கதிர்வே லேந்தியே யருகாய் நிற்க
ஆழிக் கடல்போலப் பதினாயிரம் அஸ்ஹாபிகளுமே பரியிலேறி
வாழி யனைவரும் ஆமீன்கூற மன்ன ரலிப்புலி துல்துலேறி. (266)

மின்னும் கதிர்வாளும் பளபளென்ன வீர ரமுஸாவும் மகதியரும்
உன்னி தனிலேறி யாறசூலை யுவந்து மிகப்போற்றித் தீனோரெல்லாம்
இந்நாள் பீஸபீ லிறைதவக்க லென்றே முரசுகள் திடுதிடென்ன
மன்ன ரலியுல்லா முன்னிலாக மற்ற முஸ்லிம்கள் ஸலவாத்தோத. (267)

பேரி நவுரிகள் திடுதிடென்னப் பிடியோடெக்காள மடமடென்னத்
தாரை சல்லரி தம்பூர்மேளம் தடதட வென்று மடமடக்கப்
போர்க்களம் வந்து கொடியிழுத்தார் புத்தை வணங்குவோர் கண்ணுற்கண்டு
பார்க்கப் பதினாறு கண்கள்வேணும் படையினவசேர்வான் பெருக்கந்தானே

சந்திப் பாகவே யிருபடையும் தாட்டியாய் நின்று கோட்டியாகிச்
சிந்தை யுறுங்கோப மதிகமேறிச் சினந்து பொருதினா ரமர்க்களத்தில்
விந்தை யாகிய வசுதர்களும் விளங்கு முஸ்லிம்க ளனைவர்களும்
பந்தி யாகவே சமர்ப்பொருந்திப் பாரில் விழும்படி கருவறுத்தார். (269)

அம்பா லெறிவாரும் கவண்கல்லினா லதிக வுரங்கொண்டு தாக்குவாரும்
பம்ப ரம்போலே வாள்சுழற்றிப் பற்றியெறிவாரும் பகுப்பாகவே
முன்பால் வருவாரும் கொம்புகூச்சி மீறி யடிப்பாரும் பாரின்மீதிற்
றெம்பாய்த் தாளின்று குபிரோர்களைச் சிரசு விழும்படி தாக்குவாரும். (270)

அலியு மமுஸாவு மகதியரும் ஆடலம்பரி தனைநடத்திப்
புலிபோல் மிகப்பாய்ந்து மருவலாரைப் போட்டார் வாளினா லிருதுண்டாகக்
லியின் வாம்பரி கலகலென்னக் கருதலார்களின் முடிதாட்செய்து
நலங்கள் பொருந்திய தவத்தோர்கள்தாம் நான்கு திசையிலும் சூறையாடி. ( )

சண்ட மாருதம் போற்றுவியே தகர்த்து மூளையை வசுதர்களை
மண்டலந்தனிற் பிணக்காடாக்கி வடியும் நதிபோலே சோதியோடே
வண்டன் படையிலே மாண்டஜனம்வசுத ரைம்பத்தி யையாயிரர்
கொண்டலாகிய காற்றுப்போலக் குறுகலா ரெல்லாம் பயந்தோடினார். (272)

அந்த நேரத்தில் நவசேருவான் ஆட லம்பரி நடத்திவந்தே
சந்திப்பாகவே யலிதம்பாலிற் சாற்று வான்விழி யனல்பறக்க
எந்த விதத்தாலு னலிமன்னனே யெனது வாளினா லுனையும்வெட்டி
யுந்தன் ராஜ்ஜியந் தனைபிடித்தே யுயர்ந்த கொடிபோடத் துணிந்தேனென்றான்.

ஈது மொழிகேட்ட யலியாரண்ண லியம்புவாரப்போ தருமையாகக்
கோது பேசாதே நவசேருவா குணமா யான்சொல்லு மதியைக்கேளு
நீது முஹம்மது கலிமாத்தனை நீயே தான்சொல்லி யரசிருந்து
காத ருமறுகத் தாபவர்க்கு நலமாய் திறைகட்டி வாழ்கவென்றார். (274)

தவங்கள் பொருந்திய அலியார்சொன்ன சரதம்துகேட்டு நவசேருவான்
கவன மிகவாகி யிருவிழிகள் கனலாய் பறக்கவே மிகவுஞ்சீறி
அவனிதனி லுன்னை வைப்பேனோவென் றதட்டியவன் வாளாலலியைவெட்டச்
சுவனத் தலியுல்லா வேலாற்றுங்கித் துலங்கும் புகறினா லவனைத்தாக்க (275)

பரியும் சேர்வானு மிருதுண்டாகிப் பாரில் விழுந்தானே பனைகள்போலே
தரியலா ரெல்லாம் விரண்டோடத் தம்பூர் முரசுகள் கிடுகிடென்ன
விரையோ னலியுடன் மகுதியரு மிலங்கு மலர்மாலை யமுஸாவுடன்
வரங்கள் மிகவுள்ள தீனோருடன் வந்தே யிறங்கினார் கைஸர்மீதில். (276)

ஆதிஇறையவன் தனையும் போற்றி யண்ணல் முஹம்மது தமையும் வாழ்த்தி
சோதி துலங்கியே தகுத்திலாகித் துய்யோ னலிப்புலிதானிருந்து
நீதி பொருந்தவே கொடியிழுத்து நேர்மையாகிய பெயர்கள் சூழ
காதர் மொழியினார் குபிரோர்களை நலமாய் வரவழைத் திஸ்லாமாக்கி. (277)

சீதம் பொருந்திய கைஸர்தேசம் சிறக்கும் காபிர்க ளான்பெண்ணெல்லாம்
ஏதுவாய்வந்து கலிமாச்சொல்லி யிஸ்லா மானார்கள் சகலோர்களும்
காதம் நான்குள்ள சிற்றூரார்கள் கடிதி னோடிவந் திஸ்லாமானார்
நீதம் நடத்தியே அலியாரண்ணல் நேர்மையுடனவரிருக்கும் போதில். (278)

கைசர் தனையாண்ட நவசேருவான் கடினமணமாதை யருகழைத்துப்
பைச லாகவே கலிமாவோதப் பகர்ந்தார் நபியுட மருகேசனார்
சலிகைவசனத்தின் ராஜன்தேவி சங்கைபொருந்தவும் கலிமாச் சொன்னாள்
வஜிகர முள்ள சகர்வானையு மடமா னாசுநா சினையுங்கூட்டி. (279)

சொல்லு மயிலாரே கலிமாவென்றார் துலங்கு மாதர்கள் கோபமாகிப்
பல்லாயிரங்கோடிப் பேர்சொன்னாலும் பகரமாட்டோமே கலிமாவென்றார்
நல்ல திருக்கட்டு மிருமாதரை நன்றாய்ச் சிறையினில் வையுமென்றே
அல்லாவின் சிர்றை யறியுமான அலியா ரோதவே யடைத்தார் தீனோர். (280)

நாசு நூசையுஞ் சகர்வானையும் நலமாய்ச் சிறைச்சாலை வடைத்தபின்னர்
வாச முஹம்மது மருகரலி மவுலுவாரப்போ கணக்கர்க் கெல்லாம்
தேசந்தனையாண்ட நவசேருவான் திரவிய மென்ன விருக்குமென்றார்
ராஜன் கணக்கரிற் பதினேழுபேர் நவிலுவாரப்போ தலிதம்பாலில். (281)

ராஜ னுடபொரு ளிவள வென்றும் நங்கை மார்நிதி கணக்கிதென்றும்
வாசனை செய்யக் கணக்கரெல்லாம் வழுத்தின ரப்போ தலியாரண்ணல்
யோசனை யுள்ளமந்திரிமாரே யுள்ள மதிப்புக ளெவளவாகும்
பாசக் கில்லாம லுரைமினென்று பகர்ந்தார் முஹம்மது மருகேசனர். (282)

அந்த நேரமே மந்திரிமா ரருளு வாருள்ள கணக்காகவே
யெந்தப் பண்டுள்ள நிதியங்களு மெழுபதாயிரம் தொறுச்சுமையாம்
சந்தர வதனத்தின் தயாபரரே தாங்க ளறிகவென் றுரைத்தபோது
வந்த கணக்கையும் வசப்படுத்தி வாகாய் நிதிக்கெல்லாம் காவல் வைத்தார். ()

அறங்கள் விளங்கவே பள்ளிவாச லலங்கிர்தம் செய்தாரி பாதத்திற்காய்
வரங்கள் பொருந்திய அலியாரண்ணல் வல்லோன் வணக்த்தைத் தலக்கஞ்செய்து
மரங்கள் குடிகொண்ட காபிர்களை வாகாய் மார்க்கமும் மறிய வைத்தார்
சிறந்த மிஃறுபில் குத்துபாவும் தெளிவுண்டாகவே செய்தாரப்போ. (284)

ஈது படிநிற்க மகுதியர்க்கே யிலங்கு மூமறுகத் தாபுரைபோற்
காதலாகவே முடிசூட்டிடக் கருத்தில் நினைந்துதா னலிப்புலியார்
சீதம் பொருந்தவும் தெருவீதிகள் சிறந்த அலங்காரம் செய்யச்சொன்னர்
நாத ருரைப்படி கைசர் தேசம் நாட்டார் மிகவந்தே அலங்கரித்தார். (285)

தெருக்கள் தோறினுங் கதலிநாட்டிச் சிறந்த வலர்பந்தல் சிங்கரிப்பார்
தருக்க லாகிய கமுகூன்றியே சாரியாகவும் வளைப்பரப்பி
யருக்கன் தனித்திருந்திலங்குமாரப்போ லலங்கிர்தம் செய்தார் மணிமுத்தாலே
திருக்கண் ணுடையவர் பார்க்கவேணும் சிம்மா சனத்துட பிரகாசத்தை. ()

தீனோர் யாவரு மொருங்குகூடிச் சிறந்த அலியுல்லா சமூகமாகி
மானிலந்தனில் மகதியர்க்கும் மஞ்சன மாட்டித் துயில்புனைந்து
தேனின் மலர்மாலைச் சிறந்திலங்கச் செழித்து மெழிலான மவுலிசூட்டி
வானின் மதிபோலே மகதியரும் வந்து கதிர்ச்சிம்மா சனமிருந்தார். (287)

மூத்தா லமூத்தியே சிம்மாசன முதலோன் கிருபையா லிருக்கும்போது
சுத்த முடன்மாதர் கவரிவீசத் துலங்கும் பூச்சக்கரக் குடைதுலங்கப்
பக்தியுடன் வந்து நாட்டாரெல்லாம் பணிந்து வாழ்த்தியே கட்டியங்கூற
வெற்றிக் கொடிகளு மிகத்துலங்க விளங்கும் காளாஞ்சி யேந்திநிற்க. (288)

நபியா முஹம்மதின் ஸலவாத்தோத நவுரி பேரிகை யிடிமுழங்கப்
புவியில் தீனோர்கள் ஆமீன்கூறப் புகழ்ச்சியாகவே மகிழ்ச்சி யோங்கக்
கவிகள்பாடி பக்கிர்மார்கள் ஹக்கன் கிருபையா லுவந்துபோற்றத்
தவமும் துலங்கவே யுலகமீதிற் தர்மதானங்கள் வளர்ந்தேறவே (289)

சங்கை யாகிய மகிழ்ச்சியோங்கத் தனியோன் பறக்கத்துப் பெருகி வாழ்க
மங்கலக் குடிதன்னில் வாழு மதியோன் சிக்கந்தர் காதிர் சாஹிப்
திங்கள் வதனத்தின் மணியாய் வந்த செல்வன் ராவுத்தர் ஹமீதுநேசன்
தங்க நிதிகளுஞ் செல்வங்களும் சம்பத்தும் பெற்றே புவியில் வாழ்க. (290)

அரசி லிருந்தாரே மகதியரு மழகு பொருந்திய தீன் துலங்கக்
குறைஷிக் குலத்துரு மலியார் சொல்வார் குணம தாகிய மகதியரே
தரும நீதிகள் தவறிடாமற் றவத்தில் ராஜாங்கம் நடத்துமென்ன
வரங்கள் மிகவுள்ள மதினத்துக்கு வருஷக் தவறாமற் றிறையளப்பீர். (291)

தீனைத் துலக்கியே வருவீரென்று சிறந்த மதியெல்லா மிகப்போதித்த
வானின் மதிபோல அலியாரண்ணல் மனது மகிழ்வினில் நிதியமெல்லாம்
தோணும் பண்ணுள்ள திரவியத்தைத் தொறுக ளெழுபதா யிரத்திலேற்றி
காணும் படியான மகிழ்ச்சியோடும் ஹக்கன் தனையுமே யுவந்துபோற்றி.

காசு நாசுடன் சகர்வானையும் நல்லோ ரொட்டகந் தன்னில் வைத்துப்
பாச னாகிய அனுமன்தனைப் பரியில் மிகவைத்தே யலிபுலியார்
வாசம் பொருந்தவே யஸ்ஹாபிமார் வந்த பதினாயிரவர்கள் சூழ
நேச ரெழுந்தார்கள் கைசர்விட்டு நீதியுடையவன் தன்னைப்போற்றி. (293)

நடந்தார் பெருக்கமாய்த் தீனோர்களும் நாத ரலியுட னமுஸாவுமே
தடங்கள் பொருந்திய சோலைநீங்கிச் சாலைவழிகளும் கடந்தே மன்னர்
தொடையி லணிபவர் மருங்கு சூழத் துரகதங்களும் தொறுவுமேக
அடையலா ரெல்லாம் நடுநடுங்க அடவி கடந்தான் பதினேழானுள். (294)

ஜண்டாக் கொடிகளும் சிறந்திலங்கச் செழிக்கு மதினமா நகரம்வந்தே
அண்டர் புகழ்ந்தேற்று முமறுகத்தா பவர்கள் சமுகம்வந் திறங்கிமன்னர்
மண்டல முள்ள நிதியங்களை வளமா யிறக்கியே வைத்தபின்னர்
கண்டே யுமறுகத் தாப்மகிழ்ந்து கைசர் நடத்தையைக் கேட்டபோதில். ()

சங்கை யாகவும் வகைவகையாத் தனியோ னலியுல்லா வுரைசெய்யவே
யெங்கும் படைத்தவ னருளீதென்றே யிலங்கு மஷறபிச் காசையெல்லாம்
பொங்க மாகவே பைத்துல் மாலிற் போடும்படி செய்தார் முடிவேந்தனு
ரங்குவருமான கணக்கை யெல்லா மறைகள் தனில்வைத்தே பதனஞ்செய்தார்.

அனுமன் தனையுமே சிறைச்சாலையி லடைத்தே காவலும் புவியச்செய்தார்
கனியின் மயில்மாது சகர்வானையும் காச நாஸையும் சிறைச்சாலையில்
மனியி னிதிபோலே பதனஞ்செய்து வைக்கும்படி செய்து விட்டுப்பின்னர்
கெணிதம் படியாகத் தீனோர்க்கெல்லாம் கிருபை யுடனிதி யளித்தனரே. ()

மறுகாட் காலையில் யார்களுடன் மன்னருமறுகத் தாபிவேந்தர்
பெருகும் கூட்டத்தி னஸ்ஹாபிமார் பிரிய முடன் சூழ்ந்தே யிருக்கும்போதி
லுரைகள் தான் செய்வா றுமறுகத்தா புரிமை மிகவுள்ள காவலரே
மறைபி லாகாத அனுமன் தன்னை வந்தா ருடன்கொண்டு வம்மினென்றார்.

அன்ன வுரைப்படி காவலாளர் அனுமன் தன்னையே யழைத்துவந்து
மன்னர் முன்விட வதனம்பார்த்து மவுலவா ரப்போ தாசரேறு
மின்னு னனுமனே சொல்லக்கேளு மிறஸூலில் முஹம்மதின் கலிமாச்சொல்வீ
ரென்னு மிறையவன் சுவனபதி யிலங்கும் யீடுமக் கருள்வானென்றார். (299)

அந்த மொழிகேட்டே அனுமன்சொல்வா னட்ட திசையாளு மரசர்கோவே
யெந்தன் தகப்பனை வதை செய்தீர்க ளென்ற வினங்களைக் கருவவறுத்தீர்
சொந்த மாகவே பொருளையெல்லாம் தொறுவி லேற்றியே கொணர்ந்து விட்டீர்
சந்த்ர வதனத்தின் தங்கைமாரைத் தனியே சிறைச்சாலை யடைக்கலானீர்.

கதிரின் சூரியன் வடக்காணுலுங் கழுமீ தினில்வைத்தி ரணஞ்செய்தாலும்
பதியுள் ளோர்கூடி யென்தேகத்தைப் பங்கு பங்காகக் கூறிட்டாலும்.
மதிகளாகிய மயிலேசனை மறந்து கலிமாவை யுரைப்பதில்லை
யதிபரேயென்னை வருத்தவேண்டாம் அரசேமனம்போற் செய்திடுவீரென்றான்.

ஈது மொழிகூற வேவலாளர்க் கியம்வார் வள்ள லுமறுகத்தா
பேது மறியாத மதிகேடனை யிருதுண்டாகவே துணிமிதினன்று
ரோது மொழிகேட்டுக் காவலாள ருறைவிட் டுருவியே வாள்கையேந்திக்
கோது பேசிய அனுமன் தன்னைக் கொலைதான் புரிந்தாரே யிருதுண்டாக. ()

அன்று பொழுதுபோய் மறுநாள் தன்னி லன்ன வுமறுதாம் தருத்திலாகி
என்றும் தவமுள்ள மந்திரிமாரும் யார்க ளஸ்ஹாபி மார்களோடும்
தென்றல் மலர்வாசம் வீசுமாப்போற் செப்பின ரப்போ காவலார்க்கு
மண்ட லந்தனில் நவசேருவான் மகளா ரிருவரைக் கொணர்மி னென்றே. ()

வந்த சிறைச்சாலைக் காவலாளர் மடமா னிருவரை யழைத்துவரச்
சந்த்ர னழகான முகத்தழகும் தையல் நடையஃ தன்னம்போலும்
கந்த ரக்குழல் கதிர்மெய்மாதைக் காவ லாளர்க ளழைத்தேகியே
மந்த ரப்புயத் துமறண்ணல்பால் மதியும் கதிரும்போல் நிறுத்தினரே. (304)

அன்ன காலையி னுமறுகத்தா பருளுவாரந்தத் திருமாதர்க்கு
மின்னு குயில்மாரே மதிவதனம் விளங்கும்படியான தோகையாரே
யென்னு மிறைவன் கிருபையாலே யிறசூல் முஹம்மதின் கலிமாச்சொல்வீர்
மன்னன் மகளார்க ளிருபேர்கட்கும் வழுத்தின ரப்போது மறுமன்னர். ()

சொன்னவசனத்தையவர்கள் கேட்டுத் துலங்கு வதனங்கள் சோர்ந்துசொல்வார்
என்ன கலிமாவைச் சொல்மி னென்றி ரெங்களுட வாழ்வை யழித்தமன்னே
மன்ன ருமக்கிது நீ தந்தானோ வையந் தனையாளும் ராஜகோவே
யின்ன முலகத்தி லிருப்பதுண்டோ எந்தவிதந் தீனில்வரச்சொன்னீர்கள். ()

பதம்.

தீனில்வாவென்றும் ராஜரேசொல்லுவது சிந்தையிற் குறியோமனந்தரியோம்
தனமல்லின தரையே யென்னதீவினை தீவினைத் தண்டனைச் சொல்லுவோம் புவியில்
உன் தகப்பனோ டென் துணை தன்னையு மெவ்வித மறுத்தீர் சதிகொடித்தீர்
கிதியெடுத்தீர் அரசே ஈங்க ளெவ்வித மெவ்வித மிருப்பதுண்டுலகிலே. ()

காலகாலமும் நாம்துதி தெய்வங்கள் கைலாசங் கொடுக்கார்ம ம வெறுப்பார்
இனங் குறிப்பா ரரசேயெங்கள் காலமே கருத்துரைத்தீர் மணியே
பித்தரென் றெண்ணி யித்தகைப் புன்மொழி பேசவுந் தகுமோ நவமணியே
தவநிதியின் துரையே நாங்கள் பேதையாள் பேதையாள் றுயரங்களைத்தாவே.

தொங்கல்

தருவின் கரமான முடிவேந்தரே தாலந் தனிலேதா னிருமாதர்நா
முருகி மனம்வாடி மதிமயங்கி யுக்கியே நின்று தியங்கும்போது
மருவின் மலர்வாசர் கலிமாச்சொல்ல வழுத்தினீர் நல்ல வளங்களென்றும்
பெருகும் படியான மயிலேசனைப் பேதைமார் நாங்கள் மறப்பதில்லை. (309)

கதிரின் சூரியன் வடக்காறைம் கடல்கள் தான்பொங்கி யெழுந்திட்டாலும்
பதியி லிறந்தார்கள் புவியில்வந்து பாலகி முன்பாற் பகர்ந்திட்டாலும்
நிதியி லுயர்வான குலதெய்வத்தை நினைவி லொருக்காலு மறக்கமாட்டோம்
விதியோ கலிமாவை நாங்கள்சொல்ல வேறே வசனங்க ளுரையீனென்றார்.

மாத ரிருவரு மொழிந்த வார்த்தை மன்னர் தாம்கேட்டு மனம்வெகுண்டே
ஏது மரியாத விளமாதரை யிப்போ வதைசெய்து வம்மினென்றே
காத ருமறுதாம் காவலர்க்கு நவின்றா ரதுபோலக் காவலர்கள்
கோது வாங்கிய கொலைதான் செய்யக் குயிலாரிருவரை யழைத்தேகையில்.

மதினந் தனிலுள்ள மூஸ்லீமெல்லாம் வதன மிகவாடிக் கண்ணீர்விட்டுப்
பதிகள் தனையாளு முடிவேந்தர்க்குப் பாரி திதுவார்த்தை சரியோ வென்பார்
மதிபோலிருக்கின்ற இளமாதரை வதைதான் செய்திட மனமாவென்பார்
விதியோ விருவருக்கும் புவியிலென்றே வீதிதோறினும் புலம்பினரே. (312)

ஜனங்கள் யாவரு மழுவதான சங்கதி யெல்லா மலியாரெண்ணி
மனமான தனிலே தயவுண்டாகி வந்தங் குமறுவின் சமுகம் நின்று
தனமும் பறக்கத்தும் பெற்றகோவே ஸலாமும் வருகுதிங் கரசேயென்றார்
கனமும் பொருந்திய வுமறுகத்தாப் காதலாகவே பிரத்திகூறி. (313)

இருங்க ளரிசிம்மே றெனவும் சொல்ல இயம்புவாரப்போ தலியாரண்ண
லருமை தானுள்ள முடிவேந்தரே யருளக் கேளுங்கள் நவமணியே
கருமை விழியாரைக் கொலைபுரியக் கண்ணே நீர்சொன்ன வசனத்தாலே
யுரிகி யழுகிறார் தீனேரெல்லா முங்கள் மனதிலே தயவுண்டாகி. (314)

ஆலந் தனிலேதான் மூன்றுமாத மவர்கள் தமக்காக விடைகொடுத்தால்
வாலா யமதாக மதிபோதித்து வாகாய்க் கலிமாவை வருத்தலாமித்
தாலமீதினி லுத்தாரங்கள் தருவீர் தயவுள்ள வரசேயென்றார்
வால கதிர்மேனி வுமறுகத்தாப் வழுத்துவாரப்போ தமுதம்போலே. (315)

சொன்ன பிரகார மூன்றுமாதம் துலக்கமாகவே யானுந்தந்தே
னன்ன நடைமாத ரிருபேர்களு மருமையுடன் தீனில் வந்தாராகி
லின்றுள் புவிமீதில் வைப்பேனென்ன வில்லா திருக்கிலோ அலியுல்லாவே
மின்னுங் கதிர்வாளா லிருமாதரை வெட்டும் படிசெய்வே னுறுதியாக. (316)

மல்லி மலர்வாசர் வழுத்தல்கேட்டு மனமும் சரியென்றே யலிபுலியார்
வல்லோன் கிருபைதான் செய்தானென்று வந்து காவலர் தனைநிறுத்திச்
சொல்ல தெனுங் கூந்தற் சகர்வனையும் திருவார் நாசுநா செனுமாதையும்
நல்லோ ரலியுல்லா வழைத்தேகியே நபியா முஹம்மதின் தேவியார்பால்.

மேலோ னலியாரும் விளம்பினார்கள் விரைசேரும்முசல் மாவிடத்தில்
நலா வேதத்தின் தயாபரராய் நானிலம் வந்த யரறஸூலின்
வால கதிர்மேனி மனையாராக வந்து தவம்பெற்ற மாமணியே
ஆலக் தனிலேதா னிருமாதர்கள்குவால் தனைசொல்ல வறிவீரென்றே. (318)

கைஸர் தனையாளும் நவசேருவான் கண்ணின் மணியாக வளர்த்தசெல்வி
பைச லானதி லுமறுகத்தாப் பாவை யிருவரும் கலிமாவோதத்
துய்ய வுமறுமன் சொல்லும்போது துலங்கு மிருவரு மோதாததால்
மெய்யின் மடவாரைக் கொலைபுரிய வேந்தர்செய்திடும் தீர்மானங்கள். (319)

நானுமிகவேகி மூன்றுமாதம் நல்லோர் வாயிதா வாங்கிவந்தேன்
தாங்கள் மனமீது தயவிரங்கித் தையலாருயிர் பாது காத்திடும்
மானார் தனக்கான மதிபோதித்து மனம்போற் கலிமாவு மோதவைத்துத்
தீனை விரும்பிடச் செய்வீராகிற் சிறந்த பறக்கத்துப் பெறுவீரென்றார். (320)

சொன்ன வலியுல்லா வசனங்கேட்டுத் துலங்கு மாதாவு மிருகையேந்தி
யென்னும் பெரியோனே யாகுதாயே யெனது மருகேசர் கொணர்ந்துவிட்ட
மின்னின் கதிர்முகக் திருமாதரும் விளம்பும்படி செய்வாய் கலிமாவென்றே
மன்னர் முஹம்மது தேவியாரும் வல்லோ னிடந்து ஆக்கேட்டாரப்போ.

ஆதியரு ளென்றே யலியெழுந்தே யவரின் மணிவாடைமதினமேகி
ஈதுவகை யெல்லா மதினத்தார்க்க வின்ப மாகவே யறிந்தெல்லோரும்
சோதி பெரியவன் தன்னைநாடித் துஆச்செய்தே மிகக்கேட்டார் தீனோர்
மாத ரிருவரும் கலிமாச் சொல்ல வல்ல பெரியோனே கிருபைசெய்வாய். (322)

ஈதுபடி நிற்க முஸ்லிமெல்லா மிறஸூல் முஹம்மது நபிதேவியார்
ஏது வாகவே யிளமாதரை யிலங்கு மஞ்சண நீராட்டியே
மாதரிருவர்கள் கூந்தல்தன்னை வார்ந்துதானந்தக் குழல்முடித்துச்
சீதம் பொருந்திய துயிலானதைக் தெளிவ தாகவு முடுத்திமாதா. (323)

முத்து மணிமாலைத் தாவடங்கள் மெய்குழ லார்க்கே கழுத்திலிட்டுத்
சுத்த மிகவுள்ள விரிப்பதின்மேற் றோகை யாரைவைத் தடிசிஆட்டிச்
சித்திரமெழுதிய பவுஞ்சத்தின்மேற் சேயிழைமாரை யருகிருத்தி
நத்தவமுள்ள வசனங்களை நவி லு வாருயர் நபிதேவியார். (324)

கண்ணின் மணியான செல்விநீங்கள் கவலை மனந்தனில் நினைக்கவேண்டாம்
மண்ணின் மீதினிலே நான்தாயென்று மனதிலிருக்கட்டு மயிலன்னாரே

மின்ன மெனதுட பொருள்க ளெல்லா மிளமா தேயுங்க ளிருவருக்கே
சொன்ன படிகேட்டு நடப்பீரேனிற் றூய்யோன் சுவர்க்கவீ டருள்வானம்மா.

இந்த விதமாக மதிபோதித்தே யிருபத் தேழுநா ளானபின்னர்
சந்த்ரவதனத்தி னிருமாதர்கள் சலிப்பு நீங்கியே மகிழ்வுண்டாகிச்
சிந்தை பூரிப்பா யிருக்கும் போது செப்புவா ரப்போ நபிதேவியா
ரெந்த னுரித்தான விளங்குமிலா ளியம்பத் தான்கேளுமிப்பூமியில். (326)

அம்மாவெனதுட செல்விமாரே யடிசில் தானுண்டங் ககமீதினிற்
சும்மா விருப்பது சரியல்லவே துலங்க விளையாடி யிருப்போ மென்ன
ஜும்மா வஃதுள்ள பகலானது தூய கிழமைகா ளானதாலும்
தம்மால் விளையாடப் பல்லாங்குழி தானேயான் சொல்லித் தாரேனென்றார்.

மாதா மொழிகேட்டங் கிருமாதரு மகிழ்ச்சி யாகவே யுரை செய்தனர்
ஏது விளையாட்டு மிவ்வூர்வித மெங்கள் தமக்காகச் சொல்வீரென்றார்
காதர் முஹம்மது நபிதேவியார் காயன் தனைப்போற்றி மிகவணங்கிச்
சாது வாகவும் பல்லாங்குழி சங்கையாகவே முத்தாடினர். (328)

லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதர் றஸூலுல்லாஹியென்
றோய்வில்லாமலே தாமோதியே உம்மு ஸல்மாவும் விளையாடினர்
தூய மயில்மாத ரிருபேர்களும் சுகிர்த குணத்துடன் முத்தை வாங்கி
காய னருளாலே மனமகிழ்ந்து நன்மையாகவே விளையாடினர். (329)

பல்லாங் குழியிலே லாயிலாஹ பங்கின்விளையாட்டி லில்லல்லாஹு
என்னு முஹம்மதுர் றஸூலுல்லா கென்றே யேழுநாள் விளையாடினர்
மன்ன னவன் மக்கள் நித்திரையில் வருமே கலிமாவும் விளையாட்டுப்போற்
றன்னல் விளையாடி யிருமாதரும் தானே மகழ்வுற்றுச் செல்வம்போலே. ( )

எல்லாப் பறக்கத்து மிகவுண்டாகி யிலங்கு மங்கலக் குடிதனில்வாழ்
நல்லோர் சிக்கந்தர் காதிர்சாகிப் நாடுக் தவத்தினால் வந்தபூபன்
வல்லோன் வணக்கமு மறவா நெஞ்சின் மபிபன் ராவுத்தர் ஹமீதுபோசன்
மல்லி மலர்வாசர் மணிமாலையை வழுத்தக்கேட்டிடு மகிழ்ச்சிபோலே. (331)

சகர்வா னின்மனம் தயாளமாகித் தங்கையாருடன் விளையாடுநாள்
மகிமை யாகவே நபிதேவியார் வாகாய்த் தொழுகவும் வருத்தி வைத்தார்
ஜெகமும் புகழவே குர்ஆனுயத்தும் செவ்வையா யோதிக் கொடுத்தபோதி
லகத்து வின்பமா யரசியர்க ளழகா யிருக்கும்போ தொருநாளிலே. (332)

வந்தா ரலிப்புலி பரீட்சைபார்க்க மாதா மாளிகை யதனிடத்திற்
சந்த்ர வதனத்தா ரிருக்கின்ற தாக்கை யறிந்துதா னபிதேவியார்
சிந்தை யுவப்புள்ள விருமாதரே சிறந்த மாதவ நங்கைமாரே
யெந்தன் மருகேச ரலிபாலிலே யியம்புங் கலிமாவு மாயத் தென்றார். (333)

பாலி லதுபோலே மாதர்வந்து பகர்ந்தார் கலிமாவை யமுதம்போல
ஆலி யார்மன மிகப் பூரித்தே யவர்தம் மனமீதில் நினைக்கலானார்

வாலக் கதிர்மாதிங் கவர்கடம்பை மணமே செய்திட மனதிலெண்ணி
மாலா யுரைசெய்து மாதாவிடம் வல்லோன் தனைப்போற்றி யலியாரண்ணல்.

ஆல முஹம்மது தேவியாரு மருமை யுடன்செல்வி யிருபேர்களும்
காலுபேர்களு மூமறுமன்பால் நாடியே வந்து சலாம்சொல்லவே
மேலோ னருளினாற் பிரத்திக்கூறி விருப்பி லிருங்களென் றுரைத்தார் மன்னர்
சோலை மயிலென்ன மிருபேர்களுந் துலக்கினரப்போ கலிமாத்தன்னை. (335)

நல்லோர் கலிமாவை யன்பாகவே நவின்று ராயத்துக் குயிலோசைபோல்
வல்லோ னருள்பெற்ற வுமறுமன்னர் மயிலார் சகர்வானை மணஞ்செய்யவே
மல்ல லயம்புயத் தரிசிம்மேறு மனதில் நினைத்துத்தா னிருமாதர்க்கும்
நல்லோ ருடையபல புலவுமீந்து நபியின் தேவிபா லனுப்பினரே. (336)

மறையின் மலர்பாதத் தரிசிம்மேறு மணஞ் செய் திடநாடிச் சகர்வானையும்
உரைக ளறியவே தூதுவிட்டா ரும்மு ஸல்மா னிடத்திலோதக்
கருதி மாதாவும் சகர்வானுக்குக் கழறினா ரப்போ திதுசேதியைப்
பொறுமை மிகவுள்ள மயிலன்னாரும் புகல்வா ரமுதவாய் தனைத்திறந்தே. ()

எந்த னுயிர்த்தந்தை யெமக்காகவே யியல்பாய்ச் சீதனங் கொடுத்ததாயும்
தந்தார் ஐம்பத் திருலட்சமும் தாக்கல் பின்செல்லவே னென்றுனென்ன
வந்த தூதரே போமினென்றார் வழுத்தின ரப்போ வேந்தர் பாலில்
அந்த நிமிஷமே யுமருகத்தா பைம்ப திருலட்ச மஷ்றபிகள். (338)

கொடுத்தே யனுப்பினர் சகர்வானுக்குக் குவலயத்துள்ள மகாராஜரும்
விடுத்தார் தூதரை மயில்மாதரிடம் விளங்கி வரச்சொல்லி யரியாடையா
யுடுத்தும் புலியுள்ள குயிலன்னம்பா லுரைத்தார் நூதரு மணமொழியை
யெடுத்தே யோசனை சகர்வானுமே யியம்புவா ரப்போ வமுதம்போலே. (339)

மதினந் தன்னிலோர் புதுமாளிகை வள்ளல்செலவுடன் கட்டியீந்தால்
வதிவு மொழிப்பின்னு னுரைப்பேனென்ன மவுலுமெனச்சொல்லவந்து துவர்
விதுவின் வதனத்தார் வசனங்கேட்டு விளம்பி னருமர் கத்தாபுபாற்
புதியமாடமுங் கட்டியீயப் புகன்றார் மந்திரி மார்களுக்கே. (340)

அந்தநேரமே பைத்துல்மாலி லஷ்றபிக் காசுமிகவெடுத்துக்
கந்தழ குள்ள கருங்கல்லுகள் கணக்காய்த் தருவித்துச் சுவரெடுத்து
மந்த ரத்துள் மகிழ்தேக்குகள் வழங்கு முதுரைகள் தோதகத்தி
விந்தையாகிய மரங்களெல்லாம் விளங்கும் படிவேலை மிகவேசெய்து. (341)

தூண்கள் நிறுத்தியே சாரம்வைத்துத் துலங்கு பெருவுட்ட மிகப்பரப்பி
மான்கள் மனம்போலே யகிற்சந்தனம் வழங்கு மெதுவான பலகை சேர்த்துக்
கோன்க ளுரைபோலே யேழுமெத்தை குறிப்பாய் நூற்படி யழகாய்கட்டி
வான்சீர் மதிபோலே சுகத்தையுந்தீற்றி மணிமுத் தழுத்தியே துவக்கினரே.

துலங்கி முடிந்தபின் வேந்தர்க்கோதைச் சொல்வார் தூதவ ரிடந்தனிலே
நலத்தோர் மாளிகை சரியாச்சுது நமது மணமொழி கேள்மினென்றார்

தலத்தி லரசாளும் வேந்தர் சொன்ன தாக்க லறியவே யத்தூதுவர்
குலத்தின் மயில்மாது சகர்வானிடம் குணமா மணமதைக்கேட்டபோதில்.

என்ன நான் சொல்வே னிப்பூமியில் யாறஹீமுட சித்தாந்தத்தை
மன்னர் தான்கேட்டு மாளிகையை மனம்போல் நன்கொடை கொடுக்கவேணும்.
கண்ண கண்ஞானம் தனிலெங்காட்கு கணக்கா மிருக்கிற அரசரெல்லாம்
இன்னுள் மதினத்தி லமர்கள் வந்தே யெனது மாளிகை தனிலிருந்து. (344)

விருந்து மிகவுண்டே யிறையைப்போற்றி விளங்குமாடத்தி னனேகவும்
திருந்து மதினமா நகரவீதி சிறந்த மலங்கார மியற்றவேணும்
பொருந்தி யிவ்வளவு செலவானது புண்ய வாசரே செய்தாரெனில்
விருந்து மணமுள்ள மணமானதை வழுத்துவே னும் பின்னுலென்றாள். ()

மதியி னழகான மடமான் சொன்ன வசனந் தனைக்கேட்டுத் தூதுவரும்
மதியி லரசாளு முமறுபாலித் பகர்ந்தா ரிதுசேதி யொழுங்கதாக
விதுவே கலியாண கோப்பதன்றே யிதயங்குளிர்ந்தன ரரசரேறு
நதியின் பெருக்காக மனம்பூரித்து நானில மெல்லா முகந்துபோற்ற. (346)

இருபத்திரண்டென் னரசர்களு மிலங்குந் தளத்துடன் வருகும்படி
நிருப மெழுதியே யனுப்பிவிட்டு நேர்மை தானுள்ள முடிவேந்தர்தாம்
பிரிச மிகவாகி மதினமெல்லாம் பெரியோன் கிருபையாற் சிங்காரிக்க
மருவின் மலர்வாச ருரைத்தபோது வழங்கு முஸ்லிம்கள் சகலோர்களும் ()

புதிய மாடங்க ளலங்காரமும் புழங்கும் வீதிகள் சிங்காரிப்பார்
கதிர்போ லழகான மணிமுத்தாலே காவண மிட்டே சரந்தூக்குவார்
பதிக டோறினுங் கதலிகாட்டிப் பாங்கா யலங்காரம் செய்வார்களு
மதிகள் போலான மரகதத்தால் வழங்கு மவர்பந்தற் செய்வார்கோடி (348)

வேந்தர் புதுமனை முகப்பானதில் விரையார் மலர்பந்தல் மிகச்சோடித்து
லாந்தர் மரகதம் பச்சையானும் நல்லோர் வரமித்துங் கதிர்கள் முன்னச்
சார்ந்த வரசர்கள் பூசமான சங்கை யாகிய வாசனையும்
ஏந்த லாகிய முடிவேந்தர்க ளிருக்கும் படியான தவிசுகளும். (349)

வானி லிலங்கின்ற கதிர்மதியும் வந்து காவண மிருந்ததுபோல்
நானி லம்புகழ் மதினமீதில் நல்லோ ரலங்காரம் செய்தபின்னர்
தேனின் மலர்மாலைப் புயந்தாங்கிய திமுசு மாபியா மகனுமாகத்
தானை பதாதியின் கூட்டத்தோடும் சங்கை யாகிய மதினம்வந்தார். (350)

மக்கமதினமும் சீனமீள மகரிபுக் கட்டு காகஜங்கு
மிக்க புகழான மெமன் ராஜ்ஜியம் விளங்குங் கைஸரின் மகதியரும்
சிக்கந் தாவுடன் திருப்பிர்த்தியூர் சிறந்த சுகுருவும் ஹபஷினுடுக்
தக்க பெரியவன் கிருபையாலே சகல ராஜரு மதினம்வந்தார். (351)

வந்த பெயரெல்லாம் றவுலாவாகி வள்ளல் முஹம்மதை மிகப்போற்றியே
சந்த்ர வதனத்தி னுமருகாத்தரவைச் சங்கை யுடன்போற்றி யாவர்களும்

பக்தி யாகவே யடிசிலுண்டு பாங்காயிருக்கின்ற சமையத்திலே
சிந்தை பூரிப்பா யுமர்கத்தாபு செப்பினு ரப்போ தூதருக்கே. (352)

மனம்போல் மாடமும் சகர்வானுக்குவாகாய் நன்கொடை கொடுத்தேனென்ன
தனங்கள் செலவாக்கிச் சிங்காரங்கள் தகுந்த படிசெய்து விருந்துமாச்சு
சுனமும் பொருந்திய வரசரெல்லாம் காத்தங் கிருக்கின்றூர் மதினமீதி
லினத்தார் மகிழவே மணமுடிக்க விளமான வசனங்க ளறியினென்றூர். (353)

அன்னகாலையிற் றூதரேகி யதனை யுரைசெய்யச் சகர்வானுக்கு
மன்னன் மகளாரும் ஆலோசித்து மவுலுவா ளப்போ தூதரிடம்
இன்னுன் வருகின்ற அரசர்களி லியல்பா யொவ்வொரு பேராய்வந்தா
லென்னின் மனங்கொண்ட சமையத்தையே யியம்புவேன் கலியாணமென்றூள்.

எந்த ராசர்க்கோ விறையவனுமென்ற னிருதயம் புகும்போது
வந்து கலியாண முடிக்கவேணும் வார்த்தை மறுபேச்சுக் கிடையாதென்றூள்
அந்த மொழிகேட்டங் குமறுபாலி லகவ லுரைசெய்தார் தூதரப்போ
சிந்தை மயங்கியே முடிவேந்தரும் செப்பு வார்மனம் விசனத்தோடே. (355)

பொன்னைக் கொடுத்தனன் மடமானுக்குப் புதிய மாடமுங் கட்டியீந்தேன்
மன்னன் மகள்சொன்ன வசனமெல்லா மாற்ற மிஃதென்று மறிந்தேனில்லை
யென்ன சதிமானம் செய்தனல்மா தென்னைப் படைத்தோனே யாகுதாயே
தன்னுல் மனமென்னி மதிமறந்தோம் தாலத் தரசர்கள் கூட்டமானுர். (356)

பதம்.

பெண்சொற் கேட்டு மதி யறியாமல் கான் பொருளையும்
கொடுத்தேன் மதிவிடுத்தேன் விதிவசத்தா லாதியே
யிந்தப் பூமியில் பூமியிலிது நீதமோ நாயனே
மாடங்கட்டிடங்கோடி பொருள்களு மன்னவர் நிதியம்.

மனமந்திரம் கனதந்திரம் மடமான் புவியின் மாங்குயில்
மாங்குயில் மனமேரியே னிறையே
காவ ணங்களும் அலங்கிரதஞ்செய்யக்
காரிழை யுரைத்தாள் கனதிறத்தாள்

மனமறுத்தா னிறையே
என்ன காரணம் காரணம் அறிகிலேனே புவியிற்
றேச ராஜரு மதினம் வந்திடச்
சேதிக ளுரைத்தேன் செகந்தனிலே.

யென தின்பத்தா லாதியே
யிந்தச் சேயிழை
வசனத்தினுலிறையே.

தொங்கல்.

தன்னு லரசரும் விசனமுற்ருர் தனித்து மந்திரிமார்கள் வந்தே
யென்ன ஆயாச மிப்போதினி யெங்கள் தம்புத்தி சொல்லக்கேளீர்
அன்ன நடைமாத ருளும்சேதி யதுவே சரியான மதிதானென்று [ருன்.
முன்னல் முடிவேந்தர் வருவாரென்று முசில்மானுலரபோலே யெழுமினென்

சங்கை யாகிய வசனங் கேட்டுத் தாலத் தரசரு மகிழ்ச்சியாகித்
தங்க மயமான துகிலணிந்தே சட்டை சருபந்து மிகவியற்றித்
திங்கள முகான மவுலிசூட்டிச் சிறந்த பரிமளமிகத்தி மிர்ந்தே
யெங்குந் துலங்கிய பரிவட்டமு மெடுத்தங் கியற்றியே மகாராஜமார். (358)

மன்ன ரழகையும் பார்க்கவென்றே மனதில் நினைந்துள அரசரேது
முன்னு லிருக்கின்ற கண்ணுடியில் முகத்தி னழகினைப் பார்க்கும்போது
தன்னு லவர்தாடி நரையைக்கண்டு தாலந் தரசரு விசனமுற்றே
யின்ன மணையுள்ள செஞ்சாயத்தா லிலங்கும் படிசெய்தே யெழுந்தாரம்மா

மாலையுடமைகள் மிகத்துலங்க மகுட முடிவேந்தர் பரிமேலுற்று
பாலிலஸ்ஹாபி மார்கள்சூழப் பாங்காய் முஸ்லிம்கள் கட்டியங்கூற
மேலோன் முஹம்மது ஸலவாத்தோங்க விரைசேர் மாதர்கள் கவரிவீச
வால கதிர்போலே ஆலவட்ட மன்னருக்காக நிழற்றிவர. (360)

பேரி நவுரிகள் கிடுகிடென்னப் பிடியினெக்காளந் திடுதிடென்னப்
பாருள் ளரசர்கள் பணிந்துபோற்றப் பரிமே லேறியே யுமர்க்கத்தாபும்
தாரா தரமுள்ள முடிவேந்தரும் சங்கை யாகிய மணக்கோலமாய்
நேர்மையுடன்வந்தே மணிமாடத்தி னிறைந்த மலர்ப்பந்த லிறங்கினரால்.

வானின் கதிர்சிம்மா தனமிலங்க வள்ள லிருந்தாரே மதிபோலுமே
ஞானிலமுள்ள அரசர் வாழ்ந்த நல்லோர் யாவரும் புகழ்ந்துபோற்றத்
தானேன் முஹம்மதுஸலவாத் தோங்கச்சகர்வான் மனைமீதிலிருக்கும் போதில்
மானுர் தனக்காகவும்முஸல்மா மவுலுவா ரப்போ தமுதம்போலே. (362)

புதிய மாடமுங் கொடுத்தாரம்மா பொருளுமனம்போலே யதிகந்தந்தார்
பதிகள் தனையாளும் வேந்துமறியேன் பற்ற மரவாதே சகருவானே
சதிக ளாகாதே யிப்பூமியிற் ருயே யெனதுசொற் கேட்பாயென்ன
வதிமர்தமக்குதான் மணம்புரிய வருமையுடன் சொல்லுமுன்னே யென்ருர்.

ஏழை மனமுள்ள மாதாவேநீ ரிப்படி வார்த்தை சொல்லலாமோ
காளையர் போலே சாயம்பூசிக் கலியாணம் செய்ய கருதிவந் தார்
வாழும் வயதாக னிருக்க வயது மிகுந்தவர் தமக்காகவே
கேளா வசனங்க ளோதவேண்டாம் கிருபை மிகவுள்ள வென்னன்னையே.

சகர்வா னுரைதனை மாதாகேட்டுத் தாக்கல் கொடுக்கவே யரசர் பாலிற்
ஜெகமேல் முடிவேந்தர் விசனமுற்று செப்புவா ரப்போ திரையைநாடிக்

ககனம் போற்றிய புவிமீதினிற் கன்னி யழைகைப்போல் யானிங்காணே
ணகத்தி லுறைக்கிடும் யாறஹீமே ஆதி யேவுன்றன் பண்பாலென்ருர். (365)

ஈது படிகிற்க வுதுமானரு மிலங்கும்படியான் துயிலணைர்து
காத லாகவே பரியிலேறிக் காவனம் வந்தே யிறங்கும்போது
மாதா வுரைசெய்வார் சகர்வானுக்கே மணங்கள் புரிகுவீ ரிவருக்கென்றே
யோதும் படியான வசனங்கேட்டு யுரைப்பார் மயிலாரு மகிழ்ச்சியாக. (366)

இலகு மகுபூலு பலகைபார்த்தே யெழுது முதுமானர் குருவதாகு
மூலகி லிதுசேதி யுரைக்கவேண்டா முண்மையாகிய வென்தனையே
யலியு நகவகைத் துயிலணைந்தே யவரின்துல் துலென் றெபெயர்கொள்
கலின வாம்பரி கலகலெனக் காவனம் வந்தே யிறங்கினரால். (367)

அன்ன காலையில் மாதா சொல்வா ரருமை யாகிய சகர் வானே கேள்
மன்ன ரலியுல்லா தமக்காகவே மணந்தான் புரியவு மனஞ்செய்யென்ருர்
மின்னு மயில் மாது மிதனைக்கேட்டு விளம்புவா ரப்போ தமுதம் போலே
யென்ன துயிர்காத்த வள்ளலெனக் கேதந்தயாருகு மென்றுரைத்தார். (368)

இந்த விதமாகப் பலுலூன்வந்தா ரிலங்கும் ஆசறு ராஜர்வந்தார்
அந்த நேரமே அஸனுர்வந்தா ரண்ணல் முஹம்மது ஹனிபாவந்தார்
பந்தி யாகவே யிருபத்து நால் பாங்கா யரசர்கள் தானும்வந்தா
ரெந்த ராஜர்க்கும் பொருந்திடாம லிளமா னிருக்கிற சமையத்திலே. (369)

உஸைனு ரவர்களும் கலன்கள் தாங்கி யுயர்ந்த மணிமுத்து மாலைமின்னத்
திசையி லெழிலது திகழ்ந்திலங்க சிறந்த பரிமேலே யவர்வருக
வெசீது மணிமாலை மிக்காகவே யிலங்கும் பரியின்மே லவனுமேறிச்
சதியின்சதிர்போலே யிருபேர்களும் சடிலம் நடத்தியே யொழுங்காய் வந்தார்.

வந்தங் கிறங்கவே மலர்ப்பந்தலில் மாதா வுரைசெய்தார் சகர்வானுக்கே
யிந்த விருவரி லெவர்சம்மத மியம்பு வீரண வேயுரைத்தார்
சந்த்ர வதனத்தி னிளமாதரும் சாற்றுவா ரப்போ மகிழ்ச்சியாக
வந்த யிருவரி லொருவருக்கே யானும் பாரியா ளாவேனென்ருர். (371)

எல்லா வரரு மிதனைக்கேட்டே யியம்புவா ரப்போ துமறுபாலிற்
சொல்லுங்கள் ஞாய மகமேருவே துலங்கி வருகின்ற பெருக்காகவே
வல்லோ னருள்பெற்ற வரசரேறு மவுலுவாரப்போ சபைமீதினிர் [ணேன்.
பல்லா யிரங்கோடி யுயிர்கள் யாவும்படைத்தா னிளமான்போ லெங்குங்கா

ஓதும்படிசொன்ன சபையோர்களே யுள்ள தீர்மானம் சொல்வேன்கேளும்
நீதமாகவே யிருபேர்களும் நிலத்தி லொருகாதத் தொலைபிலாகி
வீதம் பொருந்திய பரியிலேறி வேகத் துடன்சாரி வருகுபோது
காதலுடன் முந்தி வந்த பேர்க்குங் கழுத்தில் மணமாலை யிடுவீரென்ருர்.

சொன்ன பிரகார மிருபேர்களும் துரித மாகிய பரியிலேறிக்
கண்ணகன் ஞாலங் கிடுகிடென்னக் காக்கி நடத்தியே வருகும்போது

மன்னர் மாபியா மகனெனஸீது வாம்பரி மூக்தும் சமயத்திலே
மின்னும் கதிர்மேனி யுஸைனார்வள்ளல் விளங்கு மிருகரக்தா னேர்ந்தியே. ( )

என்னைப் படைத்திடு மிறையவனே யிறஸூல் முஹம்மது நபிஸல்லமே
யன்னை யாகிய பாத்திமாவே யரியவுங்களின் கிருபையென்றார்
சொன்ன வசனத்தி லிறையருளால் றுசும னெஸீதுட பரியின்கனை
மன்னும் நிலந்தானும் குழம்பைக்கவ்வ வள்ளல்நபிபேரர் குதிரைமூந்த. (375)

வந்த வேகத்தி லுசைனார்பரி மலரின் காவனம் புகுந்தேநிற்கச்
சிந்தை பூரித்த மகிழ்ச்சியோடும் சிறந்த அலிமகன் மாலையிட்டார்
அந்த மிலஹக்கன் தூதரான வண்ணல் முஹம்மதின் கிருபையென்றே
சந்த்ர வதனத்தி லுசைனார் தம்மைத் தகுத்தில் மிகவைத்தே மகிழ்வுற்றார்.

ஹாஷீம் குலத்தோர்கள் மகிழ்ச்சியானார் காசினியி லந்த மணிமாலையை
நேசன் ராவுத்தர் ஹமீதுயூக னிலத்தில் முஹம்மதின் புகழைக்கேட்டு
மாசொன் றணுகாத மனம்பூரித்து மகிழ்ச்சி பெருகிய செல்வம்போலே
வாசம்பரிமளங் கமழும்வள்ளல் முஹம்மது ஸலவாத்தோங்கவே. (377)

மதிபோ லழகான வுஸைனார் தம்மை மணத்தின் கோலமாய் சிங்காரித்துப்
பதியுள் ளோர்களு முவந்துபோற்றிப் பரிமே லேற்றியே சிறந்துசூழ
அதிப ருடனுமே முழக்கத்தோடு மாதி முஹம்மதை மிகப்போற்றியே
புதியோ னருளினாற் பவனியாகப் புறப்பட் டார்நபி பேரரன்றே. (378)

குடையும் கொடிகளு மதிபோலக் குயிலின் மகில்மாதர் கவரிவீசக்
கடியின் மலர்புயத் தரசர்வாழ்த்தக் ககனத் தரம்பைய ராமின்கூறப்
படியில் முஸ்லிம்க ளுவந்து போற்றப் பாங்காய் முரசுகள் கிடுகிடென்னக்
கடலி னலைபோலே யிடிமுழங்க ஹபீபு நபிபேரர் பவனிவந்தார். (379)

மதின மீதுள்ள தீனோரெல்லா மங்களங் கூறி யருகாய்வர
நதியின் பெருக்கமாய் மடமாதர்கள் கல்லோ ராலத்தி யேந்திநிற்பார்
கதிசெய் மதிபோலே யிருபேரையும் ஹக்க னேஜோடி சேர்த்தானென்பார்
விதுவின் மலர்முகச் சகர்வானுக்கு வெய்யோன் கதிர்மேனிக் கணவரென்பார்.

இந்த விதமாக அனைவோர்களு மிறையோ னலிமகன் தம்மைவாழ்த்த
வந்தங் கிறங்கினார் மணவறையில் வள்ளல் முஹம்மது ஸலவாத் தோங்கக்
கந்தாக்கொடை வருமிறஸூல் ஹபீபு பேரர்தானுஸைனாருக்கு.
மந்தாக்குழல் சகர்வானையு மணந்தான் முடித்தாரே மகிழ்ச்சியோங்க (381)

வானோர் சோபன மகிழ்வுகூற வரிசை பொருந்தியே வரசர்வாழ்த்தத்
தீனோர் யாவரும் ஆமீன்கூறச் சிறந்த முஹம்மது ஸலவாத் தோங்கத்
தானோன் கிருபையால் சகர்வானுடன் சங்கையாகவே யுஸைனார் வள்ளல்
மானா ருடனிருந் தாசிலங்க மகிழ்வுற் றிருந்தாரே மதிபோலவே. (382)

வந்த ராஜரும் பதாதிகளும் வள்ளல் முஹம்மது ரவுலாவாகி
யந்த மில்ஹக்க னபியைப்போற்றி யண்ண லாருக்கும் பயணங்கூறிப்

பக்தி யாகவே யரசரெல்லாம் பாங்கா யவரவ ரூர்கள் சார்ந்தார்
சந்த்ர வதனத்தி னுமருகத்தாப் தாலந் தனை யாண்டே யிருக்குநாளில். (383)

பருதி கறுக்கவும் சிவக்கப்பார்த்தார் பாங்காய் நிறுபத்தால் கதியழைத்தார்
சுருதி மறைவழி தவறுசெய்த சுதனார் தனையுமே வதைசெய் யென்றார்
தரையின்மீ தெண்ணெய் கவிழ்த்துவந்த தையலாருக்குக்கொடுக்கச்சொன்னார்
குறைஷிக் குலத்தோர்க ளுவந்துபோற்றக் குவலய மெல்லா மாளும்போதில்.

மானு ராகிய நாசுநூரசை மன்னர் மூஹம்ம தபூபக்கர்தாம்
நானி லந்தனில் மணந்தான் செய்தே நல்ல விருப்பமாய் மகிழ்ந்திருந்தார்
நீனில மெல்லா மொருகுடையில் நேர்மையுடன்வேந்த ராளும்நாளில்
வானின் மதிபோன்ற வுமறுகத்தாப் வல்லோன் தனைப்போற்றியிருந்தாரப்போ.

உமறுகத்தாபு றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் வபாத்து.

ஈது படிநிற்கவு மறுகத்தா பியல்பாய் ராஜாங்கம் நடத்தும்போதில்
ஏது வாகிய பலுலூன்வந்தே யியம்பினா ரப்போ வேந்தர்பாலில்
நாத ராகிய மணிவிளக்கே நானில மெல்லா மாளுங்கோவே
போதரே யெங்களரசரே புவியி லுமையாதம் குலத்திலேதான். (386)

ஆயிரம் தங்க வஷறபிக்கி யடிமை யிவனையும் வாங்கிவந்தே
வரய மாகவே யடிசிலுண்டேன் வசனந் தன்னைகேட்கி றானில்லையே
நேயரே யுங்கள் ராஜங்கத்தில் நிதிக ளெனக்கீந்தே யிவனைவாங்கித்
தேயந் தனிலுள்ள பூஞ்சோலைக்குச் சிறந்த வேலைக்காய் வைப்பீரென்றே. ( )

சொன்ன பிரகாரம் பலுலூன்கையிற் றுலங்கு மஷறபி தானுமீந்தே
மன்னர் தனக்காக வடிமைவாங்கி வழுத்துவாரப்போ அவன் தனக்கே
என்னின் பூஞ்சோலை தனிலிருந்தே யியல்பாய் வேலைகள் பார்மினென்றார்
அன்ன காலை லடிசிலுண்டேயவனு பூங்காவிற் படுத்திருந்தான். (388)

இந்த விதமாக யிருதிங்களு மிலங்கும் பூஞ்சோலை தனிலிருந்தான்
சந்த்ர வதனத்தா ரிதையறிந்து சடத்த மிகவுள்ள பையலைக்கூவி
எந்த விதத்தாலே பூஞ்சோலையில் லிதமாயுத் துயில்வது சொல்லேன் றோதக்
கந்தரப் புயன்கடுகடுப்பாய்க் கண்கள் சிவக்கவே யிவரைநோக்கி. (389)

மன்னரே யுங்கள் பூஞ்சோலையில் மாதம் ரண்டாக வேலைப்பார்க்க
எந்த விதத்தாலே கோபம்கொண்டீ ரெந்தவிதநானு மிருப்பே னென்றான்
அன்ன காலையி லுமறுகத்தா பவனை சிறைச்சாலை யடைக்கச்சொன்னார்
தன்னு லடிமையும் தண்ணீர்விட்டுத் தழும்பி யழுதுதா னுரைசெய்குவான்.

தேசந் தனையெல்லா மொருகுடையில் செலுத்தும் படியான அரசிம்மமே
வாசரே தங்கள் மனமிறங்கி வருதுஞ் சிறைச்சாலை யடைக்கவேண்டாம்
போசரே யுங்கள் பூஞ்சோலையிற் புதினமாகிய வேலைபார்த்து
ஹாஜ ருகவே யிருப்பேனென்றால் காவல் தனைநீக்கி யுமறாசர். (391)

அடிமை தனையோக்கி யருள்வாரப்போ தானு லினிமேலும் படுத்திராமற்
கொடுமைதனை நீக்கிப் பூஞ்சோலையிற் குணமாய் வேலைபார்த் திருநீயென்றூர்
கிடைத்த பலனென்று காங்கையனும் கெழுமியே வந்து பூங்காவினிற்
படுத்தங்கவன்றூனு மாலோசித்துப் பாங்காய் மனந்தனி லெண்ணங்கொண்டான் (392)

ஈட்டி யதினாலே யுமர்கத்தாபை யிதையக் தனிற்குத்தி யுயிர்போக்கியே
காட்டில் காமேகிப் பிழைப்போமென்று கருத்தில் நினைத்தவ னெழுந்தநேரம்
காட்டி லவனேகி யீட்டிவாங்கி கலங்கா தவனுமே யுறையில் வைத்தே
கோட்டி யாகவே யிருக்குங்காவிற் குறிப்பங் கவன்பார்த்தே யிருக்கும்நேரம்

வெள்ளிக்கிழமையி னிரவானதில் வேந்த ருமர்கத்தாப் வணக்கஞ்செய்தே
யுள்ளக முள்ள பரமதானி லுமறுகத்தாபு துயிலும்போதிற்
புள்ளிமானுக்குப் பிணையாய்நின்ற புதியோன் முஹம்மது கனவில்வந்து
தெள்ளு மமுதம்போல் யாறஸூலும் செப்புவா ரப்போ திரவானதில். (394)

எந்த னருமையின் மிடிவேந்தரே யெல்லா பறக்கத்தும் பெற்றபூவே
சந்த்ர வதனத்தி னுமர்கத்தாபே தாலந்தனில் வாழ்க்கை சரியாச்சுதே
யந்த யில்ஹக்கன் சுவனபதி யவசியம் நீங்கள் வரலாமென்ன
மந்த ராசல னபிமிறஸூல் மனுமி லோதவே யெழுந்துநீதர். (395)

இரவு தனிலேதான் மிகுருபுற்றே மியல்பா யுலுச்செய்தே யவரெழுந்து
தறஜா மிகவாக மிகுருபுக்கண் தாலத்தா சரும் வணக்கஞ்செய்தார்
வாத்தோ னடிமையு மிதையறிந்தே வந்தான் மிகுருபில் மனதஞ்சாமற்
புறத்திலே நின்றங் கீட்டியாலே பொறுக்கவே குத்தி யிழுத்தானப்போ. (396)

தந்த தாரையாய்ச் சோரியோடத் தயங்கி வேந்தரு மயங்கிச்சேர்ந்தா
ரந்த நிமிஷமே யடிமையோனு மவிடந் தனைவிட்டே யொளித்தோடினுன்
வந்தார் முஸ்லிம்கள் பஜருவகத்தில் மன்னருட காயந் தன்னைப்பார்த்தே
எந்த விதமான மோசமென்றே யெண்ணி யழுதார்கள் தீனேரெல்லாம் (397)

வரத்தால் விளங்கிய வுமர்கத்தாபை மாளிகை மீதிற் தூக்கிவந்தே
யறத்தோர் யாவரு மழுதுவாடி யண்ணல் வயிற்றிலோ ரிலையைக் கோர்த்துப்
பொருந்தி யாறுநாட் பரமதானிற் புகழ்சே ராசரும் படுத்திருந்தார்
கருத்தால் விளங்கிய மோதியாரும் கழறினு ரப்போ வாழ்கையதை (398)

காத ரறிந்துதா னெழுந்தநேரம் நல்லோர் வயிற்றினை யறுந்துவீழ்க
நீதர் குடலது வெளியிலாக நிலத்தில் மிகச்சோரி தானோடிட
ஆதி விதியினுல் மயக்கமாகி யண்ண லிருந்தார்கள் தவத்தினோடு
சோதி பெரியவன் குதறத்தாலே துலங்கும் ராஜாங்கம் புவிமீதினில் (399)

பனிரண்டரை யாண்டா யரசிருந்து பாரில் ராஜாங்கம் நீதமாகக்
கனிவா யெளியோர்க்கும் குமராளிக்கும் கனக மிகவீந்து மனம்போலாக
இனிதா சவர்க்கும் குலத்தோரென்றே யெங்கும் துலங்கியே யிருந்துவள்ளல்
தனியோன் முஹம்மது கலிமாவோடும் தரணி தனைவிட்டுப் பதவிசேர்ந்தார்

பதவிதான் சேர்ந்த வுமர்கத்தாபை பனிநீர் மஞ்சனம் தானூட்டியே
மதிபோ லழகான வெண்டுயிலால் வாகாய்க் கபனிட்டு மணந்திமிர்ந்து
பதியின் தீனோர்க ளுலுவுடனே பான்காய்ச் சந்தூக்கி லழகாய்வைத்து
நதியை யழைத்திடும் நபிபேரன்மார் காதர் தனையெடுத் தேகியப்போ (401)

முஹம்ம திறஸூலின் கலிமாவோடு மூதியோ ரனைவரும் றவுலாவேகிச்
செகமே லிறக்கியே யனைவர்களும் சிறந்த வணக்கமாய்த் தொழுத பின்னர்
அருமதெனுநபி கபுர்திறந்தே யருளும் சலாம்சொல்லி முழங்கவப்போ
மகிழ்ச்சி யாகவே அபூபக்கரின் வலபா லடக்கம்செய் வீர்களென்றே (402)

அடக்கம் தான்செய்து தீனோரெல்லாம் ஆமீன் கூறியே நிற்கும்போதில்
நடக்கும் படிமுறை வழுவாவள்ளல் நபியின் வலதுபா லபூபக்கரும்
திடத்தின் மணமுள்ள வுமர்கத்தாபு சிறந்த முஹம்மத ரிடபக்கமாய்
அடக்க மானதை நகர்தீனோ ரனைவோரும் கண்டே புதுமையானார் (403)

அந்த மில்ஹக்கன் குதறத்தென்று மனைவோரும் வந்தார் மனைமீதினி
லெந்த முஸ்லிமும் பறக்கத்தாக விறையோன் தனைபோற்றி சடங்குசெய்தே
வந்த மிஸ்கீன்கள் மனம்போலவே வாகாய்த் துயிலாடை நிதியமீந்து
கந்தம் கஸ்தூரி கமகமென ஹபீபு முஹம்மதை யுவந்துபோற்றி (404)

ஆதி யருளாலே யவர்க ளழகின் மனிமாடந் தனிலேகினர்
நீதம் பொருந்திய வுதுமானரும் நேர்மை தானுள்ள அலிப்புலியும்
கோதில்லா வொரு மதினமதிற் குலத்தோர் யாவரு மருங்குசூழச்
சோதி பெரியவன் கிருபையாலே துலங்கு முதுமானர் சரிதைசொல்வாம். ( )

உதுமான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின்
அரசு நிலை.

மதின மீதினிற் தீனோரெல்லாம் வந்து மிகுஒருமி லிருந்தெல்லோரும்
புதியோ னுதுமான ரலியுல்லாவைப் போற்றி யுறைசெய்வா ரனைவோர்களும்
பதிகள் தனக்கெல்லா மரசராகப் பட்டம் தான்கட்ட வுரைசெய்தார்கள்
நதியை யழைத்திடு நபிதம்யார்கள் நமக்கு ராஜாங்கம் வேண்டா மென்றார் ( )

உரைத்த மொழிகேட்டே யூராரெல்லா முலகந்தனி லுள்ள வரசர்க்கெல்லாம்
திருப மெழுதியே வரவழைத்து நேர்மை தான்சொல்ல மிகுஒருமிற் போய்
மறைமி னுதுமான ரலிப்புலியை வையந்தனையாளச் சொன்னபோதிற்
பெருகுந் தவமுள்ள விருபேர்களும் பிரிய மிலையெனப் புகன்றாரப்போ (407)

உமறு கத்தாபு சேய்ஆசிமை யொழுங்கா யனைவோர்க்கும் ராலியாக்கித்
தமது தகப்பனா ரணிந்திருந்த தகுந்த கணையாழி யெங்கேயென்றார்
நமது பாலில்லை மாபியாபால் நபியின் கணையாழி யிருக்குதென்றே
யுமையா குலத்துள்ள மாபியாரை யுலகத் தரசர்க ளுவந்துகேட்டார். (408)

மாவியா ரப்போ வழுத்தலானர் மானி லத்தர சின்னூரென்றும்
பூவிலரசர்கள் சபைமீதினிற் பூராய் கேமித்தாற் றருவேனென்றார்
மாவியாருமே சொல்லும்போது வழுத்துவா ரப்போ தலிப்புலியார்
தாவாக் கிடையாதி ராஜாங்கத்திற் ரூங்கள் முடிசூட்டு முதுமானுக்கே. (409)

இதுபோ லரசரும் சரிதானென்றே யிலங்கு முதுமானர் தனைகீராட்டிக்
கதிரின் சுடரான துமிலுடுத்திக் கஞ்சுகி மாலை கழுத்திலிட்டார்
மதிபோ லிலங்கிய மவுலிசூட்டி மாபி யாரீயும் கணையாழியை
நிதியி லுயர்வாக விரலணிந்து நேர்மை யாகவே தவிசிலானர். (410)

நபியா முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க நவுரி பேரிகை கொடிமுழங்கப்
புவியுள் ளோரெல்லாம் புகழ்ந்துவாழ்த்தப் புனிதமடமாதர் கவரிவீசக்
கவிகை களாஞ்சி யேந்திநிற்கக் கட்டியங் கள்கூற வுலமாவெல்லாம்
தவிசி லிருந்துதா னுதுமானரும் தரும தானங்கள் மிகவும்செய்தார். (411)

மானில மெல்லாம் செல்வமோங்கி மகிழ்ச்சி பெருகிய வாறுபோலே
தீனோர் தவங்களும் பெருகிவாழ்கச் சிறந்த மங்கலக் குடிதனில்வாழ்
தேனின் மலர்புயத் திறஸூல்பாதம் தினமுந் துதிசெய்யும் சாம்ராவுத்தன்
தானே ளருளினு லீன்றபாலன் தனவான் முஹம்மது சிக்கந்தரு. (412)

இராஜ மணிமாலை சரிதையெல்லாம் நல்லோர் மனமாகச் சொல்லக்கேட்டு
வாசம் பொருந்திய ஹபீபைப்போற்றி மகிழ்ச்சி பெருகியே செல்வம்போலே
தேச ராஜரு மனம்பூரித்தே செழிக்கு முடிவேந்தைப் பணிந்துவாழ்த்திப்
பேச ரவரவர் தேசமேகிப் புகழ்சேர் முஹம்மதைப் போற்றிசெய்தார். (413)

கனங்கள் பொருந்திய வுதுமானரும் ஹக்க னருளாலே யரசாளும்நாள்
தனியோன் முஹம்மது மாவியாருக்கு த்தர்மா சனமீந்தே மூசுறார்நாட்டைப்
புனித ரபூபக்கர் செல்வரான புதல்வர் முஹம்மதோ டபூபக்கரை
யினிதா யரசாளக் கொடுத்தேமன்ன ரியம்பினு ரப்போ மாவியார்க்கே. (414)

திமுசு மாநகர் சாமூரையும் சிறந்த ராஜாங்கம் செய்யினென்றார்
குமுசு மிலங்கிய திமுசிலாகிக் குணமா யரசாண்டார் மாவியாரும்
அமுசு பொருந்தவே மதினமீதி லரச ருதுமானர் புகழோங்கியே
தமது ராஜாங்கம் நெறிநடத்தித் தாலந் தனையாண்டங் கிருக்கும்நாளில். ()

உமறு கத்தாபின் ராஜாங்கத்தி லொழுங்காய் முக்காதக் தள்ளிவைத்தோன்
பலமுங் குடிகொண்ட மறுவான்தன்னைப் பாசுரந் தன்னுல் வரவழைத்தே
தமது மந்திரி யாகவைத்தார் தகுத்துக் கருநாமை யிருக்கவேதான்
உமையா குலத்தோர்கட் குதவியாக வுதுமா னிருந் தரசாளுநாள். (416)

வெள்ளிக் கிழமையின் குத்துபாவில் விளங்கு முதற்படி நின்றோதினர்
அள்ளிலே வேளைக் கரத்திலேந்தி மஸ்ஹாபிகளனை வோருஞ்சொல்வார்
புள்ளி மானுக்குப் பிணையாய்நின்ற புகழ்சேர் முஹம்மது வசனமாறி
யுன்ன படிமூன்றி லோதிடமா லொழுங்கு தவறியேன் செய்தீரென்றார். (417)

அன்ன வுதுமானா ரிதுசொல்லக்கேட் டருளா வாரப்போ தூதர்பாலி
லென்றும தினம் துயரவேணு மிதற்காய் முதற்படி நின்றேனென்றார்
மன்னர் சொல்லுமொழி தன்னைக்கேட்டு மாற்ற மிஃதென்றே விசனமுற்று
ரின்ன தோடன்னா லுலகமீதி லோக மானதோர் பஞ்சமாச்சே. (418)

தன்னாலவரவர் மயங்கிவாடிச் சஞ்ச லக்கடல் தன்னில்மூழ்கி
அண்ண லார்பேரி லஸ்ஹாபிமா ரதிக விசனமுற் றிருக்குங்காளில்
முன்னால் முஹம்மத ரொசியத்தின்பால் மூதியோர் பள்ளியின் குருவினுக்கு
மன்ன ரொருவரு வரிவாங்காமல் வந்ததுருவைக் கிவரியுங்கேட்டார். (419)

ஈது மொழிகேட்டுப் பள்ளிகுரு விமரு வியம்பினாருதுமானார்பாற்
சோதி முஹம்மது சதக்காயிந்த துருவைக் கிறைவரிக் கொடுத்தரியோம்
நீத ரபூபக்க ருமர்கத்தாபு னோர்மையாகிய ராஜாங்கத்தி
லேதா னொருகாசும் வரியுமில்லை யெங்களரசரே மணியேயென்றார். (420)

இது கேட்டு துமானா ரியம்புவார்க ளிறஸூல் முஹம்மது சதக்காவிந்த
மூதியோ ராடெல்லா மிந்தகாளில் முன்னு முமையாக்கள் தனையேவியே
யெதுவாய்ச் சூறைக ளேவிமன்ன ரேச மாக்கொள்ளை தானுச்சுதே
யதிலே ஹாஷீம்கள் மனங்கலங்கி யதிக வருத்தமா யிருக்குங்காளில். (421)

முஹம்ம தாம்நபி யொசியத்தின்பால் மூன்னும் ராஜர்கள் ஸறுதில்லாம
லங்கங்கள் மிகவுள்ள மறுவானுக்கங் கண்ணல் விரலாழி தனையுமீந்தார்
ஜெகமேல் மறவானும் விரலணிந்து சிறந்த முத்திரை பதிக்கச்சொன்னா
ரிகழாய் ஹாஷீம்கள் மனம்வெகுண்டே யிறையோனலி யிடமுறைசெய்தார்கள்.

அலியு மிதுகேட்டங் கருள்வாரப்போ தவரவருட ராஜாங்கத்தில்
நலமு மதிகளு மவரவர்க்கே யல்லாம் நாம்பேச நபிசொல்லில்லை
தலத்தி லிருக்கின்ற ஹாஷீம்களே தாங்கள் மனதிலே வருத்தம்வேண்டாம்
குலத்தோர் யாவரு மிறையைப்போற்றிக் குவலயமீதி லிருங்களென்றார். ( )

அந்த மொழிகேட்டே ஹாஷிமெல்லா மாலோசனைசெய்து கூட்டங்கூடி
யிந்தராஜ்ஜியம் புவிமீதினி லிருந்து மிஸ்றாரி லரசாள்கின்ற
சந்த்ர வதனத்தி னபூக்கர்தம் தனது புதல்வர்களிருபேருக்கு
மிந்த விதமெல்லா மெழுதினாம் ளிருபேர் தமையுமே வரவழைத்தே (424)

னந்தவிதத்தாலு முதுமானார்தம் மியல்பு தமையுமே நாமறிவோம்
வந்த பெயரெல்லாம் மொருமனதாய் வாகாயெழுதினா ரொருகிருப
மந்த ரப்புயத் தபூபக்கரின் மணிக ளாய்வந்த மணிவிளக்கே
சிந்தை மதியுள்ள தர்மவேந்தே செல்வர் முஹம்ம தபூபக்கரும். (425)

மதின மீதுள்ள ஹாஷிமெல்லாம் வணக்க மாகவே யெழுதும்சேதி
யுதுமா னாருட ராஜாங்கத்தி லொழுங்கு தனைக்கேளு நவமணியே
புதியோ னருள்தங்கு மிகுருபினிற் புகழ்சேர் நபிபடி தன்னில்நின்று
விதுவின் வதனத்தார் குத்துபாவும் விளங்க வோதியே தொழுதபின்னர்.

ஹாஷிமே ரெல்லா மிகுருபிருந் தருளினா ரப்போ துதுமானார்பால்
நேசர் நபிபடி நின்றோதினால் நேர்மையுடன் தீனும் வளருமென்றார்
தோஷி மறுவானை மந்திரியாய்த் துலங்கும் கணையாழி தன்னை யீந்தார்
பேசனாவது நமரோர்க்கில்லைப் பெரியோன் தனையென்னி யிருக்கலானோம்.

பள்ளிக் குருவியா ராட்சஸமுறை பண்ணும்படி சொன்னார் நினைத்தாரில்லை
வன்ன லலியிடமிதுசேதிகள் வழுத்த நானென்ன செய்வேனென்றார்
தெள்ளுங் கதிர்வேலின் ஹாஷிமெல்லாந் தியங்கி மயங்கிறோ மகாராஜரே
யுள்ளுள் ளாகவே யுமையாவெல்லா முதுமானாருக்கிங் குதவியானார். (428)

இந்தக் கடுதாசி கண்டபோதி லிருபேர் மனங்களும் தயவிறங்கி
வந்து மதினத்தி லுதுமானார்க்கு மதிகள் போதித்து மறுவானீங்கள்
எந்த விதத்தாலும் தீன் துலங்கி யிருக்கும் வழக்கமும் தவரிடாது
சந்த்ர வதனரே வருவீரென்று தாக்க லெழுதியே மடித்தாரதில். (429)

அதிக வணக்கமாய் விலாசந்தீட்டி யண்ண லுதுமானார் சமுகம்வந்தே
புதியோன் முஹம்மது கணையாழியாற் பொதியும்படியான மொகரும்வைத்தே
மதியி லுவப்பான மகராஜர்க்கு வாகா யனுப்பினார் தூதர்பாலில்
மதின மிருந்திடு மறுவானவே வழிபாடானதை யவனறிந்தே. (430)

உதுமானாருட சமுகமதி லுரைத்தான் மறுவான மதுசேதியை
யதிலோன் றுரையாமல் முடிவேந்தரும் வரையு மறுவானே கடிதமென்றார்
சதியன் கரத்தினார் றாசெடுத்துத் தாக்க லெழுதினா னரசர்சொல்ல
மதினத் தாஷிங்க ளெழுதுசேதி மன்னர் மேற்குத்தம் கிடையாதுகாண்.

முஹம்ம தபூபக்க ரரிசிமேறே வள்ள லபூபக்கர் மணிவிளக்கே
யதபா யூரார்க ளொருகடித மனுப்பி யிருக்கினா ரதுபொய்யாகும்
ஜெகமே லிருக்கின்ற சாமூரையும் தீர்க்கமாகவே யுமக்களித்தேன்
சுகமா யரசரா யிருந்து நீங்கள் துலங்கி வாழுமென் றெழுதினாரால். (432)

கிருப மெழுதியே மடித்துமன்னர் நேர்மையாகவே மொகரும்வைத்துத்
திறமை யாகிய தூதர்பாலிற் சிறந்த அரசரு மனுப்பினாரே
மறுவா னவனுமே யிதையறிந்து மனதில் நினைத்தானே யொருகுற்றெண்ணம்
பெருமை யாகவே மாபியாருக்கும் பேரன்பா யீந்து சாமூர்தேசம். (433)

இந்த நேரத்தில் மிஸ்றாரார்க்கே யினம்செய் தோமென்று மெழுதினாரே
சொந்த கிளையார்க்கு மாறுபாடாய்த் துலக்க மெழுதின வுதுமானாரை
யெந்த விதத்தாலும் கொல்வோமென்று வெடுத்தே யெழுதினா னொருகடிதம்
விந்தை யாகிய மாபியார்க்கு விருப்ப மாகிய மந்திரியாரே. (434)

உங்கள் தனக்காகச் சாமூர்நாட்டை யொழுங்காயரசாள யானுந்தந்தேன்
செங்கை யுடையதோர் மிஸ்றார்மன்னர் சிறந்தசாமூரைச் சேர்க்கவாரார்
சங்க மாகிய படைகள் சேர்த்துத் தயாரா யிருந்துநீ சமர்ப்புரிவா [வைத்தே.
யெங்கள் மனம்போலே யிருப்பீரென்று யெழுதி மடித்தவன் மொகரும்

பரியினுடசேணந் தனிலேவைத்துப் பாங்கா யலன்மூட்டிப் பரிமேலிட்டுத்
திறவா னொருதன்பா லதனையீந்து சிறந்த ஷாமூரிற் கொடுபோவென்றான்
அரியின் மேலாகத் தூதவனு மதிக வேகமாய் நடத்தினனே
மருவின் மதினத்தின் ஹாஷிமெல்லாம் வரைந்த கடிதங்கொண்டேகுந்தூதன்.

பாங்காய் மிஸ்றூரின் பதியைச்சேர்ந்து பாகரந்தன்னை யரசர்க்கீந்தான்
வாங்கி யிருவரும் வாசித்தண்ணல் வள்ள லுதுமானர் மதிகளீதோ
வேங்கை யலியுல்லா பதில்சொல்லாமல் விசனமானரே நமரோரெல்லாம் [தார்.
சாங்கிலியங்கள் தான் செய்த வேந்தின் சமர்த்தை யறிகுவோ மெனப்பகர்ந்

அன்னே ரந்தனிற் கடிதங்கொண்டே யஞ்சலாய்த் தூதன் கரத்திலீந்தா
லென்ன காரண மறிவோமென்று மிருபே ரரசரும் நிருபம்பார்த்தார்
மன்ன ருதுமானர் கடிதமீதில் மனம்போல் சாமூருங் கொடுத்தேனென்று
தன்னின் கணையாழி மொகருடனே சங்கையாகிய வெழுத்தைநோக்கி. (438)

நல்ல திருக்கட்டு நமரோர்களே நாளைப் பணியுள்ள பரிசைதாங்கி
வல்லபந்தங்கும் பெலத்தோர்களால் வாங்கள் பதினுயி ரவர்களென்றார்
சொல்லுமரசர்கள் வசனங்கேட்டுத் தூரகதர் சேனைத் தலைவரோடு
அல்லா பெரியவன் கிருபையாலே யாயுதந் தாங்கிப் பரியிலேறி. (439)

சரகதி யுள்ள பரியனேகந் தளங்களை சேனைக ளெழுந்தபோதிற்
பெரிய முரசுகள் மிடிமுழங்கப் பேதை மடைமாதர் கவரிவீச
அரிக ணடத்தியே யரசர்களும் அவர்கள் பதிநீங்கி வருகும்போது
தரியலாரெல்லாம் கிடுகிடென்னச் சாலை வழிமீதில் நடக்குநேரம். (440)

சோலை வனங்களும் தோப்புகளும் துலங்கும் பூஞ்சோலைக் காவுங்கண்டே
யேல்வதாகிய நிணல்மீதினி லிறங்கி யிருந்தார்கள் சகலோர்களு
மேலோ னருளினுற் றொழுகையாகி விளங்கு மடிசிலுண் டிருந்தபின்னர்
லால கதிர்மேனி முஹம்மதற்கு வழுத்துவா ரப்போ தயூபக்கருந். (441)

நபியா முஹம்மதெம் நாயகமும் நானு மாகவே பூஞ்சோலையில்
அவசரத்துடன் வந்தோ மருளினரப்போ நபிநாயகம்
புவியில் நீங்களு மரசானுநாட் பொலிவாங் காவில்வந் தேயிருப்பீர்
வருவான் பரியேறி யொருதூதுவன் மாறு பாடான கடிதங்கொண்டே. (442)

சந்திப் பாகவே வருவோன் சூழ்ச்சி தாக்கல் தனையறிந் தெழுமினென்றே
அந்த மில்ஹக்க னருள்பெற்றோங்கு மாதிமுஹம்மது முரைத்தாரப்போ
திந்த நிமிஷத்தில் யாது வந்தே யானு முரைத்தேனென் றருளினரே
சொந்த மாகிய துணைவர்கேட்டுச் சொல்லுவாரப்போ மந்திரிமார்க்கே (443)

நபிகள் நாயக மொழியானது நாம ளறிந்துதான் போவோமென்று
தவிசுக் குடையதோர் மகராஜாரும் தன்னூர் சோலையி லிருக்கும்போதிற்
புவியிற் றுகளெழப் பரிநடத்திப் புளகி தத்துட னொருவன் வந்தான்
சூவல யத்துள்ள வரசர்கூவக் குராக தம்விட்டு மிறங்கித்தூதன். (444)

பணிந்தே யவனங்கு நிற்கும்நேரம் பரிசை யவனையும் சோதித்தார்க
ளணிவாற் குதிரையின் சேணமதை சறுத்துப் பார்க்கவே நிருப்பங்கண்டு
மனையின் சுயசோதி யரசர்களும் வாசித் ததைப்பார்த்தே யுரைசெய்வார்கள்
கணங்கள் பொருந்திய வுதுமானார்க்கு கபடமேனிந்த வுலகமீதில். (445)

ஷாமூர் நகரங்க ளேகவேண்டாம் சங்கை பொருந்திய மதினமேகிப்
பூமி தனையாளு முதுமானாரை புதிய மதிமந்திரி மறுவான்றனை
நேமி யெனுங்கதிர் வாளால்வெட்டி நிறுத்துவேமிந்தக்கலகமென்றே
நாமல்படையுட னெழுமினென்று நவுபத்தடிக்கவே யுரைசெய்தார்கள். (446)

பேரி நவுரிக பிடிமுழங்கப் பிரயாணஞ் செய்தார் படைகளோடும்
வாரார் முஹம்ம தபூபக்கரும் வாம்பரியேறி வாளிலங்கப்
பாரும் கிடுகிட படைநடந்து பதினே ழாவதுநாளானதில்
மாருப் புகழ்தங்கு மக்கமீதில் வந்தே யிறங்கினார் படையோருடன். (447)

மக்கத் தார்வந்தே யுவந்துபோற்றி வள்ள லுதுமானார் வரலாறேகி
ஹக்கு பெரியவ னருளினாலே காரணமுள்ள வரசருடன்
மக்கத்தார்களுங் கூட்டமாக வாகா யெழுந்தார்கள் படைகளோடுந்
திக்கில் விளங்கிய மதினநாடிச் சிறந்த பெருக்கமாய் நடந்தார்மன்னே. (448)

நதியுங்கடந்துதான் பதிமூன்றுநாள் நல்லோர் மதினமா நகரம்வந்து
மதினந் தனிலாகித் தலங்கள்சூழ முஹம்ம தபூபக்க ரிருக்கும் நேரம்
புதியோ னுதவிகள் செய்தானென்றுப் புகழ்ச்சியாகவே ஹாஷீமெல்லாம்
கதிர்மெய் வாசரை யுவந்துபோற்றிக் காரணர் பக்கமிருந் தெல்லோரும். ( )

விருந்து மிகச்செய்து மதினத்தார்கள் விளங்கு மரசர்பால் லிருக்கும்போதில்
மறுவா னவனுமே யிதையறிந்து மாற்றம் வரலாச்சே யர்சர்க்கென்றே
யிருந்தால் நம்மையும் ரணங்கள் செய்வாரென்றே மனதெண்ணி வெளிவாகியே
யொருவ ரறியாமற் தற்காலத்தி லோடி யொளித்தானே வனவாசத்தில்

விடிந்த காலையில் மிசுறூர்வேந்தர் விளம்புவாரப்போ படையோர்க்கெல்லாம்
படியி லணியாய் மிகவாகவே பள்ளிக் குருவியா ரொருவவ்விய
துடிய ராகிய வுமையாக்களைத் துலங்கும் வாளினால் வீசுமென்றே
கடியின் மலர்புயத் தபூபக்கரின் கண்ணின் மணியான புதல்வர் சொன்னார். ( )

மதினத்தார்களும் ஹாஷிம்களும் வந்து படையுடன் தானெழுந்து
சதியின் மனமுள்ள வுமையாக்களை தடபுட லாகக் கருவறுத்தே
யதிப ராகிய வுதுமானாரை யரச நிருவரும் தேடும்போதி
லுதுமா னவர்களு மாளிகையி லுடையோன் தவக்கலாய் துயிலுநேரம். ( )

இறஸூல் முஹம்மது நபிநாயக மொழிலாய்த் தான்வந்து கனவிற்சொன்னார்
தறஜா மிகவுள்ள வுதுமானாரே தவத்தி னின்வாழ்க்கை சரியாச்சுதால்
வரிசை பொருந்திய சுவனபதி வரலா மரசரே யெனப்பகர்ந்தார்
அரச ரதுகேட்டங் கவரெழுந்தே யதிக மயக்கமா யிருக்கும்போதில். (453)

அன்றை யத்தின முதுமானரை யபூக்கர் மக்கள் தேடும்சேதி
நன்று யறிந்துதான் தூதரோத நல்லோர் வேந்தரும் நவில்வாரப்போ
தென்றும் பெலமுள்ள அலியுல்லாபா லியம்பிவாருமென்றெருத்தர்க்கோதத்
தென்ற மலர்வாசர் சமுகம்வந்து தெளிவோ டுரைசெய்தார் தூதரப்போ. ()

அன்னகாலையி லலிப்புலியா ரருளுவார்மக்கள் பதினெண்பேர்க்கு
மின்ன ளுதுமானர் தம்மைக்கொல்ல இங்கார் முஹம்ம தபூபக்கர்தான்
மன்னன் தனைதேடித் திரிவதாலே வாளேந்தி நீங்கள் வாசல்நின்று
தன்னர் பிறரங்கே வரவொட்டாமற் சங்கையுடன் காவல் நில்மினென்றார். ()

அதுபோ லலிமக்கள் பதினென்பேறு மவர்களெழுந்தான் கதிர்வாளேந்தி
யுதுமா னர்மாடற் தலைவாசலி லொழுங்காக நின்றாரலியின்பாலர்
எதுவாய் மிகத்தேடி மிசுறார் மன்ன ரிருக்கும் தலைவாசல் வருகும்போது
பதியி லிருக்கின்ற வேங்கைபோலே பதிணெண்பேர் நின்றார் கதிர்வாளேந்தி

சிங்கப் புலிமக்கள் தன்னைக்கண்டு சிறந்த முஹம்மதோ டபூபக்கரும்
இங்கு தலவாசல் கடக்கொணுதே யேகிப் பிற்புற மாகவந்து
தங்கு மாளிகைச் சுவாரனத்திற் றலைவருரைபோலே கண்ணம்வைத்துத்
திங்களழகான தவத்தோர்மக்கள் சிறந்த முஹம்மதுதோ டபூபக்கரும். ()

வந்தார் மாளிகை தனிலாகிய வள்ள லுதுமானர் தன்னைப்பார்க்கச்
சந்த்ர வதனத்தி லுதுமான் வேந்தர் தவசி லிருந்துதான் குருனேதுங்கால்
அந்தச் சமயத்தி லருகாகியே யருளுவா ரப்போ மிஸ்ருராஜர்
சிந்தை துலங்கிய வுதுமானரே தேசந்தனையாண்ட கோலமென்ன. (458)

வெள்ளிக் கிழமையில் குத்துபாவில் விரைசேர் நபிபடி நின்றோதியும்
பள்ளிக் குருவியா ராட்சைச்சூறை பண்ணச்செய்தும் நீ ரஃதெல்லாமீ
துன்னூர் தன்னிலே மறுவான்றன்னை யருமையாகிய மந்திரியாக்கி
யென்னள விலும் கவனியாம லிறஸுலில் கணையாழி கொடுக்கலானீர். (459)

இன்னு ளெமக்கொரு குபாடமாகவெழுதிச் சாமூர்க்கங் கனுப்பலாமா
இன்னு விதத்தாலே பலகோலங்க லியற்றியப் பெரும்பகை வளர்த்துக்கொண்
இன்னபடி யென்று சொல்வீரென்ரு ரேது பேசாம லிருந்தார்வள்ள [டீர்
லங்கேரந்தனில் வாளோங்கியேயரசே ருதுமானர் தனைவெட்டினன். (460)

மன்ன ருதுமானர் கொலையாகவே வந்தார் வெளியிலே மூஸறார் வேந்தர்
மின்னுங்கதிர்வாளுங் கரத்திலேந்தி வீரத்துடனின்ற அலியார்மக்கள்
அன்ன வுதுமானர் பதவிசேர்ந்தே அகவல் தனைகேட்டே யலிபாலோத
மன்ன ரலியுல்லா விதனைக் கேட்டு மக்களே சுக்கூர் செய்மினென்றார். (461)

ஈது படி நிற்க விறைவிதியா லிறங்கி வானோர்கள் புவியில்வந்து
காதருதுமானர் சரீரந்தன்னை நலத்திற் பொருந்தியேதுயிலைப் போற்றிச்
சீத பரிமளம் பனிநீர்வாசம் திமிர்ந்து ஜனுசாக்கு காவல்நிற்க
ஏதுமறியாத பெண்மாதர்களிலிருந்து மாளிகை தனிலழுதார். (462)

ஏதுகாரணம் யாருதாயே யிலங்கும் முதுமானர் வரையரசிட
நீதர் முஹம்மதின் மருமைத்தை ரேர்மையுடன் சோர்வ செய்யவந்தே
சோதி யார்வெளகு மர்பூவினிற் றலங்கு பெருத்ததைப்பார்த்தெழுதினரே
நாதரேயெங்கள் சிகாமணியே காணிலம் விட்டா பதவிசேர்ந்தீர். (463)

சந்த்ர வதனத்தின் மாதரெல்லாந் தயங்கி யழுகிற சமயத்திலே
சிந்தை வெருண்டுதான் மிசுறார்மன்னர் செப்புவா ரப்போ ஹாஷீங்கள்பால்
இந்த வுதுமானர் சடலந்தன்னை யேழுகாட் சென்றே யடக்குமென்றே
யிந்தி னெழில்மேனி யரசரோத விதுதான் கீர்த்தியென்றனேகர்சொன்னார்.

ஈது விபரங்க ளலியறிந்தே யென்ன விதஞ்செய்தாரிவர்களென்றே
சீதம் பொருந்திய முகமிலங்கச் சிறந்த கதிர்வாளுங் கரத்திலேந்தி
நாத ருடபறி துல்துலேறி நல்லோர் பாலரு மருகாய்வரக்
காத லசகவே மிசுறார்மன்னர் கண்டா யெதிர்வந்து சலாம்கூறினர். (465)

மன்ன ரலியாரும் பிரத்திகூறி வழுத்துவாரப்போ தமுதம்போலே
என்ன விதத்தாலே யுதுமானரை யேழுகாட் சென்றங் கடக்கச்சொன்னீர்
சொன்ன திதுவார்த்தை சரியல்லவே தூய்யோன் தனக்கேறு வசனமாகும்
இன்னுளடக்கத்தான் செய்வோமென்றேயிறஸூல் முஹம்மது மருகர்சொன்னார்.

முஹம்ம தோடுமபூ பக்கர்தாமும் வணக்க மாய்நின்றே யுறைசெய்குவார்
இலாய் மதீனத்தி லரசுசெய்தா ரிவிடந் தனில்மெய்ய மடக்கொணாது
ஜெகத்தி லொருகல்வீ செறிவீராகிற் சிறந்த கல்விழுந் தலத்தில்வைப்போ
முஹம்ம திறஸூலின் மருகேசரே மூவுல கோர்க்கு மணியேயென்றார். (467)

வல்லோ னலிப்புலி மனந்தான்வைத்தே வலர்கை யாலொருகல்லெறிந்தார்
எல்லாம் படைத்தவன் கிருபையாலே யேகுங் கல்லஃதொருகடிகை
நல்லோர் யாவரும் சரிதானென்றே நாத ருதுமானோர் தம்மையப்போ
தல்லா வருளென்றுந் தீனோரெல்லா மகத்திலேகியே பார்க்கும்போதில். (468)

உதுமா னருட சரீரமெல்லா மொன்றாய்ப் பொருந்தியே துயிலும்போதில்
மதிபோற் பரிமள மிகத்திமிர்த்து வாசங் கமகமகமகமென்ன
எதுவா யிருக்குமப் புனலானதை யெல்லோ ருங்கண்டே புதுமையாகிப்
புதியோன் குதறத்தென் றனைவோர்களும் புகழ்ச்சியாய்மெய்யங்குளிப்பாட்டியே.

தீனோர் யாவரு முவுடனே சிறந்த கபனிட்டு மணந்திமிர்த்து
வானோர் போற்றிய வுதுமானரை வழங்கும் சந்தூக்கி லெடுத்துவைத்துக்
கானின் மானுக்குப் பிணையாய்நின்ற ஹபீபு முஹம்மது கலிமாவோதித்
தீனோர் யாவரு மெடுத்தேகியே சிறந்த கல்விழுந் தலத்தில் வைத்தார். (470)

அண்ண லலிபுலி யிமாமாய்நிற்க வனைவோர் பின்சென்று தொழுதபின்னர்
மன்ன ருதுமானோர் மணிவிளக்கை வாகா யடக்கியே வந்தாரப்போ
தென்றுந் தவத்தின் ரலிப்புலியா ரிறையோ னருளினுற் சிலகாரண
மன்ன ருதுமானர் புதுமைகளை வாகா யறிந்துவந் தார்வேந்தரே. (471)

வந்து மனையிற் சகலோர்களும் வள்ளல்முஹம்மதை மிகப்போற்றியே
சுந்த்ர வதனத்தி னுதுமானார்க்குச் சடங்கெல் லாம்செய்து மனைகளாரு
ரெந்த முஸ்லிமு மிறையைப்போற்றி யெழிலாய் வணக்கமு மிகவேசெய்து
சொந்தமாகிய ஹாஷீமெல்லாந் துலங்கு மதீனத்தி லிருக்கும்நாளில். (472)

அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின்

அ ர சு நி லை.

எங்கும் துலங்கிய வபீதாலிபி னிருகண் மணியாக வந்தசெல்வர்
சங்கை பொருந்திய அலிப்புலியைத் தாலக் தனையாள முடிசூட்டியே
திங்கள் வதனத்தி னரசர்களும் சிறந்த ஹாஷீங்க ளனைவோர்களும்
பொங்கு மகிழ்ச்சியா மிறையைப்போற்றிப் பூமிதனி லுள்ள வரசர்க்கெல்லாம்.

நிருப மெழுதியே வரவழைத்து நேர்மையாகிய மதினமீதில்
மருவின் மலர்வாச ரலியுல்லாவை மஞ்சன மாட்டித் துயில்புனைந்து
பெருகு மதிபோலே சட்டையிட்டுப் புருட ராகத்தால் மகுடம் சூட்டித்
திருவியின் முஹம்மது கணையாழியை தெளிவாகவே விரலணிந்தார். (474)

நபியர முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க நல்லோர் பூச்சக்ரக் குடைதுலங்கக்
கவியி லரசர்க ளுவந்துவாழ்த்தக் கதிரால வட்டம் சிறந்திலங்க
புவியின் வாணர்க ளுவந்துபாடப் பேரிகை பிடி முரசதிரத்
தவசி லிருந்தாரே யலிப்புலியார் சங்கையாகிய மதிபோலவே. (475)

சிங்கா சனமீதி லலியிருந்தார் சிறந்த வுலமாக்கள் கட்டியங்கூற
வெங்குந் துலங்கவே சலவாத்தோசை யிலங்கும் மஸ்ஹாபிமார்கள் வாழ்த்தத்
திங்கள் கதிர்போலே டால்துலங்கத் தெளிவின் மடமாதர் கவரிவீச
மங்களம் சொல்ல வானோர்களும் வள்ள லிருந்தாரே சிம்மாதனம். (476)

அரசி லிருந்தது தா னுலகாளுநா ளனேக ராஜர்கள் திறையளக்க
குறைஷிக் குலத்தோர்களு வந்துவாழ்த்தக் குவலய முள்ள தீனோர்போற்றத்
தறஜா வரிசையு மிகவுண்டாகத் தாலமெங்கனும் புகழோங்கியே
வரத்தி அயர்வான அலியாரண்ணல்வாகாய் ராஜாங்கம் நடத்துநாளில். (477)

மானும் புலியுடன் பசுக்கூட்டங்கள் வனத்தி லிருக்கின்ற யானைசிங்கம்
தானும் மனம்போலே யொருதுறையிற் றண்ணீர் தானுண்டு தாகந்தீரும்
தீனோர் யாவரு முவந்துபோற்றிச் செல்வம் பெருகிய மகிழ்ச்சிபோலே
வானின் மதிபோன்ற பள்ளிவாசல் வழங்கு மங்கலக் குடிதனில் வாழ். (478)

ஏக பெரியோனை வணங்கும்நேச னேர்வாடி யூகன் தவத்தால்வந்த
ஈகை மிகவுள்ள ஈமானுள்ளோ னிலங்கும் வதனத்தின் காதிர்மீரான்
மேகங் குடையிடு நபியிறஸூல் விளங்கு மணிமாலைப் புகழயெல்லாம்
யூகமாய்க் கேட்டு மனமகிழ்ந்தே யுலகில் மிகப்பெற்ற செல்வம்போலே. (479)

மதின மீதுள்ள தீனோரெல்லாம் மகிழ்வுற் றரசரை மிகவாழ்த்திட
நிதிகள் பெருகின பைத்துல்மாலில் நீணில மெல்லாந் தர்மமோங்க
அதிபராகிய அலியாரண்ணலவர்களுடமக்கள் பதினென்மரும்
பதியிற் புகழோங்க வினிதிருந்து பாங்காய் மதினத்தி லிருக்குங்காளில். (480)

ஈதுபடி நிற்க மறுவானுமே யிதயங் கலங்கியே திமிசிலேகி
யேதுவாகவே மாபியார்பா லியல்பாய்ச் சலாஞ்சொல்லி யருகிருந்தே
யோதுவா னப்போ பட்டபாடு முதுமரானுருட விபரமெல்லாம்
நீத வான்போலே மாபியாரும் நிலத்தில்விழுந்துதா னழுதுசொல்வார். (481)

எங்கள் குலத்தினி லுதித்தவேந்தே யென்னபடி மாண்ட ரரிசிம்மேநே
யுங்க ளுதவியாற் றிமிசெய்குற வுதவி யுபகாரம் செய்தகோவே
தங்கள் தமைவெட்டி வதைதான்செய்து தாலத்தலிபுலி முடிசூட்டவே
சங்கை யாச்சுதா புவிமீதிலே சமர்த்தை யறிகிறேன் மாபியாரும். (482)

எமது மறுவானே சொல்லக்கேளு மிந்த வுலகத்தில் ராஜாங்கமும்
நமது கிளையுள்ள வுதுமானுரை காடி யபூபக்கர் புதல்வர் வந்தே
தமது மாளிகை யவர்புகுந்து தாக்கிவதைசெய்த கோலத்தாலே
யுமது யோசனை மனமுள்ளதை யுரைப்பீர் மறுவானென் றவருங்கேட்டார். ( )

இதுகேட்டவனுமே யிதயமீதி லின்பங் குளிர்ந்துதான் மறுவான்சொல்வா
னெதுவா யலிதனை வதைதான்செய்தே யிப்பூமியெல்லா முமக்குண்டாக்கி
நிதிகள் பெருகவே யானும்செய்வே னினைவி லிருக்கட்டு மெங்களவாயிற்
பதிகள் தனையாள அலிப்புலிக்குபாத்தியமுண்டோ பாரீமினென்றான். (484)

மறுவா னுரைகேட்டு மாபியாரு மனது மகிழ்ந்து தானுரைகள் செய்வார்
தறையில் மதிசொல்லு மந்திரியாய்த் தகுந்துக் கருகாமை யிருமென்றோதி
விரைவில் மவர்மாலை யாபரணம் வேண துகில்நிதி யவனுக்கீந்து
மறுவா னவனையு மந்திரியாய் வைத்து மதிகெட்டார் மாபியாவே. (485)

ஹாஷீம் குலத்தோர்கள் பாடி யெல்லா மவசிய மிப்போ தழிக்கவேணும்
வாக ரலியையும் வதைதான் செய்து மாபியா பட்டங் கட்டவேணும்
தேச மீதெல்லா மொருகுடையிற் செலுத்தி யிருபெரும் கீர்த்தியாக
ஹாஜத்துடனே தான்யானினைந்தேன் கருத்தையுமென் றவனுங் கேட்டான்.

மாபியாவுமே சரிதானென்று மனம்போ லிகலது பிரியுமென்னப்
பூமி லமது சொற்படி நடப்பேன் புத்திப்படி யென்றார் மாபியாவும்
பாவியாகிய மறுவானுமே பதினா யிரத்தஞ்ஞூ றவர்கள் சேர்த்துச்
சோபிதமாக முரசடித்துத் துற்றெண்ணங் கொண்டே மறுவான் சொல்வான்.

ஹாஷீம் குலத்தோர்கள் பாடியெல்லா மழித்து நிதியெங்களெடுத்தோ மாகில்
வாச ரலியிடம் போய்ச்சொல்வார் சமருக்கு வதைதான் செய்வோ
மாசிலாதொரு மனதைத் தேற்று மன்னரே யென்று மறுவான் சொன்னான்
பிஸபீலிலே துணிவோமென்று பெருமை யடைந்தாரே மாபியாவும். (488)

மதினத் தனக்குமே ரசவர்க்கங்கள் வரத்தில் லாமலே மிகத்தடுத்தான்
சதியன் மறுவானதன் மதியினலே தவச மனுகாமற் செய்து பின்ன
ரெதிரி யாகவும் பதினுயிர மிலங்கும் படைகளை யனுப்பிவைத்து
நிதிகள் மிகவுள்ள சிற்றூர்களை நெருப்பிட் டெனக்கு நிதிகவர்ந்தான். (489)

ஹாஷீம் குலத்தோர்கள் தனையடித்தே யதிகத் தடல்புடல் மிகபுரிந்தே
மாசினுமையாக்கள் செய்தவேலை வல்ல பெரியவன் தனக்கேருது
பாசன் மறுவான்றன் வடைத்தையாலே பயமா ஹாஷீம்கள் மதீனம்வந்து
போசரலியுல்லா சமுகத்திலே புகன்ரு ரிதுசேதி யவர்களெல்லாம். (490)

அலியுல்லா கேட்டங் கமீர்த வாயா லருளுவா ரப்போதனை வோர்கள்பால்
நலங்க ளிஃதென்றே யுமையாசெய்தார் காயனிருக்கிறுன் போங்களென்ருர்
தலங்கள் தனைவிட்டுச் சிற்றூரார்கள் சங்கையாகவே யேகினர்கள்
குலங்க ளாகிய மதினத்தார்கள் கூட்டமாய் வந்தே யலிலையப்போற்றி. (491)

எங்கள் தனக்கெல்லாம் தங்கயேரே யிறஸூல் முஹம்மது மருகேசரே
சிங்கப்புலியலி மகராஜரே சிறந்த ஆயாச மிகவாகினேம்
பங்கனுகிய மறுவானுடன் பாங்காய் மாபியா வொன்ருகியே
சங்க மாய்வரும் ராஜவாக்கந் தன்னை யறிந்தவ னடஞ்செய்கிருன். (492)

தங்கமேயுங்கள் ராஜாங்கத்திற்கு நயந்துகிரேம் நங்க ளனைவோர்களு
மெங்கள் காலமோ விறைவிசியோ விருதயங்களு மிகவாடுகிறேம்
சிங்கமே நீங்கள முதவாயாற் செப்புங்களென்று பணிந்து கேட்டார்
சங்கையாகிய அலியுல்லாவும சார்ந்தங் கோதியபேருக் கெல்லாம். (493)

உக்கா சானவர் வதனநோக்கி யுரைப்பா ரலிப்புலி யமுதம்போலே
மிக்க வருத்தமா யூரார்சொல்ல மிகவும் பெரியவ னிருக்கிருன்
ஹக்கன் கிருபையால் பைத்துல்மாலின் கதவு திறந்துதான் சகலோருக்கும்
தக்க முறைபாமற் றவசங்களைச் சல்தி யாகவே கொடுமீனென்ருர். (494)

ஈதுமொழிகேட்டு ஹாஷீமெல்லா மிருத யங்களு மிகப்பூரித்தார்
காத ருரைபோலே பைத்துல்மாலி னல்லோ ரொக்காசு தாணி நந்தே
யோது முறைபோ லே வந்தோர்க்கெல்லா மொழுங்காய்த் தவசங்கள் மிகவளித்தார்
காதலாகவே தீனேரெல்லாம் ஹக்கனருளென்கிறேன் பசிதீர்க்குகாள். (495)

ஈது படிநிற்க மதினமீதி லிலங்கும் பாடிகள் சிற்றூர்களி
லேது வாகிய ஹாஷீமகளி னிலனி னிடமெல்லாம் நிதிகவர்ந்தே
கோது மிகச்செய்தே மாபியாதம் குலத்தோருமையாக்க ளடித்தாலும்
பாதுகாக்கின்ற அலிபாற்சொல்லப் பாங்காய் மிகவந்தார் ஹாஷீமோர்கள். ()

அன்ன காலையில் மதினமீதி லமுதுவருகிற ஜனத்தைக்கண்டே
மன்னாலி மக்க ளஸனுஸைனர் முஹம்மதனிபாவு மலிபால வந்தே
முன்னல் நின்றுதாம் பாதம போற்றி முகமேலோ னலிபாலி லுரைசெய்குவார்
கண்ணின் மணியான தந்தையாரே ஹக்கனருள்பெற்ற தயாபரரே. (497)

தேசத்தனையெல்லா மொருகுடையிற் செலுத்தி யரசாளும் நாளதனிற்
பாசனுமையாக்க ளடம் செய்வதைப் பார்த்தேயிருப்பது சரியல்லவே
போச ரேயுங்கள் மனமானது புதியோ னருளென்று நாமறியோம்
நேச ரேசித்த மந்திரங்கி நிமிஷத்தனில்விடை தந்தீராகில். (498)

உமையாக் குலத்தோரை சேந்துளாக்கி யொருகோடிப்பொழு திங்குவாரேும்
சமைய மிதுவல்ல சமையமபாவா தயவு நீங்களே செய்வீரென்ன
நமரோர் யாவரும் சொல்லுகிறார்கள் நாத ரலிப்புலி பெலமில்லையா
தமரி லிருக்கிற ஹாஷிமோர்கள் தானே வலசைகள் போருரென்றார். (499)

அந்த மொழிகேட்டே யலியாரண்ண லரிபோல் மிகச்சீறி யருள்வாரப்போ
தெந்தன் பெலங்களு மிலையாவென்றே யெவர்கள்தான் சொன்னு ரிப்பூமியி
லிந்த வசனம்போ லெனதிடத்தில் யாரு மிதுமொழி சொன்னாராகிற்
கந்தரக்கதிர் வாளால்வெட்டிக் காகம் பருந்துக்கு விருந்துசெய்வேன். (500)

எந்தன் மணியான பாலராலு மெனது மனங்களும் பொருத்தேனென்ன
லிந்த நேரமே துல்துலையு மிருங்கதிர் வாளுங் கொணர்மினென்றார்
சந்திப்பாகவே தீனேரெல்லாந் தானைப் பதாதியோ டெழுமினென்று
விந்தை யாகிய மாபியாதம் விதங்க ளியல்பதை யறிவோமென்றார் (501)

சொன்ன மொழிகேட்டுப் பாலர்களுந் துலங்கும் மஸ்ஹாபிமார்களெல்லா
மென்னும் பெரியவ னருளிதென்றே யிருதய மெல்லாம் பூரிப்பொங்கி
மன்ன ருரைபோல பரிதாங்கி வாம்பரி யேறிக் கொடிகள் துன்னத்
திண்ணமாகிய முரசொலிபேத்திடுதி டென்னவே யெழுந்தா ரப்போ (502)

அலிமகர்பதி னென்மர்களு மாயுதம்பல வரிசை தாங்கிக்
கலன்களணிந்துயர் பரியிலேரிக் கதிர்வா ளிலங்கவே யெழுந்தாரப்போ
பேலனு ரரிசிம்மே றலியாரவர் பெரியோ னருளினுல் வாளணிந்து
கலன்கள் பொருந்திய துல்துலேறிக் கர்த்தரெழுந்தார்கள் சமரஞ்செய்ய. ()

பேரி நவரிகள் இடுகிடென்னப் பிடியு மெக்காளந் திடுதிடென்னத்
தாரை சல்லரி தவில்முழங்கத் தம்பூர் நவ்பத்துமடமடென்ன
வாரப் புகழோங்கும் நபியிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்கக்
காரின் குழல்மாதர் கவரிவீசக் கட்டியக் கூறவுலமா வெல்லாம் (504)

நாற்பத் தீரா யிரம்பேர்களும் நாலு புறத்திலும் சூழ்ந்துவர
மார்க்கநெறிநீத மறைவாகிய மாபியா தங்கும் திமுசடுத்தே
பார்த்து மறுவாது மாபியாவும் பதறி மனமிகக் கலங்கிவாடித்
தீர்க்க மாகவே மனதைத் தேற்றிச் சேர்த்தான் படைகளைச் சேகரமாய். ()

அன்ன காலையி லலியாருமே யழகுபொருந்திய சோலைமீதில்
மன்ன ரிறங்கியே படையினேடும் வன்னக் கூடாரந் தானடித்து
மின்னும் வடிவேலர் பெரிதுசூழ விளங்கும் படியாக மாபியார்க்குத்
தன்னின் காத்தினுற் கடிதமொன்று தயவ தாகவே யெழுதினாரல். (506)

ஆலகபிதோழர் மாபியாரே யருமை யாககா னெழுதுஞ்சேதி
கோலமாகவும் சிற்றூர்களை கொள்ளை தான்செய்யப்படையேவினீர்
தாலமீதினில் கபிகாயகம் தான்மாசன் மீந்த காடாணதை
மாலாயிருந்துநீ ரரசாளாமல் வழக்கம் போலவும் திறைகொடாமல். (507)

உதுமானுர் தம்மைச் சதிமானஞ்செய் தோடியே வந்த மறுவான்றன்னை
மதியும் கேட்கவே மந்திரியாக்கி வம்புவளக்காதிர் புவிமீதினில்
கிதியுங் குறையாமற் றிறை யனுப்பும் கெட்டரமெல்லாமறந்துபோடும்
சதிகளாகிய மனம்வைத்திரோ சமர்தான் புரிகுவோ னுமைகாமென்றே. (508)

இந்தவிதமாக வெழுதியண்ண லிருந்த தூதர்பா லனுப்பிடவே
வந்த தூதுவர் மாபியாபால் வணக்கமாகவே நிருபமீந்தார்
அந்த நிருபத்தை மாபியாவு மந்த மறுவானும் மூகம்பார்த்துச்
சிந்தை வெகுண்டுதான் மறுவான்மந்திரி செப்புவா னப்போ மாபியார்பால். ()

குறைஷிக் குலத்திலே யிருபேர்பட்டம் கொண்டாராபூபக்கர் ருமருகத்தாப்
அரசி லிருந்தார்க ளுவந்துவந்தீ ரண்ண லுதுமானு ரெமதுகுல
மொருவ ரரசனுர் மதினமீதி லுமையா குலத்தவ ராகாதென்று
குறைஷிக் குலத்துள்ள பிசுரூர்வந்தே கொலைகள் புரிந்துதா லிருந்துமன்னர்.

அலிக்கி யரசென மகுடம்சூட்ட வவர்க்கேயொரு சொந்தம் கிடையாதென
கலமாய தமதிட மதினம்விட்டால் ராசிதா னுவோ மில்லாவிட்டாற்
பெலம தாய்ச்சமர் செய்வோமதிற்பேதகமில்லை நமரோர் கூட்டம்
தலங்க ளிருக்கிறூர் நூறுயிரம் சனங்கள் யாவற்றும் நமக்கேயென்றூன். (511)

ஈதுமொழிகேட்டு மாபியாவு மெப்படி மதிப்பெடுத்தீர் மந்திரி
போது மிதுபுத்தி யிதுபோலாகப் பிரதி யெழுதியே யனுப்புமென்றூர்
கோது மிகவுள்ள மறுவானுமே குலத்தோர் மதிபோலே யெழுதியவ
னேதுவாகவே யதைமடித்தே யிறையோ னலிதூதர்பாலிலீந்தான். (512)

வாங்கி நிருபத்தை யலிவாசித்தே வழுத்துவாரப்போ ஹாஷீம்கள்பால்
பாங்கு தவரினுல் மாபியாரும் படைக ளெழும்பியே வரவும்வேண்டாம்
நாங்கள் சமர்செய்து வருவோமென்று காத ரலியுட பாலரெல்லாம்
வேங்கையது போலே தான்கெழுமி வீரவாளுடன் பரிசைதாங்கி. (513)

பதினெண் பாலரு மலிப்புலியும் பரிமே லேரினுர் கோபங்கொண்டே
கெதிகளாவுங் குதிரைவிட்டு கிடுகிடென்னவே யனுமானித்தார்
சதிய ராகிய ருமையா கூட்டத் தலைவர் மாபியா விதனைகண்டு
மதினத் தலியாரும் வாராறென்றே வகுத்தான் யடையெண்பத் தையாயிரம்.

ஜெண்டாக் கொடிகளும் சிறந்திலங்கத் திடுதிடென்னவே முரசடித்தே
மண்டலங்களு மதிரத்தாவி மாபி யாவுடன் மறுவானுமாய்த்
துண்ட மண்டல்போலே செவிகளான துரகத மோடு மாபியாவும்
அண்டம் கிடுகிட முரசடித்தே ஆழிக் கடல்போலே யெழுந்தாரப்போ. (515)

அகங்கள் மிகவுள்ள உமையாய்கூட்டமனேக முழக்கமாய் வருகும்போதில்
முஹம்ம தபூபக்கர் நிருபேர்களும் வந்தே யலியவ ருகாய்கிற்கப்
புகுந்தார் படையிலே யலியுல்லாவும் போட்டார் வாளினு லுமையாக்களைச்
செகமுந் கிடுகிட யலிதம்பாலர் செருனர் படையிலே புகுந்தாரப்போ. (516)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தரியலர் நடுங்கத் தடதட தடெனச் சமரினிற் சூரர்கள் புகுந்தே
மருமலர் கிளியை வாளினால் வதைத்து வாம்பரி நடத்தியோன் னலரைக்
குறுகலர் சடல மிருபகுப் பாக்கிக் குரகதம் பிளந்துதான் குவித்துச்
சரகெதி யதுபோ லபூபக்கர் புதல்வர் சடிலமும் நடத்தியே களத்தில். (517)

மண்டையின் மூளை சிதறிடத் தாக்கி வாம்பரி நடத்தியே யரசு
ரண்டமு நடுங்கச் சேடனின் முடிக ளசைந்துதா னெறுநெறுநெறெனச்
சண்டமா ருதத்தின் மடலென வொலித்த சமர்க்களந் தனில்வெட்டிக்குவித்து
தண்டமு மேந்தி வருமுமை யாக்கள் தனைமுடி பிளந்துதான் குவித்தார். ()

கரங்களு மறுந்து கற்கியு மிழந்து கருத்தழிந் திருப்பவர் சிலரே
சிரமது சிதறி யிருபகுப் பாகிச் செருக்களம் கிடப்பவர் சிலரே
சரமது கோர்வை செய்திடு மூமையா தலைவர்கள் சிதறினர் சிலரே
மரமது மிகுந்த பாவினை யிரத்த வாரியி லோடுவர் சிலரே. (519)

சங்கமா யிறந்தார் மாபியா படையிற் ஜனங்களோ வெழுப தாயிரவர்
மங்குலின் கவிகை நபிதரு மருகர் வாருடன் சமர்செய்யுங் களத்திற்
றங்கியங் கிருக்கு மாபியா வுடைய தாடியைப் பிடித்தனர் ஹசனர்
இங்கிது பேரர் சரசமேவுமக்கு மெந்தனின் தாடியை பிடித்தீர். (520)

அங்கதுதெரிந்தே யலிப்புலி யுரைப்பா ருருமைகள் பொருந்திய மகனே
தாங்கிய மாபி யாவவர் தாடி தன்னை விட்டிவ்விடம் வருவீர்
சங்கைசேர் மகனே ஹஸனெனுங் கனியே தாடியை விடுமெனப் பகர்ந்தார்
மங்குலின் கவிகை நபிதிருப் பேரர் மாபியா தாடிவிட்டகன்றார். (521)

தொங்கல்.

ஓடிமாபியா படையுளாகி யுரிமை யாய்வந்தே மறுவானிடம்
தாடி யகப்பட்ட வரலாறினைச் சாற்றினு ரப்போ நடுக்கமுற்றே
ஆடி மிகநின்று சொல்லும்போதி லருமை யாகவு மறுவான்சொன்னன்
மோடியாய் நின்று மாபியாவே முதலே னுமக்குயிர் கொடுத்தானென்றான்.

இந்தவிதமுள்ள போர்க்களமா யிருபத்து மூன்று சமரினாலே
வந்த மாபியா படைமீதினில் மாண்டா ரெழுபத்து வையாயிரர்
அந்தநேரமே மாபியாவு மவர்தம் மறுவானு மாலோசித்துச்
சந்திப்பாய் நின்று சமர்செய்தோம் ஜனங்கள் சேதமு மிகுதமானர். (523)

தந்த்ர மாகவே யலியுரைத் தாக்குவோ மென்று மனதிலெண்ணி
வந்த படையிலே யிருந்தபேரை மாபியார் கூட்டித் திமூசிலானர்
அந்தநேரமே யலியாரண்ண லவர்தம் படை யோடு மதினம் வந்து
சந்த்ர வதனந்தான் மிகவிளங்கித் தவுசு தனிலிருந் தரசானாள். (524)

முஹம்ம தநூபக்க ரிருபேர்களும் வணக்க மாகவே யலியைப்போற்றிச்
செகத்தில் விளங்கிய மிஸ்றூர்பதி சேனை தளத்துடன் வந்துசேர்ந்தார்
ககனத் தரம்பையார் மிகவாழ்த்திட ஹபீபு முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க
மிகவும் பறக்கத்துந் தராஜாலோங்க வேங்கை யலிப்புலி யரசானாள். (525)

திமூசி லிருந்தான் மாபியாவும் சிந்தை கலங்கியே மறுவானுடன்
அமுச மிகவுள்ள யெசீதவனு மழகாயிருந்தவ னலோசித்தான்
மதிகள் மயங்கியே மாபியாவு மவுனுவா ரப்போ மறுவான்பாலிற்
புதியோ னலியிடம் போராடியே போன ரெழுபதா யிரஞ்ஜனங்கள். (526)

விதியின் காலத்தா லசனர்வந்து விழுந்தாரே யென்தாடியைப்
பதியின் சமரினிற் பட்டபாடு பகரக்கூடுமா மறுவான்மந்திரி
நிதிகள் நிறைகேட்டு வருவாரென்று நினைவு கலங்குதே புவிமீதினில்
சதிக ளாகவே யலியைக்கொல்லத் தந்திரங்களைச் சொல்மினென்றார் (527)

இந்த விதமாக மாபியாவு மியம்ப மறுவானு மாலோசித்து
மந்திரம் செய்யும் ஹபசிகளை வாகாயழைத்துதான் மறுவான் சொல்வா
னெந்த விதத்தானு மலியைக்கொன்று லிப்போ கொருகாத நிலந்தருவோம்
சிந்தை யுறுமெண்ணந் தனையோசித்தே செப்புவீ ரென்றான் ஹபஷிகட்பால்.

மந்த்ர வாளிகள் பதினாறுபேர் மனது சரியென்றே வரிசை வாங்கித்
தந்த்ர மாகவே மதினம்வந்து சங்கையாய் நின்று சோதியர்போல்
வந்தங் கலிபாலிற் பாடல்செய்து வாகாய் நிதிகளு மவர்கள்பெற்றுச்
சிந்தை தனிலேதான் கபடமெண்ணிச் சிறந்த மதினத்தி லிருந்தாரப்போ.

ஒருநா ளிரவினில் மாந்திரிய ரொழுங்கா யொருபக்கம் தனித்திருந்து
மருவின் மலகூட்டி மஞ்சட்பூசி வரைக்கல்லாலொரு புத்துகானை
யுருக்கள் ஸ்தாபித்தே அலிரிப்போ யுடனே கொலைசெய்து வம்மினென்றார்
சருகு மலைக்கல்லுந் தரையில் வீழ்ந்து சற்று மெழும்பாம லிருந்ததப்போ.

தெய்வம் தனக்கெல்லா மலிமேலென்றுஞ் சிறந்த பதிவிட்டுத் திமிசில்வந்தே
துயரக தனைச்சொல்ல மறுவானிடம் துத்தரி நீங்கள் போடாவென்றான்
வயண மாகவே மாபியாவு மறுவா னிடமிருந் தாலோசித்துக்
கயவ ரொருவனை மதினம்விட்டு கக்க வலிதமைக் கொல்வமென்றே. (531)

வேறு.

பூரியிற் பீரேன்போனைப் புகலவே மாபியாவும்
காமளே போதுமென்று நானிலச்சூரி திட்டிச்
சாமெனும் பதியும் நீங்கித் தனித்தவன் மதினம்வந்தே
தாயித மின்றிவேலை தன்னைப்பார்த் திருந்தானப்போ. (532)

தொங்கல்.

வந்தன் இருந்தோனு மதின மீதில் வள்ள லலியுல்லா அகவலெல்லாம்
சிந்தை மனந்தேற வவனறிந்து திடங்க ளாகியே கல்பானது
மெத்த விடந்தனில் வருவரென்றே யெண்ணி யவனுமே யிரவானதிற்
றந்த்ர மாகவே கபாடமுள்ளான் தனியோ னலிதுல்துல் கட்டிடத்தில். (533)

இருந்தா னிரவினில் வருவரென்று மிலங்கு மலிப்புலி யவிடம்வந்தார்
திருந்து பதியுள்ள துல்துலது செருமிக் கனைத்திட அலியைப்பார்த்து
வருந்து தவத்தின ரிதையரிந்தே வந்தே யிருக்கிறான் திருடனென்றும்
பொருந்தி மனதிலே அவர்நினைத்து பூராயங்கொண்டு பார்க்குநேரம். (534)

குதிரை யடிக்கடிக் கனைத்தசத்தங் குத்த மனம்வைத்து வந்தோன்பார்த்தே
எதுவு நமக்கில்லை யிரவிலென்றே யெடுத்தா னோட்டந்தான் திடுதிடென்றே
மதியி னழகான அலியாரண்ணல் வம்ப னிருந்தோடுந் தலம்பார்க்கையிற்
சதியன் தான்வைத்த சூரிகண்டு தாலத் தரசரு மெடுத்தேவந்தார் (535)

பதினென் பாலர்க்கு மிதுசேதியைப் பகர்ந்தா ரலிப்புலி பொருமையாக
விதியின் காலமோ இதுதானென்றும் விசன மிகவுற்றார் பாலரெல்லாம்
கெதிமி லுயர்வாக துல்துலேறுங் கிருபை பொருந்திய அலியாரண்ணா
லதிப ராகவுமரசிருந்தே யழகாய் ராஜாங்கம் நடத்துநாளில். (536)

கபட மாய்வந்த பீரென்போனுங் காரணஞ் சொல்ல மாபியர்க்குச்
சபமே நீபோடா நில்லாதென்று சாற்றினா ரப்போ மறுவான்மந்திரி
கவன மாகவே மாபியாவுங் கபடன் மறுவானு மாலோசித்துப்
புவனந் தனிலுள்ள கிழவியாளைப் பிரிய மாகவே யழைத்தேசொல்வார். (537)

ஆலந் தனிலுள்ள ஜாலக்காரி யைம்பத் தேழ்வய தானகள்வி
கோல மிகவுள்ள வித்தைக்காரி குளிகை மருந்தினிற் பேரானவள்
தாலந் தனிலொரு ஜாலஞ்செய்யத் தகுமாங் கிழவியென் றுரைத்தானப்போ
காலக் கிழவியு மிதனைக்கேட்டுக் கழறுவா ளப்போ மாபியாபால். (538)

எந்தன் மனம்போல வொருவரில்லை யெனது ஜாலங்க ளறிவாருண்டோ
சந்திப் பாகாத விளதாமரை க்ஷணத்தி லிணங்கவே செய்வேனின்னும்
வந்த பெயர்களை நிதிவாங்காமல் வையந் தனிலேதான் விடுவதில்லை
யெந்த மருந்துமே யென்கையாகு மெவித மானாலுங் கேட்டேனென்றாள். ()

ஈது மொழிக்கேட்டு மாபியாவு மிவளே யலிதமைக் கொல்வாளென்று
கோது மிகவுள்ள விருபேர்களுங் குழூவார் மருந்தாளி யிடத்திற்சொல்வார்
சோதி பெரியவ அலியார்தம்மைத் துணிந்துகொலைசெய்வாய் கிழவியென்றான்
ஜாதி ஊபஷிமா குலத்துநீலி சாற்றுவா ளப்போ விருவர்பாலில். (540)

ஈதோ வெனக்கொரு பாரமாகா வெண்ணி யுரைத்தீரே ராசர்கோவே
யேது வாகவே கொலைபுரிந்தா லெனக்குத் தருவதைச் சொல்மினென்றாள்
மாதே யலிதமைக் கொலைநீசெய்தால் வாகா யொருநாடிக் குனக்கீயுவோம்
சேதி யிதுபோது மகாராசரே செப்புவேன் கேளு பதியானதை. (541)

பஞ்ச வர்ணம்போ லேழுபெண்கள் பாங்கா யெனதிடங் கொடுக்கவேணு
மென்சொற் றவரும லேழுபேரு மென்னோ டுடந்தையா யிருக்கவேணுங்
கொஞ்சும் படியான சிலம்புதண்டை கொடுப்பீர் மாதர்க்கே யாபரண
மிஞ்சொல் லாகவே யேழுபையி லிலங்கு மஷறபி கொடுத்தீராகில். (542)

கூடார மொன்று குறுசியேழும் குறிப்பாக வுள்ள வுயர்ந்தமெத்தை
காடாள் ராசரே கொடுத்தீராகில் நானே யகிதமை கொலைபுரிந்து
நாடான் மையுடன் வருவேனெனத் தருவீ ரொருநாடு வரிசைகளும்
சோடிப்பாகவே கொடுப்பீரென்று சொன்னாள் குழவியு மனமஞ்சாமல். ()

மறுவான் மாபியா விதனைக்கேட்டு மகிழ்ச்சி மிகவாகி மனம்பூரித்துத்
துரைதன் மகள்போல யேழுமாதர் துலக்க மாகவே தான்கொடுத்தே
யுரையின் படியான கூடாரங்க ளொழுங்கா யதுக்குள்ள சாமானெல்லாத்
திரவி யங்களி லேழுபையும் சிறந்த ஆபரணமு மீந்திட்டார். (544)

சகல சாமானும் பரிமளமும் தகுந்த பற்காவி மிகவாங்கியே
ஜெகமேற் கிழவியாள் பேரிருகச் செய்து வருகிறே னென்தானென்றே
யகமுங் குளிரவே கிழவியாளு மப்போ தேவழி தன்னிலாகி
யிகலைச் செய்திட நினைத்திவள் தா னிலங்கு மதினமா நகரம்வந்தாள். (545)

வந்து வாயிலின் கரையிலாக வாகாய் படங்குகள் மிகசோடித்துத்
சந்த்ர னதுபோல யேழுபேர்க்கும் சகல வுடைமையு மிகவுஞ்சூட்டி
விந்தை யாகிய துயிலுடுத்தி விளங்கும் பற்காவி மணந்திமிர்ந்து
தந்திரஞ் செய்யுங் கோலமெல்லாஞ் சாற்றினா ளப்போ தேழுபேர்க்கும். ()

ஈது படிசெய்து மூன்றுநாளு மிருந்தாள் வாவியின் கரையிடத்தி
லேது வாகவே யலியினது துல்லிலங்கும் பரிப்பாகன் குதிரையோடும்
சீதம் பொருந்திய வாவிமீதிற் சிகுறன் தான்வந்தே மிகவேநின்று
பாத காட்டியக் துல்துலுக்குப் பாணி யவன்காட்டி நிற்கும்போதில் (547)

சிறையி லாகின வேழுபெண்ணும் சிறித்தே யவர்களின் ஸ்தனங்காட்டிட
வறையி லிருக்கின்ற பகவதிபோ லன்ன நடைமாதர் மிகவிளங்கத்
துரையின் மகளென்றே பாகனெண்ணித் துயர மெனுங்காதலதையுட்கொண்டு
கரையின் படங்கோர மிருந்தக்கள்ளி கண்கள் சிமிட்டவே கிழவியாளும் ()

வாருமாப்பிள்ளை வாலிபரே வந்து போகுமென் றவளுரைக்கப்
பார்வை யதனுடகுதிரைவிட்டுப் பாகன் தான்வந்தான் படங்கோரத்தில்
சேரி னேழுபெண் ணெதிரிலாகி நிமிஷந் தனிலே தான்கரம்பிடித்தே
சிராய்ப் பவுஞ்சுமே லிவனைவைத்துச் செப்புவா ரப்போ தேழுபேரும். (549)

இந்த ராச்சியம் புவிமீதினி லெங்கள் தனக்கேற்ற பர்த்தாயில்லை
யுந்த மகிழனைப் பார்க்கும்போதி லுரிமை யாகிய மயலாகினோம்
சிந்தை மனம்போல நடப்பீராகிற் றெரிவை யேழ்பேரும் பாரியாவோம்
சொந்த மாகவே யேழுபையின் துலங்கு மஷறபி தருவோமென்றார். (550

கண்டே யுமைவிட மனமில்லையே காலந் தனில்வந்த கணவனாரே
நன்றா யிரியுமென் றவன்மடிமேல் காரியரை வைத்தே சரசஞ்சாட்டி
பண்டு பழகிய காட்டம்போலே பத்தா யிவனென்றே மூத்திக்கொண்டு
விண்டா ளமுதம்போல் மொழியானதை விரும்பினான் பாகன் காதல்கொண்டே.

.அந்த மயலாகப் பாகன்சொல்வா னருமை தானுள்ள பெண்மாதரே
யெந்தன் கண்ணாட்டி நீங்களாகு மெனக்கு மறுகெதி புவியிலில்லை
யுந்தன் மனம்போலே யானடப்பே னுயிரைக் கேட்டாலுங் கொடுத்திடுவேன்
சிந்தை யினிலுள்ள விபரங்களைச் செப்புவீர் நீங்கள் பெண்டுகளென்றான். ( )

பாச வலையினுள் ளானானென்று பகட்டி யவனை தான் பார்த்துச்சொல்வாள்
வாச மாகிய பெண்ணேழையு மணங்கள் சூட்டியே யுமக்குதாரேன்
காஜத் தாகவு மேழாயிரங் காசுந் தருகுவேன் பார்மினென்னத்
தேசத் தனையாளு மலிபுலியைத் தீர்க்க மாய்க்கொலை செய்துவாரும். (553)

இந்தமொழிகளு மேதுக்கென்றா லியம்பத் தான்கேளு மருமகனே
யந்த அரசர்க ளிருக்கும்போதுங் கழகாய் மணஞ்செய்ய மனம்பொருந்தார்
எந்த விதத்தாலு மலியுல்லாவை யியல்பாய்க் கொலைபுரிந் திங்குவந்தா [றாள்
லுந்தன் மனம்போலே மணங்கள்செய்தே யுதவியான் செய்வேன் கிழவியென்

பேதை யாள்சொன்ன வசனங்கேட்டுப் பிரிய மிகவாகிப் பாகன் சொல்வான்
ஈதோ பெரிதென் றிங்கெனக்கே சொன்னா யிப்போ தலியையுங்குத்திவாரே
னேதோ வீணாசை யெனக்கோதாம லேழு பேர்களு மூறுதி சொல்வீர்
வீதத்தானென்று மனமெண்ணுவேன் விளங்கும்படியான பெண்களென்றான்.

சமதா யுறுமொழி யிதுதானென்று ஜால மாகவே பெண்கள் சொல்வார்
நமது பத்தாவும் நீரல்லாமல் நமக்கு வேறில்லைப் புவிமீதினி
லுமது தலைமீதி லடிப்போமென்றா ரொருமை யாகவுந் தொடுவீரென்றா
னெமர்கள் பத்தாவிங் கிவர்தானென்றே யேழு பெண்களுந்தலை தொட்டாரே.

தரையில் மகிழ்ந்துதான் குதிரைபாகன் சந்தோஷக்கடல் தன்னில்மூழ்கிப்
பரியைப் பிடித்தவன் மனையில்வந்து பாங்கா யதைக்கட்டி யாலோசித்தே
அரியின் கதிர்போலே வெள்ளிச்சூரி யதனை மிகத்தீட்டிக் கூர்மையாக்கி
யுறையிலே வைத்துக் குதிரைபாக னுசாபி திரிந்தன னோரிரவில். (557)

அலியு மவ்விராத் துயிலும்போதி லால முஹம்மதர் கனவில்வந்து
கலமும் பொருந்திய மருகேசரே நானில வாழ்க்கை சரியானதாற்
றலங்க ளாகிய சுவனபதி தாங்கள் வரலாமென் றியம்புநேரம் [கியே
பெலங்கள் மிகவுள்ள அலியாரண்ணல் பெரியோன் தவக்கலென் றெழுந்தே

வந்து மிகுறூபி லுலுவைச்செய்து வாங்கு மொழியாமல் பஜர்தொழுதா
ரந்த நேரத்தில் வாசிப்பாக னவனின் மனதுதா னஞ்சிடாமற்
சந்திப் பாகிய ஸுஜுதினிலே தன்கை யிருந்திடும் சூரியாலே
மந்த ரப்புயத் தலியுல்லாவை வன்மங் கொண்டுதான் தாக்கினானே. (559)

வழங்கி வயிற்றிடை யவனிழுக்க வயிறு மறுந்துபோய்க் குடல்சரிந்து
விளங்கும் விரிப்பினில் ரத்தசோரி வீறிட் டடிக்கவே நதியூற்றுபோற்
றளங்கள் தனக்கெல்லாம் மரசரான ஸையி திறஸூலின் மருகேசனுர்
வழங்கி னவனுரென் றேபார்க்கையில் வாசிப் பாகன் கண் மறையகின்ருன். ()

பத்தி தவருத முடிவேந்தரும் பாயி லவனே தான் சுருட்டிமன்னர்
சித்தம் பொருந்திய மறைவாய்வைத்துத் தியங்கி மயங்கியே விருப்பிற்சாய்ந்தார்
ரித்தகை யுள்ள வசனங்கேட்டே யிலங்கும் பாலர்கள் பதினெண்மரும்
சத்த மலறியே கண்ணீரோட்டித் தந்தைபால் வந்து புலம்பினுர்கள். (561)

பதம்

எங்கள் வாபா தங்கமேரே தங்கமேரே
என்ன செய்வோ மிப்பூமியில்
சங்கையான ரத்னமே ரத்னமே
நாயகத்தி நாயகமே
பாவியவன் மாபியாவும் மாபியாவும்
பாரிற்செய்த சூதிதோ
பொருமையுள்ள புண்ணியரே புண்ணியரே
புன்மை வந்து சேர்ந்ததோ தான். (562)

தொங்கல்.

எங்கள் வாபாவே தங்கமேரே யிப்படிச் செய்த பாவியாரு
சங்கை யாகிய வாய்த்திறந்து தாங்கள் சொல்லுமெனப் பாலர்கேட்டார்
திங்கள் வதனத்தி னலிதாமப்போ சிறந்த அமுதவாய் திறந்துசொல்வார்
தங்க மயமான என்பாலனே தனியோன் விதியினுல் நடந்ததிப்போ. (563)

விருப்பின் சுருளுக்கு ளிருக்கிருனவன் விசனப்படுத்தாமல் விடுமென்ருேத
மருவின் மலர்வாசர் வசனம்போலே வாசிப் பாகனைத் தூரத்திவிட்டார்
தரையி லரசான அலிப்புலியார் தமது மக்களுக் கோசியத்தோத
விரையோ னருள்தங்கு மென்பாலரே யியம்பக் கேளுங்கோ ணவமணியே

எனது மகவானே ஹசனுசைனே யேற்கொள்மதி னுவி லரசாளுவீர்
மனதே நலமுள்ள மணிவிளக்கே முஹம்ம தனிபாவே சொல்லக்கேளு
முனக்கா யெனதுட துல்து லுடனுதய கதிர்வாளு மீந்துவிட்டேன்
தனதா யென்மன்றேயக் தனிலேகிய தகுத்தி லிருந்துநீ யரசாளென்ருர். (565)

உமது ஜருபறே யென்பாலரேயுங்க ளிருவர்க்கு மகரிபூரைச்
சமதாய்க் கொடுத்தனனிருபேருக்கும் தகுத்தி லிருந்துநீ யரசாள்குவீர்
தமது மகனுன பதினெண்பேர்க்கும் தகுத்திலிருக்கவே வசிய்யத்தோதி
நபையான் பவனுட கிருபையொன்று நாத ரலிமக்க ளிருக்கும்போதில். (566)

தினந் தனிலுள்ள முஸ்லிமெல்லாம் வந்தே யலியுல்லா வருத்தங்கண்டு
மதிகள் செய்திடும் மாபியாவுக் தங்க மகமேரே நாயகமே

பதிகள் தனையாளு மணிவிளக்கே பாரி லனைவோர்க்கும் தர்மவேந்தே
உதவி யாருண்டும் தீனோர்க்கெல்லா முலக மீதிலென் றழுதாரரோ. (567)

அன்ன காலைவி லலிப்புலியா ரருளுவா ரந்தத் தீனோர்க்கெல்லா
மென்று முஹம்மதைப் போற்றிநீங்க ளிறையோன் வணக்கஞ் செய்மினென்று
நன்னிலை யாக நடந்துபூவில் நல்லோர் ஸதக்காவும் கொடுத்துவம்மி
னின்னு ளுமையாவுக் கிடங்கொடாம லிருந்தால் பறக்கத்துப் பெறுவீரென்றார்.

இன்ன மென்னையுங் குளிப்பாட்டியே யிதமாய்க் கபனிட்டு மணந்திமிர்ந்து
மின்னும்படியான பேழைமீதில் மேலோ னருளினு லென்னைவைத்தே
யென்றும் பெரியவன் குதறத்தாலே யிலங்கும் ஹசனரு முன்னேநிற்கப்
பின்னு லனைவருமொழுங்காய்நின்று பெரியோன்தனக்காகத் தொழுமினென்றார்.

கண்ணின் மணியான வென்பாலரே கதிரி னழகான பேழைதன்னை
விண்ணோர் போற்றிய கோபுக்காவில் மேலாய்த் தான்வைத்து வருவீரப்போ
மண்ணூர் நிலத்தினில் வருகும்போது வழியைத் திரும்பியே பார்த்திடாதீர்
தின்னு மனமீதி லிருக்கவேணுந் திரும்பி னுற்பெலன் கிடையாதென்றார். ()

அன்ன வலிப்புலி யார்தாஞ் சொல்ல வாண்டோ னருளிதென் றிருக்குநேரம்
தன்னுற் கலிமாவு மிகவோதியே தாலந்தனைவிட்டுப் பதவிசேர்ந்தார்
நன்னிலை யுள்ள பாலரெல்லாம் நல்லோ ருலுவுடன் கலிமாவோதி
மின்னுங்கதிர்மேனி யலியுல்லாவை மேலோன் கிருபையாற் குளிப்பாட்டியே.

அந்த நேரமே கபனுமிட்டங் கதிக பரிமள மிகத்திமிர்ந்தே
சந்திர னழகான தயாபரரைத் தால மீதுநற் பேழைவைத்து
வந்த முஸ்லிம்க ளொழுங்காய் நிற்க வள்ளல் ஹஸனரு முன்பிலாகிச்
சிந்தை யுவப்பாகத் தீனோரெல்லாம் சிறந்த தொழுகையு மானபின்னர். (572)

சங்கையாகவே சகலபேரும் ஷஹாதத் தோதியே யிறையைப்போற்றித்
திங்க ளழகான பேழைதன்னைச் சிறந்த வணக்கமா யெடுத்தேகியே
சிங்கப் புலியலி மணிவிளக்கைச் செகத்திற் கோபுக்கா மலைமேல் வைத்துச்
சங்க மாகவே தீனோரெல்லாந் தாரை நோக்கியே வருகும்போதில். (573)

வந்த வரத்திலே ஹுஸைனார்வள்ளல் வழிகள் திரும்பியே பார்த்தாரப்போ
நந்த நேரமே சகலோர்களு மாயாச முற்று மனையில்வந்தே
யிந்தக் காரண மனதிலெண்ணி யிலங்கு ஹுஸைனரே திரும்பிபார்த்தீர்
சுந்த ரப்புயத் தரிசிம்மேறே காரணங் கண்ட வகையே தென்றார். (574)

முதியோர் முஸ்லிம்கள் கேட்கும்போது முஹம்மது நபிபேரர் சொல்வார்
மதிபோ லழகுள்ள தந்தையரை வானோர் தூக்கியே யேகிறார்கள்
இதுவே காரண மறிந்தேனென்று ரியம்புவா ரப்போ சகலோர்களும்
விதுவி னலிபெல னிவருக்கில்லை விளங்கும் பெரியவ னருளீதென்றே (575)

இருந்தங்கனைவோரு முகப்பதாக விறையோன் தனைபோற்றிச் சடங்குசெய்து
பெருகுந் தவத்தின் ரனைவோர்களும் பெரியோன் கிருபையால் மனைகளாகு

ரருந்தவ முள்ள அலிதம் பால ராயாசத்துட னிருக்கும்போதில்
மரங்கள் போலவே வாசிப்பாகன் மதின மீதெல்லாந் திரிந்தலைந்தான். (576)

இத்த கையுடன் மனங்கலங்கி யியம்பி வருவானே தெருவீதியிற்
சத்தியம் செய்த கண்ணாட்டிமார் தயங்க நமைக்காணா துறவாரென்று
சுத்த மாகவே விழியில்லாமற் றுயரப் படுகின்றே றஹீமேயென்று
மெத்த வாயாச மாகிப்பாகன் வீதிக்கு வீதி திரிந்தலைந்தான். (577)

ஈது படிநிற்கக் கிழவியாளு மேழு பெண்ணையு மழைத்தேகியே
கோது மிகவுள்ள மாயபாற் குலுங்கச் சிரித்தவள் முன்னால்நின்றே
ஏது வாயினு மலியைக்கொன்றே யிவ்விடம் யான்வந்தேன் மகாராஜரே
மாதர் தமக்கான நிதிகள் நூசும் வையந் தனிற்றாரு நாடுடனே. (578)

அம்மையார் சொன்ன வசனங்கேட்ட யகவல் தனையெல்லாம் விளங்கிமன்னர்
செம்மையாகவே கொலைபுரிந்தாள் ஜெகத்திலிவளைப்போல் கிடையாதென்றே
யிம்மாத்திரமோச மலியைச்செய்தாளிதுபோலினிமேலும் நமையுஞ்செய்வாள்
சும்மா வுயிராய்நாம் விடில்நமையுஞ் சுருட்டுவாளிந்தப் புவிமீதிலே (579)

பாரா மிகவைத்தே சிறைச்சாலையிற் பசியாம லன்னங் கொடுமினென்றார்
நேரா மிகநிற்கும் காவலாளர் நிமிஷந் தனிலேதான் கிழவியாளைப்
பூராய்ச் சிறைசாலை தனிலடைத்துப் புதியதோர் காவல் தானுமின்றார்
வீரா மிருந்திடு மனம்போலவே விரைவின் மலர்புயத் தலியும்போனார். (580)

இனிமேல் நமக்கென்ன பயமொன்றில்லை யெல்லாத் திறைகளும் நமக்கேயாகும்
கனிவாய் மறுவானை முன்னே வைத்துக் கனகநிதிகளு மிகவளித்து
நனியின் பெண்மாத ரேழுபேர்க்கும் நாக ரீகமாய் வரிசையீந்து
கனிய மர்ச்சுது நமக்கேயென்று கருதில் நினைத்தவ னிருக்குநாளில். (581)

ஹசன் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் அரசு நிலை.

ஆதி யருளினா லலிபாலர்கள் யாரு மகத்தினி லிருக்கும்போது
நீதம் பெருகவே ஹஸனாருக்கு நிலத்தில் முடிசூட்ட மவர்களெண்ணிப்
பூதல முள்ள வரசர்க்கெல்லாம் பிரிய மிகவாக வெழுதிமன்னர்
தூத ரிடத்தினிற் கொடுத்தனுப்பத் துலங்கு மரசர்கள் மதீனம்வந்தார். (582)

புதியோ னருளினாற் சகலபேர்க்கும் புகழ்சேர் விருந்துகள் மிகவுஞ்செய்தார்
மதின மாநகர்த் தெருவீதிகள் மலர்கள் வாசங்கள் கமகமென்ன
வதிப ராகிய அலிதம்பால ரசனார் தமைமஞ்:சனமாட்டியே
கதிரி னழகான துகில்புனைந்து கஞ்சுகி மாலை கதிரிலங்க. (583)

புவியில் முஹம்மது கனையாழியைப் புருட ராதிபர் விரலணிந்து
திவ்விய மாகிய குடைநிழற்றச் சிறந்த முஸ்லிம்கள் கட்டியங்கூறக்
கவியின் வாணர்க ளுவந்துபோற்றக் கதிரால் வட்ட மிகத்துலங்கக்
குவலய முள்ள வரசர்வாழ்த்த ஹூறுல் ஈன்களும் ஆமீன்கூற. (584)

ஹபீபு முஹம்மது ஸலவாத்தோங்கக் கருதலா ரெல்லாம் நடுநடுங்கத்
தவங்கள் வளர்த்தேறப் புவிமீதினிற் றர்ம தானங்கள் மிகவுண்டாகப்
புவனந் தனிலுள்ள நீனேரெல்லாம் புகழ்ச்சி யாகிய வாழ்வுண்டாக
நபிகள் நாயகர் பேரரான நாத ரசனும் தவசிலானர். (585)

பருந்து மஞ்சுகம் பொருந்தியவாழும் பசுவும் புலியுமோர் துறைநீருண்ணும்
அருந்த வங்களும் பெருகிநிற்க அஸனர் வள்ளலின் ராஜாங்கத்திற்
பொருளும் துயில்களு மிஸ்கீன்கள் பாற்போ தரவுடன் கொடுக்கலாலே
வருந்துந் தவங்களும் செல்வமோங்க மகிழ்ச்சி பெருகிய வாறுபோலே. (586)

திங்க ளழகான பள்ளிவாசற் றிறந்திங் கிலங்குமங் கலக்குடியி
லெங்கும் புகழோங்கும் நபிநாயக மிறஸூல் சரீ அத்தை மறக்காதவன்
செங்கை பொருந்திய வரப்ரசாதன் தென்னன் முஹம்மது மீருன் துரை
சங்கை பொருந்திய தவத்தால்வந்த தரணிமேல் முகிதீன்பிச்சையென்போன்.

இராஜ மணிமாலை யுரைசெய்வோர்க்கு நன்கொடை செய்த மகிழ்ச்சிபோலே
பாரில் முஹம்மது நபியைப்போற்றிப் பலனும் பாக்கிய மிகவுண்டாகி
நேர்மையாகவே தீன் துலங்க நிலத்தில் புகழோங்கி மதிபோலாகக்
கார்மைக் குடையிடு நபியிறஸூல் ஹபீபு முஹம்மதின் கிருபையாலே, (588)

மார்க்கம் நெறிநீதம் பெருகிவாழ்க வணக்க மிகுருபில் மிகவுண்டாக
வேற்கை யாகவே யுலகமெங்கு மிஸ்லாந் தழைத்துத்தான் வளர்தேறவே
யார்க்கு நலத்தோர யரசிருந்தே யசன நிராஜாங்கம் நடத்தும் நாளிற்
றீர்க்க மாகவே யலிசொல்லிடுஞ் சிறந்த வஸிய்யத்துப் போலாகவே. (589)

அலியா ரருள்மக்க ளனைவோர்களு மவரவர் தேசந் தனக்கேகியே
நலங்கள் வளர்த்தேற வரசிலிருந்து நாளிலந்தனி லிருக்கும் நாளிற்
றலத்தி லுயர்வான மதினமீதிற் சங்கைபொருந்திய ஹஸனர் வள்ளல்
அலங்கல் வாசனை கமகமென்ன வரிய ராஜாங்கம் நடத்துநாளில். (590)

மந்திரி மார்களை வரவழைத்து வழுத்துவா ரப்போ தலிமகன
ரெந்த வரசர்கள் றிறைகொடுத்தார் யெவர்கள் தாமதம் செய்தாரென்ன
இந்த நேரமே யெனக்கெடுத்து மியம்புவீ ரென்று சொன்னருட
னந்த நிமிஷமே கணக்காசார மருளுவா ரப்போ விபரமாக (591)

எந்த ராஜரும் குறைவில்லாம லிலங்குந் திறைகட்டி வருகிறூர்கள்
விந்தை யாகிய திமுசுமீதில் விளங்கு மாபியா திறைகொடாமற்
றந்த்ர மதுசெய்தே நிதிகளெல்லாம் சமர்த்தாய் வைத்தங்கே யிருக்கிறுனென்
றந்த வரலாற்றை யிப்போதிலே யருளக் கேளுங்க ளரிசிம்மேறே; (592)

மதியி னழகான நபியிறஸூல் மன்ன ரபூபக்க ருமறுதுமான்
பதிகள் தணியாண்ட ராஜாங்கத்திற் பகுதி கொடுத்தாரே மாபியாவும்
திரின் திருமேனி யலியுல்லாவும் காரண முள்ள ராஜாங்கத்தி
லெதிரியாகவே பெரிதாகிய விகலுண்டாக்கியே சமர்க்குவந்தார். (593)

பொருத முடியாமற் மாபியாவும் போற்றி யலிமன்னர் போனகாளால்
வருஷம் பனிரெண்டுங் கணக்கதாக மாபியா திறை யளர்ந்தாரில்லே
பொறுமை யாகவு மலியிருந்தார் புகழ்சேர் மணிமுத்து காயகமே
உரையின் படியாக கடப்போமென்றே ஒழுங்காய்த் தானின்று கணக்கோதினர்.

அன்ன ஹஸனரு மிதனேக்கேட்டே யவர்தங் கரத்தினு லெழுதலானர்
மன்ன ராகவே திமுலிருந்து வாழும் படியான மாபியாவே
மின்னுட் பனிரெண்டு வருஷக்கால மெங்கள் தமக்குநீர் திறைகொடாம
லென்னவித மெண்ணி யிருக்கலாமீ ரியல்பு சரியல்ல வுமக்குத்தானே. (595)

இந்த திருபத்தைப் பார்தட்சண மெங்கள் திறைப்பண மனுப்பவேணு
மந்த காளென்று நினேத்திராகி லமர்செய்துமையானும் வாளால்வெட்டி
வித்தை யாகிய மறுவானுடன் விளங்கும் பருந்துக்கே யிரைகொடுப்பே
னுந்த முளவெண்ணந் தனேமறந்தே யுடனே பகுதியை யனுப்புமென்றே. ()

எழுதி ஹஸனரு மடித்துத்தூத ரிடத்திற் கொடுக்கவே கரத்தில்வாங்கிக்
குளிர்ந்த மலர்சோலேக் காவுநீங்கிக் குவலயத்துள்ள திமு சேகியே
தளரின் மலர்காத் தசனர் தூதன் சார்ந்தார் மாபியா சமுகமீதில்
வழுவின் மறுவானு மிறுக்கும்நேரம் வறைந்த திருபத்தைக்கொடுத்தாரப்போ

மாபியாவுடன் மறுவானுமாய் வாங்கி வாசித்து மனங்கலங்கிப்
பூவில் விசனங்கள் மிகவுண்டாகிப் புகலுவா ரப்போ மாபியாவும்
கோபமாகவே திருபரும்வந்தாற் கொடுப்பதில்லே யானும் பகுதியென்றூர்
தாமத மின்றித் தூதுவரும் தாக்க லறிந்துதான்மதினம்வந்து. (598)

சொன்னு ரிதுசேதி ஹஸனர் பரலிற் றுய்ய வரசரும் கோபமாகி
யன்னு சாலேயி லஸ்ஹாபிமார் ஆயுதம் பல பரிசைதாக்கி
மின்னுங் கதிர்வாளும் பளபளென்ன வேகப் பரியேறி ஹஸனர் வள்ளல்
மன்னர் படைமுப்ப தாயிரங்கள் வாரிபோலவே யெழுந்தாரரோ (599)

மண்டலங்களும் கிடுகிடென்ன வாரி யதுபோலே படைகடக்க
செண்டாக் கொடிகளும் சிறந்திலங்கத் திடுதி டென்னவே யந்தரத்தாவி
யண்ட மதிரவே பேரிமுர சடித்து படையோடு சாமூர்வந்து
தண்டா யுதக்காரர் பலர்கள் சூழத் தானே பதாதியோ டிறங்கினரே. (600)

வந்தங் கிறங்கியே படங்கடித்து வள்ள லசனரு மிருக்கும்போதி
லிந்த வரலாற்றை மாபியா வியம்பினு ரப்போ வுமையாக்களும்
அந்த மொழிகேட்டு மறுவானிட மருளுவாரப்போ மாபியாவு
மெந்த மதிகணு யான் சொல்லுவே னிலங்குமகனர் தம்போகங்கேளீர். (601)

மூன்னர் சமரிலே யலிமகனர் முதியோர் வயதென்று மெனேயெண்ணும
லென்னின் தாடியைப்பிடித்திழுத்தே யிதமாய்க்கொலேசெய்யத் தானினேந்தா
ரன்னே ரந்தனி லலிசொல்லாட்ட லறுப்பார் கழுத்தையு மனந்துணிந்தே
யின்ன மதுபயம் நீங்கிலேயெற் கிப்பால் ஷாமூர்க்கு வந்தாரென்றூர். (602)

ஆனால் மறுவானே சொல்லக்கேளா மசனார் தமைபோற்றி யெதிரிலாகித்
நீனோர் தமக்கெல்லாம் விருந்துசெய்து சொல்லும் படியானதிறையைக்கட்டி
நானாய் வருவது நலமென்றெண்ணம் நாடு தெனக்கிப்போ தென்றாரவர்
தானா யோசித்த மதியாசாரம் தாங்கள் நடப்பீரென் றுரைத்தானவன். (603)

திமுசி விருந்துதான் மாபியாவுஞ் சிறந்த கரிபரி சேனைதள
மமுசா வெழுந்திட முரசடித்தே பரிமேல் மாபியா தாமேரியே
குமுசா மிலங்கிய சாமூர்வந்து குதிரை தான்விட்டுக் கீழிறங்கி
யுமையா குலத்தோர்கள் மருங்குசூழ வோர்மை யாகிய வணக்கத்தோடும்.

முத்து மரகத மாணிக்கமு முன்பால் மிகவைத்துச் சலாமுஞ்சொல்லி
யெத்திசை யாளும் ராஜர் கோவே யெங்களுட குற்றம் பொறுத்தாளுவீர்
வெற்றி மிகவுள்ள நாயகமே விளங்கும் திமுசுக்குள் வாங்களென்னப்
பத்தி யுடன்யானும் விருந்துசெய்து பனிரண்டாண்டுக்குத் தருவேனென்றார்.

ஈது மொழிகேட்ட யசனார்வள்ள லெழுந்து படையுடன் முரசடித்தே
யேது வாகவே திமுசில்வந்தா ரிருக்குந் தெருவெல்லா மலங்கரித்தார்
நாதர் தான் வந்து படையினோடு நல்லோர் மதிசிம்மா சனமிரங்கி
நீத ரிருக்கவே மாபியாவும் நேர்மை யாகவே விருந்துவைத்தார். (606)

விருந்து செய்வித்தே சகலோர்களும் விதவித மான நடபாகமும்
பொருந்தும் படிசெய்து மாபியாவும் புகழ்சே ரசனாரு மிருக்கையிலே
அருந்தவ முள்ள அலிமகர்க்கன் கழகார் மாபியா விசிரிவீச
மறுவா னெசிதுமே வணங்கிநின்று வானின் கதிர்வென்சா மரையிரட்ட.

இந்த விதமான பணிவிடைக ளியல்பா லியற்றியே நிற்கும்போதில்
அந்த நேரத்தி ளசனார்வள்ள லருளுவா ரப்போ மூன்றுபேரு [கேளீர்
மெத்தப் பணிவிடை நீங்கள்செய்து மெனது மனவெண் ணுங் கருத்தைக்
இந்த நாளினி அமையாக்கூட்ட மிருத யத்தனில் வஞ்சரென்றார். (608)

சொல்லு மிதுமொழி செவியிற்பாய்ந்து துயரந் தானாகி மாபியாவும்
நல்லோ ரசனார் தம்பாதம் போற்றி நவிலுவா ரப்போ மூவர்களும்
எல்லாப் பிழைகளும் பொறுக்கவேணு மெங்கள் தனை ரட்சித் தருளவேணும்
அல்லா தனக்காக நவமணியே யரசருட கோபம் சுக்கூறுசெய்வீர். (609)

முத்துமணியான ரத்தினமே முஹம்ம தெனும்நபி பேரனாரே
சத்தம் போலவே பனிரெண்டாண்டு திறையும் செலுத்துறோ நவமணியே
யெத்திசை போற்று மரசேயென்றங் கெடுத்துக் கணக்கிட்டு வஷறபிகள்
சுத்த வெண்பத்தி நாலுலட்சம் துலங்கும் காசுகள் தொறுவிலேற்றி. (610)

முன்ப தாகவே மூன்றுலட்சம் மூவர்தாம் வைத்தே யுரைசெய்தார்கள்
அன்ப ரேயுங்கள் பாதம்நோக அலைச்சல் நாம்வைத்த படியினாலே
முன்பால் வைத்திடு மூன்றுலட்ச முமையா கொடுக்கின்ற அபராதங்கள்
தன்பால் ரட்சித்தே யருளுமென்று சங்கையாகவே தொறுவிலேற்றி. (611)

அன்ன லசனுரைப் போற்றிவாழ்த்தி யனுப்பவே யப்போ மாபியாதான்
மன்ன ரசனுரும் படைகளோடு வந்து மதினமா நகரஞ்சேர்ந்தே
பெக்காரு மூள்ள பைத்துல்மாலி லிலங்குந் திறையதைச் சேர்த்துவள்ளல்
கன்னன் ஞாலத் தரசர்போற்றக் கதிர்ச்சிம்மாதனந் தனிலிருந்தார். (612)

தலங்கள் தனையெல்லா மரசாளும்காள் சகல தீனோரு மகிழ்ச்சியானார்
நலங்கள் மிகவுள்ள முஹிதீன்பிச்சை நன்கொடை செய்த பறக்கத்தாலே
விலங்கை யாபார முயற்சியாகி யிறையோன் கிருபையாற் புவிமீதினிற்
குலங்கள் கோத்திரம் பெருகிவாழ்கக் குதாயேகிருபைதான் செய்குவாயே.

நபியா முஹம்மதின் சலவாத் தோங்க நாத ரரசாளு மக்காவிலே
புவியி லிருக்கின்ற மாபியாவின் புதல்வ றெசீதவன் மதினபார்க்கச்
செவிதா யவனுமே பரியிலேறிச் சிறந்த மதினமா நகரம்வந்தே
குழுச யிலங்கியே தெருகள்தோறும் குறகதம் விட்டே சுற்றிப்பார்த்தான்.

மின்னும் படியான மணிகுயிற்றி விளங்கும் படியான மேன்மாடத்திற்
பொன்னிமுடிபோல முகமிலங்கப் பெண்ணு ளொருமாதையவனுங்கண்டே
மன்னும் காமத்தால் மிகவாடியே மயங்கித் தியங்கியே பேதகமாய்த்
தன்னுற்பயமுற்று மனங்கலங்கித் தனது திமுசுமா நகரம்வந்தான். (615)

வந்தவ் வெசீதவன் மயல்நினைவால் மருந்தில் லாதபிணி யதுதான்கொண்டு
தந்தை தாரையாய்ச் கண்ணீர் விட்டுத் தளம்பி யடிசிறு முன்னுமலே
சிந்தை கலங்கியே விரிப்பிலாகித் தீர னெசீதுமே படுத்திருந்தா
னேந்த விதமென்று மாபியாவு மிருதயம் வாடிப் புலம்பினரே. (616)

பதம்.

மயக்க மென்னமகனே மயக்க மென்னசுதனே
மயக்க மென்ன மயக்கமென்ன ;வாஞ்சனையின்
மகனே யெசீதே மயக்கமென்ன.

தஞ்சமெனக் காரு தாலந் தனின்மீதே
என் செய்குவேன் பாலா வென்கனி யின்சிலா
வென் கனியே மகனே யெசீதே யென்ன பிணியுனக்
குன்னதோ மயக்க மென்ன.

மிஞ்சுதேடா நோவு மேனி யதின் மீதே
அஞ்சுதேடா தேகம் ஆரிடத்திலோத
யாரிடத்தில் யான் சொல்லுவே னருமையுள்ள
மகனே யெசீதே மயக்க மென்ன.

தந்தை முகம்பாராய் தன்மைதனைத் தீராய்
சிந்தை துயர்தீரச் செல்வனே யென்பாலா
செல்வமுள்ள யென்சுதனே அருமையாய்
தெளிவுடன் முகம் பாராய்.

சந்திரன்போல் மேனிதான் மிகச் சோம்பி
அந்தஸ்துகள் மயங்கிய யன்ன மூணவின்றி
அன்னம் புசியாமலே நீ அயர்ந்தவித
மெனக் குரைசெய் மயக்கமென்ன.

தொங்கல்.

புலம்பி மாபியா வழுகும்போதிற் புன்மை மிகவான வெசிதவனும்
கலன்க ளுரையாமல் மனங்கலங்கி நடுக்கத் தானாகி யவனிருந்தான்
தலங்கள் மீதுள்ள பண்டிதரைத் தானு யழைத்தான் கைபாரென்றான்
கலங்கள் மிகவுள்ள வெசிதுதாதை கண்ணு விகன்பார்த்தே யுரைசெய்வாரே.

நாட்டும் பிணியல்ல மகாராஜரோடுங் கருத்துள்ள பிணியானது
கேட்டேயிவருட மனம் போலீந்தாற் கெடுதி செய்யுங்கோவு விலகுமென
வாட்ட மிகவுள்ள மகனைப்பார்த்து வழுத்துவா ரப்போ மாபியாவு
மாட்டுங் கருதினை வெளியாகவே மவிலு மகனே நீ யெசிதே யென்றார். ( )

ஏது மொளியதே யெசிதுரைப்பா னெனது தந்தையே மகாராஜா
நீதி மிகவுள்ள மதினமீதில் நேர்வை யாககான் வருகும்போது
சீத மதிபோலு மொருபெண்ணானைச் சிறந்த மேன்மாடந் தன்னிற்கண்டேன்
மாதை மணஞ்செய்தா லெனதுபிணிவாங்கு மோட்டமென் றவனுரைத்தான்.

அந்த நேரமே மாபியாவு மஷறபிக்காசு தொருவிலேற்றி
வந்தார் மகனைத்தான் பரிமேல் வைத்து மதினமாகி காண்பீயென்றார்
அந்த மொழிகேட்ட வெசிதுப்பாவி யப்துல் லாவின்மா மனையாள்தன்னை
யிந்தக் குயிலென்றே தானுரைத்தா னியம்பினா ரப்போ மாபியாவும். (620)

எந்த னருமைமவி னப்துல்லாவே யான்சொல்லும் வார்த்தை கேள்மினென்ன
வுந்தன் மனையாள்மே லெனது பால னேமைதானுள்ள காதலாகிச்
சந்தர னழகான மேனியெல்லாம் தயங்கி மயங்கிறா னெனதுபால
னிந்த வஷறபி தொறுவுடனே யினுமா யெடுத்துநீர் மனையில்லவத்து. (621)

இப்போ துமதுட மனைவியாளை யியம்பும் தலாக்கென்றார் மாபியாவும்
அப்போசரியென்றேயப்துல்லாதா னஷறபியுடன் தொறுவும் பெற்றே [த்தே
தப்போ துரைபேசும் குயில்மொழியைத் தலாக்குந்தான் சொல்லி யவளைப்பார
சப்போதுஞ்செல்வ மூனக்குண்டு நீயெசிதினிடத்திற்போய் வாழ்ந்தீரென்றார்.

இத்தகையுள்ள வசனங்கேட்டே யினமா துரைசெய்தான் கணவனார்பால்
தத்துவ மில்லாத மதிகேடரே தலாக்கின்கேன் சொன்னீர் புவிமீதினிற்
பத்தி யுடனாகும் குறைஷிக்குலம் பாரி லுமையாவின் குலத்திலேகச்
சத்தப் பயித்தியம் பிடித்தாலே சும்மா வெனைநீங்கி விலகுமென்றீர். (623)

ஈது மொழியெல்லா மாபியார்பா லியம்பினாரப்போ தப்துல்லாவும்
வாது வரும்மென்றே யவரறிந்து வழங்கு மஷறபித் தொறுவுடனே
ஏதுவாகவே எசிதைக்கூட்டி யெழுந்து திமுசுமா நகரம்வந்து
மாதி வழனுள்ள வொருதோகையைமகனா ரெசிதுக்கு மணமுடித்தார். (624)

ஈது படிநிற்க மூன்றுந் திங்க ளிறையோ னலிமகருசைனார் வள்ளல்
நீதி மயில்மாது வசனங்களை நேர்மை யறிந்ததுதான் மணமுடித்தார்
காதர் மணஞ்செய்த விபரந்தனை நாடு மெசிதவன் காதிற்கேட்டுப்
போதர வுள்ள மாபியாபால் புகலுவா னப்போ தெசீதுப்பாவி. (625)

முன்னா ளுசைனாரும் நானுமாக முறையாய் பரிவிட்டு வருகும் போதி
லென்னின் பரியது முந்தலாலே யிவர் கண்டரிதாளை யிழுக்கச் சொன்னார்
தன்னாற் பரிதன்னை முன்னேவிட்டுச் சகர்வான் தனையுமே மணமுடித்தார்
இன்னாளெனக்காகத் தலாக்கு சொன்ன விளமான் தனையுமே நிக்காகுசெய்தார்.

என்ன காலமோ விவருக்குமிகலிப் பாகவே யிறைவகுத்தான்
பின்னா லறிகிறே னவர்சமத்தைப் பேதக மில்லா தெசீதுவம்பன்
மன்னரே பாவா அறிவீரென்று மறுவா னிடத்திலு மிகவாய்ச்சொன்னா
னன்ன காலையில் மாபியாவுக்காயாசம் கண்ட விரிப்பிற்சாய்ந்தார். (627)

ஆதி விதியினாற் பிணிகண்டுமா வவஸ்தை யாகவே வருத்தமுற்றுச்
சோதி பெரியவன் பண்பிலாகிச் சுவன பதவியும் சேர்ந்தாரப்போ
மாதர் மனையுள்ளோ ரழுதவாட மகனா ரெசீதுமே கண்ணீரோடச்
சாதி யுமையாக்கள் வந்துகூடிச் சனாசாக் குளிப்பாட்டிக் கபனுமிட்டே. ( )

கந்தம் பரிமள மிகத்திமிர்ந்து கலிமா ஷஹாதத்து மோதியுயர்
சந்தாக் கினில்வைத்துச் சனங்கள் தூக்கிச் சார்ந்தே யோரிடந் தனிலிறக்கி
யெந்த முஸ்லிமு முவப்புமீறி யிலங்கும் ஸனாஸாவைத் தொழுதபின்னர்
சிந்தை யுறுந்தவ மாபியாரைச் சிறந்த மகிழ்ச்சியா யடக்கஞ்செய்தே (629)

வந்து மனைமீதிற் சகலோர்களு மாபி யார்க்குள்ள சடங்குசெய்து
சொந்த மாகிய யுமையாகூட்டந் துர்ரெண்ணங் கொண்டே யாலோசித்தார்
விந்தை யுறுமென்ன மறுவானுடன் மேவிக் குலத்தார்க ளொன்று சேர்ந்தே
யிந்த நேரமே யெசீதுக்குத்தா னிலங்கு முடிசூட்டத் துலங்கினரால். (630)

பூவி லெசிதையும் நீராட்டியே புதிய துகிலாடை யங்கிசேர்த்துச்
சோபித முள்ள மகுடஞ்சூட்டித் துலங்கு மணிமுத்து மாலைப்பூட்டி
பலவிதமாக மடமாதர்கள் பாங்காய் வீசிடக் குடைநிழற்ற
நாவா லுமையாக்க ளுவந்துவாழ்த்த நவுரி பேரிகை பிடிமுழக்க (631)

வந்தங் கிருந்தானே கொலுமீதினில் மாபி யாமகனெசீ தவன்தான்
விந்தை யாகிய மறுவானுமே விமலன் சமுகத்தின் மந்திரியா
யெந்த மநிகளு மெசீதுக்கோதி யிருந்தான் வினையனும் திமுசுமீதி
லந்த நாளினி லுமையாவெல்லா மவன்ற னிடமாக வுவப்பாயினார். (632)

ஈது படிநிற்கத் திமுசூரிலே யெல்லா விபரமும் ஹாஷிமோத
காத ரசனாருமிதையறிந்து கலங்க ளாகவே யொருகடிதம்
நீதியாய்த் தீட்டி யெசீதுக்கா கிலத்தி லரசாளும் சூமனேக
னேனு வாகவே திறையளக்கா திருப்பது துனக்கீ தழகல்லவே. (633)

வருஷந் தானுச்க திறைத்துகையை வாகா யனுப்புமென் றவரெழுதிக்
காத்தாற் வருத்தத்தில் மொகரும்வைத்துக் காதிம் பாலினிலனுப் பிவைத்தார்
மாத்தோ னிடத்திலே கடிதமீய வாங்கி வாசித்துப் புகழும்சொன்னு
னறத்தோ ரிடம்வந்து தூதரோத ஹசனுர் படையுடன் சாமூர்வந்தார். (634)

எழுந்து சாம்ககர்க் கசனுர்வந்த வியல்பி தனையெல்லா மெசி தரிந்து
களிறு பெறுங்கேணி விழுந்தது போற் கலங்கி மறுவானு மெசிதவனும்
வழுவி லெதிர்காண்க வெனும்மென்றே மதியில் யோசித்தேயிருபேர்களு
மெழிலா வஷறபியேழுலட்ச மிலங்குக் தொறுவேற்றி யலங்கிர்தமால். (635)

இரண்டா மிரத்தஞ்னு றவர்களோடு நிறைந்த கொடிகளு மாலவட்டம்
கன்றாய் முழங்கவே பதினெண்மேளம் கடன மடமாதர்கவரிவீச
அண்டர் மிகப்போற்று மசனுருக்கன் கதிக வணக்கமாய்க் கடிதமொன்று
வண்டலம் புகழ் லாமிலசம் வாசஞ் செயுமிட மனுப்பினுனே. (636)

வருகுந் திறைகளு முழக்கமாக வந்துஷாமூரிலசனுர் பாலிற்
பெருகு மகிழ்ச்சியா யிறங்கக்கண்டு பெலமாரலிமக ராலோசித்து
திருபக் தனையுடன் வாசித்தோர்ந்து கோராய் வருங்கோபம் சுக்கூறுசெய்து
வருகுந் திறைதனைத் தொறுவிலேற்றி வந்தார்படையுடன் மதினமீதில். (637)

தீனேர் யாவரு முவந்துபோற்றச் சிறந்த நிதிகளை மாலிற்சேர்த்து
வானேற் போற்றியே கபியிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மதின் பேரனும்
தானே னருளினு லரசிருந்து தாலந்தனையாண்டங் கிருக்குநாளில்
மானில மீது லசனுருக்கு மாறுபாடசி தருத்றல் சொல்வான். (638)

தன்னு லெசிதுடன் மறுவானுமாய்த் தருத்தி லிருந்துதா னுலோசித்தா
ரின்னு னசனுருக்கு வருஷந்தோறு மிருக்கும் நிதியெல்லாம்பகுதிகட்ட
யென்ன வருமானம் கமக்குறுதலினிமேல் முடியாது திறையளக்க
மன்ன ரசனுரை நஞ்சாற்கொன்றால் மாற்ற கமக்கில்லை யசனைக்கொல்ல. (639)

ஆனுற் கிழவியை யழைமினென்று னதுபோற் றூதர்க ளழைத்துவந்தார்
மானுனைப் பார்த்தெம் மம்மையவரே வழுத்தக் கேளுமென் வசனம்போலே
நானில மானு மசனுற் தம்மை நஞ்சார் கொலைசெயற வுன்றனுலே
பூணிப் பாருமா சொல்மினென்றான் போக்குவாய் சப்தக் கிழவிசொல்வாள். ()

கதிரி னழகான வொருமயிலைக் கைவசந் தாரு மரசேயென்னைச்
சதிக னாகவே யசனைக்கொன்று சமர்த்தாய் வருகிறேன் பார்மினென்றான்
அதுகேட் டரசனு மறுவானுமா யவன்தன் குலத்தினி லொருபெண்ணுனை
மதிபோல் வதனத்தாள் தனையழைத்து மாலைவஸ்திரா பரணஞ்சூட்டி. (641)

பாத சரங்களுங் கொலுசுதண்டைபாங்காய் மணிமுத்து மாலைபூட்டிச்
சீத சந்திர னுதைபோலே தெவை தனைகூட்டிச் செல்மினென்றான்
கோது மிகவுள்ள கிழவியானுங் கூட்டி மயில்மாத மதினம்வந்தாள்
சோதி யவிமகர் சமூகமாகித் துலங்கு மிருவரும் பாதம்போற்று. (642)

அந்த வுபரியில் றூப்பியானு மருனு வர்ள்ஹச னரின்பாலி
லெந்த னாளினு முமைத்தானடி யிருந்து மயங்கிறு விந்தமாது
சொந்த மாகியமன்னர்களைத தூஷணித் திங்கு வந்தாள்மயில்
சந்த்ர னழகான மயிலிருக்கும் தங்க னழுக்கும் பொருந்துமேதான். (643)

மன்னரலியுல்லாமாகவேநீங்கள் மணம் புரிந்துக்கொள்வீர்களென்றான்
அன்ன ஹசனாரு மிதனைக்கேட்டே யழகு பொருந்திய மயிலாள்தன்னைத்
தன்னின் மனமிகச் சந்தோஷமாத் தாலந் தனிலேதான் மணம்புரிந்து
மின்னும் கதையுள்ளமாளிகையில் விருத்தை யுடன்கூடவைத்தாரண்ணல். ()

விருத்தை யானுமே தனித்திருந்து விளங்கு மாதுக்கங் குறை செய்தனன்
சறுத்துப் படியாக நயந்திடாமர் சால மிகவாக வவள்போதித்தாள்
அறத்தோ ரசனாருன் மனையில்வந்தா லவர்தம் முகநோக்கிப் பாராமலின்
குறித்தா யிருக்கின்ற விதங்கள்போலே யுள்ளம் வேறாகவிருநீயென்றாள். (645)

கள்ளி விருதையின் போதினையார் கண்ணா லசனாரைப் பார்க்கமாட்டாள்
வள்ள லசனாரு நெருங்கிவந்தால் வாயைத் திறந்துதான் வசனம்பேசாள்
கொள்ளக் கிடையாத திரவியம்போற் கூனர் கிழவியும் சலாஞ்செய்வாள்
விள்ளா விசனமா யிருந்திராகில் விருத்தை யசனாற்பா லிருந்து சொல்வாள்.

எங்கள் தமக்கெல்லா மணிவிளக்கே யிறஸூல் முஹம்மது பேரனாரே
சங்கை யாகிய நாச்சுயர்தாங் தாலந் தனிலீன்ற நவமணியே
யுங்க ளுடையநன் மனைவியாளுக் குள்ள மதியெல்லாம் நான்போதித்தே
தங்கள் மனம்போலேசிலநாளைக்குட்தன தாய்ச் சமுகத்திலிணங்கவைப்பேன்.

மனதி லாயாசம் நினைக்கவேண்டாம் வள்ளலே யெங்கள் மணியென்றேதக்
கனமும் பொருந்திய அசனார்கேட்டுக் கருத்துள்மகிழ்ச்சியா லெழுந்தேகியே
தினமும் றஹ்மானை மிகப்போற்றியே சிறந்த கதிர்ச்சிம்மா தனமிருந்து
தனவா னரசர்கள் மிகவாழ்த்திடத் தகுத்தி லிருந்தர சாளுநாளில் (648)

மதின மீதுள்ள தீனோரெல்லாம் வந்து பாதத்தை மிகவும்போற்றி
நதியை யழைத்தநம் நபிறஸூல் நட்பா யுவந்திடும் பேரனாரே
பதியில் வளமுள்ள பூங்காவெல்லாம் பதறும் விலங்கினக் கூட்டம்வந்து
சதிமா னங்களாய்த் தகர்த்துமிகத் தவிடு பொடியாக்கி யழிப்பதாலே. (649)

வேட்டை யாடினால் நாயகமே மிறளும் விலங்கினக் கூட்டமென்றார்
கேட்டன் கசனாரும் மனம்வெகுண்டு கிறுபை யுடையவன் தன்னைப்போற்றி
வாட்டமணுகாத பரியிலேறி வாளா யுதத்துடன் பரிசைதாங்கி
நாட்ட மிகவாகி அஸ்ஹாபிமார் நன்றாய்ப் பலபேர்கள் மருங்கிற்சூழ. (650)

பேரி நவுபிகள் கிடுகிடென்னப் பிடிக ளெக்காளம் மடமடென்ன
வாரி யதுபோலே முரசொலிப்ப மங்கை மார்கடான் கவரிவீச
சேர முஸ்லிம்கள் கட்டியங்கூற நிலத்திற் பூச்சரக் குடைநிலக்கப்
பாருங் கிடுகிடெனெழுந்தகல்ல பாங்காய் வேட்டைக்குத் தானெழுந்தார். ()

வேட்டை யாடவே பூங்காவந்து விலங்கி னங்களைக் கலைக்கும்போதிற்
போட்டி யாகவே மான்மரைகள் புதிய கரடிகள் காட்டானைகள்
காட்டிச் சிதறிடும் விலங்கினத்தை ஹக்க ளலிமகா வாளாலவெட்டி
கூட்டமாய் நின்ற காட்டானையைக் குத்தினார் தண்டா யுதங்களாலே. (652)

பிளந்து யானைகள் புவியில்வீழப் புலிவாய்க் கரடிகள் வதையாகிடக்
களிறு பலபல கதறியோடக் காட்டின் மான்கலை மிரண்டோடிடக்
குளிரு மலர்க்கரத் தசனார் வள்ளல் குத்தினார் தண்டா யுதங்களாலே
யெழிலா ரசனாரும் வேட்டையாடி யெழுந்து ஜனத்துடன் மதீனம்வந்தார்.

அன்னே ரந்தனி லஸ்ஹாபிமா ரவர வர்மனை தனிலேகினார்
மன்ன ரசனாரு மனையில்வந்து மணிமுத்து மேடை தனிலிருந்து
தண்ணீர்த் தவனங்கள் மிகவாகுது ஜல்தி யாகவே கொணர்மினென்றார்
சொன்ன மொழிகேட்டு மூப்புவந்து துலங்கு மசனார்தம் சமூகம் நின்றே.

சங்கை யாகிய வசனம்போலே சாற்றி வாழ்த்தியே கிழவியாளு
மெங்கள் தனக்கெல்லாம் நாயகமே யியம்பக் கேளுங்கள் தயாபரரே
யுங்கள் மனையாளுக் கிதுநாள் வரை யோதினேன் புத்தி யனேகமாகத்
தங்கள் மனம்போலே தண்ணீர் கொண்டுசங்கை மயில்மாதும் வருவாளிப்போ.

வாங்கிப் பருகுங்கள் தயாபரரே மடமா னுடபுத்தி நலமாச்சுது
பாங்கா யாசாளு மணியேயென்று பகர்ந்து கிழவியும் போனபின்னர்
ஈங்கு தான்செய்ய மூப்பியாளும் சிறந்த மனைவந்து வேகமாக
நான்கு திசை யாளு மசனார்க்கிய நஞ்சைப் பானகந் தனில்கலந்தே. (656)

கோதை கரத்திலே விரைவிலீந்து கொடுத்து வாவென்று கிழவிசொல்லப்
பேதை மயிலாளு மதனைவாங்கிப் பெலத்த புலியலி மகார்பால் வந்து
காத லாய்நின்று பானகத்தை கரத்தி லவளீய அசனார்வாங்கிப்
பூத லந்தனில் மிஸ்கினுக்குப் புதையர் திரவிய மெடுத்ததுபோல். (657)

நரைத்த கிழவிசொல் மாயத்தாலே நஞ்சி கலந்தென் றறியாமலும்
பொருத்தும் பிஸ்மிலும் புகன்றிடாமற் புத்தி மயங்கியே யலிமகனார்
கரத்திலிருக்கின்ற பானகத்தைகடிய தவனத்தார் குடித்தாரப்போ [சாய்ந்தார்.
சிறந்தோர் திருமேணி நடுநடுங்கித் தெளிவில் மயக்க மாய்த் தரையிற்

அப்போ கிழவிதான் மயிலைக்கூட்டி யதிக வேகமாய் மறைவாகினாள்
தப்பா திறையவன் தனைநினைந்து தரையி லசனாரும் மயங்கும் நேரந்
துப்பாலறிந்துதானுசைனார் வள்ளல் சுறுக்காகவந்துதமையனார்பா [கொண்டே
லிப்போ திஃதென்ன வரசர்க்கென்றங் கிதமாய்க்கரத்தினா லணைத்துக்

அந்த நிமிஷத்தில் மனையில் வந்தேயகவல் தனையெல்லாம் விளங்கும்போதில்
இந்தப் பானகம் நஞ்செனவேயிருக்கும் பண்டிதர் தனையழைத்துச்
சந்திர வதனத்தி னசனாருக்குத் தகுந்த அவிழ்சங்கள் தான்கொடுத்து
மெந்த மருந்திலும் குணப்படாம லிலங்கு முசைனாருங் கண்ணீர்விட்டார்.

பதம்

வேட்டையாடி நீங்கள் வரவும் விதிகளானதோ விந்தவேளை மீதிலே
நாட்டிகமுள்ள வேர்தருக்கெல்லாம் தங்கமேருவே யெங்கள்சிங்கத்தேறுவே
ஆறுவேனே மனக் தேறுவேனே மதினந்தனிலே றெங்களசனூர் வள்ளலே
மாறுபா டானதோர் கஞ்சின்பானகம் வள்ள லுண்டீரோ இந்தவையமீதினில்.

தொங்கல்.

வையந் தனிலேதான் யாருதாயே மாபி யாமகன் செய்தவேலை
மெய்கள் வருந்துதே யாஹீமே விருத்தை தான்செய்த மோசத்தாலும்
துய்யமுஹம்மது நபிஸல்லமே சுவர்க்க மிருக்கின்ற வென்பிதாவே
வையமீதிலே நானிருந்து வருத்த மடையவா என்தாயாரே. (662)

அந்த நேரத்தி லசனூர்தேவி யலறி மிகவந்தே கண்ணீர்விட்டே
ரெந்தன் கணவரே நாயகரே யென்னமோசத்தி லகப்பட்டீர்க
ளிந்த ராச்சியம் தன்னிலேதான் யாரு மிருப்பதற்கிடந்தாலுண்டோ
சந்த்ர வர்ணமே மணிவிளக்கே தால மீதுள்ள கஞ்சானதில். (663)

பதம்

கஞ்சை யருந்தவும் பெண்சொல்லைக் கேட்கவும்
நாதரே விதியோ யேனுங்கெதியோ மனமதியோ
மணியே ஆதிநாயகனே அரும்பொருளே யிறையே. (664)

நானிருக்கவே யின்னொரு மாதினை
நாடவும் நலனே வெனும் பலனே தனிமை
யிதோ புவியிற் பாவிகஞ்சையும் கஞ்சையும்
அவள் கொடுத்தா ளிறையே. (665)

சங்கையாகிய நாச்சியார் பெற்ற
தவமெனும் பொருளே யெனுந்துரையே
கனதருவே மதியே பெண்ணாள் ஜாலத்தில்
ஜாலத்தி லகப்பட்டீரோ மணியே. (666)

என்ன செய்குவேன் னேதுதான் செய்குவேன்
இப்புவி தனிலே நவமணியே தவநிதியே அரசே
ஆதி யாறஹீம் நானென் செய்குவேன் புவியில். (667)

தொங்கல்.

அந்த நேரத்தி லசனூர்மக்க ளருமையுடன் காசி மலியக்குபர்
வந்து தகப்பனர் தம்மைக்கண்டு வாடி முகஞ்சோர்ந்து கண்ணீர்விட்டார்
தந்தை யாகிய ராஜகோவே தாலமீதுள்ள விதிகளீதோ
எந்த நேரத்தி அன்னவளோ விந்த மோசங்கள் செய்துபோனாள். (668)

என்னதான் செய்வோம் யாகுதாயே யெங்கள் தகப்பனா ருபாத்தாகினால்
மண்ணில் யாருந்தா னுதவியில்லை வல்ல பெரியோனே யாண்டவனே
கண்ணின் மணியான தந்தையாரே கண்ணா லேறிட்டுப் பார்க்கொணாதோ
இன்னாளுங்களின் சிறுபாலருக் கியம்பு மதியென்றே யழுதார்மக்கள். (669)

ஈது படியிற்க அசனார் வள்ள லிலங்குந் திருமேனி மயக்கமுற்றுப்
பேதமாய்க் கண்ணைத் திறந்திடாமற் பெரியோன் தவக்கலா யிருக்கும்போதில்
நீதி முஹம்மது மலியுல்லாவும் நேர்மை தானுள்ள நாச்சியாருஞ்
சோதி யருளாலே கனவில்வந்து சொல்லுவா ரப்போ தசனாரிடம். (670)

எங்கள் கனியான மணிவிளக்கே யிந்தப் புவிவாழ்க்கை சரியானதாற்
சன்னை பொருந்திய சுவனகெதி தாங்கள் வரலாமென் றுரைத்தபோது
திங்கள் வதனத்தி னசனார் வள்ளல் திருக்கண் ணோக்கியே மனையைப்பார்க்கத்
தங்க ளினத்தார்கள் சூழ்ந்திருக்குந் தன்மைதனைக்கண்டங் குரை செய்குவார்.

எமது பிறவியே யுசைனார் வள்ள லியம்பத் தான்கேளு நவமணியே
நமது தகப்பனார் போனப்போதே நமது பெருமையும் பெலனும்போச்சின்
குமது மகளாரைக் காசீ மூக்கே யுற்ற கலியாணம் செய்வீரென்று [ன்றும்
தமது மனஞ்சற்றும் சலிக்கவேண்டாந் தனியேயா னிருக்கின்றான் மணியேயெ

எமது பாலரே காசிமோரே யிலங்குந் திருமேனி யலியக்குபர்
றுனது மனங்களு மயங்கவேண்டா முடையோ னிருக்கிறா னென்பாலரே
கனதி பொருந்திய மனைவியாரே கலங்கி மிகசலித் தழுகவேண்டா [ளென்றார்
மனம்போல் சுவர்க்கத்தி லென்னைக்காண்பீர் வல்லோன் தனைப்போற்றி ருங்க

அன்ன ரஸனாருங் கண்கள்மூடி யால முஹம்மதின் கலிமாவோடு
மன்னர் பதவிகள் சேர்ந்தரப்போ வல்ல பெரியவனருளினாலே
என்னு மஸ்ஹாபி மார்களெல்லா மிறையோ னலிமகர் தனைநாடியே
மண்ணில மீதி லழுதுசோர்ந்து வருந்தி யனைவரும் ஷுக்கூர்செய்தார். (674)

மதியி னழகான அஸனார் தம்மை வாகாய்க் குளிப்பாட்டி நீரேரெல்லாம்
புதிய துயிலினாற் கபனுமிட்டுப் புதியோன் கிருபையால் மணந்திமிர்ந்து
கதிரி னழகான சந்தூக்கினிற் கர்த்தர் தமைநன்றாய் வைத்தெல்லோரும்
முதியோர் யாவருந் தூக்கியேகி முஹம்ம தெனுநபி போனாரை. (675)

இறைக்கி யோரிடந் தன்னில்வைத்தே யெல்லா ஜனங்களு முலுவெடுத்துச்
ஷறுத்தின் படியாக ஹாஜைனிமாமாய்ச் சகல ஜனங்களுந் தொழுதபின்னர்
அறத்தி லுயர்வான அஸனார் தம்மையடக்கஞ் செய்துவிட்டகத்தில் வந்தார்
வரத்தி லுயர்ந்திடு முஸைனார் வள்ளல் மன்னவ ரஸனாரை மிகவும்போற்றி

மதினந் தனிலுள்ள முஸ்லிமெல்லாம் வந்தங் கிருந்துதான் சடங்குசெய்தே
புதியோ னருளினா லிருக்கும்போது பூவை யாளுடன் கிழவியாளும்
திமிசு தனிலாகி யெசீதுபாலிற் செப்பினா ளப்போ விதுசேதியை
அமுசம் சரியென்றேயவன் மகிழ்ந்தின் காலத் தாசுநா னேனென்றான்.(677)

அணியிலிருந்தா னெசீதவனு மவனின் மறுவானும் பூரிப்போங்கி
யினிமேல் ராஜாங்கம் நமக்கேயாகும் யாரும் நிகரில்லை புவியிலென்றே
கனிவா யிருவருக்கும் வரிசைநல்கிக் கண்கொள்ளாததோ ருவகைபொங்கித்
துணிவோ டிருவரு மிருக்குநாளிற் றுலங்குமுசைனார்தம் சரிதைசொல்வாம்.

ஹுஸைன் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின்
அ ர சு நி லை

வெள்ளிக் கிழமையின் குத்துபாவில் பேலோன் முஹம்மது பேரனாரும்
பள்ளி வாசலின் மின்பரேறிப் பாங்காய் குத்துபாத் தானோதியே
அள்ளிலை வேற்கள் கரத்திலேந்து மஸ்ஹாபி மார்கள் சகலோருக்கும்
வள்ள ஹுஸைனா ரிமாமும்செய்ய வந்த பேரெல்லாந் தொழுதபின்னர். (679)

தேசந் தனையாள வுசையினாரைச் சிறந்த முடிசூட்டத் தானினைந்தே
மாசொன் யனுகாத கதிர்மேனியை மஞ்சன மாட்டித் துயில்புனைந்து
வாசம் பொருந்திய அங்கிசேர்த்து மணிமுத்து மாலை யிலங்கச்சூட்டி
நேசர் முஹம்மதின் கணையாழியை நீதர் விரலினி ற்றானணிந்தே. (680)

மதிபோ லழகான மகுடம்சூட்டி வள்ளல் முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்கப்
பதியி லிருக்கின்ற தீனர்வாழ்த்தப் பாரி லுலமாக்கள் கட்டியங்கூறப்
புதிய மடமாதர் கவரிவீசப் பூச்சக் கரக்குடை நனிதுலங்க
அதிய நவுபத்துப் பிடிமுழங்க அலிதம் மகனாரும் தவிசிலானார். (681)

வானத் தமரர்க ளாமீன்கூற மங்களம் சொல்லி ஹூறுல்ஈன்கள்
தானோன் றஹ்மத்து மிகவுண்டாகத் தர்ம தானமும் வளர்ந்தேரிடத்
தீனோர் வணக்கமும் சிறந்திலங்கச் செல்வம் பெருகியே புவிமீதினில்
நானில மெங்கு மகிழ்ச்சியோங்க நாயன் கிருபைகள் செழித்துப்பொங்க. ( )

சாம்பு ராவுத்தர் ஸாஹிப்நீதம் சங்கை பொருந்துமங் கலக்குடியிற்
பூம்பொழிலில் மலர்ப்புயங்கள் தாங்கும் பொருமை தானுள்ள முஹிதீன்
நாமந் துலங்கவே ஈமானோடும் நன்கொடை செய்த மகிழ்ச்சிபோலே [பிச்சை
க்ஷேமம் வளர்ந்தேறப் புவிமீதினிற் சிறந்த பெரியோனே கிருபைசெய்வாய்.

ஆதி றஹ்மானே யுவந்து போற்றி யலிதம் மகனாருதவசிலாகி
நீதம் பெருகியே பறக்கத்தாலே நேர்மை யுடன்வந்து மான்மறைக
னேது வாகவே கரடிசிங்கமெல்லா மொருதுரை நீரருந்தும்
நாத ருசைனார்தம் ராஜாங்கத்தில் நானிலமெல்லாம் செழிப்பதாக. (684)

ஈது படிகிற்கவுலகமெல்லா மிறைபோன் புலிமக ராசாளுநாட்
பூதல மீது திமிசூரியனைப் புரக்கு மாபியா மகனெசீது
வாது தான் செய்ய மனதுநாடி மறுவா னவனுமே யாலோசித்து
நீதந் தவறியே யொருகடிதம் விளங்க வெழுதின ஹுஸைனாருக்கே. (685)

மிக்க புகழான அலிமகனே விளங்கும் வசனத்தை நீவிர்கேளும்
மக்க மதினமு மெனக்கே சொந்த வானில மெல்லா மரசாளுவே
தக்க முறையாமல் ராசாங்கத்தை தருவீரெனக்குதான் புவிமீதினில்
ஹக்கன் முஹம்மது பேரனுரே கருத்தி லறியுமென் றெழுதிமன்னன். (686)

புசிய துசினி லதைமடித்துப் பொல்லா ளொருதூதன் கரத்திலீந்தான்
மதினந் தான் வந்தே தூதுவனும் வள்ள லுசைனார்தம் பாதம்போற்றி
நதியை யழைப்பித்த நபிபேரர்பால் நல்கின னப்போ கடிதந்தனை
மதிமி னழகான அலிதம்பாலர் வாங்கி வாசித்து மயங்கிச்சொல்வார். (687)

எனக்கு முன்னமே அசனார்வள்ள லிப்பூமி விட்டுப் பதவிசேர்ந்தார்
கனக்கப் பதினறு தம்பிமாறுங் கருதி ராஜாங்கந் துலையிலானார்
மனக்கண் துதிசெய்யும் யாகுதாயே வல்ல பெரியவா யாறஹீமே
தனக்கே யாசென்றிங் கெழுதலானன் தகுதி யாவனே யெசீதென்போனும்.

உசைனார்வருத்தமாய் கண்ணீர்விட்டேயுடையோன் தனைப்போற்றியிருக்கும்
வசையனவன் தூதனிதையறிந்து மனம்போலரசர்க்கு வாய்த்ததென்றே[போது
திமுசு தனில்வந்தே யெசீதுபாலிற் செப்பின னப்போ திதுசேதியை
அமுசு பொருந்தவே தவசிருந்தங் கசட னெசீதுதா னெழுதினனே. (689)

ஆல முஹம்மது பேராக வவனி தனில்நீரு மிருப்பதாலும்
காலவிதியென்றே யும்முடைய கண்ணீர் தான்விட்டங் கழுவதாலும்
மேலோன் தனக்காக மதினமீதில் விரும்பி யிருந்துநீ ரெனக்காகவே
தாலந் தனிலுள்ள வரசர்டேகுந் தகுதி யாகிய பகுதியெல்லாம். (690)

நானே திறைவாங்கத் தகுமேயல்லால் நானில மீதி லொருவரில்லை
தானு மதினத்திலிருப்பதாலே தகுதி யானதைச் சொல்வேன்கேளுந்
தீனோர் புகழ்ந்தேத்து மசனார்வள்ளல் செல்வராகிய அலியக்குபர்
தானு யெனதுபால் தன்னில்வந்தே சங்கை யுடனாட்சி புரியவேணும். (691)

வருஷம் தவறும லாட்சிகண்டால் வைப்பேன் மதினத்தி லும்மையானுந்
துருசாய் மாறெண்ணங் கொண்டீராகிற் றுவக்குவேன் சண்டையுமதுபாலிற்
குறைஷி குலத்தோர்க ளனைவோரையுங் கொலைகள் தான் செய்து கருவறுப்பேன்
தறஜா மிகவுள்ள நபிபேரரே சந்தி யாய்ப்பதி லெழுதுமென்றே. (692)

இந்த விதமாக யெசீதுகையா லெழுதிக் கடிதத்தை மடித்துதானே
யந்த கிருபத்தைத் தூதன்பாலி லனுப்பி யுசைனருக் கீகவென்று
வந்த தூதனும் கிருபம்வாங்கி யுள்ள வழிநீங்கி மதினம் வந்து
சந்த்ர வதனத்தி லுசைனார்பாலில் தக்க முறையாகக் கடிதமீந்தான். (693)

கிருபந் தனைவாங்கி யுசைனார்வள்ளல் நேரா யுடைத்ததை வாசித்தாரே
பொறுமை தனையெண்ணி மனங்கலங்கிப் புகலுவா ரப்போ கண்ணீர்விட்டு
வெறுமை யாகவே யவனெழுத விதியின காலமோ ஆண்டவனே
திறமை தானுச்சோ வெசீதுக்கென்று செலவர் தானேகிஆட்சிக்கான. (694)

என்ன நான் செய்வேன் றஹீமேயென்று மிருதய மெல்லாங் கலங்கிவாடி
மன்ன ரசனார் தம்மணிகளான வரிசை பொருந்திடும் பாலர்களைத்
தன்னா லுஸைனாரும் வரவழைத்தே சங்கதியுள்ள கடிதமீந்தா
ரன்ன அசன்பாலர் காசிமுடனல்லி யக்குபரும் வாசித்தாய்ந்தே. (695)

தேனாக் கடுப்பினா லுதித்தபாபி தேசந் தனையாள வேணுமென்றார்
காளையார் நாங்களாட்சிகாண ஹக்கன் தனக்கிது பொருத்தந்தானோ
வேழை மதியிதா தந்தையாரே யிருதய மெல்லாம் கலங்கினீர்கள்
வாழும் பிராயங்க ளெமக்காகட்டும் வம்ப னெசீதுட சமர்த்தைப்பார்ப்போம்.

ரூம னரசுக்குங் கிழரசாய்சுகிப்ப தினுமிந்த நகர்நீங்கியே
பூமண முள்ள கூபாவுக்கும் போயங் குரைகுவோம் நாயகமே
தாமத மின்றி ஹாஷிமோர்க்குத் தனித்தே யெழுதுங்கள் கடிதமென்று
நாமன் விதிகால மிதுவேயென்று நாடி வரிசையாய்ப் போவோ மென்றார்.

ஈது மொழிபோத அஸனார்பால ரிதுவே சரியென்று மனதிலெண்ணி
நாதர் கரத்தினா லொருகடிதம் நாக ரீகமா யெழுதினார்கள்
நீத மிகவுள்ள நபியிறசூல் நேர்மை தானுள்ள பேரர்களிற்
போத ருஸைனாரும் கூபாவோர்க்கு புகழ்ச்சி யாகநா னெழுதுஞ்சேதி. (698)

அஸனா ருபாத்தாகி யாறுமாத மண்ணல் நானக மகுடஞ்சூட்டித்
திசைகள் தனையெல்லா மொருகுடையிற் செலுத்தி ராசாங்கம் நடத்துநாளில்
வசைய னெசீதுதான் மாறுபாடாய் வையந் தனையாள மனமெண்ணியே
குஷியா யொருகடி தங்கொடுத்தான் கூவிற் சதி மானஞ் செய்வேனென்றே.

மக்க மதினமு மவன்சொந்தமாம் வாங்குந் திறையல்லா மவனுக்குண்டாம்
தர்க்கம் நான்சொன்னாற் சதிசெய்வானும் நாயகமென்றா லஸன் பாலகர்
திக்கில் விளங்கிய திமுகிலேகிச் செல்வ ரிராசிகள் செய்யவேணுமாம்
லிக்கி னங்களை மிகவெழுதி விட்டபடியாலே நாங்க ளெல்லாம். (700)

இருந்தா லஸன்பால ரிராசிகாண வெழுதி யிருப்பதா லெசீதுப்பாவி
மறந்து மதினத்தைக் கூபாவுக்கு வலசை வாரதாய் நாமுற்றனம்
திருந்தும் நமரோரே ஹாஷிம்களே சிந்தை யறியவே யெழுதலானேன்
வருகும்படியான தைரியத்தை வதலிங் கெழுதுங்கள் நீனோரென்றே. (701)

யெழுதி மடித்துத்தா னுஸைனார்வள்ள லிலங்கும் பசும்பட்டி லதைமடித்துப்
பழுதில் லாதொரு கனையாழியாற் பாங்காய் மொகர்வைத்துத் தூய்தாகநற்
களிறு போலான தூதர்கையிற் கடிதம் கொடுத்தன ரவர்கொண்டேகிக்
குளிர மலர்சோலைக் காவுநீங்கிக் குமல யந்தனில் நடந்துசென்றே. (702)

உமையா குலத்தோர்க ளறிந்திடாம லுமையோன் தனைநினைந் தவருமேகிக்
கவையு முளையுள்ள கானயநீந்திக் கடந்து கடிதினிற் பதினோராநாள்
குழச மிலங்கிய மாடகூடம் கொத்தள முள்ள கூபாவுற்று
நமரோ ராகிய சீதுகையில் நல்கினா ரந்தக் கடிதந்தன்னை. (703)

மதினக் தனையாளு முஸைனர் வள்ளல் வரைந்த கடிதமென் றவரும் வாங்கிப்
புதியோன் முஹம்மதின் கணைபாளியார் பொறித்தமுகாரண நிருபந்தன்னை
மதியோ ரெனுகிது கண்மேல்வைத்து வாசித்தாரப்போ திதுசேதியைச்
சதிம னெசிதுட கபடம்பார்த்துத் தாரையாகவே கண்ணீர்விட்டார். (704)

அந்த நிமிஷமே ஹாஷீமோர்க ளாயிரத் தஞ்ஞூ றவர்கள் கூடி
வந்த கடிதத்தில் வரலாற்றெல்லாம் வாசகம் பார்த்துச் சகலோர்களும்
சிந்தை கலங்கியே ஹாஷிமோர்கள் தியி லிடுமெழு காகவேதான்
தந்தை தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுச் சகல ஜனங்களும் புலம்பினரே. (705)

பதம்

மாபியாருக்கே நபிமுஹம்மது வாகுள்ள மிகுறை
யவம் வாக்கா லோதினர்
சோபிதமுட னுதுமானர் வள்ளல் சொந்த மாக்கினர்
திமிசை யந்தகாளில்.

அலியை மாபியா கொலைதான் செய்ததும் ஆலமீதிலே
றப்பனுகிய ஆதியே அறிவான்
வலியவொருபெண் அசனர் சமுகம் வஞ்சக னளித்துப்
பாவி நஞ்சினுல் வதைத்தான்.

பஞ்சபா தகன்செய்த வேலையைப் பார்த்திருந்தாயே
ஆதிபா ருலகிலே
வஞ்சகம் செய்த மோசமிதெல்லாம் வையகம றியும்
ஆதிவல்ல நாயகனே.

ஆட்சிபுரிய அஸனர் பாலக ரால மோர்க்குமோ
இந்தக் கால மீதிலே
மீட்சிபெருக எசிதுக் கிறைவன் மேன்மைக்கொடுப்
பானு அவன் தீமை செய்திட

தொங்கல்.

இந்த விதமாகக் கூபாவுள்ள வினந்தார் ஹாஷிம்க ளமூதுவாடி
அந்த நிமிஷமே யுஸைனர்க்காக ஹாஷீம் மெழுபத்தி ரண்டுசிமான் [சிக்
சிந்தை யுவந்துதா னிறையைப் போற்றித் திருவின் முஹம்மது நபியைவாழ்த்
கந்த ரப்புய வுஸைனருக்கே கடித மெழுதினர் வணக்கமாக. (706)

எங்கள் முஹம்மது நபிநாயக மின்பமிகவுள்ள பேரனரே
சங்கை பொருந்திய லோகமாக தாலந் தனிலீன்ற மணி விளக்கே
சிங்கப்புலியலி செல்வனரே தேசந் தனக்கெல்லாம் ராஜர்கோவே
திங்கள் வதனரே யெங்கள்சலாம் செய்திங் கெழுதுவ தென்னனிலோ. (707)

மன்ன னெசிதவன் கலகத்திலே கண்ணே மதினத்தி லிருக்கவேண்டாம்
மன்ன லிவிடந்தான் வந்திரெனில் வாச மலரடி யாங்கள்போற்றி

யுள்ள ஹாஷீம்களனைவோர்களு முங்கள் மனம்போலே நடப்போமென்ன
தெள்ள மிர்தான மணிவிளக்கே திருவடி பார்த்தே யிருப்போமென்றே. ()

திருப மெழுத்தி ரண்டானதும் நேர்மை யுடனவர் தானெழுதி
வருசுந் தூதர்பா லவர்களிடம் வல்லோன் தனைபோற்றி யிருக்கும்நேரம்
சரத்தின் வேகமாய்த் தூதுவரும் சாலைவழி மீதில் நடக்கும்போதிற்
பிரத்து லிதுசேதி கேட்டிருந்த போதமாகிய வுமையா வென்போன். (709)

அகவல் தனையெல்லாம் விவரமாக வப்துல்லாசையா திடத்திலோத
மிகவும் கோபமாய் பரியிலேறி வேகசாரியா பரிநடத்திச்
செகமீ துறுஞ்சோலைக் காவு நீங்கிச் சிகுற னிருக்கின்ற திமிசில் வந்தே
இகலாய் விளங்கிய வெசிதைக்கண்டே யியம்பினனப்போ சையாதென்போன்.

மதினந் தனையாளு முசைனர் வள்ளல்வருவதாய்க் கூபாக் கெழுதினதால்
நிதிசி லுயர்வான ஹாஷீமெல்லாம் நீதர் கடிதாசி தனைப்பார்த்து
வதிலு மெழுதியோர் தூதன் பாலில வாகா யனுப்பியே யிருக்கிறார்கள்
லதுவா யுசைனாரும் கூபாவுந்தா லிகலுஞ் சமருமே மிகவுண்டாகும். (711)

எந்த விதத்தாலு முசைனர் தம்மை யிவ்வூர் வழிதன்னிலிகல் புரிவோம்
தந்தா யிஃதெம தரசேயென்று சாற்றி மிகநின்றான் சூமனப்போ
தந்தமொழி கேட்டவெசிதவனுமா லோசனைகேட்டு மறுவானுடன்
இந்த நாள் வாய்த்தசமயம்போலே யெப்போதினுமவர் வெளியேறா காண். ()

ஆனார் கேளுங்க ளுமறுசாதே யப்துல் லாசையா தெனும்பீரனே
கானிலமுள்ள கறுபலாவில் நாற்பதாயிரம் ஜனங்கள்வைத்தே
பூனிப் பாகவே காத்திருந்து புதிபோ னவிமகர் வருதல் பார்த்துத்
தானைப் பலாதிகள் தனையெழுப்பிச் சமரம் புரிந்துதான் வடையினென்றான்.

திசையில் விளங்கிய கூபாவுள்ளோர் ஜெகமே லுசைனருக்குக் கைகொடாமல்
சசிபோ லிலங்கிய கோட்டைவாசல் தனையும் கடந்தவர் வெளியேறாமல்
லோசிவு பொருந்திய கதிர்வாளேந்தி பொழுங்காய்ப் பதினா யிரவர்களின்றே
பரிசி காரம் தான் காவலோடு பாரா மிகநிற்கச் செய்யினென்றான். (714)

ஈது படிசெய்தே யுசைனர் தம்மை யிகலால் வதைசெய்து வந்தீறானற்
பாதி நாடுகளிரு பேர்க்கிவேன் பாரி லிதுபோலே நடத்துமென்றான்
காதலாகவே யுமர் சாதுவும் கணக்காய் நாற்பதா யிரவர்சூழக்
கோது புரியவே பரிசைதாக்கிக் குதிரை தானேறி வயவீரர்கள். (715)

வந்த கறுபலா வழிமீதினில் மறைவா யிருந்தார்க ளுமையா வெல்லாம்
தந்திரம் செய்யும் சையாதவன் தனது கூபாவி னகரம் வந்தே
சொந்தமாகிய வுமையாக்களிற் றுலங்கும் பதினாயி ரவர்கள்சேர்ந்து
கந்த ரத்துறுங் கதிர்வாளேந்தக் காவல் தானிற்க நியமித்தானே. (716)

ஈது படிநிற்கக் கடிதங்கொண்டங் கேகும் தூதுவர் மதினமேகி
யாதருசைனர் தம் பாதம்போற்றி நல்கினா ரப்போ திருபத்தனை

நீத ரலிமகர் தான்வாசித்து நெடியோன் கிருபையென் றவர்நினைந்தே
யேது வாகவே நமரோருட னெழுந்துகூபாவில் போவோ மென்றே. (717)

மனதில் நினைந்துதா னிறையைப்போற்றி வந்தார் முஹம்மது றவுலாவினிற்
கனதி பொருந்திய அப்பாஸாமே கண்டு சலாம் சொல்லி யுரைசெய்தனர்
தனமும் பறக்கத்தும் பெற்றகோவே தனித்தே யிரவிலே வந்தசெய்தி
வினவுங்க ளென்று முரைத்தபோது விளம்புவா ரப்போ துசைனார்வள்ளல்.

மாபி யாகனெசீதெழுந்து மாறு பாடான கடிதத்தினால்
பூவி லிருக்கின்ற மதினம்விட்டுப் போறோம் வலசைதான் கூபாவுக்குப்
பாவியெசீதவன் சூட்சமென்றே பகர்ந்தா ரலிமக ரப்பாஸ்பால்
மேவும் தவத்தோர்கள் வசனங்கேட்டு விசன மிகவாகி யழுதுசோர்ந்து. (719)

வாடி மனத்தாலு முருக்கமாகி வல்லோன் தனைப்போற்றி யப்பாஸாமே
நாடி யருமே மக்கமேக நடந்தா ரதின்பின்ன ருசைனார் வள்ளல்
தேடி றவுலாவின் சமுகம்வந்து திறந்து கதவதின் முன்பிலாகி
யேடார் சுவனத்தி னபிறஸூ லிலங்கும் கபுறடி தனிலிருந்தே. (720)

நபியா முஹம்மது தம்மைநாடி நவிலுவா ரப்போ துசைனார்வள்ளல்
புவியி லரசரு மமரோர்களும் போற்றும் படியான ராஜர்கோவே
தவிசி லிருக்கின்ற மதினம்விட்டுத் தன்மை மிகவாகி நாயகனே
குமுசந்துலங்கிய கூபாவுக்குக் குதாயி னருளாலே யான்பயணம். (721)

என்னும் முஹம்மதே நபிஸல்லமே யெங்கட் குயர்வான தந்தையாரே
மின்னும் கதிர்மேனி யெனது தாயார் விளங்கும் பாத்திமா நாச்சியாரே
மன்ன ரானரே மணிவிளக்கே வலசை யான் போறேன் மதினம்விட்டே
யின்னு ளுத்தாரங் கொடுங்களெனவே யிடைந்து மனம்வாடிப் புலம்பினரே.

பதம்.

நபியிறஸூல் ஹபீபே நபியிறஸூல் மணியே நபியிறஸூல்
நபியிறஸூல் நபியிறஸூல் நலமுடனே யெனை வளர்த்த நபியிறஸூல்

பாவி யெசீதாலே பாருலகின்மீதே
பாலர்களும் யானும் பாவையருமாகப்
பாவையரும் பாலர்களு மாகப்பயணம் வைத்தோ மிரவினிலே
நபியிறஸூல்.

என்ன செய்வேன் யானு மிவ்வுலகின்மீதே
கண்ணி னிமையாகக் காத்தருளும் கோவே
சாத்தெனை வளர்த்தல்லவோ கலங்கிவிட்டிவ்விடம்வந்த
நபியிறஸூல்.

அரச ரியேறே குறைஷி குலத்தோரே
அன்னைபிதா வான வென்னின் துணைவோரே
என்னின் துணை நாதர்களே யான் பயணம் கூபாவுக்கே நபியிறஸூல்
நபியிறஸூல்

வாடுகிறேன் போன் வையகத்தின்மீதே
நாடு துலங்கப் பாதம் நாதரிறஸூலிலே
நாத ரிறஸூலில்நபியே நல்லவரந்தான் கொடுப்பீர்
நபியிறஸூலிலே.

தொங்கல்.

இந்த விதமாக வுஸைனர்வள்ள லிதயங்கலங்கியே யழுகும்போதி
லந்த நேரத்தில் யாறஸூலு மலியும் பாத்திமா அசைனருடன்
மந்தி ரக்கதிர் மணிமுத்துகள் வழங்கும் சுவர்க்கத்தி லிருந்துநால்வர்
கந்த ரப்புயத் துஸையனரிடம் கனவி லுறைசெய்தார் கண்ணீரோடே. ()

கனங்கள் பொருந்திய மணிவிளக்கே கண்ணே நீங்களு மழுகவேண்டாம்
தனங்கள் பறக்கத்தைக் கொடுத்தாயன் தாக்கல் தான்செய்தே விதியானதை
அனேவோ ராலுமே யழிக்கவொண்ணு தருமை தானுள்ள நவமணியே
மனம்போல் நடக்கலாம் கூபாவென்று வள்ளல் முஹம்மது நபியுஞ்சொன்னர்.

நல்லோர் தான்சொன்ன வசனங்கேட்டுநாடி மனைவந்தேயுஸைனர்வள்ளல்
ஸல்லல்லா நபிதேவியார் பாற் றூக்க லணைத்தையும் தானேதவே
வல்லோன் னருளென்றே யும்மூஸல்மா வைத்திடும் செப்பை யெடுத்துவந்தே
அல்லா வருளினர் திறந்துபார்க்க வனைத்து மண்சோரி யாகக்கண்டே. ()

வாச ருஸைனரு மதிமயங்கி வல்லோன் விதியென்று மிகநினைத்து
ஹாஷீ மோர்களை வரவழைத்தங் கவர்கள் பயணத்தி னகவல் சொன்னர்
தேசத் தரசர்க ளுறைத்த வெண்ணந் தேர்ந்தங் கனைவரு மழுதுசொல்வார்
நேசரே யெங்கள் நவமணியே நீத ருடரேதான் பயணமானர். (726)

நினேர் ஹாஷீம்க ளுரைத்தவார்த்தை தெரிந்தேயுஸைனருமுறைசெய்குவார்
கானில மீதிற் கூபாவுக்கு நாங்கள் பயணமே போவதல்லாற்
ருனே யொருவரும் வருகவேண்டாத் தலத்தி லனைவரு மிருங்களென்று
வானின் மதிமுகத் துசைனர்வள்ளல்வழுத்தி யிரவினிற் பயணமானர். (727)

பரியிற் பனிரண்டு தொறுவிளேழும் பயணந் தனக்கான வஜீபனமு
மூரிமை யாகிய வயவீரரி லொழுங்காய் நாற்பது பெயர்களோடும்
தரியலாற் வந்தார் சமர்பொருந்த தகுந்த வாள்வில்லும் பரிசைகளும்
வரிசை பொருந்திய நபிதேவியார் மகளா ரும்முகுல் தாமவரும். (728)

மதிபோ லழகான அஸனுஸைனர் மனைவி மார்களும் சிறுபாலரிற்
கதிரினழகுள்ள காசிமுடன் கருத்தால் விளங்கிய அலியக்குபர்
நதியின் மணிமுத்தா யிலங்குமான நல்லோர் செயினுலவா பதினுமாகப்
பதியில் வருமாதம் துல்ஹஜ்ஜினிற் பயண மிருபதாம் தேதிதனில். (729)

வரிசை பொருந்திய மதினம்விட்டுவாகா யிரவினி லேயெழுந்து
தரிப லார்களு மறிந்திடாமற் யடஞ்சூழ் பதிநீங்கி யேகுகோ
மருமையாகிய ஹாஷீமன்ன ரவர்கள் மனங்களும் கலங்கிவாடி
புரிமை மிகவாக வெசிதுபாவி அவசி போலவே கூட்டமானர். (730)

ஆல முஹம்மது இருப்போரு ரவர்கள் ஜனத்துட னடந்துபல
சோலை வனங்களுந் தோப்புகளுந் துலங்கும் வாவிகள் பலவு நீங்கித்
தாலந் தனிதுன்ன பாதைமீதிற் றரிய லார்களும் மறித்திடாமற்
சால மேழுநாட் பாலைவனம் கடுகி நடந்தா மதிலிருந்து. (731)

சகல பெயர்களு மிகவெழுந்து தனித்த விரவினில் நடக்குநேரம்
ஜெகமுந் துலங்கவே யிருநாழிகை சிறந்தன் இருக்கையி லிறங்கலானு
ரிகலாய் வருகின்ற தலமீதினி லிரங்கிப் பரிகட்டக் குதிரைப்பாகர்
வலையா மூளைதனை யடிக்கும்போதில் வந்து விழுந்ததே முதற்குழியில். ( )

அந்த நேரமே குதிரைபாக ரருளினு ரப்போ ஹுசைனார்பாலிற்
சந்த்ர வதனத்தா ரச்சொற்கேட்டுத் தயங்கி மனமது மயங்கிவாடிச்
சிந்தை புழுங்கியே மணலையள்ளிச் சிறந்த வுசைனாரு முகர்ந்துபார்த்தார்
விந்தை யாகிய ரத்தசோரி விழுங்கு மணங்கண்டேயலிமகனார். (733)

தந்தை தாரையாய்க் கண்ணீர் விட்டுத்தயங்கி யரசரு முரைசெய்குவா
ரிந்தத் தலந்தானோ கருபலாமண் ணிறையோ னமைத்திட்ட தலந்தானென்றே
யந்த மிலிஹக்க னருளீதென்றே யலியார் மகனாரும் படங்கடித்து
வந்த பெயரெல்லாந் தானிருந்து வல்லோன் தனைப்போற்றி யிருக்குநேரம்.

பரியை நடத்தியே யொருதூதுவர் பாங்கா யோடிவந் துசைனார்பாலி
லிரங்கி யவருமே பாதம்போற்றி யியம்புவா ரப்போதாதுவரு
மறங்கள் பொருந்திய கூபாவுள்ளோ ரனுப்பினு ரென்னை யகவலோதத்
திறங்கள் பொருந்திய அரசிம்மேறே சிகுற னெலீதுட கூறுதைக்கேளீர். ( )

இப்போ கூபாவில் ஹாஷிமோர்க்க ளிவிடந் தான்வந்து கைகொடாம
லொப்பந் தந்துட னிலமையாவெல்லா மொழுங்காய் வாளேந்திப் பாராவுற்றார்
றுப்ப னுகவே யுமர்ஸாதுவுந் துலங்கு நாற்பதா யிரவர்சூழ
வெப்ப மாகிய வனமீதினில் வீற்றங் கிருக்கிறு ரெலீதுகூட்டம். (736)

ஈது விபரத்தைக் கிதென்போர்தா மியம்பி வரச்சொன்னார் நாயகமே
யோதி னேனிந்த வசனந்தன்னை யுரிமை தானுள்ள மணிவிளக்கே
யேது வாகவே யிருங்களென்றன் கியம்பி பரிவுடனவர் நடந்தார்
காதருஸைனாரு மீதனைக்கேட்டு நாயன் தவக்கலா யிருக்குநேரம். (737)

அப்துல் லாஸைய்யா தெனுந்தலைவ னன்றே யிரவினிற் படைகள்சேர்த்துச்
சத்தம் காரிடி போல்முழங்கும் ஜனங்க ளிருபதா யிரவர் சூழ
எத்தி சைகெடுங் கறுபலாவி லிறங்கி யுமர்ஸாதி னிடத்திற்சேர்ந்து
சித்தந் தனிலேதா னிருபேர்களுஞ் சிறந்த சூதுக ளாலோசித்தார். (738)

அறுபா தாயிரஞ்ஜனத்தினோடு மவர்க ளிருக்கவே யுமர்ஸாதுவு
முறுதி நாமரு மிருந்தோமாகி ஹுஸைனார் தமைக்கொல்ல முடியாதென்று
பெருகுஞ் ஜனத்திலோ ராயிரரைப் பிந்தா திபுருஹி முடனனுப்பி
வரத்தி அவர்வான ஹுஸைனார் தம்மை வதைத்துச் சீக்கிரம் வம்மினென்றார்

சொன்னமொழிகேட்டங் கிபுருஹீமுந் துணைவர் அசுமியோடா ரீதையும்
மன்ன னெஸீதுதம் படைமீதினில் வருத்தா ராயிரம் வயவீரரை
சின்னம் பேரிகை முரசடித்துத் தீரர் மூவரும் பரியிலேறி
யன்ன வுசைனர் தம் படங்கச்சுற்றி யதிக முழக்கமாய் வருகும் போதில். ()

வசையன் படைகளை நிறுத்திவைத்தே வந்தா ரிபுருஹீம் துணைவரோடு
முசைனர் பாதத்தைமிகப்போற்றியே யொழுங்காய் நின்றங்கே யுரைசெய்குவர்
ரெஸீது தலைவமா ரெனையனுப்பி யிகலும் புரியவே சொன்னனிப்போ
துசும னுரைக் கேட்டு நாங்கள் வந்தோம் துய்ய முஹம்மது பேரனுரே. ()

ஆறு லிதற்குமுன் னலிதம்பாலி லனேக நாளாக யாமிருந்து
நீனும் பசியாறி யிருந்தமனம் நியிலிடுமெழுகான திப்போ
நானுந் துணைவர்க ளிருபேர்களும் நல்லோ ரடைக்கல மகாராஜரே
தோனு மெஸீதுட படையைவெட்டத் துணிந்தோ மூவரும் புவியிலென்றார்.

அந்த நேரமே யிபுருஹீமு மழைத்து வருஞ்ஜன மாயிரத்தில்
வந்த ஹாஷீம்க ளைந்நூறுபேர் வள்ள லுசைனர் பால்வந்து சேர்ந்தார்
விந்தை யாகிய வுமையாக்களில் விளங்குஞ் சனமைந்நூ றவன் பாலுற்றார்
சந்திர வதனத்தி னுசைனர்பாலிற் சமுக மிருந்திடும் யிபுருஹீமும். (743)

மனது நலமொடுந் துயிலும்போதில் வள்ளல் முஹம்மது கனவில்வந்து
வினவுவா ரப்போ திபுருஹீமே மேன்மை யதனை நீர் சொல்லக்கேளும்
எனது பேரனு முசைனருக்கிங் கிப்போ துபகாரஞ் செய்வீராகிற்
றனமும் பறக்கத்துங் கொடுத்த நாயன் சங்கை யாகவே சுவனமீவான். (744)

சொல்லு மொழிகேட்டாங் கவரெழுந்து துய்ய பெரியவன் கிருபையென்றே
நல்லோர் மனங்களும் பூரிப்பாகி நாடியிருக்கவே விடிந்தபின்னர்
அல்லா தனைபுகழ்ந் தனைவோர்களு மலியின் மகனார்பா லிருக்குநேரம்
ஸல்லல் லாகபி பேரர்பாலிற் றனித்தங் கொருதூதன் வந்துசொல்வான். (745)

எஸீது வரவிட்டார் யானும்வந்தே னியம்பக் கேளுங்கள் நாயகமே
ஹுஸைனர் மகனலி யக்குபாருங் காஸீ மூவ்வறிற் சமரில்லையா
மொசுவா யிதைக்கேட்டு வரச்சொல்லின ருள்ளமதிதனை யுரைமீனென்றான்
சசியி னழகான செல்வர்பாலிற் றூக்க லுரைச்செய்த ருசைனர்வள்ளல். ()

காளையாகிய விருபாலரும் கவலுவா ரப்போ தாதைபாலிற்
றேளுக் கடுப்பிலே பிறந்தகோலன் தேசந் தனையாள வேணுமென்றால்
நானை நபிபேர ரிராசிகாணா நாயன் றனக்கது பொறுப்பமாகுமா
எழை மதிகளை நினைக்கவேண்டா மெங்கள் சமரினைப் பார்மினென்றார். ()

இதுகேட்டெஸீ துதன் தூதுவனு மெடுத்தா னோட்டமாய்ப் பாதைமீதிற்
சதிய னுமறுசா திடத்திலோத தண்ணீர் கொடாமலே வளைந்துகொண்டா
மதியை யழைத்திடு நபிவிறஸூல் வள்ளல்முஹம்மது பேரனும்
விதியை நினைத்துதா னிறையைப்போற்றி விளங்கும் கறுபலா தனிலிருந்தார்.

முதலாவது இபுருஹீமவர்கள் சண்டை

அன்ன காஸிமி லுமறுஸாது மப்துல்லா ஸைய்யா திருபேருமே
தன்னுல் யோசித்துப் படையோர்களின் தளங்கள் பதினுயி ரவர்கள்சூழ
மின்னுங் கதிர்வாளும் பளபளென்ன வெப்பபரிக் கூட்ட மிகவேதுன்ன
மன்னன் துல்தூசும் கர்னலாக வாம்பரி யேறி யெழுந்தாரப்போ (749)

மண்ட லங்களுங் கிடுகிடென்ன வானி னிடிபோலே முரசடித்துச்
சண்டைக்கொடிகளும் சாரியாகத் தானை பதாதிகள் தடதடத்தே
யண்டங் கிடுகிடென நதித்தாவியனேக வயவீரர் மிகக்கெழுமி
வண்டனெனஸீதுட படையின் கூட்டம்வந்து வளைந்தாரே ஹுஸைனுர்தம்மை

அன்று ளானது முஹர் நமாத மாகு மதன்தேதி மூன்றுனதில்
மன்ன ருஸைனுர்பா லிபுருஹீமும் வந்து பாதத்தைப் போற்றிச்சொல்வார்
இன்று னெஸீதுட படையைவெட்டி யானும் வருகிறேன் நாயகமே
யென் னுமுஹம்மதி நபிபேரரே யெனக்கிங் குத்தாரங் கொடுங்களென்றுர்.

நல்லோ ருஸைனுரு மிறையைப்போற்றி நவின்று ருத்தார மமுதவாயால்
வல்லோன் தனைப்போற்றி யிபுருஹீமும் வாளைக் கரத்தேந்திப் பரியிலேறி
வெல்லு மனதுடன் பரிநடத்தி வேகத்துடன் வந்தார் சமர்க்களத்தில்
வில்லை வளைத்துயர் நாணிப்பூட்டி விட்டார் பாணங்க னெஸீதுபடை (752)

வேறு

விட்டதோர் பாணமெல்லாம் விலக்கியே யிபுருஹீமும்
முட்பதாய் நெருங்கும் பேர்கள் முடிகளைப் பிளந்துதாக்கித்
துட்டரை யறுத்து வாளாற் சூறைதான் பலவும் செய்து
இட்டமா யிரத்த சோரி சிறுநதி யோடிற்றம்மா.

வேறு

கரங்களு மறுந்து கிடப்பவர் சிலரே காலமென் றோடுவர் சிலரே
புரங்களு மறுந்தே யுடல்களும் சிதறி பொடுங்கியே கிடப்பவர் சிலரே.
சரங்களைக் காத்திற் பிடிப்பவர் சிலரே சமர்க்களங் கிடப்பவர் சிலரே
தூரகத மிழந்து துறையினிற் கிடந்தே துடித்தழு திருப்பவர் சிலரே. (754)

தொங்கல்

இந்த விதமாக யெஸீதுபடை யிறந்து மடிந்த திரண்டாயிரம்
அந்த கோத்தி லிபுருஹீ மு மதிக தவனம் மூண்டாகியே
சந்த்ர வதனமுந் தயங்கிவாடிச் சடில மீதினி லிருக்கும்போதில்
வந்து துல்தூசும் வாளால்வெட்ட வல்லோன் சுவனத்தின் பதவி சேர்ந்தார்.

இரண்டாவது அசுமியவர்கள் சண்டை.

எஸீது படைகளு முரசடித்தே யேகமாய் வந்து வளையும்போதில்
அசுமி யவர்களு மிகக்கொழுந்தே அலிதம் மகனாரின் பாதம்போற்றி
யோசிவின் கதிர்வாளும் கரத்திலேந்தி யுன்னி மிசையேறு வேகத்தோடும்
வசைய னெஸீதுட படையில்வந்து வாம்பரி விட்டு கடத்துரோம். (756)

சரங்கள் தனைவிட்டார் வசுதர்களும் சரியாக நின்று நாலுதிக்கும்
திரங்கள் பொருந்திய வசிமியவர் சிறந்த வேலினு லதனைத்தட்டிக்
கரத்தில் வாளினை யெடுத்துவீரர் கருத லார்களின் முடிதூளாக்கி
வரத்தி லுயர்வான அலியைப்போற்றி வசுதர்களை வெட்டி பிணங்குவித்தார்.

கட்டாரி கொண்டு வீசுவாரைக் காத்தின் வாளினுற் பிளந்துதாக்கி
முட்டாய் வருவோரைப் பிடித்தடித்து மூளை சிதறிட வடித்து மன்னர்
கெட்டியாய் நின்று நான்குதிக்கும் கீர்த்தியாகவே சமர்பொருதப்
பட்டு விழுந்தன ரெஸீதுகூட்டம் படையில் மூவா யிரத்தஞ்ஞூறே. (758)

அன்ன காலையி லசுமியரு மரிய களையுடன் தவனமாகி
மன்னிலந்தனில் நிற்கும்போது வந்து துல்தூசு வாளாற்றுக்க
கன்னி லேயிலுள்ள அசுமியாரும் நாயன் சுவனத்தின் பதவி சேர்ந்தார்
முன்று மெஸீதுட படைக்கூட்டங்கள் முழக்க மாய்வந்து வளைந்தாரப்போ.

மூன்றுவது ஆரீ தவர்கள் சண்டை.

அது கண்டாரீது தாமெழுந்தே யலிதம் மகனாரின் பாதம்போற்றி
கதிரி னழகான வேல்கைதாங்கிக் கற்கி தானேறி வேகத்தோடும்
கெதிரிய பறிவிட்டுச் சமறில் வந்தார் கெழுமி னெஸீதுட படைக்கூட்டங்கள்
சதிகளாகவே நாலுதிக்கும் சரங்கள் தனையேவி யிகல்புரிந்தார். (760)

ஆரி தவருட வேலாற்றட்டி யசட ராகிய வசுதர்களைப்
பாரில் விழும்படி முடிதூளாக்கிய பருந்துக் கிரைகொடுத் தேபூமியிற்
காரார் சுடரிழல் ஹபீபைப்போற்றிக் கருத லார்களைப் பிணக்காடாக்கி
சாரி யாய்நின்ற தரியலாரைத் தகர்ந்து நொருக்கியே சமர்செய்தாரே. (761)

இந்த விதமாக நாலகடிகை யிகலே புரிந்தன ராரீதப்போ
வந்த படைமதி லெஸீதுபடை மாண்டா ராயிரத் தருநூற்தேழு
அந்த கோத்தில் றவனமாகி ஆரிது நின்றூர் சமர்களத்திற்
சிந்தை வெருண்டங்குதுல்தூசென்போன்திடுதி டென்னவேபரிமேல்வந்தான்.

வந்தங் கவனத்தின் வாளால்வெட்ட மன்ன ராரீது கசையாற்றுங்கி
விந்தை யுறுங்கதிர் வேலாற்றுக்க விமலன் துல்தூசு முடிபிளந்து
கந்து கத்தோடு மவனும் வீழ்ந்து ககனி லுயிர்விட்டுக் கிடக்கும்கோம்
சந்திப் பாய்நின்ற வெஸீதுபடை தானே புறங்காட்டி யோட்டங்கொண்டார்.

அன்னே ரந்தனி லாரீதுதா மதிக மயக்கமாய்த் தரையில்வீழ்ந்து
தன்னு லுயிர்விட்டு ஷஹீதாகியே சமர்க்க ளத்தினிற் கிடக்கும்போதில்
மின்னும் சூரிய னடைதிரண்டு விளங்கு மிரவாகி விட்டபின்னர்
மன்ன ருஸைனுருங் களத்தில்வந்து மாண்டமூவரை யடக்கஞ்செய்தே.

கருப லாவுள்ள கூடாரத்திற் காரணர் வந்து விசனமுற்று
மருவின் மலர்புயத் தரசர்கோவே வள்ளல் முஹம்மது நபிஸல்லமே
தருணத் தனக்காக வந்தமூவர் சமர்க்க ளந்தனில் ஷஹீதாகினர்
பறக்கத் தாகிய பேர்களென்றே வல்லோன் றனைப்புகழ்ந் திருந்தாருசைன்.

விடிந்த காலையி லெஸீதுடைய வீரனுமர்ஸாதும் ஸைய்யாதிவர்
துடிகளாகிய பரியிலேறிச் சூழும் படைகளும் வானிலங்கப்
படியுங் கிடுகிட முரசடித்துப் பாங்கா யிருபதா யிரவர்சூழக்
கொடியு மிகத்துன்ன கடனஞ் செய்யுங் குரகதம் விட்டே வளைந்தார்களே.

அன்ன காலையில் முஹர்றமாத மழகா கியதேதி காலானதில்
மன்ன ருஸைனுர்தம் சமுகத்தில் வந்தா ரப்பாஸப் துர்றஹுமா
னென்னு முஹம்மது நபிபேரரே யிறையோ னருள்பெற்ற தயாபரரே
யின்று றெஸீதுட படையைவெட்ட வெங்கட்கு விடை தாருமென்றார் (767)

ஈதுமொழிகேட்டங்குஸைனுர்வள்ள லிறையோன்றனைபோற்றித்து ஆவிரந்து
காத ருத்தாரம் கொடுத்தாரப்போ ளினி மாகிய பரியிலேறி
மீத ரிவர்களும் கதிர்வாளேந்தி நிலத்திற் பரிவிட்டே நடனமாடிக்
கோதா வருகிற படைமீதினிற் குதிரை நடத்தினர் சென்றாளாக. (768)

அதுகண் டெஸீதுட படைகளெல்லா மதிக முழக்கமாய் மிகநெருங்கிச்
செதிக ளாகவே தான் வளைந்து சரங்கள் தொடுத்தாரே மழைமாரிபோ
சலதிர தாய்நின்று கவண்கல்லுக ளெடுத்தங் கேவினர் குஞ்சரம்போற்
சதியர் விடுவதைப் பரிசையாலே தட்டி விட்டமர் செய்தார்களே. (769)

பதம்.

சமரஞ் செய்தாரே யிருபேர்களும் சமரஞ் செய்தாரே
சிங்கத்தின் குட்டிபோற் செருனரை பாய்ந்தாரே
சிதறிட வசுதர்கள் கதறியே முடிவீழ்கச்
செங்கதிர் வாளினுர் சேதங்களாய் வெட்டிட
செருனர்க ளோட்டங்கள் திடுதிடென்னவே. (சமரம்)

உமையாவின் கூட்டங்களோடும் பெயர்ச்
யுடல்கள் விழவெட்டி களினப் பரிநடத்தி
கமையாளு பவனுடைய நாட்டமிஃதே யென்றும்
கறுக்கித் தரியலரை நெருக்கி ரணக்களத்திற். (சமரம்)

மண்டல மதிர்தரக் கண்டபே ரஞ்சிட
வானத் தொளிகள்செய்து மணிகோர்வை செய்தனர்
அண்டங் கிடுகிடென்னச் சண்டமா ருதம்போலே
அடித்தனர் கதையினா லொடித்தனர் வசுதரை. (சமரம்)

கரமறுக் தவர்சிலர் உரமறுக் தவர்சிலர்
கங்கமு மேரியும் கருதலர் தசைதின்ன
சுரக்திடு மாறுபோற் சோரிய தோடிடத்
துட்டரை மிகவெட்டித் திட்டமாய் நின்றனர். (சமரம்)

தொங்கல்.

இந்த விதமாக விருபேர்களு மெஸீது படையிலே தாக்கும்போது
பந்தி யாகவே சிறந்தஜனம் பதினா யிரத்தஞ்ஞூ றவர்கள்மாண்டா
ரந்த கோத்தி லப்பாஸுட னப்துர் றஹுமானும் தவனமாகிச்
சிந்தை மயங்கியே சூரனுங்கமிச் செருக்க ளத்தினில் நிற்கும்போதில்.

கதிரு மடையவே யிருளாகிட ஹாரீ தவனுமே பிறகால்வந்து
மதியி னழகான அப்பாஸையும் வாளா லவன் வெட்ட ஷஹீதாகினார்
சதியின் திரும்பியே கரவேலினாற் றடதட. வென்றுமுன் னால்வந்தே
யதிக வுரத்துடன் வேலினாலே யப்துர் றஹுமானைத் தாக்கினானே. (771)

மன்னர்தம் வாளா லதனை தாங்கி வாளா லவனைத்தான் தாக்கும்போதில்
முன்னம் விழுந்தானே யிருபங்காகி முதியோன் ஹாரிது சமர்களத்திற்
றன்னால் மயங்கி யப்துர்றஹுமான் தரையில் மிகவீழ்ந்து பதவிசேர்ந்தே
யன்னே ரந்தானு மகரிபாகி யமர்க்களம் நின்ற வுமையாவெல்லாம். (772)

ஓடி மறைந்தார்கள் தாவடத்தி லுமறு ஸாதுடன் ஸையயாதுமே
வாடி மனத்திலுள் மதிமயங்கி வந்து வாவடந் தனிலிருந்தா
னேடார் சுவனத்தி னபியிறஸூ லிலங்கும் திருப்பேர ருஸைனார்வள்ளல்
னாடிச் சமர்க்களந் தனிலேவந்து நல்லோ ரிருபேரை யடக்கஞ்செய்தார். (773)

மன்ன ருஸைனாரும் படங்கில்வந்து வல்லோன் தனைத்தொழு திருந்துநீதர்
தன்னா லாயாசு மிகவுண்டாகித் தளம்பி மனமது தயங்கிச்சொல்வா
ரென்னைப் படைத்தவா யாகுதாயே யிந்தச் சறுபலா வழிமீதினிற்
பெண்ணார் மாதரும் பாலர்களும் புலம்பி யழுகவே வைத்தாயாதி. (774)

என்ன நான் செய்வேன் என்மாதாவே யெஸீது செய்திடுங் கோதுகளை
மன்னி லந்தனி லுதவியில்லை மயங்கி நேனிப்போ யாறஹீமே
யின்னா ளுதவிகள் செய்வாயென்றங் கிருந்து புலம்பினா ருஸைனார்வள்ளல்
அன்ன விரவுதான் விடிந்தகாலை யலிதம் மகன்வாடி யிருக்கும்போதில். (775)

உமறு ஸாதுவும் ஸையாதுமா யோசனை செய்தே படையோர்களை
நமரோர் யாவரும் துணிவதாக நாடி யெழுமினென் றவனுரைத்தான்
தமரி லுமையாக்கள் றாமிகளும் தானைப்பதாதிகள் மிகவுஞ்சூழக்
கனவ வாம்பரி ஜஸாட்சேனை கடல்போ லெழுந்தார்க ளெஸீதுபடை. (776)

காரிடி போலே முரசதிரக் கற்கி யாவற்று வணியாய்வரப்
பேரி கவுரிகள் திடுதிடென்னப் பலத்த வயவீரர் செழுமியாடா
வாயு போலவே யெஸீதுபடை வந்தே முப்பத்தை யாயிரவர்
மேரு வெழுந்தார்போல் யானைக்கூட்டம் விளங்கு மதசல மிறைத்தேகியே.

கறுப லாவழி தனிலேவந்து காரிடி போலே முரசடித்தான்
மருவியின் மலர்ப்புய வுளனார் வள்ளல் மயங்கி யிருக்கிற நேரத்திலே
பெருகும் ஹாஷீம்களை யஞ்ஞூறுபேர் பிரிய முடனெழுந் துணைனார்பாலில்
மறையின் மலர்பாதம் பணிந்துபோற்றி வழுத்துவாரப்போ ஹாஷிமெல்லாம்.

எங்கள் தனக்கெல்லாம் நாயகமே யிறஸூல் முஹர்மது பேரனாரே
சங்கை மிகவுள்ள தயாபரரே தாங்க ளுத்தாரம் சமருக்சென்றார்
சங்கை யுளவேந்தே ரிதனைக்கேட்டுச் செப்புவா ரப்போ திரையைப்போற்றிப்
பொங்க மாய்வரும் படையிலேகிப் போர் செய்தே யிங்கண் வாருமென்றார்.

ஐந்நூ றவர்களு மைந்தாந்தேதி யாயுதம்பல் பரிசைதாங்கி
சுயமதாகிய யிறையைப் போற்றித் துறங்க மேறியே வயவீரர்கள்
சுயம தாகவும் சுவனகெதி நாயன் தருகுவா னமக்கேயென்று
ஜெயம் ஜெயமென்றே முரசடித்துச் செண்டாக் கொடியுடன் சமரில்வந்தார்.

முன்பால் மிகச்சேர்ந்த பேர்கள்வந்தார் முழக்கேடாவானத் தொனிகளென்று
தன்பா லுடையவ ரிவர்களென்றுந் தானை யெஸீதுட சேனையென்றும்
பின்முன் னறியாம லிருவெள்ளமும் பெலமதாய்ச் சண்டை முழங்குநேரம்
என்பி ரானுட கோலமென்றே யேக மாகவே பொருதுவாரும். (781)

பம்ப ரம்போலே சுழற்றிவாளைப் பற்றி யெறிவாரும் சிலவாசுதர்
கொம்பு வீசியே யோடுவாரும் கூக்குர லிட்டே யழுகுவாரும்
தென்பா லடிப்பாரு மூளைசிந்தச் சினந்து வாட்கொண்டு தாக்குவாரும்
துன்ப மிகவாக அசர்மட்டி லுந் தொடங்கினார் சண்டை மடமடத்தே. (782)

இந்த விதத்தாலே யெஸீதுஜன மேழா யிரத்தஞ்ஞூ றவர்கள் மாண்டா
ரந்த நேரமே வுமறுஸாதங் கருணுவா னப்போ லஷயாதுபால்
வந்த படையஞ்ஞூ றவர்கள்கண்டோ மடிந்த தேழாயிரத் தஞ்ஞூறே
இந்தப்பெருஞ்சண்டை யாகாதுகா மிப்போ திதுபோரை நிறுத்துமென். ()

போரை நிறுத்தியே யுமர்ஸலயாது பெட்பால்த் தாவனம் வந்து சேர்ந்து
மாறுபா டான யெஸீதுபடை வந்தங் கிருக்கவே சதிரனடந்தான்
சீறியே போன ஹாஷீம்களிற் றிரும்பி யொருவரும் வாராமையால்
மாறுப் புகழோங்கு நபிதப்பேரர் வல்லோன் புறமென்றே யிருக்கும்நேரம்.

இரவு காலந்தான் விடிந்த பின்ன ரிலங்கு முஹர்றந்தா னுருந்தேதி
கறுப லாவழி தனிலடித்த சறங்குடன் பச்சைக் கூடாரத்தில்
விரையின் மலர்க்குழல் சகர்வான்பெற்ற விளங்கு மலியெனுஞ் சிறியபாலா
பெருங் குரலாக அழுகும்போதிற் பெரியோ னலிமக னுரைசெய்குவார். ()

எனது மனையாரே சொல்லுக்கேளு வெந்தன் பாலக ரழுவதானற்
சதனற் தனையெத் தழுதாட்டென்றே சொன்ன ரலிமக ருசைனர்வள்ளல்
மதிவி னழகான சகர்வானுமே வழுத்துவா ரப்போ கண்ணீர்சோரக்
கதரின் சுடர்மணிச் சிறுபாலகர் கலங்கி யழுகிற விசனந்தன்னை. (786)

என்ன நான் சொல்வே னுயகமே யெனக்கே தவனங்கள் மிகுவாகுது
மன்னர் குழந்தைக்கும் பாலில்லாமல் வறட்சி மிகவாகி யழுகுதிப்போ
சொன்னர் கேட்குமா ஆண்டகையே துலங்கும் பாலக னுவறட்சி
மின்னுட்கறுபலர வந்துகாம விடைந்து முகவாடவிறையோன் செய்தான்.

ஈது மொழியோதச் சகர்வானுமே யியம்புவா ரப்போ தூசைனர்வள்ளல்
சோதி யழகுள்ள குழந்தையரைத் துலங்கும் பரிமேலே யேற்றிவைத்தே
சாதி வுமையாக்கள் தலத்துக்கேகிச் சாலிக்கே நீயுந் தண்ணீர்வாங்கி
யேது வாகவே சிருபாலருக் கிருக்கும் தவனத்தை மாற்றிவாரும், (788)

சாலி யிடத்தினி லுசைனர்வள்ளல் சங்கையாகிய வசனமோத
பாலர் தம்மையே பரிமேல்வைத்துப் பாங்காய்க்கொண்டுவந் துமையாக்கள்பால்
மாலராய் தான்வந்து சாலிகுறா மணியின் கதிர்போல் ஹுசைன்பாலரை
வால கதிர்போலப் பரிமேல்வைத்து வாகா யுமர்ஸாது சமூகநின்றே, (789)

சங்கையாகவே சலாமுஞ்சொல்லிச் சாற்றுவா ரப்போ சாலிகென்போர்
சிங்க மகமேரே யுமறுஸாதே சிறந்த அப்துல் ஸையாதுவே
யுங்கள் மனமதிற் றயவிரங்கி யுடையோன் தனைநாடி தயவுண்டாகித்
தங்க மயமான சிறுபாலர்க்குத் தவனந் தீர்க்கவே தண்ணீரீந்தால். (790)

ஆதி பெரியவன் மனமிரங்கி யருளுவானிரு பேர்க்கும் சொர்க்கம்
நீத மாகவே குழந்தையார்க்கு நேர்மை யுடன் தண்ணீர் கொடுப்பீராகிற்
காதம் பரிமளம் கமழுகின்ற ஹபீபு முஹம்மது ஷபா அத்தாவீர்
நாத ருடபால ரழுகலானர் நல்குவீ ரென்றே தயவாச்சொன்னர். (791)

நலமா யுரைத்திடும் வசனந்தன்னை நன்றாய்க் கேட்டுத்தா னுமர்ஸாதுவும்
புலிபோ லவன்சீறி மனம்வெகுண்டு புகலுவா னப்போ திடியேறுபோற்
றலமாய் நீவந்து தண்ணீர்கேட்டே தரும விஷயத்திற் றாத்தான்வேணும்
குலமோயலியதின் குட்டியாகும் கொடுத்தால் நமைச்சும்மா விடமாட்டாதே.

யானை விளாம்பழம் கண்டதானு லதுவே யெடித்ததைப் பசியாரிடும்
பூனை வாய்மீதி லெலிதான்பட்டாற் புகலுமது சொன்னு லதுவிடுமோ
நீனுக் காகப்பட்ட துருவைதன்னைச் சிறந்த வரிவேங்கை விடமாட்டாதே
ஆனல் வசதரைக் குழந்தைமீதி லம்புபாணத்தை யேவுமென்றான். (793)

இதுகேட் டுமையாவின் கூட்டத்தார்க ளெடுத்தே வில்களைத் தாட்டாக்கியே
மதிவி னழகான வுசைன் பாலரை பாணந் தனைவிட்டார் மழைமாரிபோற்
சதியால் குழந்தைமேல் விட்டபாணம் சல்லடை யினைப்போற் றுளையிட்டிட
வுதிரம்சோரிவைக்கரத்தாலன்னியுசைனர் குழந்தைக்குக் கொடுமினென்றான்.

அன்ன காலையிற் லாவிகென்போ ரழுது முகம்வாடி மதிமயங்கி
யென்னகான் சொல்வேனுலைஸனுர்க்கென்றே யேங்கி மனநொந்து குழந்தை
தன்னின் காத்திரு லெடுத்துப்பார்க்க ஷஹீதா யிருந்திடும் பாலகரை [யாரை
மன்ன ருலைஸனுர்பால் வந்துசேர்ந்து வசன மிகவோதி மடிமேல்வைத்தார்.

இந்த வருத்தங்கள் மகனைப்பார்த்தே யிருதய மெல்லா முருகிவாடித்
தந்தை தாரையாய் கண்ணீர்விட்டுத் தளம்பி மனமது கலங்கிச்சோர்ந்தே
யெந்த வகையாலே யென்கனியே யிப்படி மோசஞ் செய்தான்பாவி
சந்த்ர வதனமே மணிவிளக்கே சங்கை பொருந்திய வென்பாலரே. (796)

பதம்.

பாலனே நீ மகனே பாலனே நீ கனியே
பாலனே நீ மணியே பாலனே நீ
பாலனே நீ பாலனே நீ பாவிசெய்த
மோசமிதோ பாலனே நீ.

ஆலந் தனின்மீதே அருமையுள்ள பாலா
காலவிதி தானோ கன்மணியே சீலா
கண்மணியே வுன்சரீரம் காயமது
தானுச்சே பாலனே நீ.

தாக மதனாலே தன்மை மிகவாகி
யூக மறியாம அன்னைவிட்டியானும்
உன்னைவிட்டேன் பகையரிட மூலையிலிட்ட
மெழுகானேன் பாலனே நீ.

தேசமதின் மீதே பாசனுமர் ஸாது
வாசனையின் சேனையை வாணந்தொடுத்தானே
வாணத்தி லேதா னெம்பட்டு மாண்டிடவா
வுனையும் விட்டேன் பாலனே நீ.

ஆதி றஹ்மானே யேதுசெய்வேன் பூவிற்
கோதுசெய்த பாவி குவலயத்தின் மீதில்
குவலயத்துலவன் மயங்கக் கொடுத்திடுவாய்
தீவினையைப் பாலனே நீ.

தொங்கல்.

மயங்கி யுலைஸனும் கண்ணீர்விட்டு மகனை மடிமேல்வைத் தழுகும்போது
தியங்கி மாதாவும் கலங்கிவாடிச் செல்வர் தனைவாங்கி மடிமேல்வைத்தே
தயங்கி மனமது வதனம்சோர்ந்து தணலில் விடுகின்ற மெழுகுபோலாய்த்
துயர மிகவாகிச் சகர்வானுமே சுதனர் தனைபார்த்தங் கழுகுவாரே. (797)

பதம்.

பெற்ற வயிறது பற்றுதே பாலனே
கற்றவ மணியே நறைக்கணியே
துரைத்தனமே மகனே மனப்பேதகம்
பேதகம் மவர்கள் செய்தார் சுதனே

தேசமீ தெல்லாம் ஆளுவா யென்றும் சிந்தையில்
நினைத்தே னுன்னை வளர்த்தேன்
கனமுருத் தாகிய மகனே யிந்தத்தீவினை தீவினை
வசுதர் செய்தாரோ கனியே.

கறுபலா வழி மீதினில் வரக்காலம் தானுச்சே
மதிபோச்சே விதியாச்சே மகனே
என்ன காலமோ காலமோ
அறிகிலேன் மணியே.

உன்னை நான் பெற்றுவளர்த்த வருமையை
யுடையவ னறிவான் புவிதனிலே
எவரறிவார் மகனே ஆதியும்பர்கள்
உம்பர்க ளுவந்த கண்ணே பாலகா.

தொங்கல்.

நல்லோர் பாலரை மடிமேல்வைத்து நாதருட தேவி யழுதும்போதில்
மல்ல லம்புய நபிபோனார் வந்து மயிலார்தம் மழுகைமாற்றி
யெல்லா மவனுட விதிதானென்று மிலங்கும் பாலனை யடக்கஞ்செய்து
வல்லோன் புறமென்றன் ஹுஸைனார்வாடி மயங்கி யிருக்கின்ற ஆருந்தேதி.

விந்தை யாகிய வுமர்ஸாதுடன் வெறிய னப்துல்லா ஸையாதுவும்
சந்திப்பாகிய முரசடித்துத் தானை பதாதிகள் மிகச்சூழவே
வந்தார் வாரிலோர் படைமனனர்கள் வாம்பாரி யேறி மடமடத்தே
சிந்தை வெகுண்டொரு பெருவெள்ளமாய்ச் செருனர் முப்பத்தியையாயிரர்.

அந்த நேரத்தி லப்துல்லாவு மழகு பொருந்திய ஹாரிதுவும்
வந்தே அலிமகர் பாதம்போற்றி வணக்கமாய் நின்று விடை கேட்டனர்
கந்தரப்புயத் தலிமகனார் ஹக்கன் தனைபோற்றித் துஆவிரந்து
சந்திப்பாய்வரும் படையைவெட்டிச் சங்கையுடன் வார்மினெனப் பகர்ந்தார்.

கதிர்வா ளேந்தியே யிருபேர்களும் கற்கி தனிலேறி வேகத்தோடுங்
கெதிய தாகவே பரிநடத்திக் கிடுகி டென்னவே யனுமனித்துச்
சதிய னெஸீதுட படையில்வந்து தடபுடலாக அரிகள் விட்டே
யெதிரி யானோர்கள் நடுநடுங்க இருபேர ரரிவிட்டார் தூளெழவே. (801)

இத்தகை யுள்ள பரீட்சைக்கண்டே யெங்கு ளாரிவ ரெனயோசித்துச்
சுற்றி வளைந்துநின் றெஸீதுபடை சொரிந்தார் சரங்களை மழைமாரிபோற்
சத்து ராதிகள் விடுமம்பெல்லாம் தட்டிவாளினார் பொடியதாக்கிப்
பத்தி மிகவுள்ள அப்துல்லாவும் படையில் ஹாரிதும் புகுந்தாரம்மா. (802)

துட்ட ராகிய வுமையாக்களைத் துரத்தி வாளினால் மிகவுந்தாக்கி
பட்ட திசைகளுங் கிடுகிடென்ன ஆதிசேடனு முடிபொடிய
வெட்டி பிளந்தாரே வசுதர்களை விருந்தாய்ப் பருந்துக்கு மிகவளித்தார்
கொட்டு முரசுகள் தனைவுடைத்து குவியிற் குவியலாய் குவித்து விட்டாரே.

இந்த விதமாக விருபேர்களு மெஸீதுபடையினைக் கறுவறுத்தார்
சந்திப்பாய் வந்த யிறந்தபேர்கள் தானு யிரத்தியைங் நூற்றவரே
யந்த நேரமே யிருபேர்களு மதிய தவனம துண்டாகியே
சந்தர மிகுந் தயருநேரம் கருணான் சாமீத்துப் பின்பால் வந்தே. (804)

அப்துல் லாவையும் வாளால்வெட்டி யதின்பின் ஹாரிதை யறுத்தானுடன்
புவியி லிருவரும் பதவியான புன்மை தான்கண்டே யுமறுஸாது
சமைய மிஃதென்றே படையோர்களைச் சாரி யாகவே யணிவகுத்தங்
கமையும் கூடாரம் தன்னைச் சுற்றி யலிதன் மகனுரை வளைந்தானப்போ. ( )

அஸனுர் மகனுன அலியக்குப தருளி னுர்புக ழுஸைனுரிடம்
ஸலியின் வதன்த்தி னபிபேரரே தந்தை யாகிய நாயகமே
யெலீது படைவந்து கூட்டமானுர் யான்போய்ச் சமராடி வருவதற்கே
யொசுவி னமுதவாய் திறந்துநீங்க ளுத்தாரந் தந்தே யனுப்புமென்ருர். ( )

அன்ன வுஸைனுரு மிதனைக்கேட்டு அல்லா விடத்திலே துஆவிரந்தார்.
என்னும் பெரியோனே யாகுதாயே யெனது துணைவரின் மகனுருக்கு
நன்னிலை யான பெலங்கொடுத்தே நல்ல வுதவிகள் செய்வாயென்ன
மன்ன ரலிமகர் விடைகொடுத்து வாழ்த்தி யனுப்பினு ரேகுமென்றே

மருவின் புயவள்ளல் வசனம்பெற்று வந்து பரிசையா யுதமணிந்து
சரநேர் கதியுள்ள பரியிலேறிச் சாரி மிகவிட்டார் துகளெழும்ப
திருமா தவிர்விடும் வேகத்தாலே செருநர் மனங்களு நடுநடுங்கி
யுரை செய் தனரெலீ தவன்படைஞ ருலகந் தனிலுள்ள ஜின்னுேதேவோ.

அந்தமில் ஹக்க னலியுல்லாவு மவனி மீதினி லிறங்கிட்டாரே
வெந்த மனிதரோ விவர்தாமென்றங் கிடந்தே யுமையாக்கள் நிற்கும்போது
சந்திப்பாய் நின்றே யுமறுஸாது சாற்றுவா னப்போ துமையாக்கள்பா (809)
லிந்த வீரரு மஸனுர்மகனிவசர்ளுக்கு வயதுதான் பதினெட்டாகும்.

அலியின் புலிகுட்டி யானதாலே யனைவோர் நெருங்காமற்பின்பால்நின்றே
கலின வாம்பரி வருகும்போது கவண்கற் சாணங்களை யேவுமென்ருன்
நலமென் றனைவரும் கட்டாய்நின்று நடனத் துடன்மாணந் தனைப்பொழிந்தார்
தலங்கள் றனைச்சுற்றி வசுதர்நின்றே தாக்குவா ரப்போ கவண்கல்லாலே. ( )

கண்டே யசன் பாலர் கசையாற்றட்டிக் கற்கி நடத்தியே யலியக்குபர்
றென்றுமுளநாயன் தனைப்போற்றியே யிறஸூல் முஹம்மதை மிகவும்வாழ்த்தி
வண்ட னெலீதுட படை புகுந்தே வாளால் மிகவெட்டிச் சூறைசெய்தார் (811)
மண்ட லங்களுங் கிடுகிடென்ன வாம்பரி விட்டே யனுமதித்தே

ஆட்டுக் கிடையுறும் புலிபோலவே யறுத்து வசுதரை பிணக்காடாக்கிப்
பூட்டி யாய்வந்த வுமையாக்களைப் பிடரிதனிலேதான் பிடித்தடித்துக்
கோட்டி மிகவுள்ள ஹாமிகளைக் குத்தினுர் தண்டாயுதத்தினுலே (812)
வேட்டை யாடியே படையோர்களை யிரளத் தாக்கினுர் வாளினுலே.

குட்டி மலைபோலே பிணங்குவியக் குத்தினுர் பூசை யுமையாக்களைத்
திட்ட மாகிய ரத்தச்சோரி செழுக்கும் நதிபோலே தானேடிட
வட்ட வாருதி கிடந்தசைய வாசுகி மூடி நெறுநெறென (813)
முட்ட வருவோரைப் பிடித்தடித்து மூளை சிதறவே தாக்கினுரால்.

இந்த விதமுள்ள சமரானதி லெலீது படையிலே யுள்ளஜனம்
நந்தின துபதி னேழாயிரம் நடுங்கி யுமர்ஸாது நிற்கும்போதிற்
சந்திப் பிஃதென்றே பரிநடத்தித் தடபுட லாகி யவனேடிட (814)
வந்து சமர்கள் ஹஸன்மகனுர் மயக்க மிகவாகித் தவனமானுர்.

அந்த நேரத்தி லுசைனார்வள்ள லரியை நடத்தியே மூடுந்தேவெ
யெந்தன் கனியான விளவரசே யேதுகான் செய்வேன் தவனத்துக்குக்
கந்த மலர்வாசர் நபியிறஸூல் கணியாழி தன்னைக் கழற்றியீந்தார்
சந்தர வதனத்தி னலியக்குபார் தயவா யொதுக்கினார் தவனந்தீர்ந்தார். ()

மன்ன ருசைனாரும் படங்கில்வந்து வல்லோன் தனைப்புகழ்ந் திருக்கும்நேரம்
முன்னு முமர்ஸாது படையெழுப்பி முழக்க மாய்வந்து வளைந்தானப்போ
தன்னல பேர ரலியக்குபா ரரிவிட் டிரங்கியே மயக்கத்தோடு
மின்னுங் கதிர்வாளுங் கரத்திலேந்தி விவல னெஸீதுட படைபுகுந்தார். ()

சுற்றி வளைந்துதா னெஸீதுபடை தொனிகள் தான்செய்து குதிப்பார்களும்
சுத்திர வடிவாளால் நான்குதிக்கும் செருனர் நெருங்கியே யெறிவார்களும்
இத்தகை யுள்ளசமரினாலே யிறஸூல் முஹம்மதின் பேரனாரும்
புத்தி மறவாத அலியக்குபர் பாய்ந்தார் வசுதர்மேற் புலிபோலவே (817)

தீர்க்க மாகவே கரவாளோங்கிச் செருனர் முடிகளும் சிதறத்தாக்கி
யேற்கை யாய்வந்த கருணர்களை யிருதுண்டாகவே பிளந்தெறிந்து
காக்கும் பெரியவன் கிருபையென்று கசடர் தனைவெட்டிப் பிணக்காடாக்க
பார்க்கப்பதினாரு கண்கள்வேணும் பாரிலலிபேரர் சமர் செய்வதை. (818)

சுற்றி மிகநின்ற படைமன்னரைத் துரத்தி யலிபேரர் சூறையாடிப்
பத்தியவர்களைப் பிடித்திழுத்துப் பாரில் முடிவீழ்கப் புரளத்தாதி
யித்தகை யுள்ள சமரினாலே யேழா யிரஞ்சனம் புவியில் மாண்டார்
ரத்தசோரியிற் பிணமிதக்க நடுங்கி வசுதர்கள் புறங்காட்டவே (819)

அந்தச் சமயத்தி லலிதம்பேர ராயாசங் கொண்டார் தவனத்தினாற்
சந்தர வதனமும் சோர்ந்துவாடித் தகையோடிருக்கிற தருணத்திலே
வந்தங் கொருசூரன் வாளால் வெட்டிவதைதான் செய்திட்டா னலன்பாலரைச்
சுந்த ரப்புயத் தலிபேரனார் கருத லார்களங் கிடக்கும்போதில் (820)

அருண னடைந்திரு ளாயின தாலடையலா ரெல்லாந்தானேகினார்
பொறுமை மிகவுள்ள வுசைனார்வள்ளல் புதல்வர் காஸீமும் தாமுமாக
உரிமையாகிய சுதரைத்தேடி யொழுங்காய் சமர்க்களம் பார்க்கும்போதி
லிறஸூல் முஹம்மது கணையாழியு மிலங்கு வெளிச்சத்தா லவரைக்கண்டே.

மதியி னழகுள்ள அலிபேரரை வாகா யிருவரும் தூக்கிவந்தே
துதிசேர் கூடாரந் தனிலிறக்கிச் சுதனார் தனைப்பார்த்தங்ஹுசைனார்வள்ளல்
விதிக ளிதுதானோ வென்பாலரே விமல னெஸீதுட கோதினாலே
சதிகள் செய்தானோ வென் கனியைத் தக்க பெரியோனே யாறஹீமே. (822)

என்னை யடக்கம் நீ காண்பாயென்றே யிருதய மீதில் நானினைத்தே
னுன்னை யடக்கமா யானுங்காண வுடையோன் விதித்திட்டானேன்பாலரே
மன்னர் தனக்கெல்லா மரிசிம்மமே பாவா பெலமுள்ள மணிவிளக்கே
இன்ன கறுபாலத் தனிலிருந்தே யிடைந்தே யுருகவுமிறையோன் செய்தான்.

இந்த விதமாகப் பெண்மாதரு மிலங்குங் கதிருள்ள காஸீமுமாய்த்
தந்தை தாரையாய் கண்ணீர்விட்டுத் தளம்பி மனமது சுக்கூறுசெய்தே
யந்த விரவிலே யஸன்பாலரை யடக்கந் தான் செய்தா ரழகாகவே
சிந்தை மயங்கியே யிருக்கும்நேரம் செப்பு வாரப்போ காஸீமுமே. (824)

எங்கள் தமக்கெல்லா நாயகமே யிறஸூல் முஹம்மது பேரனுரே
சங்கை யாகவே யேகிநாளைச் சமரந் தான்செய்து வாரேனென்றார்
சிங்புலிமக ரிதனைக்கேட்டுச் சிறந்த அமிர்தவாய் திறந்துசொல்வார்
செங்கை யுளவேந்த ரஸனுர்வள்ளல் செல்வராய்வந்த மணிவிளக்கே. (825)

உங்கள் தகப்பனு ரோசிய்யத்தைப்போ லுமக்கே கலியாணம் செய்யவேணும்
தங்கமயமான கனியேயென்று தழுவி மிகச்சொன்னு ருஸைனுர் வள்ளல்
திங்கள் வதனத்தார் வசனங்கேட்டுச் சிறந்த மகனுரும் சரிதானென்றே
சிங்கப் புலிமகர் மகளார்தம்மைச் சிறந்த காஸீமார் மணமுடித்தார். (826)

தேனுஞ் சீனியும் போலாகவும் சிறந்த காஸீமும் தேவியாரும்
வானின் கதிர்மதிபோலாகவே வாரா ரிருவருங் கூடாரத்திற்
பானின் கதிரவ னுதயமானுன் படைக ளெழுமென்று னுமர்ஸையாது
கானிலமுள்ள வசுதர்களின் காலைத் திருபதா யிரவர்சூழ. (827)

பேரி முரசுகள் திடுதிடென்னப் பிடிகளைக் காளம் மடமடென்ன
வாரி யதுபோலே படையெழுப்பி வந்து சமர்க்களந் தனிலேநின்றார்
நேர்மை பொருந்திய காஸீமுமே நிலத்திற் சமற்செய்ய மனந்துணிந்தே
கார்மைக் குடைநிழல் நபிபேரரின் கதத்தைப்போற்றியே யுரைசெய்குவார்.

அன்னு ளானது முஹர்றமாத மதனி லுறுந்தேதி யேழானதில்
மன்னர் காஸீமு முஸைனுரிடம் வழுத்தினு ரப்போ தமிர்தவாயா
லின்னு ளெஸீதுட படையிலேகி யானும் சமர்செய்து வருவதற்கே
யென்னும் பெரியவன் கிருபையாலே யெனக்கு விடைகொடுத் தனுப்புமென்றார்

தன்னு லுஸைனுரும் வதனம்பார்த்துத் தாரை யாகவே கண்ணீர்விட்டு
மன்னர் தான்சொல்வா ரெனது கண்ணே மணத்தின் கோலமா யிருப்பதாலே
யென்ன வுத்தாரங் கேட்கலானீர் யானுமெவ்விதம் விடைகொடுப்பேன்
கண்ணின் மணியான யென்பாலரே கனியே நீர்போக வேண்டாமென்றார். ( )

எங்கள் தகப்பனு ரோசியத்துப்போல்யானே சமர்செய்தி னுமக்குமுன்னே
பொங்க மாகிய படைமீதினிற் போயே சமர்செய்து ஷஹீதாகுவேன்
தங்க மகமேரே விடைத்தா வெனத்தழுவ வுத்தாரங் கொடுத்தாரப்போ
சிங்கப் புலிபேரர் பரிசை தாங்கிச் சிறந்த பரியேறி நடத்தினுரே. (831)

வென்ள மாய்வரும் படையிலேகி வேகத் துடனவர் பரிநடத்தி
யன்னிலை வேருங் கதிர்வாள்மின்ன அலிபின் பேரனுர் சமரில்வந்து
துன்னிட முடன் செந்துளாகத் துரகதம் விட்டே நடத்தும்போதில்
மன்னர் வகுதர்க ளுமையாக்கள்தாம் வழுத்துவா ரப்போ மனமஞ்சியே. (832)

9780

ஜின்னை பரிதேவோ புவியில்வந்து சினந்து பரிவிள ளானதேதா
னென்ன மாயமோ தெரியவில்லை யிறையோ னலிப்புலி லிறங்கிட்டாரோ
இன்று ளிதுசமர் விடவொண்ணதென் றேகமாய் வந்துதான் வளைந்து
மன்னர் காஸிமே லம்புபாண மழைமா ரியைப்போல் லசுதர்விட்டார். (833)

திகுதி தெனவரு மம்பையெல்லாம் சிங்கப்புலிபேரர் கசையாற்றட்டிப்
புகுந்தார் படையிலே சிங்கேறுபோல் போட்டார் வாளாலே வசுதர்களை
மிகுந்த வுமையாக்கள் தலையறுத்தார் வெள்ளம்போல் ரத்தச் சோரியோடத்
தகுதியாகிய றாமிகளைத் தாக்கினு ரப்போ தலிபேரனுர். (834)

பரியை நடத்தியே நான்குதிக்கும் பம்பரம் போல மிகவுஞ்சுற்றிக்
கருதலார்களை முடிதூளாக்கிக் கவண்கற் காரரைப் புயத்தில்வெட்டி
யுரங்க ளறுந்திடச் சூரர்களை யுருளும் படியாக முடிதறித்தே
அறங்கள் விளங்கிய அஸனுர்மக ரவர்கள் தாகினறர் சிம்மேறுபோல். (835)

எஸீது படைமீது லிறந்தபேர்க ளெழா யிரத்தஞ்ஞூ றவர்களாகும்
இசைய வமர்செய்ய முடியாதென்றே யெடுத்தா யோட்டந்தா னெஸீதுபடை
சசியின் வதனத்தி னலிபேரனுர் சடிலம் திரிபயியப் படங்கில்வந்தே
அஸனுர் பாலருந் தானிறங்கி யலிதம் மகனுர்தம் பாதம்போற்றி. (836)

இருந்தார் காஸீமுன் கூடாரத்தி லெஸீது படைவந்து வளைந்தாரப்போ
மருவின் மலர்வாசற் வரமும்பெற்று வாளுங் கதிர்வேலுங் கரத்திலேந்தி
சரகதி யுள்ள பரியிலேறிச் சாரிதான் விட்டே அஸனின்பாலர்
பெருகும் பிரளயந் தனிதாகியே பீஸபீற் செய்யத் துணிந்தாரம்மா. (837)

வேறு.

வாளினாற் றாக்கி வசுதரைப் பிளந்து வாம்பரி தன்னையே நடத்தித்
தூளியே பறக்கச் செருனரை யறுத்தே துணுக்கிடச் சமர்க்களந் தனிலே
ஆளியி னுயர்வா ரவர்களைத் துரத்தி யடித்தனர் சிதறிட மடித்தே
கோளனவ் வுமறு ஸாதுளங் கலங்கக் குரகதம் நடத்தியே களத்தில் (838)

சேடனு நடுக்கத் திசைகளு மதிரச் சேனுல கும்பர்கள் வாழ்த்த
ஆடலம் பரியி லிருந்திடும் பெயரை யறுத்துவிட் டெறிந்துகை வாளா
லோடிட வடித்தே யொருவனைப்பிடித்தன் குயர்த்தியே யொருவன்மே லடித்து
சாடிடும் பெயரைத் தகத்துவர் மாய்த்துச் சடிலத்தை நடத்தினர் காஸீம். ( )

கரங்களு மறுந்து கற்கிவிட் டெழுந்து கதறியே கிடப்பவர் சிலரே
யுரங்களு மறுந்து உடல்களுஞ்சிதறி யுளறியே கிடப்பவர் சிலரே
மரங்கள் போல் பிணங்கள் சோரியின் மிதந்தே மாண்டுடல் கிடப்பவர் சிலரே
யறங்களின் மிடிந்த அலிதம்பேர ரமரினிற் றாக்கிநின்றனரால். (840)

தொங்கல்.

இந்த விதமாக அஸனுர்மக ரெஸீது படையிலே தாக்கும்போதி
லந்த வசுதரில் மாண்டஜன மமரி லாயிரத் தஞ்ஞூறுபேர்
சந்திப் பாகாம லெஸீதுபடை தன்னுற் புறங்காட்டி யோடுகேரஞ்
சிந்தை வெகுண்டுதா னுமர்ஸாதுவும் தியன் சாக்கைப் பார்த்துச் சொல்வான்

ஞண்டா அசறக்கே யுனக்குநாம ளேதுக்காய் சிதியதி கமதாய்த்தாரோம்
மாண்டார் நமதுட படைகூட்டந்தான் வையமீதுள்ள கறுப்பலாவிற்
தண்டாய் நீபார்த்தே யிருப்பதென்ன காஸீ முடன் சமர் பொருந்திடாம
வேண்டா பலிசண்டை செய்மினென்றே யியம்பினு னப்போ துமறுஸாது.

கனக்க வாய்சொன்ன வசனங்கேட்டுக் கசட னசறக்கு முறைசெய்குவா
னெனக்குச் சரியான புலிகளோடும் யான்று யமர்செய்வே னிப்பூமியிற்
றனக்கு மதிப்பில்லாத் தன்மையாவே சாற்றிநீ ரிப்போ திதுவசனந்
தினுக்கு மாகிய மகர்கால்வரிற் றிறலோ னொருவனை யனுப்பினுக்கால் (843)

காஸீம் தூனையுமே யொருகோடிக்குட் கட்டி நமதிடம் கொணர்ந்திடுவான்
தேசந் தனில்நீயு மறிவாயென்று தீர னசறக்கு மகனையேவ
வாசி தானேறி வாளுந்தாங்கி வந்தா னொருபுலி போர்ச்சமரில்
வீசி வாளையும் பரிசைகாட்டி விமலன் மகன்வந்தான் காஸீம்பாலில். (844)

வந்தங் கவனுமே வாளால்வெட்ட வள்ள லஸன்பாலர் கையாற் றூங்கிச்
சந்திப் பாய்நின்ற திரலோன் தன்னைச் சங்கை யுளகாஸீம் வாளாற்றுக்கப்
புத்தி மயங்கியே யிருதுண்டாக்கிப் புரண்டு விழுந்தானே கொடியோனிவன்
சிந்தை வெகுண்டுதா னினுமொருவன் திடுதி டென்னவே பரிகடத்தி. (845)

அலிதம் பேரனுர் காஸீம் தன்பா லவசியம் வந்தே வாளால்வெட்டப்
புலிபோல் மிகநின்று கசையாற்றூங்கிப் போட்டார் வாளினுல் மடமடத்தே
கலின வாம்பரி யவனுமாகக் கதறிப் பிளவதாய் விழுந்திறந்தான்
வலுவா யொருவீரன் பரிகடத்திவந்து காஸீமை வாளாற்றுக்க. (846)

சிங்கம் போல்நின்று கசையாற்றூங்கிச் சிறசி லவனைத்தான் வாளால்வெட்டப்
பங்கி ரண்டதாய் முடிபிளந்து பரியு மவனுமாய் விழுந்திறந்தான்
தங்கு மிளையவன் பரிகடத்திச் சமுகம் தான்வந்தே காஸீம்தம்மைக்
கங்குல் வருமின்போல் வாளால்வெட்டக் கசையாலதைத்தாங்கி னர்காஸீமே.

துட்டன் தன்னையே வாளாற்றுக்கத் துண்டாய் விழுந்தவ னிறந்தபின்னர்
பொட்ட அசறர்குங் கோபமாகிப் புதியவா ளேந்திப் படபடத்தே
திட்டமாகிய பரியிலேறிற் சினந்தே யரிவிட்டங் கவரிடத்தில்
வெட்டுகிறேன் பார்மினுனைநானென்று வேகத் துடன் சீறிமுன்னில்வந்தான்.

அந்த கோத்தி லஸனுர்மக ராருளுவா ரப்போ தசரக்கேநீ
யிந்தப் புவியுள்ள தலைவனென்று மென்முன்னே வந்து கோபங்கொண்டா
யுந்தன் பரிவார மிறுகிடாம லொருங்குநீ பேசத் தகுமாயெட
எந்த விதத்தினுர் சமர்த்துரைத்தா மிறுக்கேட வாரை யசரக்கென்றுர். (849)

அன்ன காஸீம்தா னருளக்கேட்டே ஆச்ச ரியமா யசறக்கவன்
பின்னர் குளிந்தவா ரிறுக்கப்பார்த்தான் பிடரிதன்னிற் போட்டர்வாளினுல்
தன்னின் சிரசற்று தரைமேல்வீழ்ந்து சாத னிரந்தானே புவிமீதினில்
முன்னர் காஸீமும் பரிகடத்தி வந்து கூடாரந் தனிலிருந்தார். (850)

ஈது படிநிற்க வுமறுஸாது மென்ன மோசங்க ளானதென்றே
யேதுவாகவே பதினாயிர மிகலும் படைகளைத் திரட்டிமன்னன்
வாது புரியவே முரசடித்தே வந்து சமர்க்களம் தனிலேநின்றான்
காத ரஸன்பாலர் காஸீமப்போ நல்லோ ருஹஸனார் தம்பாதம்போற்றி. (851)

ஆல முஹம்மதின் பேரனாரே அவசியம் வரங் கொடுங்களென்று
சால ஹுடபடைச் சமர்க்களத்திற் சங்கமாய்வந்து முரசடித்தான்
கால விதித்தானோ தந்தையரே கருபலா வந்து விசன மூற்றோம்
மேலோ தன்னைப்போற்றி விடையருளும்விளங்கு மணிமுத்தேநீங்களென்றார்.

பாலர் மொழிகேட்டே யஸைனார் வள்ளல் பதரி மனமஃ துருகிவாடி
வாலக் கதிர்மேனி யென்பாலரே வள்ள லஸனார் தம் மணிவிளக்கே
மேலோன் கிருபையால் மாதாவுக்கும் விளம்பி யுங்களின் மனையாளுக்கே
மாலா வுரையோதிப் படையிலேகு மன்ன யெனுதுடகனியேயென்றார். (853)

சொன்ன பிரகாரம் படங்கில்வந்து துலங்கு மாதாவின் வரமும்பெற்றுத்
தன்னின் மனைவியார் சமுகமானார் தாட்சி யுடன்மையில்தானெழுந்தே
மின்னு மலர்பாத முவந்துபோற்றி விரும்பி யிருங்களென் றுரைத்தபோதில்
மன்னர் காஸீமும் கண்ணீர்விட்டு வழுத்துவாரப்போ மனைவியார்பால். (854)

எந்தன் மனைவியே யிளங்கரும்பே யெஸீது படைவந்து வளைந்துகொண்டார்
உந்தன் மனங்களும் பூரிப்பாகி யுத்தா ரங்கொடுத் தனுப்புமென்றார்
அந்த மொழிகேட்டே ஹுஸைனார்மகள் ஆயாசத்தோடு கண்ணீர்சோர்ந்தே
சிந்தை கலங்கியே வதனம்வாடிச் செப்புவா ரப்போ திளமயிலாம். (855)

சுத்தம் பொருந்திய ரத்தினமே துலங்கும் நாச்சியார் பேரனாரே
பத்தி மிகவுள்ள என்பத்தாவே பாரியாள் மன துருகுதிப்போ
சித்தங் கலங்கிறே னையகமே தெளிவு பொருந்திய மேனிமீதில்
ரெத்த வாடைத்தான் மணக்குதிதோ நேசரே யெங்க ளாண்டகையே. (856)

எந்த நபியும் புவிமீதினில் யானு மிகவைத்தின் கிருக்கவோதான்
சந்த்ர வதனத்தின் தயாபரரே தயங்கு தேமன மயங்குதென்று
ரந்த நேரமே யப்துல்காஸீ மவர்தம் கரத்தினார் கண்ணீர்மாற்றிச்
செந்தா மரைபாதர் துயிலெடுத்துச் சிறந்த வாபரணமணிந்தே. (857)

வச்ர மணிப்புய தரிசிம்மேறு வந்தார் வெளிமீதில் மிகமுலங்கக்
கச்சிக் குதிரையைச் சிங்காரித்தே காஸீ மவர்வாளும் காத்திலேந்தி
முச்செக மெல்லாம் புகழுமான முஹம்ம திறஸூலை மிகவும்போற்றி
யச்ச மணுவில்லா மனதிடனோடு மகனார் பாலரும் பரியிலேறி. (858)

விட்டார் குதிரையை வேகத்தோடும் விமலன் படைகளு நடுநடுங்க
துட்ட ருமையாக்கள் பயந்துஞ்சிடத் துலங்கும் சமர்க்களம் தன்னில்வந்தார்
மட்டி யாகிய வுமர் ஸையாது வாம்பரி யேறிமட மடத்தே
திட்டமாய்நின்ற படையோர்களைச் சிறந்த பாணங்கள் பொருமினென்றான்.

நான்கு திசையில்நின் றெஸீதுபடை நடனமாகவே தோனிகள்செய்தார்
பாங்காய் வருகின்ற சரபாணத்தைப் பாலர் காஸீமுங் கசையாற்றட்டி
வேங்கை போலாகப் படைபுகுந்தே விரட்டி யவர்களைப் பிளத்தாக்கித்
தாங்கும் வாளினாற் கருவறுத்துச் சடலங் குவியவே ரணக்களத்தில். (860)

வந்தபடையிலே மூவாயிரர் வசுதர் தங்களைக் கருவறுத்துச்
சந்திப் பாகவே காஸீமவர் தவன மயக்கமு மிகவுண்டாகிச்
சிந்தை கலங்கியே நிற்கும்போதிற் செருண னொருவனே பின்னால்நின்று
மந்தரக் கதிர் வாளாற்றுக்க மன்னர் காஸீமுங் குடல்சரிந்தே. (861)

மயக்கந் தானாகிப் புவியில்வீழ்ந்தார் வந்தார் வசுதர்கள் தலையறுக்கச்
செயத்தோர் பரியது சினமதாகிச் செருனர் தனைக்கடித் திழுக்கும்போதிற்
பயத்தி லுடன்படை பின்வாங்கினர் பரிமே லுசைனாருங் கதியாய்வந்து
சயத்தி லுமையாவை வாளால்வெட்டிக் கற்கி தனில்வைத்தே காஸீம்தமை.

அலிதம் மகனாரும் படங்கில் வந்தே யரிவிட் டிறங்கியே மகனார் தம்மைத்
தலைமீ தினில்வைத்தே கண்ணீர்விட்டார் தால மிருளாகக் கதிரடைந்தான்
நலங்கள் பொருந்திய வுசைனார்வள்ளல் நல்லோரினின் பாலர் காயம்பார்த்து
பெலங்கள் குறைந்தேனென்றலிமகனார் பெரியோன் றனைநாடிப் புலம்பினாரே.

பதம்.

என்ன செய்குவே னேது செய்குவே னெந்த னுதியை
எனக்கே னிந்தச் சோதனை
மன்னர்மணியே யெனது கனியே வையமீதிலே
நான் மயங்க லானேனே
பூமி தனிலே யெஸீது படைகள் பொங்குதே நதிபோல்
இஃதென் கிருந்ததோ
காமிலான பெரியவர்க் கெல்லாம் கனிதானி யல்லோ
நவமணியின் பாலரே.

தொங்கல்.

நானுங் கருகூல மானபாலர் கறுப லாவந்தே காயமாகத்
தானேன் தலைபிலே யெழுதினானோ தங்கமயமான வென்கனியே
நாயனே கலங்கிறேன் நவமணியே நாய னெனக்கிட்ட விதிதானென்றார்
மானின் வடிவான மாதாவந்து மகனார் காயம்பார்த் தழுவதானார். (864)

பதம்.

காயமென்ன மகனே காயமென்ன கனியே காயமென்ன
காயமென்ன காயமென்ன கனியுடைய தேகத்தில் காயமென்ன
காலை மணவாசம் வாடிலையே ஆதியே
கால விதிதானோ கண்ணி கண்மணியார்க்குச்

கண்மணியே யுனைப்பார்த்துக் கருகிறேனேன் யுன்தாயார் காயமென்ன
வால கதிர்போற் பாலருட மேனி

ஆலந் தனின்மீதே ஆனதென்ன சோதி
ஆனதென்ன எனது கண்ணே ஆருசெய்தே மோசமிது காயமென்ன.

தொங்கல்.

காயந் தனைப்பார்த்து மாதாவுமே கலங்கி யழுகிற சமயத்திலே
மாய மிஃதென்ன காலமென்றே வந்தே யுஸைனர் தம் மகளாரப்போ
தூய றஹ்மானே யாகுதாயே துன்ப மிஃதென்ன கணவனுர்க்கு
காய னேறஹ மானே யென்றும் கலவா யழுதுதான் புலம்பினரே. (865)

பதம்.

கறுபலா வழியிற் கலியாணம் செய்திடவுங் காலமோ
விதிகற்பனை தனை யாலமீதினி லாத காயனே

யாரிடம் சொல்லுவே னருணைச்சியார் பாலனே
யேதுநான் செய்குவே னெனின்பத்தின் மணியே

யேது செய்குவேன் பூதலந் தனிற் பாதகருள்ள
பாரின் மீதிலே பாக்கிய மிஃதோ இந்தப் பாவனையறிய.

காஸிலந் தன்னில் மாபியாவந்து கபிதமை யடுத்தார் பகைதொடுத்தார்
திசைதனிலே யிவையே அந்த நாளிலே சதிகொடுத்தானெஸீது
ஆறுவனே மனந்தேறுவனே மதிஆலத்துக்கரசே அருட்குறைஷிக் குலத்தா
மணியே யென்னை யாகிற மாகிறம் அழைத்திடுவீர். [சின்

தொங்கல்.

இந்தவிதமாக வனைவோர்களு மிருதயம் வாடி யழுகும்போதி
லந்த விரவினிலஸனுர்பால ரதிக மயக்கமுற் றிருக்குந்நேரம்
வந்த ஹூறுல்ஈன் காத்தின்மீதில் வாச வமிர்தத்தின் கிண்ணமேந்தி
சந்த்ர வதனரே யமிர்தமுண்ணத் தாங்கள் வாருமென் றுரைத்தாரப்போ.

காஸீ மவர்களுங் கண்விழித்தே கவல்வார் கண்ணீர்தான் சொரிந்துமிகத்
தேசந் தனில்நீங்க ளழுகவேண்டாம் சிறந்த பெரியவ னுண்டுமென
நேச மிகவுள்ள மனைவியாரே நீங்கள் சுவனத்தில் வந்திரானுற்
வாச மாயெனின் சட்டைமீதின் வலமாய் வருதல்கண்டறிமினென்றார். (868)

நல்லோர் வசனங்கள் மிகவோதியே காய னருளினுற் பதவிசேர்ந்தா
ரெல்லா மவனுட பண்பாலென்று மெடுத்தங் கடக்கியே யுஸைனர்வள்ளல்
அல்லா தனைத்தொழு தலிமகனு ராயாசங் கொண்டே மனதுநொந்து
வல்லோன் தனைநாடி யிரவானதில் வருத்த மிகவாகிப் புலம்பினரே. (869)

தைய லார்களும் யானுமாகத் தவங்க லாச்சுதே கறுபலாவிற்
கைகி லொருவருந் துணையில்லையோ ஹக்கு பெரியோனே யாகுதாயே
வைய மீதிலே யினிமேலுக்கு வாழ்வுதான் வேண்டாம் யாறஹீமே
ஐயப் படுத்தாம லென்னுவிவை யழைத்துக்கொள் ளென்றன் றப்பனுவே. ( )

சந்த ருதியே யாறஸூலே யெனது பிதாவான அலியுல்லாவே
சந்த்ர வதனத்தி னென்தாயாரே சங்கை பொருந்திய தமயனுரே
பிந்தக் கறுபலா வழிமீதினி லிருந்து புலம்புறே னிதயம்வாடி [வே
வந்தன் கொருதோற்றம் சொல்லொண்ணுதோ முஹம்மதேயெங்கள் முஸ்தபா

எண்ணி யிவ்விதங் கரைந்துவாடி யிருந்து புலம்பியே யிருக்கும்நேரம்
தன்னுல் மயக்கமுமிகவுண்டாகிச் சாய்ந்தார் தரைமீது ஹுஸைனுர் வள்ளல்
மன்னர் முஹம்மது சுபிநாயகம் வந்துகனவினி லுரைசெய்தனர்
கண்ணின் மணியான பேரனுரே கலங்கநீர் வேண்டாம் புவிமீதிலே. (872)

சுத்த யுத்தங்கள் பத்தாந்தேதி துரகத மேறிச் சமராடுவீர்
மெத்த மயக்கமாய்த் தரையில வீழ்ந்தே விதியின் படியாகப் புவிமீதினி
லத்தி னத்திலே யடையாலத்த னவன்தான் சங்கிஹும் தலையருப்பான்
சுத்த னருளாலே ஷஹீதாகியென் கண்ணே சுவர்க்கத்தில் வருவீரென்ருர்.

ஈதே பிரகாரங் கனவுகண்டன் கிடைந்தே ஹுஸைனுர்தா மெழுந்துசொல்வார்
சோதிபெரியோனே சுடர்மணியே துயிலு ணில்லாத துய்யவனே
ஆதியே யுனற னருளிதென்றே அலிதம் மகனுரு மிருக்குநேரம்
பூத லங்களும் வெருப்பதாகிப் புதியோன் தன்னைத்தொழு திருந்தாரப்போ.

அன்ன காலையி லுமறுஸாது மப்துல் லாஸையா திருபேர்களு
மின்னுட் சமரிலே யுஸைனுர்கொல்ல வெழுமின் படைகளென் றியம்பினுனே
சொன்ன படிபோல யெஸீதுபடை துரகதத்தேரிச் சாரியாக
மின்னும் வாலயிற் கதிரிலங்க விளங்கு முரசுகள் பிடிமுழங்க. (875)

வந்தான் படைமுப்பத் தேழாயிரம் வரிபோலவே சமர்க்களத்தி
லந்த நேரத்தில் ஸாலிகென்போ ரலியார் மகன்பாதம் பணிந்துபோற்றி
சந்திப் பாய்கின்ற பரியிலேறித் தன்னின் கரவாளுங் கதிரிலங்க
விந்தை யாகிய சமர்க்களத்தில் வேகத்துடன் வந்து சாரிசெய்தார். (876)

அதுகண்டவனைவரும் வந்துசூழ்ந்தே யம்பா லெறிவோரும் கவண்கல்லாலே
சதிகளாகவே வாளினுலே தாக்கி யதிகமாய்ப் பின்னிற்பாரும்
எதிரி யோர்விடும் பரிசையெல்லா மிளவல் ஸாலிஹு வேலாற்றட்டிக்
கெதிக ளாகவே பரிகடத்திக் கொடியதாய் நின்றுதாக்கினுரே. (877)

சுற்றி வருகின்ற மருவலரைத் துண்டதாகவே வாளால்வெட்டிச்
சத்தம் தொனியாகத் தரியலரைத் தடபுட லாகத் திகைக்கவிட்டுப்

பத்தி மிகவுள்ள ஸாலிஹென்போர் பாங்கய் வசுதரைப் பிணக்காடாக்கி
யெத்த லங்களுங் கிடுகிடென்ன இலங்கும் பரிவிட்டே சமரஞ்செய்தார். ()

இந்த விதமான சமரானதி லிரண்டாயிரத்தினூ ரவர்கள் மாண்டா
ரந்த கேரத்தில்ஸாலிஹுமே ஆயாசங் கொண்டே தவனமானார்
வந்து ஹூச்சானும் புரத்தில்நின்று வாளாற் றுக்கினன் ஷஹீதாகினார்
சந்திப்பாகவே யுஸைனார் வள்ளல் சடில மிசையேறிக்கதிர்வாட்டாங்கி. (879)

அன்ன வுஸைனாரும் வாராரென்றே படையால ரெல்லாம் விரைந்தோடினார்
மன்ன ரலிமக ரிறங்கிப்பூவில் வாகாய்ஸாலிஹை யடக்கஞ்செய்தே
மூன்னும் பரியேறிப் படங்கில்வந்து முஹம்ம திறஸூலை யுவந்திருந்தா
ரென்னும் சூரியன் மேற்றிசையிலேகி யடையவு மிரவானதே. (880)

அன்று பொழுதுபோய் மறுநாளினி லப்துல்லா ஸையா துமறுஸாதும்
வென்றி யுடன்படை மிகவும்சேர்ந்து விளங்கும் படியான மதிகளோதித்
தண்டாயுதக்காரர் மிகவுஞ்சூழச் சரகதி யுள்ள குதிரைகளும்
மண்ட லந்தனிற் பெருக்கமாக்கி வாரிபோலவே னிருக்கும்போதில். (881)

கதிரோ னடைந்துதான் மறுநாளினிற் கவ லுவா னப்போ துமர்ஸெய்யாது
மதியி னழகான வுஸைனார்தம்மை வதைத்து விட்டிவன் வந்தோருக்குப்
பதியி லொருநாடும் கொடுப்போம் படைகள் தனக்கெல்லாம் நிதியுமீவோம்
நதிபோ லாகவே படைவெள்ளங்கள் நாடி யெழூமினென் றுரைத்தானப்போ.

உரைத்தவசனத்தாற் படைமன்னர்க ளொழுங்காய் மிகநின்றே பரிசைதாங்கித்
திறதேர் யாவரும் பரியிலேறிச் செண்டாக கொடிகளுந்திகுதிகென்னக்
கரைத்த மதசலம கரிபரிகள் காலாட்சேனைகள் சாரியாக
இரைச்சல் மிகவுள்ள கடலைபோல யெழுப தாயிரம் ஜனமெழூந்தார். (883)

மண்டலங்களும் கிடுகிடென்ன வானி னிடிபோல முரசதிரச்
சண்டாக் கொடிகளும் கரிபரியும் திமிர்ந்து வருகவே பெரும்கடல்போற்
றண்டா யுத்தகாரர் சவளம் குந்தம் தாரைவாட்கார ரணியதாகச்
சண்ட மாருதம் போலேவந்து தனியோ னலிமகர் தனைவளைந்தார். (884)

இதுகண் டுஸைனாருங் கலணனிந்தே யிறஸூல்கொடுத்திடும் வாள்கையேந்தி
கெதியி லுயர்வான சுல்சுனுவிற் கிருபை யுளநாதர் பரியிலேறி
பதிப ராகிய நபியைப்போற்றி யன்னை பிதாவையு முவந்துவாழ்த்தி
மதிபோ லிலங்கிய வுஸைனார் வள்ளல் வாம்பரி மிசை யிருக்கும்போதில். ()

உஸைனா ருடதங்கை யும்மு குல்தூ முடையோன் தனைநினைத் துருகிவாடி
ஸைபி னழகான சகர்வானுமே சஞ்சலக் கடல்தனில் தானுமூழ்கி
வஜிகா முள்ள விருமாதரும் வந்தங் ஹூஸைனார்பால கண்ணீர்விட்டே
ஹூஸைனின் பரிதனைக்கரம்பிடித்துக் குயிலமானிருபேரு முரைசெய்குவார்.

எங்கள் தமக்கெல்லாம் தங்கமேரே யிறஸூல் முஹம்மது பேரனாரே
சங்கை பொருந்திய மணிவிளக்கே சமர் தான்செய்யத் துணிந்தீர்களே

பங்கம் பறக்குதே கவமணியே யாதா வென்ன பெண்மாதர்க்குச்
சிங்க மகமேரே போகவேண்டாம் சிறந்த கூடார மிருங்களென்ருர் (887)

அந்த மொழிகேட்டன் கலிமகனு ரருளுவாரப்போ கண்ணீர்விட்டே
யிந்தப் படைமீதி லேகாவிட்டா லெல்லோர் தமக்குமே மோசமாகும்
சந்திப் பாகுதே யெஸீதுபடை ஜல்தியாய்ஹுஸைன் விடுமினென்ருர்
தந்த தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுச் சகர்வான் குல்தூமும் விலகினுரே. (888)

வாசி நடத்தியே யுஸைனுர்வள்ளல் வந்து சமர்க்களம் நிற்கும்போதிற்
பாசனெஸீதுதன் படைமன்னர்கள் பாங்காய் வளைந்துதா னுஅதிக்கும்
பூச லாகவே கவண்கல்லம் பாற் புகழ்ச்சி யோர்மேலே யேவினுர்கள்
போசர் கயியுல்லா பேரனுரும் பொடிப்பொடியாகவே வேலாற்றட்டி. (889)

அட்ட கிரிகளுங் கிடுகிடென்ன ஆதி சேடனு மூடிகெறென்ன
விட்டார் குதிரையைப் படையினூடே வினைய னெஸீதவன் ஜனகடுங்கத்
திட்டமாகிய சமுகவாளைச் சிறந்த மூடி வேந்தர் கரத்திலேந்தி
வெட்டிப் பிளந்தாரே வுமையாக்களை வெள்ளம் போல்ரத்தஞ் சோரியோட.

முட்ட வருவோரைப் பிடித்தடித்து மூளை சிதரிட வாலாற்றுக்கித்
துட்டாய்வந்த வயவீரரைத் துரத்தி யவர்களை முடிகள்வீழ்த்திச்
சட்டந் தவரிய பட்டர்களைத் தாக்கிப் பொல்லாரைக் கருவறுத்துக்
கட்டு மரம்போலே பிணமிதக்கக் கால்நதிசோரி யானதம்மா. (891)

இந்த விதமாக வுஹர்மட்டி லு மிறையோ னபிபேரர் சமர்செய்ததார்
பந்திப் பாய்வந்த எஸீது வெள்ள ஜனங்க ளிருபதா யிரமிறக்க
இந்த வாறுதான் கொல்வானென்றே யெஸீது படைகளு மோடிநின்று
ரந்தச் சமயத்தி லுஸைனுர் வள்ள லதிகத் தவனமுமுண்டாகியே. (892)

பரிமேல் மயங்கியே யிருக்கும்போதிற் பரங்கா யுமர்ஸாது மிதையறிந்து
சரங்கள் தனைவிட்டான் மழைமாரிபோற் றட்டமுடியாத மயக்கத்தாலே
இறையோ னலிமகர் கதிர்மேனியி லெழுபது காயந் தானுகியே
தரையில் மயக்கமாய்த் தான்விழுந்தார் சமர்க்களத்தோடு சோரிமீதில். (893)

இதுகண்டுமெற்ஸாதுமகிழ்ச்சியோடு மியம்புவா னப்போ படையோர்க்கெல்லா
மதியி னழகான வுஸைனுர்வள்ளல் வாம்பாரி விட்டு தரையில் வீழ்ந்தார்
சதிகள் தான் செய்து வாங்களென்று சாற்றின னப்போது மர்ஸையாது
கெதியி னேட்டமாம் படையோர்வந்துகிட்ட வணுகாமர் கற்றிநின்றார்.(894)

அந்த நேரமீதி லலிமகனு ரப்போ தெளுச்சியா யெழுந்திருந்து
சந்த்ர வதனத்தி லுஸைனுர் வள்ளல் தவனம் பொருக்காமல் மதிமயங்கி
விந்தையாகிய ரத்தசோரி வளந்து மலர்க்கரந் தனிலள்ளியே
இந்த ரத்தத்தைக் குடிப்போமென்றே பெண்ணி யமிர்தவாய்ச் சமுகமீதில்.

அன்றுங் கொடுபோக அந்தநேரம் ஆகாயந்தனிற் சத்தங்கேட்டார்
என்ன மொழியென்றும் வாணிப்பார்க்க இலந்து மாதா முறைசெய்குவார்

கண்ணின் மணியான என்மகனே கனியே யெனு நடனவமணியே
யெண்ணிக் கரைகிறே னுன்மாதாவு மிறலையில் முஹம்மது போனரே. (896)

சுத்தம் பொருந்திய மணிவிளக்கே துலங்கும படியான வுசைனர்வள்ளல்
ரத்த சோரியை யருந்தவேண்டாம் கேர்லை தவரூதசுடர்மதியே
நித்த மாகவே அமுதமேந்தித் தெரிவை மார்களுங் காத்துநின்றே
பற்றிக் கரத்தன்னும் ரத்தவேண்டாம் பரிமே லேறுவீர் மணியேயென்றார்.

தாயார்மொழியென்றே யுசைனர்வள்ளல் தன்கை யிரத்தத்தைக்கீழ்விட்டாரே
ஆய முஹம்மதை மனதிலெண்ணித் துரகத மேறிச் சமறிர்பார்க்க
ஓயாப் பெருவெள்ளம் மெனீதுபடை யோமூங்காய்த் தனைசுற்றி நிற்கக்கண்
ணாவ னருளாலே பரிகடத்தி நான்கு திசைநிறை வுமையாக்கனே. (898)

தாத்தி யவர்களை வாளால்வெட்டிச் சூறை யாடியே பிணக்காடாக்கித்
திரத்தின வீரரை முடிபிளந்து திகைக்க வவர்களைக் கருவறுத்துச்
சாத்தின் வேகமாய் நாலுதிக்கும் தாக்கினர் வாளால் மடமடத்தே
யுரத்தால் மிகவந்த தரியலாரி லுருண்டு மடிந்தவர் மூவாயிரவர். (899)

பொருதும் படையிலே தவனமாகிப் புதியோ னலிமகர் மயக்கமுற்றுப்
பரிமே லிருந்துதாம் தரையில்வீழ்ந்து பாரில் மயக்கமாய் கிடக்குமபோது
தரியலார்களும் சமூகமாகித் தலையை யறுக்கவே வருகும்போதில்
மருவின் மலர்வாச ருசைனர்வள்ளல் வழூத்துவா ரப்போ வசுதர்க்கெல்லாம்.

எனது சிரமதை யறுக்கமாட்டீ ரோமூ அடையாளத் துடையசன்னி
யுனது கூட்டத்தி லவனிருப்பா னுரைமுன் வசுதர்கள் நீங்களென்றுற்
மனமும் சரியென்றே வசுதர்வந்து வழூத்தினு ரப்போ துமர்லாதிடம்
கணித மாகிய சன்னியோனைக் கண்டே யழைத்துதான் சொல்வானப்போ.

அணிவாய் நீயேகிச் சமர்க்களத்தி றுலங்கு முசைனர்தங் தலையறுத்து
மணியின் னெழில்போலே கொடுவாவென்றே வழூத்த வுமர்லாது மனமஞ்சாம
னமும் வரிசையுங் கிடைக்குமென்றே சனகி மனங்களுங் தயாளம்பொங்கிக்
கனமு மிகவுள்ள வான்கையேந்தி ஹக்க னலிமகர் சமூகமவந்தான். (902)

வந்தங் கவன் நின்று பார்க்கும்போதில் வாசி மயக்கமுங் கண்டோன்லே
சந்திப்பாய்நிற்கும் குதிரைபாகர் தயவக பேசின்ற குணமுங்கண்ட
அந்த விடத்திலே ஹுஸைனர் வள்ளலதிக மயக்கத்தின் கிடையும்பார்த்தும்
சந்திப் பிறுவென்றே மனமஞசாமற் தலையை யறுக்கவே வாட்கையோங்கி.

சன்னி யவனுமே மனந்துணிந்து தருங்கதிர் வாளைக் கழுத்தில்வைத்தே
செங்கை யதினுலே வுசைனருடசிரசை யறுக்கவு முடியாதாலே
பொங்கி யேகோப மிகவுண்டாகிப் பிடித்த வாளினு லறுத்துப்பார்த்தான்
செங்கம்புலிமகர் கழுத்தானது சேத மதுவில்லா திருக்கும்போது. (904)

கண்ணீர் தான் விட்டேசன்னிதானும் கலங்கி யழுதானே மதிமயங்கி
விண்ணோர் நாலாட்டு முசைனர்வள்ளல் விளம்புவா ரப்போ தவனிடத்தி

லென்னின் சிரமதை யறுத்தாயாகி லிழவ லாகிய சங்கியோனே
மன்னி லந்தனி லுனக்காகவே வருகும் வெகுமதி தனைச்சொல்லென்றார். ()

மனமு முறுகியே கண்ணீரோட மவுலுவான் சங்கி யுஸைனரிடத்
தனமு நிதிகளும் துயில்பொன்னுடை தருவானெனறதென்றே யவனுஞ்சொல்லக்
கனமும் பொருந்திய யுஸைனர்வள்ளல் கவலுவா ரப்போ தமுதவாயால்
மனது கலங்கியே வருத்தமுற்று வருகும் நிதிபோச்சென் றழுகுவானேன். ()

வித்தை யாகிய கதிர்வாள்வைத்து விரும்பி யறுத்திடுங் கழுத்தானதிக்
கெந்த முஹம்மதா மிறஸூலுல்லா எனைமுத் தங்கொஞ்சுந் தலமானதா
அந்தன் வாளுக்கின் கறுபடாதே யுன்னி யுன்னுங்கி மறுத்தியானல்
இந்தச் சிரந்தானு முனக்காகுமென் றியம்பினு ரப்போ துஸைனர்வள்ளல். ()

சந்தே கங்கீங்கிச் சங்கிதானும் தருமராஜரென் றவனுரைத்தே
யந்தப் பிரகாரம் வாவினுலே யலிதம் மகனரின் சிரமறுத்துச்
சந்திர னதுபோலே கரத்திற்கொண்டு தாரை தனிலவ னடக்தானப்போ
வித்தை யாகிய புசலுங்காற்றும் விழுந்துதே யப்போ கறுபலாவில். (908)

அண்ட கோணங்க ளதிரத்தாவி யாண்ட கிரிகளுங் கிடுகிடென்ன
மண்ட லத்துளோர் நடுநடுங்க வசுதர் படங்கெல்லாம் வானிலேகக்
கண்ட பெயர்களை கின்றலாவிக் காற்று மடிக்கின்ற வேகத்தாலே
சண்ட மாருதக் கடலைப்போலே தால மெங்கனு மிருந்ததம்மா. (909)

வேறு

காற்றினுல் சுல்சு னுவும் கலக்கமும் தீர்ந்து பாதிற்
பார்த்துதா னுஸைனர் தம்மைப் பதறியே மனங்கலங்கிச்
சேற்றமுற் றெழுந்து சீறிச் செருனர்க ளெங்கே யென்று
தோற்றிடுங் கூட்டன் கண்டு துரத்தியே மருவ லாரை.

பரியது வேகத் தோடும் பதத்துட னெழுந்து சீறித்
தரியலர் தனையி டித்தே தடபுட லாகத் தாங்கி
பருமையின் தாளினுலே யடையலர் கூட்டத்துடே
கருதன ரநேகம் பேரைக் கடித்து வாயினுலே.

இப்படிக் குதிரை தாக்கு மிரைச்சலின் சண்டையாலே
தப்பிதம் செய்த பாவிதளந்தனின் மாண்ட பேர்கள்
வெப்பத்தா லிருநூற் றெட்டு வீரர்கள் புவியில்மாண்டா
ரப்பவே யுஸைனர் வாசியழுதது படங்கில் வந்தே.

திண்ணமா ரினுவே அக்குஞ் செகந்தனி லிருபா யென்று
தன் னுளந் தொதித்து வாடிச் சஞ்சலங் கடலில்மூழ்கி
யென்னதான் செய்வோ மென்றே யெண்ணியே சுல்சுனுவும்
மண்ணிலே சிறசைத்தாக்கி மாண்டது குதிரை தானே.

தொங்கல்.

பரிவக் திறந்திடும் பான்மைகண்டு படங்கி லிருக்கின்ற பெண்மாதர்கள்
மருவின் மலர்வாசற் வாக்கனமே வல்லோன் பதவியிற் சேர்ந்தாரென்றே
தருக விடமில்லைப் பெண்மாதர்க்குத் தக்க பெரியோனே யாருதாயே
வெளியி லிட்டிடு வெழுகாகினே மென்னதான் செய்வோம் கறுபலாவில். (910)

எண்ணிக் கரைகிறோம் யாறஸூலே யெங்கள் முஹம்மதே யாநபியே
மண்ணின் மீதிலே யெங்களுயிர் வைத்தா யிருக்கணு யாறஹீமே
விண்ணோர் தாலாட்டும் நாயகமே விதியின் படியாச்சே கறுபலாவில்
அன்னை லேமையங் கிடக்குமிட மறிந்தாலோமென வயந்தார்களே. (911)

இந்தவிதமாக நபிகிளையா ரிடைந்து மனம்வாடி யழுது சோர்ந்து
சந்த்ர வதனத்தின் கண்ணீர்விட்டுத் தளம்பி மனநொந்தங் கழுதிருந்தா
ரந்த நேரத்திற் கதிரோனுமே யடைந்தங் கிருளாக விருக்கும்போது
சந்திப் பாய்கின்ற குதிரைபாகன் தனியோ னலிமக ரரைஞானையே (912)

வந்து கழற்றவே மனதிலெண்ணி மய்யமடுகின்ற நேரத்திலே
யந்த ராத்திரி லொருசத்தங்க ளாருரு மவனுட குதறத்தாலே
இந்தை மிகவுற்ற குதிரைபாகா திரலோ ரரைஞானைக் கழற்றவேண்டாம்
சந்த்ர வதனத்தார் துகிலவிழும் தானே விலகடா பாகாவென்றே. (913)

சொன்ன வசனங்க ளதனைக்கேட்டுத் துலங்கு பரிப்பாகன் பயமில்லாம
லன்ன மரைஞானைக் கழற்றவெண்ணி அலியின் மகனார்பா லடுத்தபோதில்
மன்ன ருசைனார் தம் கரங்கள் நீண்டு வாசிப்பாகனை யடித்திடவே
கன்று மறைவாக வவனிற்கின்றான் ஹக்கன் குதறத்தா லதனைசொல்வாம்.

ஆதம் தொடுப்பாக வருநபிமா ரவர் களனைவோரும் புவியில்வந்தார்
நீதி நபியோடு நால்யார்களு நேர்மை தானுள்ள ஸஹாபிகளும்
சோதி பாத்திமா நாச்சியாருந் துலங்கும் கதீஜாவு மஸனாருடன்
போதர வுன்ன வரனோர்களும் புகழ்ச்சியாய் வந்தார் கறுபலாவில். (915)

தானோர் துகிலாடை விரித்திடவே வந்த பெயரெல்லா மதிலிருந்து [டார்
தானோ னருவினு ஹுஸைனார் தம்மை சகலோரும் பார்த்துக் கண்ணீர்விட்
தேனார் மயிலமாதர் மருங்குசூழ திவ்யபாத்திமா நாச்சியாரும்
நீனோர் சிரமணி யுஸைனார்வள்ளல் சிரசில் லாததோர் மையங்கண்டே. ( )

ஆடிப் பறக்குதே யென்கனியே யருமை தானுள்ள மணிவிளக்கே
தேடக் கிடையாத சுடர்மணியே செல்வ ராகிய வெனதுகண்ணே
சோதி யாகிய வானோர்வந்து தொட்டில் தானாட்டத் துயிலுங்கோவே
நாடும் பெரியோனே யென்றுமாதா நல்லோர் மகன்பாலி லழுதிருந்தார். (917)

எது படிகிற்க நபிநாயக மிலங்கும் நாச்சியா ரழுகைமாற்றி
வேறுவாய்கின்ற பாகன் தன்னை யென்ன விதமென்று கேட்கும்போது

நாதர் அரைஞானைச் சூழ்ந்த நின்றோ னடக்ககாரண மனைத்துஞ்சொன்னான்
பூதல முள்ளமக்கமேகிப் புதிபோன் தலைநாடி யிருந்தாயாகில. (918)

கண்ணும் தெரியுமென் றுரைத் தேவன்னல் ககனி லானோர்கள் சகலோருடன்
விண்ணோர் யாவரும் போனபின்னர் விளங்கும் பாகனும் வழிநடந்தான்
அன்ன காலைசி லுமறுஸாதன் கன்ப தாயிரத் தளத்திலோடு
மன்ன ருஸைனார் தம் படங்கில்வந்து வாகாய் நிதியெல்லாம் கவர்ந்துவாரி. ()

கமியின ஜிலாயான பெண்மாதரை நல்லோர் செறி நுல் லாபிதினைப்
புலியிற் படங்கையி லெடுத்தவர்கள் பேதைமார்களை யழைத்தக்கோன்
குவலய முள்ள தி முகுக்காகக் கொண்டு வருவதாய் முரசடித்துத்
திகிய மாகியபடன்குடனே சேனைத் தளங்களு மிகவேசூழ (920)

வருநும் சமையத்தில் நபிகிளைபார் மாலை யாகவே கண்ணிரோட்டிப்
பெரியோன் தன்னையே யுவந்துபோற்றிப் பேதையார்களும் வருமந்நேரம்
சருகு மலையோற மதெக்காபாலிற் றுவளம் போட்டா னுமறுஸாது
கருத லார்களின சங்கியோனும் கள்ளுக் குடித்தவன் போதையாகி. (921)

பாடி யூருள்ள தலையாரிபாற் பாங்க தாய்வந்தே சங்கிதானும்
நாடுந் தவமுள்ள ஹுஸைனார்சிரம் நம்பிச் சகுதியா கரத்திலீந்து
மோடி யாய்நின்றே யவனும்சொல்வான் முன்னுந்தலையாரி சொல்லக்கேளு
நாடி வருகுவே னுளையானும் நல்குஞ் சிரமென்றே யவனேகினான். (922)

அன்ன விரவினிற் றலையாரியு மழகு மிகவுள்ள சிரமானதைத்
தன்னின் மனைதனிற் றுகில்மேல்வைத்தான் தகதக வென்றே சிரமிலங்கப்
பெண்ணே யிதுவென்ன புதுமை யென்றான் பேசுவாளப்போ மனைவியாளு
மென்னகாரணம் யான்சொல்லுவே னிறஸூல்நபிபேரர் சிரமிதுவே. (923)

மிகுதி வரங்களு மேன்மைகளு விளங்கு மதிலத்துக் காசான
தகுதியாகிய நபிமகளார் தவத்தாலீன்றிடு முனைனாருடன்
வகுலி யெலிதவன் பேர்புரிந்து வாங்கி யிருக்கிறான் சிரமானதைப்
பகுதிகொடுக்கின்ற அரசர்கெல்லாம் பாங்காய்முடி வேந்தரிவர் தாமென்றார்.()

ஏது மொழியோதி யிருக்குந்நேரம் மிறையோன் குதறத்தா ஹுஸைனார்சிரம்
நீத மாகிய வாய்திறந்து நிகழ்த்தும் சகுதியர்க்காகவேதான்
ஓதும் கலிமாவை நீங்களென்ன வுடையோன் சுவர்க்கமுந் தருவானென்றே
ஆதிலாஇலாஹ இல்லல்லாஹு அண்ணல் முஹம்மதர் றஸூலுல்லாஹ்.(925)

சொல்லு மிதுபோலென் றுரைத்தபோது துலங்கும் சகுதியுமனைவிமக்கள்
நல்லோர் கலிமாவு மிகவோதியே நாயன்தனைப்போற்றி நபியைவாழ்த்தி
யெல்லாப் பறக்கத்தும் கொடுப்பனு நீ யெந்தன் மனையாளே யென்கண்ணாட்டி
வல்லோன் கிருபையா லொருவசனம்வழுத்த நீகேளு மனையாளென்றார். ()

வனங்கள்பொருந்திய சிரமானதைமெய்யத்துடன்வைத்தேயடக்கஞ்செய்வோம்
தனராதவன்வந்து தலைதாவென்றாற் சாற்றுவேன் கேளு மென்கண்ணாட்டி

யுரிமை யாகிய பாலரேழி லொன்றை யறுத்துதாம்கொடுப்போமென்ன
சரியென் றிருபேரு மீமான் கொள்ளத் தாலமேற் கதிருதயமானுன். (927)

விடிந்த காலையிற் சங்கிவந்து வேனுஞ் சிரமென்ருன் தலையாரிபாற்
றுடின மாகிய குழைந்தைசிரந் துண்டித் தவரீந்தார் சங்கிபாலிற்
கடின மாகவே யதனைவாங்கிக் கையினுலெறிந் தவன்பின் சொல்வான்
படியி லகியாயம் நீசெய்யாதே பாங்கா யென்சிரங் கொணர்மினென்ருன். ()

இந்த விதமாகக் குழந்தையாரை யிலங்கு முடிகொய்தங் கவனுக்கீந்தா
ரெந்தன் சிரமில்லை யிவைகளென்ன வெடுத்து வீசித்தன் பற்கடித்தா
னந்த நேரத்தி லழுதுவாடி அண்ணல் முஹம்மதை மிகப்போற்றியே
தந்த தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுத் தங்குமொருமகன் முடியைக்கொய்தே. ()

கொடுத்தார் சகுதிதான் சங்கிவாங்கிக்குணமாயவன் கண்ணுற் பார்க்குமப்போ
தெடுத்தா சகுதியே மறைத்து வைத்தா யென்றே யுனக்கிந்த மாறுபாடேன்
அடிப்பே னுனைப்பின்னு லென் றுறுக்கி யழக திலங்கியே சிரங்கையேந்தி
நடினத்துடன் வந்தே யுமர்ஸாதிடம் நாடித் திமுசினுக் கெழுமினென்ருன். ()

அன்று கதிரோனு மடைந்தபோதி லப்துல் லாஸையா துமறுஸாதுந்
தென்றல் மலர்புயத் திறஸூலுல்ல சிறந்த கிளையாரும் சிறுபாலரும்
கன்றி யறியாத வுமையாக்களும் கரலை போலவே தானெழுந்தார்
கொன்ற சிரமதைச் சங்கியோனும் கொண்டே தரையினில் நடக்கும்போதில்.

இரவு தனிலேதான் சகுதியாரு மேழு மகவையு மடக்கஞ்செய்தே
தறஜா மிகவுள்ள வுஸைனுர்மய்யம் தனைக்கண் டடக்கவே ஆலோசித்து
வரிசையாகிய சிரமானதும் வழங்கும் கபன்துயில்பரிமளமும்
திறலோர் கரத்தினில் மண்வெட்டியும் சிறந்த தோற்பையிற் பாணியோடும். ()

எழுந்தா ரிரவினிற் சகுதியாரு மிறஸூல் முஹம்மது நபியைப்போற்றி
பழுதில் லாதொரு மனதினேடும் பாங்காய்நடந்தவர் வருகும்போது
கழிறும் புலிகளுந் கடுவாயோரிகனத்த குரலோசை தன்னைகேட்டே
தளரின் மலர்க்கரச் சகுதியாரும் தானுய்க் கறுபலாத் தலத்திலாகி. (938)

வந்து கறுபலா தனைப்பார்க்க வல்லோ னறிகுவான் ரணக்களத்தை
எந்த விடத்திலே ஹுஸைனுர்மய்ய மிளங்கு மஃதென்றே யவர்பார்க்கையிற்
சந்தர னதுபோல் இலங்கக்கண்டு சமுஹர் தானுகி மய்யத்தோடே
யிந்தச் சிரமதைப் பொருந்துமென்றே யெடுத்தேமய்யத்தோ டிலங்கவைத்தார்.

பொருந்தும்படியான காரணத்தைப் புதியோன்குதறத்தென் றவர்நினைந்தே
கறுப லாவினிற் குழியும் வெட்டிக் கதிர்போ லுறுமையுந் தனையடுத்து
வரிசை யாகிய முறைபோலவே மணங்கள் திமிர்த்துதா னழகாகவே
மருவின் வாசரை யடக்கஞ் செய்தே வல்லோன் கிருபையால் மனைமில்வந்தார்.

ஆதி யருளாலே யவரிருந்தங் கலிதம் மகனுருக்குச் சடங்குசெய்தே
சோதி பெரியவன் தன்னைப்போற்றித் துலங்கு முஹம்மது நபியைவாழ்த்தி

யேது பிழைகளும் பொருத்தாளுவா யிறையே றஹ்மானே யென்றுநாடி
நீதம் பெருகவே சகுதியாரும் நிலத்திற் பறக்கத்துப் பெற்றூர்மாதே. (936)

அலியின் மகனார்தம்மை வாசிப்பாகன் ஆயா சத்துடன் மக்கமாகி
நலவோ ருரைபோலே கஃபாவினில் நாடியிருந்தவன் புலம்பும் நேரம்
தலமவ் விடம்வந்த அபுசகறு தனித்தங் கவனிடம் விபரங்கேட்டுப்
பெலத்தா ரலிமகற் ஷஹீதறிந்து பெரியோன் விதியீதென் றவர்நினைத்தே.

மக்க மீதினு மதினமீதும் வள்ள லுசைனார்தா முபாதானதை
மிக்க வருத்தமா யவரோதவும் விசன மிகவாகி ஹாஷிமோர்கள்
தக்க பெரியவன் பண்பாலென்று சடங்கு தான் செய்தே நபியை போற்றி
றக்க னருளாலே ஹாஷிமோர்கள் காரணந்தானென் றிருக்கும்நாளில்.

ஈது படிநிற்க வுமர்ஸையாதன் றஸூல் கிளையாரைத் திமுசுகேதா
னேதுவாகவே யழைத்தேகைமி லிலங்கும் சிறமதை வாள்முனையிற்
கோது பெறவைத்தே முன்கொண்டேகக் குணரத்தினம் போலே சிரமிலங்க
காத ருசைனார் தஞ் சிரசென்றெண்ணி நபியின் கிளையார்கள் புலம்புவாரே

எங்கள் தமக்கெல்லாம் தங்கமேரே யிந்த விதிகளா வாங்கிவந்தீர்
தங்க மயமான மணிவிளக்கே தலையும்வாள்முனை தனிலாச்சுதே
அங்கம் பறக்குதே யாறஹீமே ஆல முஹம்மதே நபிஸல்லமே
திங்கள் வதனத்தின் பாத்திமாவே செல்வர் தமக்கிந்த விதியாச்சுதே. (940)

மண்ணி மீதில் நபிகிளையார் வயிற்றிலே கண்ணீர் வடிதலோடு
மெண்ணிமனமஃ துருகிவாடி யிலங்கு மாதர்கள் வருகும்போது
மன்னும் யாபார ஸறுயி லுமே வந்தார் தொருவுடன் துகிலுங்கொண்டே
அன்ன நடைமாத ரழுதுவாடி ஆயாசங் கண்டே ஸறுயில்சொல்வார். (941)

அந்தப் பரனுன நபிகிளையா ரழுது வருவதிங் கெதுகாரண
மெந்த விதமென்று கேட்குரோ மியம்புவா ரப்போ பெண்மாதர்கள்
சந்திப் பாகிய விபரமெல்லாந் தனித்தனி யாகவ வருங்கேட்டுத்
தந்தை தாரையாக் கண்ணீர்விட்டுத்தளம்பிமனம் நொந்து கரைந்து சொல்வார்

மன்ன னௌலீதுதான் புவிமீதினிற் வர்த்தகா ளாக நானிருக்க
வின்னு ளவனையு மென்செய்யலா மிப்பூமிக ளெல்லா மவனேயானுன்
தன்னால் மொழிகொல்ல வெனதுமனம் தயங்குதே யம்மா பெரியோர்களே
என்னால் நடக்கிற சகாயந்தன்னை யியம்புங் காளெனஸராயில் கேட்டார்.

அன்ன காலையில் நபிகிளையா ருளுவா ரப்போ கண்ணீர்சோர
மன்ன ராகிய வர்தகாளே மவுலக்கேளுங்கள் சீதேவியே
மூன்னு லுசைனார்வந்து சிரசைகொண்டு முரட னவன்சங்கி தானேகிரு
வின்னால் மனமெல்லாம் முருகுதிப்போ திதுக்கே ருபகாரம் செய்விராகில்.

ஆல்முஹம்மது ஷபா அத்தாக வதிக பறக்கத்தும் கொடுப்பானுயன்
மேலோ னருள்பெற்றவுஸைனார்சிர மெதுவாய்மறைத்தேகச்சொல்வீரென்றார்

வாலாய மான மொழியைக்கேட்டு மனதுருகியே வர்த்தகாளும்
சில மறியாத சங்கியோனைத் தெளிவா யவர்பேசித் தயவுண்டாக்கி. (945)

அந்த நேரத்தில் வர்த்தகாளு மாயிரந் தங்கக் காசுதன்னைச்
சிந்தை யிரங்கவே சங்கிகையிற் றீரர் கொடுத்துதவி மறைக்கேகென்றும்
தந்த தாரையாக் கண்ணீர் விட்டுத் தம்மையாகிய அஸன்பாலரைச்
சந்திர வதனத்தில் முத்திமிட்டுத் தாமரைப் பாதம் பணிந்துபோற்றி. (946)

தேசந் தனக்கெல்லாம் நவமணியே செயினுல் லாபிதீன் மணிவிளக்கே
போச:ரலியுல்லா பேரனாரே புகழ்சே ரஸனார்தம் கண்மணியே
பாசனெலீதுட மாறுபாட்டிற் பாங்கா யகப்பட்ட திமுசுபெற்றிற்
வாசற் முஹம்மதை படைத்த நாயகன் வல்லானிருக்கிறான் கனியேயென்றும்.

கோதம்பு ரொட்டி கூசாத்தண்ணீர் கொடுத்த ரவர்களே பசியாரிட
சீத மதிபோலத் துகிலுமீந்து சிறந்த பணதோடு மனுப்பி வைத்தா
ரேது வாகவே துயிலபோன் னுடை யிருக்குமிருநூறு வொட்டகமும்
பாது காக்கின்ற பெயர்களிடம பாதை வழிநீங்க ளேகுமென்றார். (948)

சொன்ன பிரகார மவர்களேகத் துலங்கும் வர்த்தகா ளாலோசித்து
மன்னர் முஹம்மது கிளையார்களை மனங்கள் பொருந்தமாய் வெளியாக்கினான்
னென்ன காலத்தைச் சொல்வோமென்றே யிருந்தங்கிடைந்து தாமவதனம்வாடி
தன்னால் மனம்நொந்தே யெலிதனையும் சார்ந்த பெயரையும் மிகவேதிட்டி.

சால நிழலிலே யிருக்கும்போது தடத டென்னவே யேழ்பேர்வந்தார்
சோலை நிழலிருந் தாரைவைதாய் சொல்லடா வென்று முமையாக்கள்தான்
மேலே யடித்தாரே சவுக்கினாலே வீறிட் டடிக்கவே ரத்த சோரி
மாலாய் மயங்கியே வர்த்தகாளு மய்யம் போலவே கிடக்கும் போதில் (950)

இறந்தா ரவரென்றே யுமையா வெல்லா மேகினா ரப்போ பாதைமீதி
லறங்க ளுயர்வான ஸறுயீலுமே யடித்த பாதையிற படுத்திருந்தே
யிரவி லெழுந்துமெய்க் காயத்தோடு மிருகாதவழி யவர்நடந்தார்
தருவின் பாடியூற் தனிலேவந்து தமது திரளோர்க டமைக்கண்டாரே. (951)

கண்டேயித்சேதி காலாட்கெல்லாம் கூறி யுரைசெய்து பயமதாகி
நின்று பார்க்கவும் கூடாதென்றே நிகழ்த்தி பாயாரத் தொருக்களோடு
மண்டல முள்ள கானின் பாதை வாகாய் நடந்தவச்சிற் றாற்கண்டு
கொண்ட யாபரந் துகிலும்விற்றுக் குதாயின் புறமென்றே திரும்பினாரால்.

மலையின் சார்பினில் வனத்தின்பாதை மன்னர் யாபாரி வருகும்போது
தலத்தி லிருக்கின்ற சருகைசுற்றித் தாகை தனிலவகதா லொருபொதும்பிற்
கூலியு மானபி தலமீதெனவும் சொல்லி வர்த்தகான் வருகும்நேரம்
தலத்தி லிருந்தோர்கள் நூற்றுப்பத்து தவத்தோற் றமைக்கண்டு பயந்தஞ்சியே.

என்றும் பெரியவான் ஸலாமென்றோத விபம்பும் பிரக்நிபோ டெவிடமென்று
இன்னில முள்ள விசுக்கிலாளெ ரியம்ப காமத்தைச் சொல்லியென்று

ரன்ன யபாரி ஸஹாபிலென்றே யருளத்தவத்தோர்க ளுரைசெய்வார்கள்
தன்னின் சரீரத்திற் காயமென்ன ஸஹாபிலே யென்றங் கவர்கள்கேட்டார்.

ஈது மொழிகேட்டு வர்த்தகாளு மியம்புவா ரப்போ கண்ணீரோட
வேதநாயகன் சொலவேன் பேரிபோர்களே யிறஸூல் முஹம்மதின் பேரனுரில்
பூதலந் தன்னில் லரசுசெய்த புகழ்சே ருசைனுரைக் கறுபலாவிற்
கோதாய் வளைந்துதா னெஸீதுப்பாவி கொலைதான் புரிந்தவர் சித்திரேமே.

ஆல் முஹம்மது கிளையார்களை யழைத்தங் கேகவே யானுங்கண்டு
தால மீதிலே யெஸீதுசெய்த சமரெல் லாங்கேட்டு யான்கலங்கி
மாலா யவர்களை யனுப்பிவைத்தே வருகும் பாதையில் நானிருந்தே
கால விதியிதா வுசைனுர்க்கென்று கருத்தும் கலங்கியான் புலம்பும்போது.

எங்க ளிசுக்கிலான் தன்னையாளு மிளவ வரசனும் சிலபேர்களும்
சிங்கம் போல்வந்தே யென்னைச்சீறிச் சிவந்த சவுக்கினு லடித்தகாய
மிங்கிதா மென்றே ஸஹாபிலன்று மிருகண் ணீர்விட்டே யழுதுசொன்னுர்
சங்கை யாகிய தவத்தோர்கேட்டுத் தனும்பி யவர்களும் புலம்பினுரே. ()

ஆதி முஹம்மது பேரனுரே யளியார் செல்வரே யஸன்துணையே
சோதி வானவர் தொட்டிலாட்டத் துயிலும் நவமணி நாயகமே
ஏது வகையாலே மதினம்விட்டங் கெழுந்து கறுபலா தனிலேவரக்
கோது புரிந்தனே யெஸீதுப்பாவி குவலய மீதில் மயங்கினுரே. (958)

எங்கும் துலங்கிய வுசைனுர்வள்ள லிறஸூல் நபிபோலே யழகுள்ளோரே
தங்க மயமான தேகமெல்லாம் தயங்க லாச்சுதே கறுபலாவில்
அங்கம் பறக்குதே வர்த்தகாளே யலியுல்லாமகன் சேதிகேட்டுச்
சிங்கப் புலியலி செல்வனுரே சேதி யெழுதவும் மறந்தீர்களோ. (959)

சங்கை யாய்வரும் வர்த்தகாளே தம்மை யடித்திடு முறைமையாக்களைச்
சிங்க மதுபோலே நாங்கள்வந்தே சிரசையறுத்தவன் மூடிதனைக்கிப்
பங்க னெஸீதையும் வாளால்வெட்டிப் படியில் வாங்கிறோ முசைனுர்பழி
தங்க மஷ்றபி யுமதுபாலிற் சவுதாச் செலவுக்கு முளதோவென்றுர். (960)

சொல்லு முரைகேட்டு வர்த்தகாளும் துலக்குவா ரப்போ திமாறேடே
நல்ல தவத்தோரே நவிலக்கேளும் நமது மனைமீதிலிருப்பானவை
யெல்லாங் கணக்கிட்டால் யாதானவின் கெழுபத்தறுலட்ச மஷறபிகள்
செல்லும்செலவுக் கோகாணு மிட்டால் சிறந்த பொருள்வாங்கித்தாரேனென்றுர்.

பன்னு முசைனுரின் பழிவாங்கினுல் பறக்கத் தீதுபோதும் புவியிலென்றும்
சொன்னுர் ஸஹாபியு மிதுவசனத் துலைதம தவத்தோர்க ளுரைசெய்துவா
மின்னு லிவருமே மீமாந்தரி லெப்பவும் செல்வங் குறைநிடாது
மன்னவர் முன்ன மிகக்கலரானில வருகைக திரவிய திரப்போகுமென்றுர். (932)

பொருமையோர் சொன்ன வசனத்தாலே புவிசில் மகிழ்வுற்றேசறுயீல்மன்னர்
திருமையாய்ச் சென்றே மதிலெண்ணி நிறைந்தசெலவங்களுநைந்ததேபோல்
அருமையுடன் தினே நிருந்துவாழு மழகு பொருந்துமக் கலக்குடியி
லுரிமை தானுள்ள மதியூகனு மொழுங்கு தவறுத மலர்முகத்தான். (963)

மண்ணிலமீதி லீமானுள்ள மாசில் சாமுரா வுத்தர்கேசன்
கண்ணின் மணியாக வுதித்தபாலன் கனவா னயினு முஹம்மது
யண்ணல் முஹம்மதின் மணிமாலையி லருளுங் காரண வரலாருக்கே
வண்ணம் பொருந்தியதுகில்பொன்னுடைவரிசை கொடுத்திடுமகிழ்ச்சிபோலே

சிந்தை பூரித்தே ஸறுயீல் மன்னர் சிறந்த தொறுவுட னவரெழுந்து
வந்தே மிசிக்கிலான் கோட்டைமீதில் வருகும் நிதிகளை மாடம்சேர்த்துச்
சொந்த மாளிகை தனிலிருந்து துலங்கும் புரவியார்க் குரைசெய்வாரே
யிந்த நாள்மீதில் நடந்தசெய்தி மியம்பக் கேளுமென் றுரைத்தாரப்போ. ()

நல்லோர் பாத்திமா பிறவியார்க்கு நவிலுவா ரப்போ கண்ணீர்சோரப்
பொல்லாங் காகவேயுனை யடிக்கப் புதிய கனவுகள் கண்டேயானு
மெல்ல மவனுட விதியோவென்று மெண்ணி யழுதுகா னிருக்கும்போதி
லல்லா வுதவியால் நீயும்வந்தா யிகவல் தனையெனக் குரைமினென்ருர். (966)

அந்த மொழிகேட்டு ஸறுயீல்சொல்வா ரருமை தானுள்ள பிறவியாரே
யெந்த நாளினில் நீங்கள் வந்தே யாபாரம் விற்று வருவதற்கு
மிந்த நாளினில் யானுமேகி யிதுகண் டாச்சுதே பாதைமீதில்
விந்தை யாகிய யெலீதால்வந் ததனையெல்லா மொழுங்காய்ச் சொன்னுர். ()

ஈதுமொழிகேட்டு பாத்திமாவு மிருதய மெல்லாம் கலங்கிவாடிக்
கோது புரிந்தானே யெலீதுபாவி குறைஷிக் குலமுள்ள ஹுஸைனர் தம்மை
யேது நான் செய்வேன் யாகுதாயே ஈரல் கருகுதே விசளங்கேட்டுச்
சோதி பெரியோனே யாறஹீமே துலங்கும் பிறவியே ஸறுயீல்மன்னே. (968)

பதம்.

என் பிறவி ஸறுயீ லென்பிறவி
துணையே என் பிறவி

என்பிறவி எந்த விதமுனையடித்தா னென்பிறவி ஸறுயீல்
பாதை வழிமீதிற் பாவியடித்தானே

பாவி யடித்திட மனது பதறினையோ வெனது கண்ணே யென்பிறவிஸறுயீல்
கண்ட கனவாலே வண்ட ரடித்தாரோ

வண்டரடி யாகையிலே மங்கினையோ வென்கனியே யென்பிறவி ஸறுயீல்
எதுகள் வந்தாலு மிப்புவி யின்மேலே

இப்புவியி லெலீதைவெட்டியென் கரவாட்கிரை செய்குவேன் என்பிறவிஸறுயீல்
அந்தப் புறமாதர் எந்த விதத்தாலே

எந்த விதம் வெளியானர் யாறஹீமே நபி கிளையார் என் பிறவி ஸரூயீல்
ஈரற் கருகுதே யிவ்விசனங் கேட்டு
இவ்விதம் கேட்கையிலே யென தூமன முருகுதிப்போ தென்பிறவி ஸரூயீல்
எந்த விதத்தானு மென்பொருளி னுலும் [யீல்
என்பொருளைச் செலவுசெய்தே யெடுத்திடவே ஹுஸைனர் பழியென்பிறவிஸரூ

தொங்கல்.

இந்த விதமாகப் பாத்திமாவு மிதயமுருகியே யழுதுவாடித்
தந்தை தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுத் தனியோன் தனைநாடிப் புலம்பும்போ
அந்த நேரமே ஸரூயீலாரு மழுகை மாற்றியே பின்னும் சொல்வா [தில்
ரிந்த விரவினிற் றவத்தோர்வாரா ரெல்லாப் பறக்கத்தும் கொடுப்பானுயன்.

அடிசி லாக்கியே தயாராய்க்கட்டு யருமை யானபேர் வருவாரென
வுடையோனிருக்கிறுன் பிரவியாரே யுமது மனம் போலே பழிவாங்குவோம்
தடைகள் கிடையாது புவிமீதினிற் சகோதரியான பாத்திமாவே [ரூர்.
இடையிலனைவோர்கள் மிகச்சொன்னு லுமெஸீதைவதைசெய்வேன்யானுமென்

அந்த நேரமே யடிசிலாக்கி யறுவகை யுள்ள பொரியல் செய்து
சந்த்ரவதனத்தா ரிருக்கும் நேரம் தாலம் மிருளவே கதிரடைந்தான்
வந்தார் தவத்தோர்கள் நாற்றுப்பத்து வரிசையாகிய முகமிலங்கச்
சிந்தை யுகப்பான ஸலாமும்கூறச் சிறந்த பிரத்தியு மவர்களோதி. (971)

இருந்தார் விரிப்பிலே சகலோர்களு மெழிலாய்ப் பசியாற்றி மகிழ்வுகூறப்
பொருந்தும்படியான துகில்களீந்து பிரியமாகிய மணந்திமிர்ந்தே
அருந்த வத்தோரு மிருக்குநேர மருளுவா ரப்போ ஸரூயீல்பாலில்
தரிய லாருடன் சமரஞ்செய்யச் சகல பரிசையும் வாங்குமென்றே. (972)

சொன்ன மொழிகேட்டு வர்த்தகாளும் தொறுவி லஷறபி தானேற்றியே
அன்ன காலையில் சிலபேருட னவரு மெழுந்துதா னகரமேகித்
தன்னின் கெதியுள்ள பரியானதிற் றகுந்த விலையுடன் ஆயிரமும்
நன்னிலை யென்னும் யானைகளிற் நானூற் றைம்பது விலைக்குவாங்கி (973)

தொறுவி லாயிரம் காலிதானுந் துலங்கு மாயிரத் தஞ்னூற்றுடன்
துருவை யானதில் ரண்டாயிரம் துய்ய கோதுமைப் பரைமுந்நூறும்
அரியின் கதிர்போலே வாளாயிரம் ஆயிரத் தஞ்னூற் றதுவும்வாங்கி
விரியின் வேல்குந்தம் சரபானங்கள் மிகுதமாய் வாங்கித் தொறுவிலேற்றி.

வந்தே யிசுக்கிலான் கோட்டைமீதில் வாகாய்ச் சகலமு மிறக்கிவைத்துச்
சொந்த மாகிய தோப்பானதிற் றுலங்கும் பரிகரி துருவைசாலி
விந்தை யாகிய பெருக்கமாக்கி வேலை யாளருந் தானேமித்துச்
சிந்தை பூரிப்பாய் மனையில்வந்து சிறந்த தவத்தோற்பா லிருக்குநேரம்.

அந்தச் சமயத்திற் சஞ்சலிப்பா லருளுவாரப்போ பெரியோர்களு
மிந்த விசுக்கிலான் கோட்டைமீதி லிருக்கும் ஹாஷீம்க ளெவளவாகும்

சிந்தையாகிய வுமையார்க்கூட்டம் விளப்ப மீவளவென் றுரைமீனென்றே
கந்த ரப்புயத் தவர்கள் கேட்கக் கலனுவா ரப்போ லறுயீனுமே. (976)

ஹாஷிம் குலத்தோர்க ளிகுக்கிலானில் ஆயிரத் தைந்நூ றுங்குடிகள்
பாச னெலீ நுட வுமையார்க்கூட்டம் பதினு யிரத்தைந்நூ றுங்குடிகள்
ஈது மொழியோதத் தவத்தோர்கேட்பா ரெந்தக் குலத்தார்க் கென்னப்பட்ட
மோதுமென விள்ள லறுயீல் சொல்வா ருமையா குலத்திலே தலைவனென்றுர்.

சொன்ன விபரத்தை யறிந்துநீதர் குலங்கும் ஹாஷீம்கள் சகலோரையும்
மின்னுனிரவினி லழையுமென்றுர் நிருக்கும்பெயர்களெல்லா மனுப்பி
மூன்று லழைத்துதான் விரிப்பிலாக்கி முதியோருரைசெய்வார் ஹாஷீம்கள்பால்
மன்ன ருசைனுர்தம் பழிவாங்கிட மனது துணிந்துதா மிருப்பதாலே. ()

உங்க ளுடமனப் பாகங்களை யுரைப்பி ரனைவோரும் புவியிலென்றுர்.
சங்கையாகவே தவத்தோர்சொன்ன தாக்கல்தனைகேட்டு சகலோர்சொல்வார்
செங்கையுட யோரேமனம்போலாகச்சிறந்தசமர்செய்யத் துணிந்தோமென்ன
இங்கப் புலிமக ருசைனுர் பழி ஜெகத்தி லெடுத்தாலோ காமமென்றே. (979)

ஓப்பம் தானுகி ஹாஷீமெல்லாம் மோர்மை யுட னவ ரிருக்கும் நாளிற்
றப்பானுகவே வுமையாவினிற்சொன்னு னரசனுக் கிதுசேதியை
யெப்போ சமரென்றே மனதிலெண்ணி யிருந்தானுசமயாவு மீசிக்கிலானி
லப்போ தவத்தோர்க ளாலோசித்தங் கவனி தனிலேதானிருக்கு நாளில். ()

வெள்ளிக் கிழமையின் குத்துபாவில் விளங்கு மூமையாக்கள் மூவாயிரர்
பள்ளி தனில்நின்று தொழுகும்போது பார்த்தங் கிருந்தார்கள் தவத்தோர்களும்
அள்ளிலே மேலுங் காத்திலேந்தி யரிகள் போலவே மிகுரூபுற்றுத்
துள்ளித மான வயவீரர்கள் துலங்கு மதியினி லாலோசித்தே. (98.)

வந்த பெயர்களில் மூன்வாசலில் வாட்கை யேந்தியே சிலபேர் நின்றுர்
தந்த்ர மாகவே வடவாசலிற் சரவே லேந்தியே சிலபேர் நின்றுர்
மந்த ரக்கதிர் வடிவாளேந்தி வாகாய்த்தெனவாச லருகாய் நின்றுர்
இந்த விதமாக வவர்கள்நின்றே யிழுத்துக் கதவுக ளடைத்துக்கொண்டே.

தகுதி யாய்நிற்கும் பெயரைக்கண்டு தடபுட லான ருமையாவெல்லாம்
வகுதி யோர்களை வாடாவென்று மாட்டினுர் வாளால் மடமடத்தே
தகுதி கென்னவே யுமையாக்களைச் சேதப் படுத்தியே முடிதுளாக்கி
யகங்க ளாகியே செருனர்களை யறுத்திக் குவித்தாரே பிணக்காடாக்க. (983)

வெட்டு விடுகிற தீந்வாசலை விட்டு வடவாசல் வருவோர்களைத்
தட்டிப் புயங்களை யிருதுண்டாக்கித் தாரை மீதினி லெடுத்தேறிவார்
கொட்டா விக்கொண்டு தெற்குவாசற் குதித்த பெயர்களை முடிதறிப்பார்
கட்டாய மாக வுள்ளோர்களைக் கண்டு சிரங்களை மிகத்தாக்குவார் (984)

இந்த விதமான சண்டையாலே யிரண்டாயிரத்தி யெண்ணூற்றோர்செத்தார்
தந்த்ர மாகவேயிரு நூறவர் தப்பித் தோடியே காட்டிலானுர்

அந்நேரமே தவத்தோர்களும் ஹாஷிமோர்களுங் கூட்டமாகிச்
சந்திப் பிறவென்றே தெருவில்வந்து நரியலார்களைச் சூறையிட்டார். (985)

எங்கே யுமையாக்க ளெங்கேயென்றே யேகமாகவே தேடுப்போதிற்
றெங்கோட்ட மதாகச் கருதலார்கள் தொலைகளோடியே தவித்திருப்பா
ரிங்குமங்கு மா யுமையாவெல்லா பெடுப்ப ரோட்டங்கள் மடமடத்தே
பொங்கமாகிய வசுதர்கூட்டம் போனாரொழித்தொழித் தனேகம்பேரே. (986)

ஓடியவர்களும் போனபின்ன ரொருவர் மனையாகச் சோதித்தார்கள்
மோடியாகவே யிதற்கு முன்பால் முதியோர் ஸறுயிலை யடித்தராஜன்
சோடியாகவு மோரறையிற் றிசும னிருபேரு மொளித்திருந்தார்
வாடா விருவரு மெனவழைத்தே மணிகயிற்றினால் வரைந்துகட்டி. (987)

என்னின் ஹாஷிம்கள்கொணர்ந்துவிட்டா ரிருபேர்தமையுமே தவத்தோர்பாலில்
அன்ன காலையிற் சிறைச்சாலையி லடைத்தங் கவர்கள்பாற் காவல்வைத்தார்
மின்னுந் தவத்தோர்கள் நூற்றுப்பத்தும் விளங்கும் மங்குள்ள சகலோர்களு
மன்னனின்சிக்கிலா னகர் கைகொண்டு வானின் மதிபோலே கொடியிழுத்தார்.

ஸறுயீல் அரசு நிலை.

கோட்டை பிடித்துநல் ஸறுயீல்நீதர் கொலுவும் போட்டவ ரிருக்குங்காளிற்
சேட்டையாகிய வுமையாவெல்லாம் சிறந்தபெருக்கமாம் வணங்கிநின்றே
கேட்டு நடக்கிறோ மகராஜரே கிருபை யுத்தாரம் கொடுங்களென்று
வாட்டமாய்வந்து சொன்னபேரை மாடந் தனிலேகி யிருங்களென்றார். (989)

ஈது படிநிற்க ஸறுயீல் தம்மையிலங்குநீ ராட்டித் துகில்புனைந்து
சீதமதிபோல யங்கிச்சேர்த்துச் சிரசில் முடிசூட்டி மாலைசேர்த்துச்
சோதி முஹம்மது ஸலவாத்தோங்கத் துய்யமட மாத கவரிவீச
நீதர் தம்மையே யனைவோர்வாழ்த்த நேர்மை யாகிய கட்டியங்கூற. (990)

பேரிகவுரிகள் கிடுகிடென்னப் பிடியோ டெக்கான மடமடென்னத்
தாரைசல்லாரித் தம்பூர்மேளம் தடதடவென்று மடமடத்தே
சேறிற் குடைகளும் விருதுகளும் நிகழ்த்தும் சோபனம் சகலர்கூற
மாறுப் புகழென்னும் ஸலவாத்தோங்க மன்னர் ஸறுயீலுங் கொலுவிலானார்.

புவியிற் செல்வமு மிகவுண்டாகப் புதியோன் பறக்கத்தும் பெருகிவாழ்க
நபியா முஹம்மதை யுவந்துபோற்றி நல்லோர் வேதமும் தீன்துலங்கக்
கவிக ளோதிய பக்கீர்மாதர் ஹக்கனுதவியா லுவந்து வாழ்த்தத் (992)
தவிசி லிருந்தாரே ஸறுயீல்மன்னர் சங்கை பொருந்திய மதிபோலவே.

செந்நெல் விளைவுகள் சிறந்திலங்கச் செழிக்கு மங்கலக் குடிமீதினில்
மன்ன னேறுவா டியின்தவத்தால் வந்த ஷெய்கு முஹம்மதுமீறுனு
மின்னுட் சீதேவி மனைமீதினி லிலங்குமணிமாலை யியம்பென்றோதத்
தன்னாற் பறக்கத்தும் மிகவுண்டாகித் தழைக்கு மதுபோலே ஸறுயிலின்பால்.

ஹாஷி மோர்களி லொருவரான வழக்குபொருந்திய மதியூகத்தார்
தாஸீன் தலைமையுமே மந்த்ரி யாக்கி ஹக்கன் தனைப்போற்றித் துதிகள்செய்தே
பாச வுமையாக்கள் மனங்கலங்கப் பாரிலஹாஷீம்கள் மனந்துலங்கப்
போச ராகிய ஸறுயீல்மன்னர் புவியில் ராஜாங்கந் தனிலிருந்தார். (994)

கோமான் கிருபையாற் றீன்துலங்கக் குலத்தில் யாவரும் பெருகிவாழ்கச்
சீமான் தனமுள்ள ஸறுயீலவர் சிறந்த தகுத்திருந் துறைசெய்வாரே
பூமா னாகிய விருபேறையும் புதிய காவலோ டழையுமென்றே
நாமந் துலங்கிய வரசரோத நாடி யழைத்தங்கே கொணர்ந்துவிட்டார். (995)

வந்து முன்னின்ற விருபேர்க்கும் வழூத்துவாரப்போ தீர்மானங்கள்
இந்த விருபேரின் காதுமூக்கை யிலங்கும் வாளினா லறுமினென்றார்
அந்த நிமிஷமே காவலாள ரறுத்தா ரவர்களின் காதுமூக்கைத்
தந்த தாரையாய்ச் சோரியோடத் தளம்பி நிற்கின்றா ருமையாக்களே. (996)

நீங்க விருபேரு மெஸீதிடம்போய் நிகழ்த்தும் படியான வசனங்கேளீர்
பாங்கா யிதுபோலே யெஸீதனையும் பாவி மறுவானை யுமர்ஸைய்யாதைத்
தீங்காக் காதுகண் மூக்கறுத்துச் செகத்தில் விடுவானென் றுரைப்பாயென்ன
வேங்கை புலிமக னுசைனார்பழி விளங்க வெடுப்பேனென் றுரைத்தாரண்ணல்.

பாசமா விருபேரு மழுதுவாடிப் பயந்து நடுங்கியே விசன முற்று
நாசி யடைத்திடுங் குணுகுணுப்புங் நாவுங் குழறியே யிருபேர்களும்
தேசந் தனைநீங்கித் திமுசுக்காகத் திடுக்கத் துடனவன் வருகும்போது
மோசந்தான்செய்த வுமர்ஸையாது முஹம்ம தெனுநபி கிளையார்தம்மை. ( )

முன்னா ஹுஸைனார் தம் சிரமுங்கொண்டு முழக்க மாகிய படையினோடும்
மன்னதி முசுமா நகரம்வந்து மாற்ற னெஸீதுதான் னிடத்திலாகிச்
சொன்ன பிரகார முடித்தேனென்று துலக்கும் சிரம்வைத்தே புதுமையாக
வென்னின் முஹம்மது கிளையாரையு மெதிரில்நிறுத்தியே ஸலாமும்செய்தார்.

வந்த பெருக்கமும் சிரமானதும் வள்ளல் முஹம்மது கிளையாரையும்
சந்த்ர வதனத்தின் பாலரையும் தான்கண் டெஸீதக மனம்பூரித்தே
யிந்த ராஜ்ஜியம் புவிமீதினி லெதிரி நமக்கில்லை நமரோர்களே
சொந்த மாச்சுதே யூர்களெல்லாம் துரையுநான் தானென் றுரைத்தானப்போ.

எந்த ராஜரும் திறையளக்க வெழுதுங்காண் மந்திரி மறுவானென்றான்.
இந்தா யெழுதறே னுமதுசொற்போ லினிமேற் றடையுண்டா துரையேயென்
அந்தநேரத்தி லெஸீதுப்பாவி யஸனார் மகனாரை வதனம்பார்த்துச் [றான்
சந்திப் பிதுவென்றே மனதிலெண்ணிச் சாற்றுவா னப்போ சூட்சமாக. ( )

வரியின் புலியான அலிதானெங்கே வள்ள லஸனுஸைன் வாழ்க்கையெங்கே
குறைஷிக் குலத்தோர்கள் கூட்டமெங்கே குவலயமுள்ள குலத்தோரெங்கே
கரிகள் ரதபரி பதாதியெங்கே கனத்த படைமன்னர் பெருக்கமெங்கே
வரின் வருமாதர் மேன்மையெங்கே வழித்து நபியுட கிளை யாரென்றான்.

அந்த நேரத்தி லுஹறுக்காக அருளினர் பாங்கு மோதினரும்
சந்த்ர னழகான நபி சொலவரத் தன்கை முகமுத்தி யெஸீதுவந்தா
னந்த நிமிஷத்தி லஸன்மகனா ரருளுவா ரப்போ சிறுபாலக
ரெந்தம் பேரனாற் காமம்வந்தா லெஸீதே யிருகண்ணில் முத்திசெய்ய. (1003)

இன்னா ருனக்குத்தான் மதியார்சொன்னா ரென்றார் வதைபேசத் துணிந்தாய்
மன்னனீ யென்னும் சொலத்தகுமா மாறுபாடுள்ளதேள் மருந்தே [பாவி
யென்ன வசனங்கள் பேசலானா யெங்கள் வாழ்க்கையை யிகழலாலே
சொன்னாற் றெரியாத வுனதரசு துலக்கமானது துனியாவிலே. (1004)

எங்கள் முஹம்மது நபியிறஸூலிருக்கும் நாளையில் மாமியார்க்குச்
சன்னை மனைவியைத் தலாக்குச் சொன்ன சகாயந் தனக்காகக் கொடுத்தநாடு
சிங்கம் போலவே தருத்திருந்து சிரிப்பாயிகழ்ந்தியே தேள்மருந்தே
யுங்கள் தவுலத்தில் நின்றுபேச வுடையோ னெழுதினான் புவிமீதினில்.

நானும் பாலனா யிருப்பதாலே நவின்றா யிம்மொழிமன மஞ்சாமற்
நானும் வயதுடனிருந்தேகினார் கரத்தின் வாளினா லுனையும் வெட்டி
மான மனுவில்லா மறுவானையும் வாளாயுத முனை கொடுப்பேனென்னத் [றார்
தானா மகிழ்ந்தாயே பெருமைபேசித் தனியோ னிருக்கிறா னெனக்கேயென்

அந்த மொழிகேட்டே யெஸீதவனு மருளுவானப்போ கோபமீறி
இந்த ராஜ்ஜியப் புவிமீதினி லிலங்கு புலிகுட்டி பூனையாமோ
சந்த்ர வதனத்தின் பாலகரைத் தாலந்தனில் வைத்தாற் பகையுண்டாகும்
எந்த விதத்தாலுங் கொல்மீனென்ன யெஸீது பாவியு முறைத்தானரோ.

அன்ன காலையி லெஸீதினுக்கே யந்தரக் குத்தும் வயிற்றிலாகி
மன்னன் தடுமாறிமயக்கமுற்றே மவுலுவானப்போமறுவானின் பால் [தாம்மை
பின்னால் வதை செய்வோம சிறுபாலரைப் பெண்பாலுடையழத் திவர்கள்
இன்னாட் சிறைச்சாலை யடையீனென்றே இயம்பினா னப்போ கடிபிடியாய்.

அடைத்தார் நிலவரைக் காவலாள ஆலமுஹம்மது கிளையார்தம்மைக்
கிடைத்த பலனென்றே மயில்மாதர்கள் கிருபை யுடையவன் தனை நினைத்தே
யுடைத்தே தயிர்போலே மனங்கலங்கி பேர்மை யுடனல்லோ ரிருக்குநாளிற்
படையின் ஜனங்களு முமர்ஸையசதும் பாங்காயவரவர் சாற்பிற்சார்ந்தார்.

பாச மறுவானும் மனம்பூரித்தே பகருவா னப்போ தெஸீதுபாலிற்
தேசந் தனக்கெல்லாம் ராஜரானீர் ஜெயித்தே யுலகினிற் பேர்வாங்கியே
ராஜாணைவரும் திமுசுக்காக நாடிமிக வந்து திறையளப்பார்
கூச லினியேலுங் கிடையாதென்று குலுங்கச் சிரித்தவனிருக்கும்போதில்.

அந்நேரந்தனில் மூக்கறுந்த வாச னுமையாக்க விருபேர்வந்தே
என்ன ராஜாங்கம் செய்யலானீ ரெங்கள் கோலத்தைப் பாரீரென்றார்
மன்ன னெஸீதுடன் மறுவானுமாய் வழுத்துவாரப்போ வருத்தமாக
இன்னா விக்கோலம் செய்தேனென வியம்படா நீங்க விருபேரென்றான்.

காசி யடைத்திடும் குணுகுணுப்பாய் நாக்குங் குழறியே யிருபேர்சொல்வார்
கூசுதேபேச மகாராஜரே குணுகுணுத்திடும் வசனத்தாலே
யேசு வார்கிடம் புவியிலாரோ மெங்கள் விதிதானோ செய்வினையோ
பாசந்தனையாளும் சிங்கத்தோரே செப்புவோம் கேளும் புவிமீதிலே. (1012)

பாரி லிருக்கின்றவிசிக்கிலானீர் படைகள் திரட்டியேஸரூயில்மன்னன் [வாங்க
சிரூய் ஜனஞ்சேர்த்துப் பலிசிம்மேரூய்ச் செகத்தி லுஸைனர்தம் பழிகள்
விரூய் நமதுடன் வாதுசெய்ய விளம்பு மவனுட சமர்த்தை கேளீர்
சூரியது போல வுமையாகூட்ட மூவாயிரஞ்ஜனந் தொழுகும் போதில்.

காட்டுப் பரதேசி நூற்றுபத்துக் காலா லேந்திய மிகுரூபுற்றுக்
கோட்டி யாகவே யுமையாக்களைக் கொலைகள் மிகச்செய்து கருவறுத்தே
மூட்டினன் சண்டை விசுக்கிலானில் முதலோ னறிகுவான் மகாராஜரே
பாட்டம பாட்டமா யுமையாக்கூட்டம் பயந்து வனவாசந் தானோடவே.

அடித்துத் துரத்தியே மனைகள் பூந்தே யவர்கள் மனம்போலே கொள்ளைசெய்
பிடித்தன் இருவரை மூக்கறுத்துப் பெலவா னெஸீதிடம் போய் சொல்லென்று
சடத்த வார்த்தைகட் மிகவும பேசிச் சாற்றுப் படிசொன்ன வசனங்கேளீ
ருடுத்தும் புவியிலே நாங்களோர்த யுள்ளங் கருகுதே மகாராஜரே. (1015)

எங்க ளிருவரைப் பிடித்தவனு மிலங்கும் காதுமூக்கறுத்ததுபோ
லுங்க ளிடகாது மூககானதை யொட்டப் பிடித்துதா னறுப்பேனென்றான்
சிங்கம் போலவே நூற்றுப்பத்துத் திறலோ ரிருக்கிறா ரவனிடத்தில
இங்கித முள்ள மகாராஜரே யெப்படி நாமும் பிழைப்போமென்றான். (1016)

உரைத்த மொழிகேட்டன் கெஸீதவனு முள்ளங் கரிகியே மதிமயங்கித்
தரித்திர முள்ள வுமையாக்களை தாக்கல் தெரியாமற் கோட்டைநீங்கி
யறுத்த மூகருடன் சோரியோட ஆவலாய் வந்தே சொல்லலானீர்
கருத்தில் லாதிரு கசடர்களே காது மூக்கும் போய் வருகலாமோ. (1017)

மூசிப் பாகிய பகைகளெல்லாம் முடித்த தினியாட்சி செயகிணைத்தோம்
வாஜிப் பாய்வரும் பகையைக் கொன்று வந்தார் காதுமூக்கறக்கொடுத்து
வேசை யுடமக னிருவரையும் விரட்டியே பூஜை நகட்டுமென்றான்
பாச னுரைகேட்டன் இருவோர்களும் பதற்றத்துடனோட்டம் பிடித்தார்களே.

ஈது படிகிற்க லெஸீதுப்பாவி யிதத்துறு கோபு மிகவுண்டாகி
யேதுநான் செய்வே நஹீமேயென்றன் இடைந்து மனம்வாடி யாலோசித்தே
கோது மிகநீங்க மறுவானே நீர் குறிப்பா யொருமதி சொல்லு மிப்போ
வாதுக் கிடமாகி யிருக்குதந்தோ வயிற்றி லிருக்கின்ற பிணிதானென்றான்.

வசைய னுரைக்கேட்டு மறுவானுமே வழுத்துவா னப்போ தெஸீதுபாவி
லுஸைனர் தமைசெய்தே பழிபாதக முடவில மிரட்டுதே யுமைக்காகவே
யசலாய் மிகவுள்ள அபூஜஹைறு ஆமிமவர்களை வரவழைத்தே
நசல்கள் நீங்கவு மருந்து கேட்டால் நகிலுவா ரப்போ தாகிமென்றான்.

மறுவா னுரைபோலத் தூதனேக வந்தா ராலிமு மெஸீதுபாலி
லிருந்தார் பெரியவர் தருத்தானதி லியல்பெல்லாம் சொன்ன னவர்கட்காகப்
பரம னருளாலே யபூகுறைரு பகருவாரப்போ திரையைபோற்றிக்
குறைஷிக் குலத்துள்ள வுஸைனர் தம்மைக் கொலைசெய்த பாவமுனக்கானதால்.

கர்ம காண்டத்தி னசலீனக்குக் கையில் மருந்துக ளிருக்காதிப்போ
தர்ம மிகச்செய்து மஃரிபிலே தனியோன் தனைநாடித் தொழுதுவாரும்
வர்மம் விலகினல் வல்லோன்புர மருந்தி னலிது தீராதையா
கிர்மம் பிடித்திடு மெஸீதுயென்று நிகழ்த்தி ஆலிமு மனைமிற்சேர்ந்தார். ()

ஈது வசனம்போ லெஸீதுபாவி மியல்பாய் வணங்கியே சதக்காவீந்தும்
கோது வாதுள பிணியானதுங் கொண்டே விசனமா யவனிருந்தே
பூத லந்தனி லரசாங்கமும் பிரசங்கம் செய்தே யெஸீதுமன்னன்
வாது மிகச்செய்த ஸஹாயீலாரை வதைசெய்ய வேணும் புவியிலென்றே. ()

எண்ணி மனதிலே யாலோசித்தே யெஸீது படைசேர்த்தங் கிருக்குநாளில்
மண்ணில முள்ள விசுக்கிலானில் வாசாகிய ஸஹாயீ லுமே
விண்ணோர் அதிசெய்யு முஸைனர்பழி மேலோன் கிருபையா லெடுப்போமென்
யெண்ணந் தானுகி மனமீதிலே யிருந்து ராஜாங்கம் நடத்து நாளில். [தே

ஹாஷி மோர்களை வரவழைத்தே யண்ண லாருட சமுகம்வைத்தே
வாசம் பொருந்திய தவத்தோர் பாலில் வழுக்துவா ரப்போ தமுதம்போலே
தேசந் தனையாண்ட அலிப்புலியார் செல்வர் பதினெட்டுப் பேர்கள்தன்னிற்
போசர் முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல் புதியோன் கிருபையாற் புவிமீதிலே.

எமன்ராச் சியமிருந் தரசாள்வதா லெழுதி யனுப்புவோம் வாலாற்றெல்லாம்
அமரோர் துதிசெய்யு மலிதம்பால ரகவ லறிந்துதா னிவிடம் வந்தால்
ஊமையாள் பவனுட கிருபையாலும் நாடா ளெஸீதையும் வதைகள்செய்தே
சமயந்தனிலேதான் சிறையுமீட்டி தனியோன்கிருபையா லிருபோமென்றார்.

சமையந்தனிலேதான் சிறைமீட்டி தனியோன்கிருபையா லிருபோமென்றார்
மன்னர் காத்தினல் தூசெடுத்து வரைந்தார் கடுதாசி வணக்கமாக
என்னு முஹம்மது மருகேசரர் யிலங்கு மலிப்புலி யீன்றகண்ணே
மின்னுங் கதிர்மேனி நவமணியே மேலோ னருள்பெற்ற தாயாபரரே. ()

மருவின் மலர்புயத் தரிசிம்மேறே வள்ளல் முஹம்மது போனரே
பெருகும் பறக்கத்தும் பெற்றகோவே பெலத்த அரசென்னு மணிவிளக்கே
பெருமை மிகவுள்ள முடிவேந்தரே புகழ்சேர் முஹம்மது ஹனிபாவள்ள
அரிமையாய் நாங்கள் ஸலாமுஞ் செய்தே புங்கள் பாதார விந்தம்போற்றி.

எழுதும் சேதியின் விபரங்களை யியம்ப வறிவீர்கள் நாயகமே
முழுதும் படைத்தவன் கிருபையாலே முன்ன ரஸனுரு முடிசூட்டியே
பழுதில் லாதவன் குதாத்தினல் பாரில் ராஜாங்கம் நடத்துநாளில்
வழுவி னெஸீதுமே மாறுபாடாய் மன்னர் தமக்கொரு பெண்ணுமீந்தே ()

பெண்சொல் லதினாலே யவனுர்வள்ளல் புத்தி மயங்கியே புவிமீதினில்
நஞ்சுப் பானகம் தனை யருந்தி நாதர் ஷஹீதாகி முடிந்த பின்னர்
கஞ்ச மலர்பாதத் துசைனருக் கே ஹக்க னருளாலே முடிசூட்டியே
தஞ்ச முடையவன் கிருபையாலே தானு தனையாண்டே யிருக்குநாளில்.

மாறுபா டாக நிறுபங்களை வரைந்தே யெஸீதவ னனுப்பலாலே
நேர்மை மிகவுள்ள வுசைனர்வள்ளல் நினைவில் வருத்தமாய் மதினம்நீங்கி
மாரில் விளங்கிய கூபாவுக்குப் பயணம் வருகவே சகலோர்களும்
தூர மிகவுள்ள கறுபலாவிற் றுய்ய வரசரு மினத்தார்களும். (1031)

வந்தங் கிறங்கியே படங்கடித்து வல்லோன் புறமென்றே யிருக்குநேரம்
சந்திப் பாகவே வழிமறித்துத் தலைவ னெஸீதுடன வுமர்சையாது
விந்தை யாகிய சமர்கள்செய்தே விளங்கும் காஸீமோ டலியக்குபார்
சந்த்ர வதனத்தி னுசைனர்பாலர் தனையும் வதைசெய்தே யெஸீதுபாவி.

மருவின் மலர்புயத் துசைனர்தம்மை வசதரிகலியே சமரமாடிக்
கறுப லாமீதிற் சிரமறுத்தே கதிரின் மயில்மாதர் சகலோரையும்
அருவி னழகான அஸனர் பாலர் செயினுல் லாபிதீ னவர்களோடும்
வரிசை யாகவே திமஷ்க்காக வந்தா ருடன் கொண்டு வருநும்போதில். ()

தரைமீ திசிக்கிலான் ஸஹாபிலவர் தாரை மீதினில் வருநும்நேரம்
குறைஷிக்குலத்தோர்கள் வருந்தநோக்கிக் குதாயினிடம்சொல்லி யிருக்கும்
பரியின் சவுக்காலே மிகவடித்தார் பாங்காயானுமே வருத்தமுற்றேன் [போதிற்
சிரியின தவத்தோர்கள் நூறுபத்துக் கெழுமி மிகவந்தே யிசிக்கிலானில்.

தரிய லார்களை முடி தூளாக்கிச் சங்கை யாகவு முடிகள்சூட்டி
இருக்குறோம் காங்க ளிசுக்கிலானி லிறைபோன் முஹம்மது நபிபேரரே
யருக்க னெழிலான பெண்மாதர்க ளவதி மிகவல்லோ சிறைசாலையிற்
றருக் கண்ணுடையவன் கிருபையாலே சையினுல் லாபிதீனைப்பார்க்கவே.

வந்து சேருங்கா ளவிபாலரே வரிசை பொருந்திய சிகாமணியே
பெந்த வரசரு மெனீதுக்காக இப்போ திமைகட்டி வருகிறார்கள்
தந்திரஞ் செய்ய ளவீதவனும் தாங்கள் மிகச்சேர்த்துத் திமூசினிலே
சொந்தமாய் வைத்து கமரோருடன் துணிவதாய்ச்சண்டை கினைத்தானிப்போ.

கன்னோ கிதுசேதி கண்டவுடன் கல்ப திரங்கியே தயவுண்டாகி
வின்றோர் போற்றியே நவமணியே மேன்மை துலங்கியே நாயகமே
மண்ணில முள்ள விசிக்கிலானில் வந்து சேருங்கா ளரிசிம்மமே
எண்ணின் மனதி லிரவுபக லெதிர்பார்த் திருப்போமென் றெழுதினரே.

எழுதி மடித்ததைப் பசுந்துகிலா லிலங்கும் படிவைத்தே விலாசத்தீட்டிப்
பழுதில் லாதொரு காகிறுபாற் பாசு ரங்கொடுத் தின்வாவென்றார்
தமிரின் மலர்க்கரத் தன்னா ரரும் காதர் நாங்காஹி மேபு மீதிதே
அதுபோலான காதிதையுக் காலை மீதினி லனுப்புமப்போதில். (1033)

இரவு பகலுமா வழிநடந்தே யிலங்கும் பாடிகள் தானிருந்தே
தாஜா மீசவுள்ள நபியைப்போற்றிச் சாலை மீதினி லேகும்போதிற்
றிரைபோ லாகிய நதியுங்கண்டு சிறந்த மாக்கலத் தானேறியே
கரையு மிறங்கியே யப்பாலாகிக் கடிகி நடந்தாரே காபிழுமே. (1039)

சோலை வனங்களுந் தோப்புகளுந் துலங்கும் நகரமும் சிற்றூர்களும்
பாலை வனங்களும் கிரியின் சார்புப் பாங்காய் நடந்த ரே சரவேகப்போற்
காலை நேரத்திற் நதிகடந்தே சிரியி னகில்வனந் தானேகினுர்
தால மீதுள்ள மயிலினங்கள் சார்ந்த தலமுங்கண் டேகினுரே. (1040)

நடந்தங் கிருபத்தி ரண்டாநாளில் காதலொன்பதி தனையுங் கண்டார்
தடமுந் தாமரை வாவிகளும சங்கை யாகிய தோப்புகளும்
கடல்போ லிருக்கின்ற அழகானதுங் கண்டே காகிறு மனமகிழ்ந்து
அடவை விலங்கிய கோட்டை வாசற் றுபோன் கிருபையால் வந்து நின்றுர்.

அந்த நேரமே காவலாள ராருமை யுடனழைத் தலரேசவே
யெந்த வூர்களும் அரபியரே யியாபுவீ ரென்று மவர்கள் கேட்க
மந்த ரப்புயத் திரஸூலுல்லா வள்ளல் முஹம்மது பேரனுர்க்கே
இந்த நிருபங்கொண் டிங்குவந் தென் யானு மிருப்பதே மதினமென்றுர். ()

அன்ன காலைரிற் காவலாள ராருமை யுடனழைத் தலரேசவே
மின்னுங் கதிர்போல பனிகுயிற்றி விளங்கு மணிமாடந் தெருவுங்கண்டார்
பொன்னின் நவமணி யிலங்கபோதுப் புதிய மாடங்க ளொருசார்பினி
லென்னு மிறையவன் தனைவணங்கு மிலங்கு மிகுருபுக் கண்டேகினுர் (1043)

மதிபோ லழகான சுதைகள்திற்றி வழங்கு மாடத்தின் வீதிகளும்
கதிரி னெழிலாகச் சுடரிலங்க சடைகள் தனில்விற்கக் துகிலாடையும்
நிதிக ளிரைச்சலு முசார்பதும் நேர்மை யாகிய நிலேர்களு
முதியோர் வணக்கமும் ஸலவாத்துகள் முழங்கும வீதிகள் நடந்தேகினுர். ()

கடந்து காவனத் தெருவுநீங்க லாகி ருகினர் வடபாலினிற்
நடந் டென்னவே முரசதிரும் சத்தங் காரிடி போன்முழங்கத்
திடுதி டென்னவே நவுரிபம்பை சிறந்த வெக்காள மடமடென்னக் (1045)
கடலரர் பதுபோல தெருவீதிகள் கண்டு நடந்தாரே காகிறப்போ.

அருக்க னெழிலான மணிபூத்தினு லமூத்தி மரகதம் பளபளனென்னக்
திருக்கண் ஹுடையவன் பார்க்கவேனும் சிபமா தனமுள்ள அலங்காரத்தை
மருவின் மலர்வாசங் கமகமென்ன மனன ராருகாலம அரசற்சூழத்
திருக்கி மார்களி லய்யாயிரங் ஸஹர ரானவோர் வணங்கிநிற்க. (1046)

கஞ்ச மடமாதர் கவரிவீசக் கனத்த நவுபத்தும் பிடிமுழங்க
மிஞ்சும் புகழான தர்மதானம் விளங்க ராஜர்கள் திரையளக்க
மஞ்சுகுடையிடு கபிபிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மது ஸலவாத் தோங்கத்
திஞ்சமுடையவ தன்னைபோற்றித் தகுத்தி விருந்தாரே அலிமகனுர். (1047)

அன்ன காலேயிற் ஸருயில்தூத ரலியுல்லா மகன் பாதம் போற்றி
மன்னர் தனக்கெல்லா மரிசிப்பேறே வருகுதென்னுட ஸலாமென்றோத
மன்னர் பிரதியும் கூறிசிங்கம் முஹம்மதனிபாவு முரைசெய்குவார்
இன்னல் வருந்துதே யெவிடமென்ருற் யானுமதினமென் றுரைத்தாரப்போ.

உரைத்த மொழிகேட்ட அலிமகனு ருரிமை மிகவாகத் தூதற்பாலிற்
துரைத்தனம் செய்யும் தனமயமாற்கள் துலங்கும் சேமங்க ளுரைமினென்ருர்
அறத்தோற் வசனங்கள் தன்னைக்கேட்டே யருள்வாற் தூதருங் கண்ணீரோட
திருபக் தன்னையும் கரத்திலீந்தே நின்ருற் தூதரு மதிமயங்கி. (1049)

அன்ன முஹம்மது ஹனிபாவுமே யப்போ கடுதாசி தன்னை பார்த்தே
யென்ன முஹம்மது சணயாழியா லிலங்கு முத்திரை பொறியாதாலே
மன்னர் மனது மதிமயங்கி வாசா யுடைத்ததை பார்க்கும்போது
தந்த தாரையாய்க் கண்ணீரோடத் தாலத்தரசரும் புலம்பினரே. (1050)

பதம்.

என்ன செய்குவே னேதுசெய்குவேன் எந்த குதியே னிறையோன்சோதியே
முன்ன மாபியாமகனெனீதவன் மூர்க்கமாகவேரகஞ்சால் தீர்க்கம்செய்தானே
வாசம் பொருந்தும் கபிசெல்விபெற்ற மன்னவர் மணியே யுங்கள் வதனகாண்
போமோ பாசனெனீது மனது துணிந்து பாரின் மீதிலே பாதகஞ்செய்தான்.

தொங்கல்.

இலங்குந் திருமேனி யுஸைனர்வள்ளல் லிவ்விடம் விட்டா வலசைவந்தீர்
துலங்கும் யாறஸூ லுமக்காயீந்த சுல்சுனுப்பரி தமக்கிருந்தும்
அலங்கன் மணிமாற்ப ரிறஸூ லல்லா அருமை யுடன்தந்த வாளிருந்தும்
தலங்கன் தனைவிட்டா வெளியிலானீர் தங்க மயமான நவமணியே. (1052)

வந்து கறுபலா தனிலிறங்க மாற்றம் செய்தானே யெஸீதுப்பாவி
யந்தச் சமயத்தி லொருகடித மனுப்ப மறந்தாரே யாறஹீமே
தந்தை மவுத்திலே திரும்பிபார்க்கத் தனது வாழ்க்கையும் பெலனும்போச்சே
யெந்தன் மனங்களு மிருதயமு மெண்ணிக் கரையுதே நவமணியே. (1053)

எங்கள் குடிக்கெல்லா மிளவரசே யிலங்கும் படிகாஸீ மலியக்குபார்
சிங்க புலிபோர் றிருபேர்களும் சிறந்த சமர்செய்தா பதவிசேர்ந்தார்
திங்கள் வதனத்தி னவமணியே செயினு லாபிதீ னென்பாலரே
தங்க மயமான பெண்மாதரும் தனியோன் புறமென்று திமிசிலானர். (1054)

உருகி மனமது கரைந்துவாடி யுள்ளங் கலங்கியே யழுகும்போது
மறையோ ரணைவோரும் தானவூதர் வானத் தமரோரும் ஹூருல்ஈன்களும்
தரையின் மீதுள்ள பறவையாவும் சடிலம் துல்துலும் கண்ணீர் விட்டே
யிறையோன் தனைநாடி யிருக்கும்கோ மினமான் லைதுனு யிதையதிந்தே.()

தொங்கல்

தன்னால் நினைத்துதான் மயில் மாதரும் தாரை யாகவே கண்ணீர்விட்டே
யன்ன முஹம்மது பேரனாரே யஸனார் வள்ளலின் சிகாமணியே
பன்னக ரூாலத் திருக்குஞ்சின் பானக்க முண்டா பதவி சேர்த்தி
ரென்னும் தவத் தோரே யலிமகவே யிலங்கும் படியான துரைமகனே. ()

பதம்

துரைமகனே அரசே துரைமகனே தருவே
துரைமகனே திருவே துரைமகனே
துரைமகனே யிறைவன் தன்
சுடர்மணியே பதவியுற்ற துரைமகனே

பாவி யெனிதானேன் பாருலகின்
மீதே பாருலகின் மீதே மாற்றம் படைத்தவனே
பொருத்தமிதா துரைமகனே
சிங்கப் புலிசேயே தங்க மகமேரே

தங்கமய மாவளர்த்த ஸையிதிற ஸைல்பேரரே துரைமகனே
காலவிதிதானோ ஆலங் தனின்மீதே
ஆலத்தனிற் பதிவுற ஆண்டவன்தன் கற்பனையோ துரைமகனே
கந்தனருளாலே பத்தினி பாத்திமா

பத்தினியா ருவக்தின்ற பரன்பொருளே
பதவி யுற்றீர் துரைமகனே.

தொங்கல்

துரையின் மகனான நவமணியே துஞ்ச லானீரோ நஞ்சினாலே
திரையின் மணிமுத்தே ஹஸைனார் வள்ளல் சிறு னெலீது கலகத்திலே
தரையில் ராஜாங்கம் நடாத்துகாளிற் ருக்கல் கொடுத்தானு யெலீதுபாவி
வருத்தமாகிய சகலோருடன் வந்துகறுபலா விறங்கினீர்கள்: (1057)

பதம்

மதினம் நீங்கியே வலசைவாங்கிட வல்லவன் விதியோ நவமணியே
தவசிறி அரசே யென்ன மாற்றங்கள் வரலாச்சோ மதியே
யெங்கள் நாச்சியார் பெற்று வளர்த்ததை யிறைவ னறிவான் துரைமகனே மரை
மலரே மணியே யென்னசோதனை சோதனை யிறைவகுத்தான் கனியே. ()

கறுபலா வழிமீதினில் வந்துகஸ்தியோ அடைந்தீர் மனமிடைந்தீர்
எனத்தம்பியே பதியே யென்ன காலமோ காலமோ அவன் கற்பனை மதியோ
கபிகள் சாயகம்போ லழகென்றுந்தா னலியா ருவந்தார் புவிதனிலே
தவத்தம்பியே கனியே யென்னப் புன்மைகளுமக்குள்ள தோசமறில். (1059)

எந்தன் பாலரே காஸீமோரே யிலங்குந் திருமேனி யலீயக்குபர்
வந்து கறுபலா வழிமீதினில் மருவ லாருடன் சமரஞ்செய்து
சிந்தை கலங்கியா தவனமாகிச் செருனர்கரத்திலே யகப்பட்டீர்கள்
மந்தரப்புயத் தஸனார்வள்ளல் மணிகளாய் வந்த வென்பாலரே. (1060)

ஆல முஹம்மது தேவியாரே யருமை தானுள்ள சகருவானே
மேலோ னருள்பெற்ற நபிமகளே விளங்குந் தவமுள்ள பாத்திமத்தே
தாலம் புகழ்கின்ற துரைமகனே ஸையினுல் லாபிதீன் சிகாமணியே
கால விதியினாற் சிறைச்சாலையிற் கஸ்திப் படவல்ல னெழுதினானே. (1061)

என்னநான் செய்வே னிறைவாவென்றே யிலங்கும் ஸைதானு மழுதிருந்தார்
மன்னர் முஹம்மது ஹனிபாவந்தே மயிலா ரழுகையை மாற்றிநீதர்
அன்ன அஸனார்க்கு முஸைனாருக்கு மருமை யாகிய சிறுபாலர்க்கு
மின்னும் சடங்கெல்லா மிக முடித்து முஹம்மது ஹனிபாவு மனமிடைந்தே.

மக்ரிப் ராஜ்ஜியந் தனையாள்கின்ற மன்ன ருமர்ஜஹ் பறுக்காகவே
மிகவு மிகச்செய்த யெஸீதுசேதி யெழுதினா ரப்போ தலிமகனார்
ஜெகத்தில் ராஜாங்க மஸனுஸைனார் செலுத்தி வருகிற நாள் மீதினிற்
பகைய தாகவு மெஸீதுப்பாவி பாங்கா யொருபெண்ணை ஹஸனார்க்கீந்து. ()

வஞ்ச மாகிய அம்மையாரு மனதில் மாறுபா டதிகமாகி
நஞ்சு பானக்க மஸனார்க்கிய காத ருந்தியே பதவிசேர்ந்தார்
தஞ்ச முடையவன் பன்பாலென்றும் தவத்தி லுஸைனாரு முடிசூடியே
குஞ்ச ரங்களின் சேனைசூழக் குவலய மெல்லாம் ஆளுநாளில். (1064)

மாபி யாமக னெஸீதுப்பாவி மாற்ற மெழுதிய நிருபத்தாலே
பூவி லிருக்கின்ற மதினநீங்கிப் பிரயாண மாக வெழுந்தபோதிற்
பாவி யெஸீது தா னிதையறிந்து படையை யனுப்பியே வழிமறித்து
மேவுங் கறுபலா வழிமீதினிற் விளங்குஞ் சமராடி யுமையாவெல்லாம். ()

காஸி யலிக்கு பர் தமையுங் கருதலார்கள் தான் வதைசெய்தின்னும்
தேசி தனிலேகித் தண்ணீர்கேட்ட சிறந்த பாலனை யம்பாலெய்தும்
பூச லாகவே தான்வளைந்து புதியோ னருள்பெற்ற ஹுஸைனார் தம்மைப்
பாச னவன் சங்கி தலையறுத்துப் பாவைமார்களை யழைத்தேகியே. (1066)

சிறந்த அஸனார்தம் மணியாய்வந்த செயினுல்லாபிதீ னவர்களையு
மரம்போல் மனத்தின் னெஸீதுசொல்லால் வைத்தேயிருக்கிறான் சிறைச்சாலை
குறைஷிக் குலத்தவர்க் குதவியாகக் குவலயந்தன்னில் ஸறூயில்மன்னர்
மருவலாருடன் சமரஞ்செய்தே மனதுந் துணிந்தவ ரிருப்பதாலும். (1067)

நானும் படைபதி னாயிரமும் நகரமிசுக்கிலான் வருவதாலே
தானும் படைபதி னயிரமும் சரத்தின் வேகமாய் வழிநடந்தே
மானில முள்ள விசிக்கிலானில் வந்தே யிருவரும் படையினோடும்
தீனோர் ஸறூயிலை யெதிர்க்குமான செருன ருடஞ்சமர் பொருதுமென்றே. ()

நிருப மெழுதியே யலிமானுர் நேர்மை யாகவே யதைமடித்து
மருவின் மலர்புயத் தரிசிம்மேறு வாக ய் மொகர்வைத்துத் தூதர்பாலில்
வரிசை யுடனூர்ந்து மஃரிபுக்கே வழியைக்கூடியே நடவுமென்று
ருரைமி தாகமே தூதானவ ருடையோன் கிருபையென் றேகினுரே. (1069)

அன்ன காலையின் ஈகாஜங்கு மவர்தம் படைகளுந் தானெழுந்தார்
மன்னருடமந்திரி மூஸீபுடனே வாரிவோர்சன மிகவெழுந்தே
மின்னும் படைக்கலன் மிகவணிந்து வீர வாளுடன் துல்துலேறி
யன்ன முஹம்மது ஹனிபாவுட னரிமேற் பதினு யிரவர்கள்சூழ. (1070)

பேரிகவுரிகள் கிடுகிடென்னப் பிடியோ டெக்காளந் திடுதிடென்னக்
காரிடி போலே முரசதிரக் கனத்த நவுபத்துப் பிடிமுழங்கப்
போரிலெலஸீதையே வெல்வோமென்றுபு கழ்சேர் முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க
வாரி யதுபோலப் படைகளேக வானத் தமரோர்க ளாமீன்கூற. (1071)

வருகு நாளினில் மஃரிபுக்கே வாகா மிகவேகம் தூதுவரும்
பெருகும் பூஞ்சோலைக் காவுநீங்கிப் பிடியின் வனங்களுந் தான்கடந்தே
வரையும் வனமதிற் சந்தனமு மகிழுந் தேக்குகள் தோதகத்தி
நிறைந்தன் கோங்கிய தருக்களெல்லா நிலத்தி லிருக்கின்ற தோற்றங்கண்டே.

நடந்தார் தூதரும் பதிமூன்றுநாள் நாகிலமுள்ள பாதைமீதிற்
கடந்தார் நதியையும் ஹுஹரோகத்திற் கண்டார் மஃரிபு ராஜ்ஜியத்தைத்
தடமும் சோலையுங் காவுகளும் சாலை வீதியு மவரேகியே
மடலின் வாவிகள் தனையும் பார்த்து வந்தார் மாளிகைத் தெருவீதியில். ()

முத்தா லழுத்திய சிங்காதன முகிலின் வருமின்னல் போலிலங்கச்
சித்ர மெழுதியே வயிரத்தினுற் சிறந்த மணிமாடங் கதிரிலங்கக்
கத்த னருள்பெற்ற நபியிறஸூல் ஹபீபு முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்கச்
சுத்தம் பொருந்திய வுமர்ஜஹ்பர் துலங்கு மதிசிம்மா சனமிருந்தார். (1074)

அன்ன காலையில் வருந்தூதுவ ரனேக வணக்கமாய்ச் சலாமுங்கூற
மன்ன ரிருபேரும் பிரத்தியோதி மறுஹபா நீரு மேவிடமென்றார்
மின்னுங் கதிர்போலக் கதைகள்நிற்றி விளங்கு மணிமாட மெமன்ராஜ்ஜியம் (1075)
தன்னி லரசாளு மதிபதியார் தந்தகடிதங்கொண் டிங்குவந்தேன்.

நிருபந் தனைப்பாரப்பீர் நவமணியே நேர்மை துலங்கியே மகமேறென்றே
யருமை யாகவே கரத்திலீந்தா ரன்னலார் வாங்கி முத்தியிட்டே
மருவின் மலர்ப்புயத் திருபேர்களும் வாசித் தாயாச மிகவுண்டாகி ()
யுருகி மனமது மிகவுஞ் சோர்ந்தே யுரைப்பா ருமர்ஜஹ்பறு தாமுமே.

பதம்

ஆதியே றப்பே ஹஸனுஸைனுரை
அமரஞ் செய்தானே விந்த ஆலமீதிலே
நீதிமறந்து மாபியாவு நேர்மை தவறியே
யவனினைவு போலவே

நஞ்சினா லஸனாருக்குத் துஞ்சவு நாயன் தன்விதியோ
இந்தகா னிலத்திலே
பஞ்சிலே யெரியுற்றதுபோலே பற்றுதே மனந்தான்
எங்கள் நற்றவமணியே

தொட்டிலாட்டிட ஜிபுரியீலுமே துயிலும்
நாதரே யெங்கள் துய்யவாசரே
யெட்டிச் சுவர்க்கத்திலிலங்கும் வானவரேற்றும்
போசரே யுங்கட் கிதுவோதான் விதி

சிங்கப்புலியே தங்கமேருவே தேசம் ஆண்மயர்கள்
இந்த ஜெகத்தின் மீதிலே
பங்கனெஸீது கறுபலாவிற் பாதகஞ் செய்ய
ஆதிபார்த் திருந்தானோ

தொங்கல்.

இந்த விசனமுற் றிருபேர்களு மிகவும் வாடியே யழுதுசோர்ந்தார்
வந்த பெயரெல்லா மிதையறிந்தே மனங்க ளுருகியுங் கண்ணீர்விட்டார்
சந்த்ர வதனத்தி னுமர்ஜஹாபர் தனியோன் கிருபையின் ஷுக்றுசெய்தே
யந்த கோமே தமையமார்க்கங் கவர்கள் மனம்போலே சடங்குசெய்தார். ( )

பாரி ஹுஸைனர் தம் பழியை வாங்கப் பதினா யிரஞ்ஜன மொழுங்குசேர்த்துச்
சாரி யாகவே தானிறுத்திச் சங்கை பொருந்திய கலனணிந்து
வாரி போலவே முரசொலிப்ப வானத் தமரோர்கள் மிகவும்போற்றப்
போரி லுமையாக்கள் தம்மைவெல்லப் புரவி தனிலேறினார்களம்மா. (1078)

அலிதங் குமாரர்க ளிருபேர்களு மரிவாளேந்தியே பரியிலேறிக்
கலின வாம்பரி கலகலென்னக் கணக்கும் பதினா யிரவர்கள்சூழ
வலையு மதிரவே முரசொலிப்ப வானத் தமரோர்கள் ஆமீன்கூற
விலைவே லேந்தியே தீனோர்களு மெழுந்தா ரிசிக்கிலான் தனைநாடியே. (1079)

காரி னிடிபோலே பிடிமுழங்கக் கனத்த கவுபத்து முரசதிரப்
பாருங் கிடுகிடெனப் பற்றலார்கள் பயந்து ஜனங்களு நடுநடுங்க
வாரா அமர்ஜஹ்ற பறுதையாறு வல்லோன் முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்கக்
காரார் குடைநிழல் வருமிறஸூல் ஹபிபு பேரர்கள் வருகும்போதில். (1080)

மருத வனங்களும் சோலைகளு மருதந் தேக்குகள் பலாகாரத்தை
மிருது வாகிய மாதளையு விளங்கும் தேங்கனி மாங்கனிகள்
தருவு தோரினும் கனிசொரியச் சார்ந்த தீனோர்கள் மனம்பூரிக்க
பருகி யணைவோரு மிறையைபோற்றப் பாரிற் காவுள்ள செல்வம்போலே. ( )

சமான் மிகவுள்ள வரப்பிரசாத னிலங்கும் வதனத்தின் மலர்ப்புயத்தா
னுமம் சிதேவி மனைமீதினில் நல்லோர் சுதனாக வந்தயூகன்

மூமி னானோரைப் போற்றும்நீதன் முஹம்மது மீரான் மனமதுபோற்
றேமாங் கனிகளும் சிறந்திலங்கச் செழிக்கும் பூஞ்சோலை கடந்தாரம்மா. ()

காதர் முஹம்மது பேரன்மார்கள் காலு வகைத்தானை மிகவும்சூழ
நீதர் வருகிற நாள்மீதினில் நிலத்தி லுமையாவின் குலத்தவர்க
ளேது வாகவே யெஸீதினுக்கே யியம்பினா ரப்போ திதுசேதியைப்
பூதலந் தன்னி லெஸிது கேட்டுப் புகல்வான் மந்திரி மறுவானுக்கே. (1083)

போத ரலிமக்கர்கள் வருகுமுன்னே பிடிப்போ மிசிக்கிலான் கோட்டையென்
வாதுபேசிடும் ஸருயிலையும்வதைகள் தான்செய்யத் துணிவோமென்று [லும்
சூதனுமர்ஸாது ஸையாதுக்கும் சூட்ச முறைத்தரும் படைகள்சேர்த்தே
யேது வாகவுமிசிக்கிலானை யிப்போ கொடிப்போட்டு வருமெனறான். (1084)

தரியலார்களின் தலைவன்சொன்ன சரத மறிந்துதா னுமர்ஸையாது
பரியி லிருபத்தி யையாயிரம் பார மதயானை யேழாயிரம்
தொருவின் ரசவர்க்கப் பதினாயிரம் சூமன் படையென்பத் தையாயிரம்
முரசுந் துந்துமி நவுரிபம்பை முழக்க மாகவே யெழுந்தார்களே. (1085)

மண்ட லங்களுஞ் கிடுகிடென்ன மலைகள் திடுதிடு திடுதிடென்ன
ஜெண்டாக் கொடிகளுஞ் சிறந்திலங்க செருன ராயுதம் கதிர்கள்மின்னச்
சண்ட மாருதக் காற்றைப்போலே தடதட வென்று மடமடத்தே
தண்டா யுதக்காரர் நெறுநெறன்னச்சாரி யாகவும் வழிநடந்தே. (1086)

அட்ட திசைகளு மிகவதிர ஆதிசேடனு முடியசைய
வட்ட வாருதி யெழுந்தேபோல் மருவ லாருட செடிகளோங்கத்
துட்ட ராகிய வுமையாக்கூட்டம் துடிகளாக முரசடித்துக்
கட்டாரிக்காரர் மிகவுஞ்சூழ காடு வெளிகளுந் தானீங்கியே. (1087)

வந்து வளைந்தானே யிசிக்கிலானை மந்திரி பாகிய வகுத்தானதி
லந்த நேரமே ஸருயிலாரு மருமை யாகிய தவத்தோர்களும்
எந்த விதமது யாறஹீமே யெஸீது பெருவள்ளுந் தனையும்பார்க்க
இந்தச் சமயத்திலென்சேய்குவே யிறையே யாதியே யாகுதாயே (1088)

என்ன நான் செய்வே னிறைவா வென்று மெழுந்தாற் ஸருயி லும் கோட்டை
மன்னர் நடந்தான் பாடியூரின் மதியோர் தாஹிறு மனையில்வந்தே [நீங்கி
அன்ன லார்சலா மவர்க்கோதவே யருமையா யவர் பிரத்திகூறி
இன்னான் மந்திரிபு நேரத்திலே யிளவல் நீர்வந்த துரையினென்றார்.

ஏக னருள்பெற்ற சீமானரேயென்னதான் சொல்வே னிப்பூமியில்
வாகாய் ஹுஸைனார் தம் பழியைவாங்க முஹம்ம தனிபாவுக்கெழுதிருந்தேன்
யூகமாகிய வதிலானதிங் கொன்றும் வரவில்லை யிதுவரையி
லேகமாகவே யெஸீதுபடை யிசுக்கி லான்கோட்டை தனைவளைந்தார். ()

இந்த நேரத்தி லீமானோடு மெனக்கோ ருபகாரம் செய்வீருங்கி
லத்தமில் ஹக்க னபிறஹீமு லண்ணல் முஹம்மது ஸைப அத்தாவீச்

சொந்த மாகவே தயவிரங்கித் தோகாந் துறுகியை யென்பாற் கொடு
மெந்த நாளினும் பறக்கத்தாக இறையோ னுமக்கருள் புரிவானென்ருர். ()

ஈது மொழிகேட்டுத் தாஹிறுமே யியம்புவா ரப்போ ஸூயி லுக்கந்
கேது நான் சொல்வே னெங்கள் பாவா ஈமான் மிகவுள்ள சீதேவினீர்
ஆதரவாகப் பூஞ்சோலைக்கிங் கைந்நூ றுகுடம் தண்ணீருற்றும்
நீத னெனுதோகாந் துறுக்கிபோலு நீணிலந்தனி லகப்படாதே. (1092)

வானின் மதிபோலே நபிகிளையாற் வம்பன் சிறைச்சாலை யிருப்பதாலே
தானே மனம்வைத்து சிறையைமீட்டத் தனியோனுதவிகொண்டிருப்பதாலும்
ஆனல் முஹம்மது பேரன்மார்க ளஸனு ருஸைனுர் தம் முகத்துக்காக
கோனே யுமக்குயா னுரிமைவிட்டேன் கூடிப்போ மென்ருர் துறுக்கியாரை.

மன்ன னுரைக்கேட்டு ஸூயீனுமே வல்லோ னுதவிதான் செய்தானென்று
தன்னுல் மனமது மிகப்பூரித்துச் சங்கை பொருந்திய செல்வம்போலே
என்னும் தீனேர்கள் பறக்கத்தாக இருக்கும் மங்கலக் குடிமீதில்
நன்னய முள்ள மனரஞ்சித னடனப் பரியேறி நடத்துவாகன்.

சுத்தம் பொருந்திய முத்துமீரர் சுதனதாய் வந்தே யுதித்தசேசன்
முத்துமீராவின் முனிஷீபுமே முஹம்மதி றஸூல்தம் மணிமாலையை
மெத்தயுவந்து தான்ஹபீபைப்போற்றி விளங்கு மகிழ்ச்சிபோல் ஸூயில்மன்
கத்தன் கிருபையென்றகத்திலெண்ணிக் கல்பு குளிர்ந்தாரே புவிமீதினில். [னர்

நலங்கள் பொருந்திய தாஹிறப்போ நவிலுவார் தோகாந்த துருக்கியார்க்கே
பெலன்கள் தானுள்ள மனமுள்ளோனே பிரியமுட னுன்னை ஸூயிற்கிந்தேன்
வனுவின் பசியாற்றி யிசுக்கிலான்போய் வலைந்த படைகளைச் செந்தாளாக்கித்
தலங்கள் மீதிலே யுனதுகாமம் தந்நும் படிசண்டை செய்மினென்ருர். ()

சொன்னபடிபோலே நடப்பேனென்று துறுக்கிதா ஞேதி மிகவும் போற்றி
மன்னர் மணிமாடந்தனிலிருந்தே வயிற்றில் போசனங்கொணர்மினென்ருன்
அந்நேரந்தனில் வேலையாள ரைந்நூறு ரொட்டியு மதற்கு நெய்யும் [சொல்வா.
முன்னு லொருமாட்டி னிறைச்சி வைத்தார் மூரி னெனுந்தோகான் துருக்கி

மதியின் வதனரே ஸூயீல்வாபா வந்தங் கிருக்கின்ற தீனைப்பாரு
அதிபோற் போசனம் கொடுக்கவே னு மெந்தன் வயிறுதா னிறமபலாகும்
சதியோரிடம் விட்டுபோர்த் தீராகிற்றநந்துகொறுக்குவேன் துறுக்கியென்ருன்
மதிபோற்றருவேனென்றவருரைத்தார் மகிழ்ந்தேவறிவுள்ளான்பசியாறினுன்.

பசியு மாறியே மனந்திமிர்ந்து பாங்காய்ப் படைக்கல னணிந்துநல்ல
ருசிகாரமுள்ள துயி லுடுத்தித் தொப்பி தலையிட்டே நுறுக்கியோனும்
சசியின் வதனத்தின் தாஹிறுபால் சாட்டாங்கஞ் செய்தே பயணஞ்சொல்லித்
திசையில் நூறு மன்பாரமான திடுக்கென்றெரு தண்டாயுதந் தோள்வைத்தே.

வாரும் ஸூயீலே வாபாகீங்கள் மனதி லொருபயமெண்ணவேண்டாம்
மாறுபாடுன்ன வுமையாக்கலை மாட்டுவேன் பூசைமடமடத்தே

தேறுவீர் நீங்கள் வரலாமென்று நிர ரிசிக்கிலான் கோட்டையாகிச்
சாத்தக முள்ள ஸரூயீல்வாபா சமையல் தனக்கான வகைபாரென்றான். ()

நல்லோர் வசனங்கள் சரிதானென்று நவின்ரு ரதுபோல வேலையோர்க்கே
அல்லுக் தானுகி விடிந்தகாலை யவன்றன் மனப்போல பசியாறியே
யுல்லா சமதாகி யிருக்கும்போதி லுமையா கூட்டத்தார் முரசடித்தே
நல்லோ றையினிட முழக்கயபோலே கருதலார்படை வளைந்தாரம்மா ()

அன்னகாலையில் ஸரூயீல்மன்ன ரருள்வார் பாத்திமா சகோதரிக்கிங்
இன்னு ளெஸிதுட படையோர்வந்தே யேகமாகவே வளைந்தாரிப்போ
மன்ன ருமையாக்கள் தனையும்வெல்ல வாம்பரி யேறி நாமேகிரும்
தன்னுட் களிருேடு கோட்டைமீதிற் றங்கிப் பதனமா யிருப்பீரென்றார். ()

துணைவர்தான்சொன்னவசனங்கேட்டுத்துய்யோன் கிருபையாற்பெண்மாதர்கள்
மனையின் மீதினிற் சத்ராதிகள் வருவ தற்கிடங் கொடுத்திடாமற்
றனியோ னருளினு லிருக்குகிறோம் தாங்கள் அமர்க்களம் போயெல்லோரும்
கனியி னுஸைனார்தம் பழியைவாங்கும் கத்த னுதவிதான் செய்வானென்றார்.

வல்லோன் தனைப்போற்றி ஸரூயீ லுமே மந்திரி காஸீமும் தவத்தோர்களும்
நல்லோர் ஹாஷீமக ளாயிரரும் நடன நடைத்தோகாண் துலுக்கியுடன்
அல்லா வுதவிதான் செய்வானென்றே யாயுதம் பலபரிசைதாங்கி
யெல்லாப் பெயர்களும் பரியிலேறி யெழுந்தா ரிசிக்கிலான் கோட்டைநீங்கி.

பேரி நவுரிகள் திடுகிடென்னப் பிடியி னெக்காள மடமடென்னத்
தாரை முரசுகள் துந்திமிகள் தம்பூர் நவுபத்துங் கொடி முழங்கப்
பாருங் கிடுகிடப் பரிநடத்திப்பாங்காய் சமர்க்களந் தனிலிறங்கிச்
சாரியா சத்தம் படங்கடித்தே ஸரூயீ லவர்ஜன மிருக்கும்போதில். (1105)

அந்த நேரமே யுமர்ஸையாதன் கவனின் படையென்பத் தையாயிரம்
வந்து முன்னின்ற பெயர்கள் தம்மில் வாம்பரி யேறி யொருதலைவன்
சந்திப்பாகவே முன்னுல்வந்து சாற்றுவா னப்போ துடியதாக
இந்த இடத்தினி லிருக்கும்பேர்க ளென்னுடன் சமர் பொருதுமென்றார். ()

காளைவயதான காஸீம்மந்திரி கலன்கள் தாங்கியே விடையும்பெற்று
வாளுங் கதிர்வீசப் பரியிலேறி வந்தா ரடாவென்று கேட்டாரப்போ
கோள னுடகர்ன விச்சொற்கேட்டுக் குலுங்கச் சிரித்தவ னுரைசெய்குவான்
ஏழை யுனக்கேண்டா இந்தமூர்க்க மிந்தா பார்மினென் றேயெடுத்தான். ()

எடுத்த வாளினு லிவரைதாக்க எழிலோர் கசையினு லதனைத்தட்டித்
திடத்தோர் வேலினு லவனைதாக்கச் சிரசு மறுந்தவன் விழுந்தான்பூவி
லடுத்தோர் தலைவனும் கதிர்வாளேந்தி அரியை நடத்தியே ஆக்ரமித்துச்
சடத்த வசனங்கள் மிகப்பேசியே சடிலம் நடத்தியே முன்னுல்வந்தே (1108)

கதிர்வாள தினாலே யிவரைத்தாக்கக் காஸிமேனுமந்திரி யிறையைப்போற்றிச்
சதியனுட வேட்டை வாளாற்றாங்கித் தாக்கினார் வாளா லிருதுண்டானான்
கெதிய தாகவே பரிநடத்திக் கொழுமி யொருசூரன் முன்னால்வந்து
சதிப்பே னுனையென்று வேலாற்றாக்கத் தட்டிக் கசையினாலடித்தாரப்போ. ( )

பரியு மவனுமாய்ச் சிதரிவீழ்கப் பாங்காய் வளைந்தானே நாற்பதுபேர்
மருவ லார்களின் சமர்களத்தில் வாசி நடத்தியே காஸீமந்திரி
குறுகி வருவோரையும் பிடித்துக் குவலயங்களும் கிடுகிடென்ன
அரிவா ளதினாலே மருவலரை யறுத்துக் குவித்தாரே பிணக்காடதாய்.(1110)

மண்டலம் கிடுகிடுவென்னவே வாம்பரி விட்டே மிகநடத்திச்
சண்ட மாருதம் போலேதாவித் தகர்த்து வசுதரைப் பிணக்காடாகத்
தண்டாயுசத்தினால் மருவலரைத் தாக்கி ரணக்கள மிகவதிர
வண்டனெஸீதுட படைகள் தன்னில் மடிந்தார் சனம் ரண்டாயிரத்தஞ்ஞூறே

இந்த விதமாக சமரஞ்செய்தே யிதய மயங்கியே காஸீமந்திரி
சந்திப்பாகவே நிற்கும்போதிற் சார்ந்தார் வசுதர்கள் முப்பதுபேர்
கந்த ரப்புயத் தரிசிம்மேறின் கற்கிக் குசைபிடித் திருந்தேகையி
லந்தநேரந் தோகான் துருக்கி யறிவா ளேந்தியே பரிநடத்தி. (1112)

விட்டார் குதிரையைச் சமர்க்களத்தில் வீரிய மெல்லாம் நடுநடுங்க
மூட்டாய் வளைந்துதான் கீழிறங்கி முப்பதெழும்பேரை யொருங்குசேர்த்து
கட்டு யிறுக்கியே கயிறதனாற் கற்கின் சவுக்கினா லடித்தவரும்
குட்டி யாடுகள் போலத்தூக்கிக் குணவான் துருக்கியின் தோளிட்டே. ( )

காஸீ மவரையும் பரியுடனே ஹக்கன் கிருபையா லழைத்துவந்து
நேசர் கூடாரம் தனிலேவிட்டு நிலத்தில் வசுதரை யிறக்கிவைத்துக்
கூசலாய் வரும் படையை நாடிக் குரகதமேறி வாளுந்தாங்கி
வாச ருத்தார மிகவும்போற்றி வாம்பரி விட்டார் சமர்க்களத்தில். (1114)

பாச னெஸீதுட படையோரெல்லாம் பகருவா ரப்போ மூமர்ஸாகிடந்
தேசந் தனிலொரு வலுமூறுடன் சேர்த்து நமரோரைக் கயிற்றாற்கட்டி.
மோச மாகவே தோளிற்போட்டு முழக்கத் துடனவன் படங்கிற்சேர்த்து
மீசை முறுக்கியே பரியிலேறி விரட்டிம்படியான வலுப்பானென்றார். (1115)

சொன்ன மொழிகேட்டே யுமறுஸாதும் சூர னப்துல்லா ஸையாதுமே
வன்ன காலிநிற் பதினாயிர மடைய லார்தம்மை யேவினார்கள்
மின்னும் கதிர்வாளும் பளபளென்ன வீரியம் பேசி வளைந்தவர்கள்
மன்னன் துருக்கியைக் கொல்வோமென்று மாரிபோலவே வாணம்விட்டார்.

வாணந் தொடுப்பார்க ளொருசாரியில் வாளா லெறிவார்கள் துருக்கிபேரிற்
பூணிப்பாய் நின்று கவண்கல்லாலே போடுவா ரப்போ மடமடத்தே
வீணினெஸீதுட படையோர்விட்ட வீரவா ளம்பு கவண்கல்லெல்லாம்
பாணிப் பாகவும் கசையாற் றட்டிப் படையிற் புகுந்தாரே தண்டமேந்தி. ( )

பதம்.

சண்டை செய்தாரே தோகான் துருக்கி சண்டை செய்தாரே
சண்டைகள் செய்தாரே வண்டரைத் தாக்கியே
பண்டு மருவலரின் மண்டை மூளைகள் சிந்தச் (சண்டை)

நான்கு திசையுஞ் சுற்ற நடனத்தின் பரிவிட்டே
யோங்கு முஸைனார்பழி யொருவனெடுப்பே னென்றும் (சண்டை)

சிங்கம்போல் வசுதரைச் சினங்கொண்டு தாக்கியே
பங்க னெஸீதுப்படை பதறியே சிதறிடச் (சண்டை)

ஓடிய பெயர்களை யுறுமி யுறுமிக்கொன்றே
யொருநூறு மன்பராக் கசையினா லடித்தவர். (சண்டை)

தொங்கல்.

மண்டலங்களு டுடுடுடென்ன மருவலார்களை ரணங்கள் செய்து
தண்டா யுதத்தினால் வசுதர்களைத் தகர்த்து நொறுக்கியே சோரியோடக்
கண்ட பெயர்களும் பயந்தோடிடக் கருத லார்களைச் சூறைசெய்தார்
வண்டன் படையிலே மாண்டஜனம் வசுத ரேழாயி ரத்தைஞ்ஞூறே. (1118)

இந்தவாறுதான் கொல்வானென்றே யெஸீதுபடையெல்லா மெடுத்தாரோட்டம்
கந்தரப்புயன் மனம்பூரித்துக் கத்தி நடத்தியே படங்கில் வந்தான்
சிந்தை புளகிதத் துடனிறங்கி ஸஹுயீல் பாதத்தைமிகவும்போற்ற (1119)
அந்த நேத்தில் முத்துமாலை யவன்றன் கழுத்தினி லணிந்தாரம்மா.

புனித நீராடித் துயி லுடுத்திப் போசனங்களைக் கொணர்மினென்றான்
கனதி ருமாட்டி னிறைச்சிதனைக் கணக்கோ டஞ்ஞூறு ரொட்டிநெய்யும்
இனிமை கொளத்தின்று பசியாரியே யிலங்கும் பரிமள மிகத்திமிர்ந்து
மனதி லிறையோனை மிகவும்போற்றி மதியோர் சமூகத்திலிருக்கும்போதில்

எழைம திகளா யெஸீதுபடை யெடுத்தே யோட்டங்களயர்ந்திடாமல்
வேளை யிரவாகத் தரியலார்கள் விளம்புவாரப்போ துமர்ஸாதிடம் [றுல்
தானி வயிறனென் றொருவன்வந்தான் சமர்த்தை யாங்களும் சொன்னோமென்
னானிற் பயமாகு மமரோர்க்கெல்லாம் கவிலக் கேளுங்கள் தலைவமாரே. (1121)

மானில முள்ள மனிதன்தானோ வந்த பெருர்பூதம் ஜின்னோ தேவோ
தானுயுலைன்பழி யெடுப்பே னென்று தகர்த்துநொறுக்கிறான் பிணக்காடதா
யேனோ வவனுக்கு மிதுகோபமோ எங்கே யிருந்தானோ பெருமுரடன்
ஆனால் நமரோர்கள் நிலைப்பரிதே யவனுட யுத்தந் தனையும்பார்க்க. (1122)

ஈதுமொழிகேட்டே யுமர்ஸாதங்கு மியம்புவானப்போ படையோர்க்கெல்லாம்
கோது மிகச்செய்யும் துருக்கியோனைக் குவலயமீதில் வதைகள்செய்தே
பூதல மீதி லெஸீதுகீர்த்தி புகழும்படி செய்வேன் படையோர்களே
வாதைப்பெரிதாகச்சொல்ல வேண்டாம்வதைசெய்வோம் நாளையவனையென்றான்

உரைகள் மிகவேறிச் சப்தங்கூறி யுமறுனாதுவு மிருக்கும்போதில்
மருவலா ரெல்லா மடிகிறுண்டு வாகா மிரவினிற் றுயின்றூர்பின்னர்
தரையுந் தலமுமே வெளுப்பதாயுஞ் சங்கையாகவே கதிருதித்தான்
கரியும் பரிகளு மிகவுந் தன்னக் கசட னெனிதுட படையெழுந்தார். (1124)

பரிகளோ ராலாயிரந் தஞ்ஞூறும் பாங்காய் மதயானை யாயிரமும்
தரிய லார்களும்பரிசைதாங்கிச் சங்கையாகவு மணிவகுத்தே
இருங்கதிர் வாளும் காத்திவேத்தி யிருபதாயிரம் படையெழுந்தே
மூரக மடித்துமா ஜண்டாரவோங்க முழக்கத்துடன் வந்தான் சமர்க்களத்தில்.

பாச னெனிதுட படையைக்கண்டு பகருவார் தோகான் றுருக்யொரும்
நேசரே யெங்கள் ளருமீல்பாவா நிலத்தி லனுவிலும் பயங்கள்வேண்டாம்
தோச னெனிதுட படையோர்களைத் துறத்தி யடிக்கிறேன் றணக்களத்தில்
வாசிதா னேற வுத்தாரங்கள் மவுலிவீ ரென்றுன் தோகானுமே. (1126)

வனுவோ னுரைகேட்டே யிறையைப்போற்றி வழுத்தினாப்போதுத்தாரங்கள்
நல்வா னெழுந்துதான் படங்கிலாகிமக்கும் போசனங்கொணர்மினென்றுன்
தலமே லைக்நூறு ரொட்டிகளும் தருக்த விருமாட்டி னிறைச்சிகளும்
பலனுய்ப் பசியாறி பாணியுண்டு பகருவா ரப்போ வேலையோர்க்கே. (1127)

சமையாள் பவனுட வுதவியாலே நானும் சமர்செய்து வருவதுக்குள்
சமையல் சரியாகி யிருக்கும்படி ஜல்தி செயுமெனச் சாற்றிமன்னன்
உமையா குலத்தோர்கள் நடுக்குமான வொருநூறு மன்பாரக் கசையுந்தாங்கி
யமையும் வான்வில்லும் பரிசைகளு மழகா யணிந்தவர் பரியிலேறி. (1128)

விட்டார் குதிரையைச் சமர்க்களத்தில் விளைய னெனிதுட படைநடுங்க
அட்ட திசைகளுங் கிடுகிடென்ன ஆதி சேடனு முடிகெறென்ன
முட்டாய் மிக நிற்கும் படையோரிட முன்னி லவருமே வருகும்போதிற்
திட்டமாய் நின்றே மருவலார்கள் சிறந்த கடல்போலே வளைந்துநின்றே ()

அம்பா லெரிவாரும் கவண்கல்லாலே யாயுத மேந்தி யெறிவார்களும்
தெம்பால் வகுதர்கள் சினந்துசீறிச் சிறந்த பரிசைகளே வுவாரும்
மூன்பால் மிகவந்தே புயங்கள் தட்டி மூர்க்கமாய்நின்றே யோடுவோரும்
பம்பரப்போலே வருகுமான் பரிசை தனையெல்லாம் கசையாற்றட்டி. (1130)

தண்டா யுதந்தனை யெடுத்துமன்னன் தரியலார்களின் படைபுகுந்தே
மண்டலங்களுங் கிடுகிடென்ன மாட்டினு னப்போ மறுவலாரைச்
சண்ட மாருதம் போலேதாவித் தகர்ந்து கொறுக்கியே பிணக்காடாக்கிக்
கண்டபெயரெல்லா மதிமயங்கக் காரிடிபோலும் தாக்கினுரால். (1131)

மதங்கொண்ட யானை தனைப்பிளந்து வாம்பரிக் காலைப் பிடித்தடித்துக்
குதிரை நடத்தியே மடமடத்துக் கொளுத்தினாப்போ வகுதர்களைச்
சதிய குடமுடி பிளந்தாக்கித் தரிய லார்களின் குடல்சரிவக்
கதிமின் வாளினு அருளவெட்டிக்காகம் பருந்துக்கு விருந்துசெய்தார். (1132)

ஒருவன் தனைப்பிடித் தொருவன்பேரி லாரம தாகவு மிகவடித்துப்
பெருகும் சமர்க்களந் தனிலேவந்த பெலவா னுமையாக்கள் தலையருத்துக்
குருகிவரு வோரைப் பிரணத்தாக்கிக் குரகதம் விட்டு மிகடத்தி
மருவலா ரெல்லா மனகடுங்க மாட்டினர் தண்டா யுதத்தினாலே. (1133)

கொட்டு முரசுகள் தனையுடைத்துக் குமுறக்குமுறவும் பிரணத்தாக்கித்
தட்ட ரகசிய வகுதர்களைத் தாத்தி வாளினா லறுத்துமன்னன்
கட்டா ரியதாலும் கசையினாலும் கருத லார்களின் முடிதனைாக்கி
விட்டார் குதிரையை ரணக்களத்தில் வெள்ளம்போல் ரத்தம் சோரியோட. ()

ருமன் படையிலே யிறந்தஜனம் சொல்லும் பதினாயிரத் தஞ்ஞூறு
பூமி தனிலேதான் மருவலார்கள் புதிய பயத்துட னெடுத்தாரோட்டம்
சேமி யாகிய துருக்கியென்றும் நிகழ்த்தினா னப்போ துமர்லாதுவுந்
தாமத முண்டோ பயலேயென்று சடில னடத்தவே தோகானவர். (1135)

எதுடாமோசம் வருமென்றெண்ணி யெடுத்தா ரோட்டந்தா னுமர்லையாது
பூதலந்தனிற் பரிகடத்திப் புகழ்சேர் ஸுருயிலின் சமுகம்வந்து
பாதம்போற்றியே புதுகீராடிப் பாங்காய்த் துகிலாடை தனையணிந்தே
ஆதி பெரியவன் தன்னைப்போற்றி யாவரும் பசியாறி யிருக்கும்போதில். ()

கதிரோ னடையவு மெளீருபடை கருத்த னுமர்ஸாதும் ஸையாதுமே
மதிகளாகவே யாலோசித்து வழுத்துவா ரப்போ ருச்சங்களைப்
பதியி னிசுக்கிலான் கோட்டைவாங்கப் பகரக் கேளுங்காள் படையோர்களே
அதிக விருளாக விருப்பதாலு மருளக் கேளுங்கள் சமரோர்களே. (1137)

எழுபதாயிரம் ஜனங்களுடன் யானை குதிரைகள் யிருந்திருக்க
கழுவ லாகலா யிருந்தோமானல் நகரி னிசுக்கிலான் வாங்கொணுது [டான்
தழுவிக் கொடிபோட நினைத்தோமென்றூற் றுளிவயிறனு கெருங்கவொட்
கெழுமி யாவரு மிரவானதிற் கீர்த்தியுடன் கோட்டை பிடிப்போமென்றான். ()

அன்பதாயிரஞ் ஜனங்களுடன் யானைப தாதிகள் மிகவுஞ்சூழ
முன்பாய் ஸுருயில் பால்வரிசை காட்டி முரசுமடித்துத்தான் முன்னில்நிற்போர்
தென்பாற் பதினேழாயிரத் தஞ்ஞூறு சிறந்த ஜனத்துடன் முரசில்லாமற்
தன்பா லனைத்துமே ஸையாதேகீ தாக்கல் கொடுக்காமற் கோட்டைவாங்கி. ()

தந்திர மாகக் கொடியும் போட்டுத் தாமும் ஜனத்துட னிருமினென்று
வந்த சேரத்தில் ஹுஸைமோ மகவ லதிக்குதா னிதுசேதியை
வந்து பாத்திமா தமக்குரைத்தே மறுபடியுமவர் படையிற் சேர்ந்தார்
இந்தை மயங்கியே மடமாதருந் தியங்கி வழுதுதான் புலம்பலுற்றார். (1140)

ஆல முறம்மது நபிலைல்லமே பலியுல்லா மணந் திட்டமாதே
காலவிதிவிதோ ரக்காலத்திற் சுடன் மாறுதா னினைத்தானிப்போ
மாலா மனைவோரும் சமரிலானூர் மனைவிற் றுணைவரு மிப்போதில்லை
மேலோன் புறமென்று பாத்திமாவும் விரைவி லிசுக்கிலான் கோட்டையீதில்.()

உரிமையாகிய பெண்மதாரை யொழுங்காய் காற்பது பெயரைச்சேர்த்தே
அறிவோ மிரவினி லவன்சமர்த்தை யண்டா காற்பதிற் கூழ்க்காச்சென்றார்
மருவின் குழல்மாதர் மேன்மாடத்தில் வாகா யெரிமூட்டிக் காச்சும்போதிற்
றரியலா ரன்ப தாயிரரும் தானைப் பதாதியும் ரணக்களத்தில் (1142)

முரசு மடித்தவ னிருக்கும்போது முதலோ னருள்பெற்ற ஸாஹிபீல்மன்னர்
தறஜா மிகவுள்ள ஹபீபைப்போற்றிச் சகல பெயர்களு மிகவெழுந்து
பரிக ளேறியே பரிசைதாங்கிப் பாங்காய் மிகநின்று முரசடித்துத்
தரிய லார்களின் பரிசையோடும் தாங்காட்டி நிற்கும் சமயத்திலே. (1143)

அந்த விரவினிற் சூட்சமாக அப்துல்லா ஸையா தவன்படையும்
விந்தையாகிய வுமையாக்களில் விளங்கும் பதினேழா யிரவர் சூழ
மந்தரக்கதிர் வாட்கையேந்தி மாற்றமாய் வந்தான் கோட்டை வாங்கத்
தந்திரங்களைப் பாத்திமாவும் தாக்கல் தெரிந்துதான் மேன்மாடத்தில். (1144)

சட்டை சருவந்து மிகவணிந்தே சகல ஆயுதம் பரிசைதாங்கி
யெட்டுச் சுவர்க்கத்துக் கரசராக இலங்கு முஹம்மது நபியைப் போற்றித்
திட்டமாய் நின்றே யுலாவும்போது சிறுத னெஸீதுட படைகள் சூழ்ந்து
முட்டாய் மிகவந்தே கோட்டைவாசல் முழக்கத் துடனவன் திறக்கும்நோம்.

அணியாய் மிகநின்றே அடையலார்க ளகவல் தனைக்கண்டே பாத்திமாவும்
சுணங்கு பேசலான் கூட்டத்தாற்மேற் றுய்ய மயிலாரும் தட்டாய்நின்றே
மனதி லுறுதியாய் அம்பேற்றினர் வந்து முனைமீதிலே மெலிந்தார்
கனமும் பொருந்திய பாத்திமாவும் கணைகள் தொடுத்தாரே மருவலார்மேல்

தொனிகள் மிகச்செய்தார் மழைமாரிபோற் றுளைத்தங் கோடவே வசுதர்களை
மணியில் நூல்கோர்த்த பாவனைபோல் வசுத ருயிர்களும் வானிலேகக்
கெணித மாகவே யெஸீதுபடை கீழே விழுந்துதா னிறந்தஜனம்
கணிதம் ரண்டாயிரத் தஞ்ஞூறு கசடரிருந்தாரே பிணக்காடாக. (1147)

ஈதுவிதங் கண்டே ஸையாதவ னியம்புவா னப்போ படையோருக்கன்
கேதோ வொருராஜன் மேனமாடத்தி லிருந்து வாணத்தா லதஞ்செய்கிறான்
சாதுவாய் நாமும் குரலைப்பார்க்கச் சத்தம் பெண்மாதர் போற்றோறுது [றான்
கோதென் றணுகாமல் நமரோரெல்லாம் கோட்டையைக் கன்னம் வைமினென்

சூதனுரைகேட்டங் குமையாவெல்லாம் சூழ்ந்தார் கோட்டையி னருகாமையில்
மாது பாத்திமா யிதையறிந்தே வல்ல பெரியோனை மிகநினைந்தே
யேதோ னொருக்கிறான் கோட்டையென்று மியம்புவா ரப்போ மாதரெல்லாம்
வாதா வருகின்ற வசுதர்பேரில் வாரி யிறையென்றார் கூழானதை. (1149)

பூராய்க் காரியம் தனையுமிட்டே பிடித்தார் கரண்டியை காற்பதுபேர்
வாரி யிறைத்தார்கள் மாற்றலர்மேல் மழைமாரி பெய்த வாறுபோலே
சேராய் வீசிய கூழினாலே சூடு மிகவாகி யடையலார்கள்
சாரி யாகவே தான்விழுந்து சத்தமிட்டாரே கண்ணீரோட. (1150)

அன்ன நடைமாதர் கூழினலே யடைய லார்முடி முகங்கள் வெந்து
மன்ன னெஸீது பட படைஞரெல்லாம் வாய்க ளுதடுகள் வருந்தோடவே
பின்னு ளிரவினல் வயிறுவெந்தே ஈரற் கருகுதென் றழுவார்களும்
தன்னுல் மயங்கியே கிடப்பார்களும் தயங்கி மிகநின்றேபுலம்புவாரும். (1151)

நெறம் கூழாலே செவிகள்வெந்து தியங்கியழுவாறு மொருசாரியிற்
பதறி யோடியே கீழ்விழுந்து பல்லே தானு கிட்டிகிடப்பார்களும்
கதறி யழுவார்கள் கையில்விழ்ந்தாற் கரங்கள் தனைருப்ப நாவும்வெந்தே
யுதடு போச்சுதே கூழாலென்று முருகி யழுவார்க ளுமையாக்களே. (1152)

அய்யோ யிஃதென்ன கொதிகூழப்பா ஆவி வாங்கின்ற வெமனேவென்பார்
கையில் விழுங்கூழை நாவாற்ருப்பக் கனலா யெரியுதே வாயுமென்பார்
மெய்கள் போச்சுதே யென்பர்சிலற் விதனமாகுதே மூக்குமென்பாற்
தையலார்விடுங் கூழினலே சார்வதே யில்லைக் கோட்டையென்பாற். ()

கோட்டை மீதுள்ள தேவோஜின்னே கொதிக்கக் கூழ்காச்சியிறைக்கிதென்று
கூட்டம் கலைந்துதான் நாலுதிக்கும் கூக்குரற் சத்த மிகுந்ததாலே
போட்டியாய் நின்று பரிசைக்கட்டும் புன்மையுமர்ஸாது மெண்ணலானுன்
போட்டான் கொடியென்றே மனமகிழ்ந்து பூரிப்பாகவே சமரில்நின்ருன். ()

தந்திரஞ் செய்த லையாதவன் தையலா ரென்று மனதிலெண்ணி
யிந்தக்கூழ்ச் சண்டை யாருங்கண்ட விழுவுக்கிடமாகி நமரோர்க்கெல்லாம்
அந்த நிமிஷமே கலைதல்பார்த்தே யனைவோர் தம்மையு மழைத்தேகியே
வந்தான் சமர்க்களம் லையாதுபால் வழுத்துவா னப்போகண்ணீரோட. ()

மெய்ய னுமர்ஸாதே சொல்லக்கேளும் விளக்கு மிரவினிற் பட்டபாடு
இய்யக் கூழாலே தையலார்க ளென்ன மோசங்கள் செய்தாரிப்போ
தையமாகவே யுமையாக்களி லழுது கிடப்பவர் நாலாயிரம் (1156)
தைய லார்விடுங்கூழால்வெந்து ஜனத்தி லிறந்தவ ராயிரமே.

மூத்திமேல்மாடந் தனிலேநின்று மூகில்மா னுடஅம்பா லிறந்தஜனம்
சுத்தினதுரண்டா யிரத்தைஞ்ஞூறு நானென்ன செய்வே னுமர்ஸாதுவே
யித்தவிதமான கூழ்ச்சண்டையை யிந்தவுலகில்நானெங்குங்காணேன்
தந்திரஞ்செய்த மதிகளெல்லாம் சமர் துக்கிழிவாச்சேசமரோர்க்கென்ருன். ()

இனிமேல் யாவரு மொருமூகமா யெதிர்த்துவருவோரை வதைதான் செய்வம்
கனித மறுபதாயிரம்படைஞர் கடல்போல் லருயிலை மிகவனேந்தார்
புனிதன் தோகனர் துருக்கியையும் பிடித்தே யவனைத்தான் கயிற்ருற்கட்டி
தனித்துவதைசெய்வோம்புவியிலென்றுசமருக்கெழுமென்றேயுரைத்தானப்போ

பரிவி லிருபத்து நாலாயிர பார மதயானை யேழாயிரம்
தரிய லார்களின் பெருக்கமது ஜனங்க ளறுபதா யிரவர்சூழ
மூரக துந்துமி பிடியெக்காள முழக்க மாகவே யதிர்ந்துதாவக் (1159)
கிரிசின் ரதகேச பதாதிகளும் கடலார்பதுபோலே யெழுந்த தம்மா.

மண்டலங்களும் இடுஇடென்ன வானி னிடிபோலே முரசொலிப்ப
வண்ட ளெலிதுட பதாதிவெள்ளம் வாரிபோ லாகவக்காலத்திற்
சண்ட மாருதம் போலதாவித் தடதடவென்று மடமடத்தே
சோண்டல் வேகமாய் பரிகள் துன்னக் குருகாலர் வந்து வளையும்போதில். ()

என்னாகான்செய்வேன் றஹீமேயென்று மிடைந்து மனம்வாடி லரூமீல்மன்ன
ரின்று விரவில் மவுத்தென்றெண்ணி யிருதயமெல்லாம் கலங்கிச்சொல்லுவார்
மன்னர் முஹம்மது ஹனிபாவுக்கே வரைந்த கிரூபமும் காணாச்சுதே
யின்னம் பதிற்சேதி வரவுமில்லை யென்னைப் படைத்தோனே யாருதாவே. ()

அலிறலியல்லா மகனூர்வந்தே யஸனூர் தம்பழி தன்னைவாங்கித்
தலைவ ளெலீதையும் வதைகள் செய்து தாய்மார் தங்களைச் சிறைமீட்டிட
நம்மதாய் செய்னுல் லாபிதீனை காயனுதவியால் முடிசூட்டியே
யிலங்கும் தருத்தினி லாகமட்டு மென்னைக் காத்துக்கோ யாறஹீமே. (1162)

வலிகறமுள்ள லரூமீலாகும் வல்லோன் புறமென்று நிற்கும்போதி
லெலீது படையோரு மமர்ஸையாது மிகலாய் மிகவந்து வளைந்துசுற்றித்
திசையும் இடுஇட லிருபடையும் செருக்கலந்தனிற் றூட்டாய்நின்றே
வசையனுடபடை வகுதரெல்லாம் வளைந்து வில்லினிலம் பேற்றையில் (1163)

அலிறலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் குமாரருமர் ஜஃபறுதையார் வருதல்.

தொங்கல்.

இரண்டு படைகளும் கடுகடுக்க விடியை நிகருக முரசொலிப்பக்
கண்ட மருவலர் மனமஞ்சிடக் கனத்த வருமேகங் கலைந்தோடிடச்
சண்ட மாருதக் கடலைப்போலே சத்தப் பேரிக்கை யிடிமுழங்க
அண்டர் மிகப்போற்று நபியிறசூல் ஆல முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க.

வெற்றி கொடிகளும் விருதுகளும் விளங்கும் மகரிபர் சூழ்ந்துவர
முத்து மரகதம் வயிரத்தினால் முகலின் வருமின்னற் போலாகவே
கத்தை கவரிகள் வெண்சாமரை ஹக்க னருளினுந் துலங்கிவர
யுத்த வலிமைமே நலிதம்பால குமரு ஜஃபர்தை யாரும்வாரார்

பதம்.

வாரார்கள் இராஜர்கள் அலிப்புலிதம் வரிசையின் பாலச்
சூரா ளெலீதை வெட்டி போர்க்களம் செய்யவே வாரார்கள் ராஜர்
முத்துக் குடைபால் வட்டத் துலங்கவே
மொங்கதிர்போலா வெண்சாமரை வீசவே
சுத்தவுமாகிய நல்லோர்கள் போற்றவே
பேரி பேரிகை பம்பை கவபத்து முழங்கவே

ரம்பையர் பாடஹூருல்சன்கள்
நற்கவி யோத வாரார்கள் ராஜர்

வல்லவ னருளினல் வானவரன்பேறு
மங்களங்கூறியே மலர்களுந் தூவவே
நல்லோர் படைபதி ஞுபீர வீரரும்
நம்பு முஸைனர்பகை வம்பனெளீதைக்கொல்ல

நாட்டியமாடத் தவத்தினர்கள்
நற்கவி பாடவாரார்சன் ராஜர்
தேசத்துக் கதிபதி ஜெகசோதி மணியாக
ஜெயமெங்கும் புகழ்மெய்கும் ஸெய்யிதிறஸூல்நபி

வஜீகரந் துலங்கிய மருகேச ரவிமக்கள்
வருகிற முழக்கத்தை மாற்றலர் தான்கண்டு
மனது தியங்க வெளீதுபடை
மதிகளுந் தயங்க வாரார்கள் ராஜர்.

வெற்றிக் கொடிகளுஞ் சுற்றிலும் சூழவே
வேழங்க ளானது தானங்கள் போடவே
பற்பலர் யாவரும் பார்த்துகண் கூசிடப்
பாருங் கிடுகிடென்னப் பரிகளு மிகத்துன்ன

பகைஞர்சன் நடுங்க வெளீதுட
படைகளுமயங்க வாரார்கள் ராஜர்.

தொங்கல்.

வருகுகோத்தி ரிருப்படையும் வகையோன் றறியாமல் நிற்கும்போதிற்
றிவமைபொருந்திய வுமர்ஜஹ்பர் செப்புவா ரப்போ நீஞேர்க்கெல்லா
மீரவேசாமத்தின் காலமீதி லிருவர் படைகளும் சமாருஅ
ரவா னேந்திய நீஞேர்களே ஹக்கள் தீனைப்போற்றி வாங்களென்னூர்.

அந்த கோத்தி லலிதம்பால ரன்ன வுமறுஜஹ் பறுதையாறு
கந்த ரப்புவத் திறஸூலுல்லா ஹபீபு மூஹம்மதை யுவந்துபோற்றி
மந்தி ரக்கதிர் வான்கையேந்தி வாசு பேலிருந் திருவோர்களும்
சந்திப் பரங்கிற்கும் படைவைக்கண்டு சததத் தொனியது பெருங்குரலாம்.

ஜாவீ மோரெல்லா விலகி நிற்பீ ரலியுல் லாமக்கள் சமரில்வந்தோம்
வாசலின யுள்ள வுஸைஞர்பழி வாங்க நினைத்திட்டோம் ராக்காலத்தில்
சகவாக்கிட மினிமேலில்லை யிறையோ னறிவானென் றெடுத்தார்வாளைப்
பூசி வாங்கவே கெடிகலச்கம் பொருக்கிஞரென்று மறியாமலே. (1168)

சேடனடுங்கவே பரிகடத்திச் செந்துாட்பறக்கவே சமர்க்களத்தி
லாட லங்கரித் தாவிஞுலே யநேக வகதலை மூடிதுனாக்கி

சீடிப் பாகிய பெருவெள்ளத்தில் செறுகே றென்னவே படைசெனியக்
கோடைமிடிபோலக் குதிரைக்காலின் குழம்பா லெஃகீ துட படையைத்தாக்க.

மண்டலங்களுங் கிடுகிடென்ன வாசி நடத்தியே யிருவோர்களும்
வண்ட னெஃகீ துட படைகள்தலை வாளால் மிகவெட்டி ரணங்கள்செய்தார்
சண்ட மாருதம் போலேதாவித் தகர்த்து நொறுக்கியே மருவலாரை
மண்டைமூளைகள் சிதறிவீழ்க வாளி னுற்றுக்கிச் சூறையிட்டார். (1170)

பதம்.

யுத்தஞ்செய்தார்கள் உமர்ஜஹ்பர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்
யுத்தஞ்செய்தார்கள் சத்திராதி யானோரைச்

சத்திர வடிவாளால் சுற்றச் சூறைகளாடி
யுத்தஞ்செய்தார்கள் உமர்ஜஹ்பர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்

பற்றலர் முடிகளும் பனங்காய் போலுருளவே
பாருங் கிடுகிடென்னப் பரிகளு மிகத்துள்ள
யுத்தஞ் செய்தார்கள் உமர்ஜஹ்பர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்

அட்ட திசைகளு மதிர்ந்து திடுதிடென்ன
அடையலர் முடிகளும் சோரிகொண்டோடவே
யுத்தஞ் செய்தார்கள் உமர்ஜஹ்பர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்

துட்ட வுமையாக்களைத் துண்டுதுண்டாக்கியே
சோரி நதிகளோடத் துஞ்சும் பிணமிதக்க
யுத்தஞ் செய்தார்கள் உமர்ஜஹ்பர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்

மண்டல மதிர்தரக் கண்டவ ரஞ்சிட
வாளால் வசுதர்களைத் தூளாம் ரணங்கள்செய்தே
யுத்தஞ் செய்தார்கள் உமர்ஜஹ்பர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்

சண்ட மாருதமெனத் தாவி மருவலாரைத்
தாக்கவும் வேலினுற் கூக்குரலாகவே
யுத்தஞ் செய்தார்கள் உமர்ஜஹ்பர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்

முட்டி வருவோர்களை யெட்டிப்பிடித்தடித்தே
கொட்டு முரசுகளைத் தட்டக் கசையினுலே
யுத்தஞ் செய்தார்கள் உமர்ஜஹ்பர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்

வெட்டி வசுதர்களைக் கட்டுமரங்கள் போலே
துட்டரிறந்தகளம் சோரியாறோடவே
யுத்தஞ் செய்தார்கள் உமர்ஜஹ்பர் யுத்தஞ்செய்தார்கள்

தொங்கல்.

கடகட வென்ற யானைகளைக் கதறும் படிசாய்த்தார் வேலினுலே
தடதடவென்ற பரியானதைத் தகர்த்துக் கசையினுற் றகர்த்தாக்கி

படபடத் திடுமுமை யாக்களைப் பார்த்தே அறுக்கியும் வதைகள்செய்து
நடநடவென்ற ஹபஸிகளைத் தகர்த்தா ரேதண்டா யுதத்தினாலே. (1171)

கட்டு மரம்போலே பிணமிதக்க காகம் பருந்துகள் தசையையுண்ணக்
கொட்டு முரசுகள் துந்துமிகள் கொடிகள் பிடித்தொரு நதியிலேகத்
துட்ட னைவீதுட படைமீதினிற் றுஞ்சும் பிணங்களோ மலைபோலாக
வட்ட வாருதி போலாகவே வசுதர் சமர்க்கள மானதம்மா. (1172)

கரிக ளிறந்தது மொருசாரியிற் கற்கி யிறந்ததோ வனேகமாகும்
தனிய லார்களில் மாண்டஜனம் சார்தல் நாற்பத்தியேழாயிர
மருவ லார்களு முமர்லையாது மதிகள் மயங்கியே யோட்டங்கொண்டார்
வரிசை பொருந்திய நபியிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மது பேரமார்கள். (1173)

வருளும் பதினாயிர ரவர்கள்சூழ வந்தா ரிசுக்கிலான் கோட்டைமீதில்
மருவின் மலர்ப்புயத் தரிசிம்மேறு வருதல் தனைக்கண்டே ஸறுயீதுமே
பெருகுந் தினேரு முன்னால்வந்து பிரியத் துடன்பாத மிகவும்போற்றி [லானார்
நிரையோன் கிருபையால் லலாமுங்கூறி யெதிர்சென் றழைத்துதான் மனையி

வந்தங் கனைவரும் பாதம்போற்றி வள்ள லிருவரைத் தகுத்தில்வைத்துச்
சந்த்ர வதனத்தின் தயாபரரைச் சன்கையாகவே யாரும்போற்றிச்
சிந்தை பூரிப்பா யிருக்கும்போது செப்புவா ரப்போ ஸறுயீலவர்
அந்தமில் ஹக்க னருள்பெற்றோங்கு மன்ன முஹம்மதின் பேரனாரே. (1175)

இந்த விரவினி லிறையவனு மியதம் போலவே யுதவிசெய்தான் [மேமே
வந்தின் ஹுஸைனார்தம் பழிகள்வாங்க மகிழ்ச்சி யடைந்திட்டோம் வரிசம்
சந்த்ர வதனத்தின் மணிவிளக்கே தலத்துக் கரசான நவமணியே
அந்தமில் ஹக்க னருளீதென்றும் ஹாஷிம்கள் போற்றி யிருக்கும்போதில். ()

முரசம் கறங்கவே நவுரிசின்ன முழக்க மிகுதமாய்ப் புவியதிரப்
பறையும் பேரிகை தவிசல்லாரி பதினொன் மேளமுங் கொடிமுழங்க
வரிசையாகிய ஆமீன்கூற வள்ளல் முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க
அரசர் பணிந்தேற்ற குறைஷிக்குல மண்ணல் முஹம்மது ஹனிபாவாரார். ()

பதம்

அண்ணலே வாரார்யமன் தேசத்துக் கதிபதிவாரார்
விண்ணவர் போற்றிட விரைமலர் கமழ்தர
விரிகுழல் ரம்பையர் வெற்றிச்சோபனம்கூற
கண் ணுக் கினிமையான ஹபீபிறஸூல்பேரர்
கருணை தங்கிய துல்துல் கற்கியின் மேலாகக்
காரணர் வருக ராஜர்களும் கண்டு சிந்திக்க அண்ணலே வாரார்

படைபதி னாயிரம் பாவனை யாய்வர
பரிசர நதியுடன் பதனடை செய்திட
நடனத் தின்மாதர் வெஞ்சாமறை வீசிட
நவுரி பேரிகை பம்பை நவுபத்து மதிர்தர
நடனங்க ளாகப் படைமன்னர் கவியோத அண்ணலே வாரார்.

வருகிற நேரத்தில் மனமது கோபமாய்
மவுலுவ ரலிமகன் வருமவர் தமைநோக்கிப்
பெருமைய தாகிய வுமையாவின் சிற்றூர்கள்
புகுந்து செவிகள் மூக்கை மிகுத்தறுத் தவர்களைப் [ணலேவாரார்.
போய்ச் சொல்லுமென்றார் யெஸீதிடத்தின் புவிதனில்மீதே அண்

மன்னர் மன்னவர் சொன்ன வசனங்கள் போலவும்
மாபியா நாடுகள் தான்புகுந் தவர்களைப்
பன்னக மூமையாக்கள் செவிமூக் கறுத்தவரைப்
பாதக னெஸீதிடம் போகும்படி யடித்தே
பாரினில்மீதே யிறையாதி படைத்தவ னருளால்.

தொங்கல்.

இந்த விதமுள்ள காரணமா யிறையோ னலிமகர் வருகும்போதி
லந்த நேரத்தில் ஸறாயீலாரு மலங்கிர்தஞ் செய்தே யிசிக்கிலானைச்
சந்த்ர னொளிவான மணிமுத்துகள் சரங்கள் தூக்கியே தகுத்தானதிற்
சிந்தை பூரிப்பாய்ச் சகலோர்களும் சிறந்த விருதெல்லா மணியாய்விட்டே. ()

உமறு ஜஹ்பறும் ஸறாயீலோரு மூண்மை யாகிய தவத்தோர்களும்
தமரின் ஹாஷிம்கள் ஜனங்கள் சூழத் தம்பூர் பேரிகை பிடிமுழங்க
நமையாள் பவனுட கிருபையென்றும் நல்லோர் முன்வந்தே யழைத்தேகியே
தமது ரிசிக்கிலான் கோட்டையாகித் தகுத்தி லிருந்தார்க் ளலிபாலர்கள். ()

கஞ்ச மடமாதர் கவரிவீசக் கட்டியங் கூறத் தீனோரெல்லாம்
தஞ்ச முடையவன் தன்னைப்போற்றிச் சகல பேர்களும் பணிந்துவாழ்த்த
மஞ்சு குடைநிழல் வருமிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மது ஸலவாத்தோங்க
மிஞ்சும் புகழாகத் தீனோரெல்லா மேலோன் கிருபையென் றிருக்கும்நேரம். ()

தடஞ்சூ ழிசுக்கிலான் தனையாள்கின்ற ஸறாயீ லுரைசெய்தா ரரசர்பாலி
ல்டைய லாருட மோசங்களு மகனா ருஸைனார்தம் வரலாற்றையும்
தொடையல் மார்பின்னர் பட்டபாடுந் துலங்கும் சகோதரி கூழ்ச்சண்டையும்
திடவான் தோகானுந் துறுக்கியாரும் செய்த சமரையு மெடுத்தோதினார். ()

மன்னர் ஸறாயிலும் கண்ணீரோட வழுத்தும் படியான வரலாறுகேட்
டன்ன அலிபாலர் மூவர்களும் தாரையாகவே கண்ணீர்விட்டே

என்னூர் தமையமார் தனைநினைத்தே யிதயங் கலங்கியே வதனம்வாடி
அன்ன லார்களு மாயாசமா யழுது புலம்பியே யுரைசெய்குவார். (1182)

கண்ணின் மணியான ரத்தினமே ஹக்க னருள்பெற்ற தயாபரரே
எண்ணிற் கடங்காத சிரோமணியே யெங்க ளஸனுஸை னார்வள்ளலே
மண்ணில மீதி லொருகடிதம் வரைய மறந்தீரோ நாயகமே
விண்ணோர் தாலாட்டு நவமணியே மேன்மை பொருந்திய வுஸைனார் வள்ளல்

எங்கள் குடிக்கெல்லாக் தங்கமேரே யிறஸூல் முஹம்மது பேரனாரே
உங்கள் தீதாறை நாங்கள் பார்க்கவுலகந் தனிலாரைப் பார்த்திடுவோம்
சஞ்சை பொருந்திய சிங்கமேரே தாலந் தனிலேயா அவதியானீர்
திங்கள் வதனமே யெங்கள் பாலா செயினுல் லாபிதீன்மணிவிளக்கே. (1184)

பாவி யெஸீதுட சிறைச்சாலையிற் பாங்கா யடைத்தவ னிருக்கின்றானே
ஏவலறியாத தேள்மருக்தே யிந்த மோசமா செய்யலானாய்
பூவிற் கொடிபோட வெசிதினுக்குப் புதியோன் தனக்கிது பொருத்தந்தானோ
ஆவி பறக்குதே யஸனுஸைனா ரகவல் தனைக்கேட்டு ஸறுயீலாரே. (1185)

என்னின் குலத்தோர்க்கா யுதவிசெய்தீ ரீமான் மிகவுள்ள சீதேவியே
மின்னு மணிமுத்தா யிலங்குகின்ற மேலோன் சுவர்க்கமுந் தருவானென்ன
இன்னாள் தவத்தோர்க நூற்றுப்பத்தோ டிலங்குந் தோகானுக் துறுக்கியாரே
தன்னை அபகாரம் செய்யலானீர் தனியோன் முஹம்மதின் ஸபாஅத்தாவீர்.

ஸறுயீல் சகோதரி மயில்பாத்திமா தர்ம வுருவான தாயாரேநீர் [நீர்
குறைஷிக் குலத்தோர்கள் பகையைமாற்ற சூழ்ச்சண்டை செய்தே வருத்தமுற்
மருவின் மலர்ப்புயத் திறஸூலுல்லா மகளார் பாத்திமா நாச்சியார்தம்
தறஜா மிகவுள்ள ஸபாஅத்தினிற் றுங்களீடேற்றம் பெறுவீரென்றார். (1187)

ஆதி பெரியவன் கிருபையாலு மண்ணல் முஹம்மது பறக்கத்தாலும்
சோதி புதல்வியால் ஹாஷீமெல்லாக் தூய்யோன் சுவனத்தின் பதியாளுவீர்
நீத முடையவன் கிருபையென்றே நேர்மையுடன் சொன்னா ரலிமகனார்
பூதலம் மீதில் ஹாஷீமெல்லாம் பெரியோ னுதவியொன் றின்புற்றாப்போல்.

நீத மிகவுள்ள விறையைப்போற்றி கிலத்தி லீமானோ டிருந்தநேசன்
காத லாகவும் வணங்கும் யூகன்காதிரு மீரா தவத்தால்வந்த
பூதலத்தனில் முஹ்றதீன்பிச்சை புதியோன் முஹம்மது நபியை வாழ்த்தி
நாதர் மணிமாலை யுவந்துகேட்டு நானில முற்ற செல்வம்போலே. (1189)

வல்லோன் கிருபையாற் ஸறுயீலாரும் வாசம் பொருந்தவே விருந்துசெய்து
நல்லோர் யாவரும் பசிகளாறி நாயனுதவியால் மனம்பூரித்தே
அல்லா பெரியவன் தனைவணங்கி யால முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க
எல்லாப் பறக்கத்தும் வளர்ந்தேறவே யிசுக்கிலான் கோட்டை தனிலிருந்தார்.

ஈது படிகிற்க வுமர்லையாது மிடைந்து மனமது தயங்கிவாடிப்
பாதகனுன்ன திமுகிலேகப் பாங்காய் மறுவாது மெஸீதைக்கண்டே

யோதும் ஸலாமுடனிருபேர்போற்றி யொழுங்காய்வரலாறுகளைச்சொல்லியே
ஏது நாம்செய்வோ மகாராஜரே யாங்கள் தாம்பட்ட புண்பாடுகள். (1191)

வேளை போதா காலந்தானோ விதியோ நாங்கள் தாம் போனநேரம்
ஆளின் ஜனமென்பத் தையாயிர மானை யரியுட னாமேகினோம்
தாவிவயிறுமா பெருதுறுக்கி ஸஞுயீல் கொடுவந்து வைத்தானவன்
வாளி னாலையே கருவறுத்து வதைத்த திருபத்தி யேழாயிரம். (1192)

பின்னா லறுபத்தி யேழாயிரம் பேர்கள் கோரினி லக்காலத்திற்
சின்ன பேரிகை முரசடித்துச் சென்டாக் கொடியுடன் நாங்கள்நின்று
மன்னன் ஸஞுயீல்தான் கோட்டைவாங்க மதியோ னப்துல்லா லையாதேகித்
தன்னார் படையுடன் வளைந்து சுற்றிச் சார்ந்தவிதம்பார்த்துப் பெண்மாதர்கள்.

இய்யக் கூழாலே தையலார்க ளிறைத்து யனேகரைச் சதிகள்செய்தா
ரய்யப் படுத்தின விதங்கண்டே யனைவர் கூடியே யொருமுகமாய்
வைய மீதுள்ள சமர்க்களத்தில் வந்து முரசடித் திருக்கும்போதிற்
றுய்ய அலிமக்க ளுமர்ஜஃபர் துரக தச்சேனை தளத்தினோடும். (1194)

வந்து நமரோரைக் கருவருத்தார் மடிந்து மிகப்போனார் படைகளெல்லாம்
எந்த நாதாக்க ளுதவிதானோ வெங்க ளுயிர்தப்பி வந்தோமென்றா
னந்த நேரத்தில் மூக்கறுந்த வைந்நா றுமையாக்க ளழுகையோடும்
சிந்தை மயங்கியே குணாகுணாப்பாய்ச் செப்புவா ரப்போ கண்ணீரோட. ( )

திருக்கண் ணுடைய வனலிமகனார் சிறந்தமுஹம்மது ஹனிபாவுந்தான்
வருகும் பாதைவி லுமையாக்களை வையந் தனிலேதான் மூக்கறுத்தே
யுரைத்து வாங்களடா வெஸீதுக்கென்றே யனுப்பியே யவரேகினார்
கருத்தால் விளங்கிய துரைமகனே கடுக்குதே மூக்கின் வருத்தமென்றார். ( )

உரைத்த வுமையாக்கள் வருத்தங்கேட்டங் கோதுவானப் போதெஸீதுப்பாவி
வருத்தம் பாராமல் முகத்தைமூடி வாங்கெடா வோட்ட மதிகெட்டோரே
வெறியா யிருக்கிற வேளைமீதில் வீணர் முறையிட லாமோ வென்றான்
தறுகண் மறுவானும் கோபமீறிச் சாற்றுவா னப்போ துமையாக்கள்பால். ( )

ஆல மீதிலே மூக்கறுந்து மறிவு மணுவில்லா வசுதர்களே
சாலை வழிமீதிற் போகொணாது தவறி யொருபடி தங்காதீர்கள்
ஏலத் தெரிந்தாக்காற் படைசேராதின் இனிமேல் நின்றீரேல் மோசமென்றான்
மாலா யவரவர்பிழைத்தோமென் றுவதனத்தின்பாதையாயெடுத்தாரோட்டம்.

ஈது படிநிற்க மறுவானைப்பார்த்தியம் புவா னப்போ தெஸீதுப்பாவி
பூதலம்வந்த அலிபாலரிற் பெலவா னாரென்று கேட்கும்போதி
லோதுவான்பயல் மறுவான் மந்த்ரி யுஸைனார் நீங்கலாய் மற்றோரெல்லாம்
நீத ரலியுல்லா சமர்கள்போலே நிலத்தில் மிகயுத்தம் செய்வாரென்றான். ( )

மன்ன னெஸீதுமே கோபமாகி வழுத்துவா னப்போ சினந்து சீறி
முன்னா லிதுசேதி யெனக்கோதாமல் முழுங்கி யிருக்கின்ற மறுவான்பாலே

என்னை வதைசெய்தா லென்கிரகமோடு மெனச்சொல்லி வாளெடுத்தே
யுன்னின் கரமோங்கும் சமையத்திலே லையா துமர்ஸாது விலக்கினூரால். ()

எஸீது கோபந்தான் தீர்ந்தபின்ன ரியம்புவா னப்போம றுவானுக்கே
திசையி லிருக்கின்ற நாட்டார்க் கெல்லாம் செய்தி யெழுதியே வரவழைத்தின்
கோசுவாய்ப் படைகளைச் சேர்மினென்றே யுரைத்தான் மாபியா மகனெஸீது
வசைய னுடமந்திரி யிச்சொற்கேட்டு வரைந்தா னிருபங்கள் சகலோர்கட்கும்.

சிக்கந் தருநாட்டார் ஹபஷிகளும் சிறந்த பாடிகள் நகரத்தாரு
மிக்க றூமிக ளுமையாகூட்டம் விளங்கும் புருசியி னுட்டார்களும்
திக்கில் மிகவுள்ள திமுசுதேசம் சிறக்க மிகவந்தார் நாலுலட்சம்
அக்கணந்தனி லெஸீதுபார்த்தே யநேக மகிழ்ச்சிதான் மிகவுண்டாகி. ()

இணங்கள் தவிராமல் கிதியமீந்தே யியம்புவா னப்போ துமர்ஸாதுக்கே
குறைஷிக் குலமான அலிபாலரை நீ கொலைதான் செய்துநீர் வந்தீரானல்
தருவே னகரங்கள் பாதியென்றுன் சாற்றுவா னப்போ துமர்ஸையாது
உறைபோல் நடக்கிறோம் ராஜரேயென் றுவரிபோலாகப் படையெழுந்தார்.

பரியில் நாற்பத்தி யையாயிரம் பாரமதயானை யேழாயிரம்
தொறுவில் ரதவர்க்கம் நாலாயிரந் துலங்கும் ஜனங்களோ நாலுலட்க்ஷம்
அரிவா ளாயுதம் பரிசைகொடிய யவரவர்கல னணிந்துபூவில்
மூரசு பேரிகை யிடிமுழங்க மின்னுங்கொடியுட னெழுந்தாரம்மா. (1204)

மண்டலங்களும் கிடுகிடென்ன வாசுகிமுடி நெறுநெறென்ன
ஜெண்டாக் கவுரிகள் திமிர்ந்துவரச் செருன ராயுதக் கதிர்கள்மின்ன
வண்ட னெஸீதுடவுமர் ஸையாதும் வாம்பரி யேறி முன்னுலேகச்
சண்டமாருத மெனவுந்தாவித் தளங்கள் நடந்தன தாலமீதில். (1205)

நடந்து பதிமூன்று நாளானபின் னகரி யிசுக்கிலான் தன்னைக்கண்டு
நடத்தின் கரையோரங் கூடாரங்கள் சாரி யாகவே மிகவுங்கட்டி
படையலா ரெல்லா மடிசிலுண்டங் கன்பதாயிரம் ஜனங்களோடு
படையின் தலைவனு முமர்ஸையாது பாங்காய் நடந்தானே சமர்க்களத்தில். ()

பேரி கவுரிகள் பிடியெக்காளம் பெலத்த நவுபத்துங் கொடிமுழங்கத்
தாரைச்சரி தம்பூர்மேளந் தடதடவென்று மடமடத்தே
போரின் களந்தனில் கொடியிழுத்துப் புரவிசாரிகள் செய்யும்போதிற்
பாரிற் காணக்கண் ணூறுவே னும் படையின் முருகத்தின் கோலமம்மா. ()

மருவின் மலர்ப்புயத் தரிசிம்மேறுய் வந்த முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல்
பெரியோன் கிருபையார் படையோர்களைப் பிந்தா ரெழுமென்றே யுரைத்தாரப் [போ
வரிசையாகவே தானெழுந்தார் மகரிப்பரசர்க ளுமர்ஜஹ்பர் (1208)
பரியி லிருபதா யிரஞ்ஜனமும் பாரில் மூசிபுடன் காகாஜங்கும்.

நல்லோர் ஸறுயீதுங் தலத்தோர்களும் நானிலத்தோகாக் அறிக்கியாரும்
எல்லோர்களு நல்லகலனணிந்தே யிலங்கும் கதிர்வாளுங் காத்திலேந்தி

வல்லோன் முஹம்மது ஹனிபாவுடன் வாசி தனிலேறி யெழுந்தகாலை
கல்லோசையினுள் முழக்கம்போலே கனத்தப டையுட னடந்தாரம்மா. ( )

ஜெண்டாக் கொடிகளும் சிறந்திலங்கச் செகமுங் கிடுகிடப் பிடிமுழங்க
அண்டரனைவரு ஆமீன்கூற ஆல முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க
கண்ட பெயர்களு நடுநடுங்க காரிடி போலே முரசதிரச்
சண்ட மாருதக் கடலைப்போலே சமர்க்களத் தருகாகினரால். (1210)

இறங்கி யனைவரும் படங்குகட்டி யிறையோன் கிருபையா லிருக்குநேரந்
தரிய லார்களி லுமர்ஸையாது ஜண்டாக் கொடிகளு மிழுத்தானப்போ
வரிசையெனுந் தோகான் துலுக்கியாரும் வயிற்றுப்போஜனம் பசியாறியே
நறஜா மிகவுள்ள கபிபேரரின் தாளிற் பணிந்துதா னுரைசெய்குவார். (1211)

மாறுபாடாக வரும்படையை மாட்டுகிறேன் தண்டாயுதத்தினாலே
பூரா யுத்தாரங் கொடுக்க வேணும்புண்ய வரசரே நாயகமே
பாரி லுசைனார்தம் பழியைவாங்கப் படையி லனுப்புங்கள் மணியேயென்றார்
காரா குடைவரு மிறஸூல்பேரர் ஹக்கன் தனைப்போற்றி விடையளித்தார்.

நேராய்ப் படைக்கலன் மிகவணிந்தே நிறைந்த கதிர்வாளுங் கரத்திலேந்தி
பாரம் நூறான கசையுந்தாங்கிப் பரியி லேறியே தோகாந் துலுக்கி
சோராக் குதிரையைக் களத்தில் விட்டுத் தூளி பறக்கவே மிகநடத்தி
மாறு பாடுள்ள வெலீதுகூட்ட மனங்கள் மயங்கியே சுற்றில்நின்றே (1213)

அந்த நேரத்தில் சாரீதென்போ னறிவா ளேந்தியே பரியிலேறிச்
சந்திப் பாகவும் குதிரைவிட்டுத் தடதடவென்று மடமடத்தே
எந்தலூரெடா வயிறுதாளி யெங்கடா வந்தாய் நீயுமென்றான்
உந்தன் படையோரே மிகவுந்தாக்கி யுசைனார் பழிவாங்க வந்தேனென்றார். ( )

என்னடா சொன்னாய் நீதானென்று னியம்படா வுந்தன் பெயரென்றோத
அன்ன புகழான யெஸீதுமன்ன னரிஸிம் மேறான புதல்வனென்றான்
முன்ன மாபியா தேட்கடுப்பில் முடுமையால் வந்த யெஸீதென்போனை
பின்னா னரிசிம்மே றென்றுநீதா யெப்படிசொன்னா யிதங்கேட்டானே. (1215)

அரிசிம்மே றென்ற நாக்கானதை யறுப்பேன் துலுக்கியென்றெடுத்துவாளாற்
பரியோ டவனையு மிரண்டதாக்கிப் பாருங் கிடுகிடக் குதிரைவிட்டான்
தரியலா ரெல்லாம் தாட்டாய் நின்று சரத்தின் வாணங்கள் மிகவும்மெய்தார்
உரத்தின் கசையினா லதனைத்தட்டி யுன்னிநடத்தியே தோகானுமே. (1216)

தண்டா யுதந்தன்னைக் கரத்திலேந்தித் தடதடவென்று மடமடத்தே
மண்டை மூளைகள் சிதறிவீழ்க மாட்டினான் பூசை வசுதர்களைக்
கொண்ட லிடிபோலே மிகவுந்தாக்கி கொளுத்தினான் தண்டா யுதத்தினாலே
எண்டிசைகளுங் கிடுகிடென்ன வேகமாய்ச்செந்தூட் செய்தானப்போ. ( )

பூந்தான் சமர்க்களம் வடபாலினிற் புதினமாய் நின்று றாமிகளைக்
காத்தி மிகவுள்ள வாளால்வெட்டிக் கருதலார்களை முடிதுளாக்கி

ஏந்தா னிவனுட கோபமென்றே யேவினு ரப்போ கவன்கல்லுகள்
தீர்திக் கசையினு லவையைத்தட்டி நெறுநெறுத்திடப் பரிநடத்தி. (1218)

கட்டா ரிகளாலுங் கசையினுலும் கனத்த கூர்மையின் வேலினுலும்
துட்ட வசுதரை மூடிதுளாக்கி துரத்தி யடித்துதான் பிணக்காடாக
மட்டி யுமையாவின் கூட்டத்தோரை வாளால் மிகவெட்டிச் சூறைசெய்தான்
திட்ட மாகிய ரணக்களத்திற் செவந்த சோரிதா னதியோடவே. (1219)

இந்த விதங்களா யெலீது படை யிறந்த திருபத்தி யேழாயிரம்
வந்த வுமர்ஸாதும் ஸையாதுடன் மற்ற ஜனங்களுந் தானுடவே
அந்த நேரம்தோ காந்துருக்கி யரியை நடத்தியே படங்கிவந்து
சந்திப் பாகவே கீழிறங்கிச் சடிலந் தனைக்கட்டி யவனேகியே. (1220)

முஹம்ம தனிபாவின் பாதம் போற்றிமுன்னு லவர்கிற்கு நேரத்திலே
மகிழ்வ தாகவு முத்துமாலை வள்ள லுடகையாற் கழுத்திலிட்டே
ஜெகமேல் நீயொரு தலைவனென்றே சிறந்த அமுதவாய் திறந்துசொன்னுர்
அகமும் குளிர்ந்தோ காந்துறுக்கி அதிக மகிழ்வுற்ற செல்வம்போலே. (1221)

காரணமுள்ள சாம்ராவுத்தர் கருணை பொருந்துமங் கலக்குடியிற்
பூரண மான மனத்தை யாவன் புதியோன் தனைநித்தம் வணங்குநீத
தாரணி மீதில் மிகயூகவான் சாமுராவுத்த ரம்பலவே
ஆரணந்துதி தவத்தினுலே யகில மீதினி லுதித்த பாலன். (1222)

காலங்கள் மிகவான மதியூக வானயினு முஹம்மது துணைவனுக
அலங்கள் மணிமார்ப னறங்கள்செய்யு மம்பல மீராப் பிள்ளைநேசன்
இலங்கும் பெரியவன் தனையுவந்தே தூய்ய முஹம்மது பறக்கத்தாலும்
குலமுங் கோத்திரமும் பெருகிவாழக்குதாயே கிருபைகள் செய்குவாயே. ( )

கந்தம் பரிமளங் கமகமெனும் ஹபீபு முஹம்மது பேரனும்
பூதல முள்ள கூடாரத்திற் புனித மாகவே யிருக்குநேரம்
ஆதவன்கதி ரடைந்த பிற்றை யடையலா ரெல்லாம் சார்பிற்சார்ந்தார்
சீதம் பொருந்திய மதியுதித்துச் சிறந்த பிரகாச மானதம்மா. (1224)

அன்ன காலையி லுமர்ஸையாது மறுப தாயிரஞ் ஜனத்துடனே
மின்னும் வாளுவிற் பரிசைதாங்கி வெம்பரிகளும் சாரியாகக்
கன்னக ஞாலமுங் கிடுகிடென்னக் காரிடி போலே முரசதிரத்
தன்னு லெலீதுட படையின்வெள்ளம் சமர்க்களம் வந்தே கொடியிழந்தார்.

அதுகன் டலிமகர் பாதம்போற்றி யருமை தானுள்ள காகாஜனுக்கு
மதியின் முஹம்மது நபிபேரரே வள்ள லுத்தாரங் கொடுங்களென்றார்
புதியோ னலிமக ரிறையைவாழ்த்தி புகன்று ருத்தார மமுதம்போலே
கெதியி லுயர்வான பரியிலேறிக் கிசுறு கேடையம் கதிர்வாட்டாங்கி. (1226)

நடனத் துடனேதான் பரிநடத்தி நானிலங்களுங் கிடுகிடென்னப்
படியின் சேடனின் முடியசையப் பரியை நடத்தியே முன்னதாகி

அடையலா ரெல்லாம் தாட்டாய்நின்றே யம்புவானங்க ளேவுவாரும்
படைகள் தானின்றே நான்குதிக்கும் பாங்காய் கவண்கல்க ளெறிவார்களும்.

இந்த விதமாக லுஹற்மட்டிலு மெஸீது படையோர்கள் பரிசையெல்லாம்
சந்த்ர வதனத்தின் காகாஜங்கு தட்டிக் கசையினுற் செந்தூளாக்கி
மந்திர கதிர்வாட் கையேந்தி வாம்பரி விட்டே நான்குதிக்கும்
சந்திப் பாய்நின்ற மறுவலாரைத் தாக்கி வாளினுல் ரணங்கள்செய்தார். ()

பதம்

சமர்கள் செய்தாரே காகாஜங்கு சமர்கள் செய்தாரே
மண்டல மீதினிர் கண்டவ ரஞ்சிட
மருவலர் முடிகளும் மண்ணிலம் சிதறிட
வண்டர்க ளடிப்பட்டு வாயது குழறிட
வானத் தமரர்கள் சோபனங் கூறிட
மருவலர் மாள ரணக்களத்தில் வாசிகளோட (சமர்கள்)

கட்டாரி யதினுலு மூட்டாகத் தாக்கியே
கதறிட யானைகள் சிதறிட மத்தகம்
துட்டர்கள் துஞ்சிடப் பட்டார்கள் மாண்டிட
துலைதூர மாகவே துச்சண் டோடிடத்
துரத்தியே தாக்க மருவலரை துண்டங்களாகச் (சமர்கள்)

அஞ்சியே யுமர்லாது நெஞ்சம் வுருகியே
அப்துல்லா ஸையாதும் அரிகள்விட் டோடவே
பஞ்சிலே யெரியுற்ற பாவனை யாகவும்
பதறிட வசுதர்கள் கதறிட யானைகள்
பாரினி லேதான் காகாஜங்கு படைவெட்டுக் திரலோர். (சமர்கள்)

பற்றலர் முடிவீழ்கச் சுற்றி வளைந்துகொண்டு
பாரும் கிடுகிடென்னத் தாக்கி மருவலாரைச்
சுத்த வீரியரெல்லாம் தூரகதம் விட்டோடத்
துரத்தியே அவர்களைச் சூரு வளிகள்போற்
றுஞ்சவே குத்தக் கசையினுலே பஞ்சு போலாகச் (சமர்கள்)

தொங்கல்

இந்த விதமாக காகாஜங்கு மெஸீது படையிலே தாக்கும்போது
விந்தை யாகிய சமர்க்களத்தில் விருந்தாய்க் காகம் பருந்துண்ணவே
கெந்திப் பாகவக் திறந்தஜனம் கெனித மிருபத்தை யாயிரபேர்
அந்த நிமிஷமே கதிரடைக்தா னடையலா ரெல்லாம் படங்கிற் சார்ந்தார். ()

பரியை நடத்தியே காகாஜங்கு பாங்கா யலிமகர் பாலிலாகி
அரிவிட் டிழிந்துதான் பாதம்போற்றி யண்ண லார்பக்க மிருக்கும்போது

மிலறையோ னுதவியாற் பசிகளாறி யெல்லோர் தானுமே துயி லும்போது
வரையின் புயத்தினன் தோகாந்துறுக்கி வாளாயுத மேந்திக் காவல்நின்றார்.

மறுநாட் காலையி லுமர்ஸையாது மாரி போலவே படையெழுப்பி
பரியிற் பதினாயிரத் தைஞ்ஞூறும் பாங்காய் மதயானை யெழுநூறுடன்
தரியலா ரெண்பத் தையாயிரம் சண்ட மாருத மெனவெழுந்தார்
பெரிய நவுபத்தும் பிடிமுழங்கப் பேரிகைகளுந் திடுதிடென்ன. (1231)

மண்டலங்களு மதிரத்தாவி வானிற் றுகளெழப் பரிகளேறித்
தண்ட சிலம்புகள் கலகலெனத் தடதடவென்றுங் கரிகள்செல்ல
வண்ட னெஸீது படைகள் தம்மில் வருகு முமர்சாதுஞ் ஸையாதுமே
சண்ட மாருதம் போலேதாவிச் சமர்க்களம் வந்தேகொடியிழுத்தார். (1232)

வாளா யுதக்கார ரொருசாரியில் வந்து மிகநிற்ப ஹாஷீம்கூட்டம்
கிளையரான றாமிகளும் கதிர்வே லேந்தியே யொருசாரியிற்
பாலைய மான சந்தநாட்டார் பரிக ளேறியே யொருசாரியிற்
றேளன்படைநிற்குங் கோலங்கண்டு தீப்போல் முஹம்மத்ஹனிபாவெழுந்தார்.

மந்திரி யாகிய மூஸீபானவர் வள்ள லடபாத மிகவும்போற்றி
யிந்தச் சமரினில் நானேகிற னியம்பு முத்தாரமரசேயென்றார்
அந்த வேந்தி லிறையைப்போற்றி வண்ண வுத்தாரங் கொடுத்தாரப்போ
சந்த்ரவதனத்தார் கலனணிந்தே சடிலந் தானேறி யரிசிம்மேறும். (1234)

சங்கையாகிய கதிர்வேலது தாணி முழநூற்றி முப்பத்தாறும்
பங்க யக்கரந் தனிலேந்திடும் பருதி வாள்முழ மெண்பதாகும்
திங்கள் வதனத்தார் காத்திலேந்திச் சிறந்த சமர்க்களம் வருகும்போது
சிங்கம் போற்றேகாந் துறுக்கிவந்து செப்புவாரப்போ மூஸீபுபாவில். (1235)
உங்களுட யுத்தம்வாளும்பார்க்க வுரிமை மிகவானேன் புவிமீதினி
லெங்கள் தனக்கெல்லாம் அருசிம்மேறே யானுந் துணையாக வருவேனென்றார்
மங்குல் வருங்குடை நபியிறஸூல் வள்ளல் முஹம்மது நபியைப்போற்றித்
திங்கள் வதனத்தின் முகமிலங்கச் சிறந்த சமர்க்களம் வந்தாரப்போ. (1236)

ஆழிக் கடல்போலே வரும்படையி லதிக சூரனே ஸையாதென்போன்
கேளி ராகவே யவனெழுந்து கெழுமி யவனின்றே யுரைசெய்குவான்
தாளி வயிறனைப் பிடித்துவாரேன் ஜனங்கள் யாவரும் பொறுமினென்று
வாளுங் கரமேந்திப் பரியிலேறி வந்தான் சமர்க்களம் நடுநடுங்க. (1237)

துசும னப்துல்லா ஸையாதுமே துரகதம் விட்டே நடனமாடி
சசியின் வதனத்தார் சமுகம்வந்து சாற்றுவா னப்போ புலிபோலாக
ஒசியாய் வருகின்ற வரிசிம்மேறே யூதா னெவிடனீ ரிருப்பதென்று
எஸீது புழுக்கையா யியம்பக்கேளு மென்பேர் மூஸீபெனு மந்திரியென்றார்.

கல்லார் வீரரா யிருப்பதாலும் நமது மனங்களுந் தயவாகுது
சொல்லைத் தவறாமல் நீ போய்விடு துறுக்கி தனைப்பிடித் திழுத்தேகிறேன்

உல்லாச முள்ள தயவீதென்று முரைத்தா னப்துல்லா ஸையாதுமே
சல்ல வாரிக்குத் தயவானது தாணிமீதி லுண்டாபயலே. (1239)

வருகுமாற்றங்கள் சொல்லோவென்றும் வாளாயதங்கொண்டே யவனைத்தாக்க
அரியின் மேலிருந் தவனுந்தாங்கி யனேக வுரங்கொண்டு வேலாற்றுக்க
மருவின் மலர்ப்புய முஸீபுமந்திரி வாளாற்றுங்கியே வேலாற்றுக்கப்
பரியு மிரண்டாக அவனுவீழ்கப் பற்றியே கூந்தற் கரத்தாற்சுற்றி. (1240)

பம்பரம்போலே மருளடித்துப் பாங்காய்த் துருக்கியின் கரத்திலீந்தார்
தெம்ப தாகவு மவனைக்கட்டிச் செப்புவா ரப்போ துருக்கியாரும்
வம்பு பேசியே யெனைவதைக்க வந்த பயலென்றே ரடியடித்துத் [வந்தார்.
தும்பைக் கிடாயைத்தோட் போட்டாப்போலே தூக்கி யவனைக்கொண்டோடி

வந்தார் கூடாரந் துருக்கியாரும் வள்ளல் முஹம்மது ஹனிபாதன்பால்
விந்தை மிகச்செய்த ஸையாதையும் விரைவி லிறக்கியே தரையிற்போட்டே
சந்திப்பாய் நின்றே துருக்கிசொல்வார் தாலந் தனிலவன் பொல்லாவம்பன்
இந்த நிமிஷமே யிவன்தனக்கே யென்ன தீர்மான மரசேயென்றார். (1242)

அதுகண் டலிமகர் ஸையாதையு மப்போ தவனையுங் காவல்வைத்தார்
சதிய னகப்பட்ட விபரந்தன்னைத் தலைவ னுமர்ஸாது தானுங்கேட்டு
விதியின் காலமோ வெஸீதுக்காக வினைகள் தான்வந்து சூழ்ந்ததோதான்
மதிகள் மயங்கியே யுமறுஸாது வாரிபோ லான படைகளேவி. (1243)

வந்தான் சமர்க்களத் தனிற்சாரியாய் மதங்கொண்டயானை போலாகவே
விந்தை யாகிய முரசடித்து விளங்கும் நீணிலங் கிடுகிடென்னத்
தந்தி ரத்துடன் நான்குதிக்கும் சாரி யாகவே தான்வளைந்து
சந்த ரப்புயத் தரிசிம்மேறைக் கருத லார்களும்சமர்செய்தாரே. (1244)

அம்பா லெகுவார் சிலவசுத ராயுதங் கொண்டே தாக்குவாரும்
தெம்பாய்ப் புயத்தட்டித் தாட்டநின்றே சினந்து வாளினு லெறிவார்களும்
பம்ப ரம்போலே கயறுசுற்றிப் பற்றி யெறிவாருங் கவண்கல்லாலே
முன்பால் வசுதர்க ளோடிவந்து முரசு மடித்துமே ஆடுவாரும். (1245)

இந்த விதமாக விருகடிகை மிகலும் புரிகின்ற பரிசையெல்லாம்
தந்த்ர மாகவே கசையாற்றட்டிச் சடில நடத்தியே மருவலாரை
விந்தை யறும்வேலால் மிகவுந்தாக்க வினைய னெஸீதுட ஜனங்கள்வீழ்க
மந்த ரப்புயத் தரிசிம்மேறு வாளால் மிகவெட்டி ரணங்கள்செய்தார். (1246)

பதம்

சண்டை செய்தாரே முஸீபுமந்திரி சண்டைசெய்தாரே
சண்டைகள் செய்தாரே வண்டர்க ளஞ்சிட
தாக்கி மருவலரைத் திக்கிரை யாகவே
மண்டங் கிடுகிடக் கண்டவர் வருந்திட
மருவலர் சடலங்கள் மண்ணிலந் தனிழ்வீல்கச் சண்டைசெய்தாரே

பரிசாரி செய்கின்ற பற்றலர் தலைவெட்டிப்
பதறிட மனங்களும் சிதறிடத் தாக்கியே
கரிபரி யானவையக் கசையினு லடித்தவை
கதறிட யானைகளின் மூளைகள் சிதறிடச். சண்டைசெய்தாரே

அட்ட திசைகளுங் கிடுகிடென்ன
ஆதிசேடனின் முடி நெறுநெறு நெறுவென்ன
வெட்டியே வசுதரை கட்டுமரங்கள் போலும்
வெள்ளம தாகிய சோரியி லோடவே. சண்டைசெய்தாரே

கசையினு லடிக்கவே கண்டுவா னவரெல்லாம்
இன்று ஹுஸைனர் பழி யெடுத்தார் மூஸீபென்றெண்ணத்
திசையி லெஸீதுபடை செவந்த ரணக்களத்திற்
திடுதிடென் றடுத்தே செருனர்கள் மாண்டிடச். சண்டைசெய்தாரே

தொங்கல்.

சண்ட மாருதம் போலேதாவித் தகர்த்து வசுதரைப் பிணக்காடாக்கி
மண்டல மீதில் ரத்தச்சோரி வழங்கு நதிபோலுந் தானேடிட
வண்ட னெஸீது படைமீதினில் மாண்டஜனமுப்பத் தையாயிரம்
கண்டங் குமர்ஸாது கோபமாகிக் கருத லார்கள்பா லுரைசெய்குவான். ()

நான்போய் மூஸீபையும் வாளால்வெட்டி டனத்துடன்வரரேனில்மினென்று
தானே வலுப்பேசிக் கதிர்வாளேந்தி சரகெதி யுள்ள பரியிலேறி
வானி னிடிபோலே மடமடத்து வந்தான் புலிபோலே மூஸீபுபாலிற்
கோனினுட மந்திரி யுன்னைவாளாற்கொலைதான் புரிவேன் பாரிப்போதென்றே.

சிந்தை யுறும்வாளா விடரைத்தாக்க வீரர் மூஸீபுமே வேலாற்றட்டிக்
கந்த ரப்புயத் தரிசிம்மேறு கசையார் ரூக்கினு ரவன்தலையே
மந்த ரக்கதிர் வாளாற்றூங்கி மடமடத்தவ னிற்கும்போதி
லந்த நிமிஷமே யலிகுமார ரண்ண லுமறுமே கதிர்வாளேந்தி. (1249)

சந்திப் பாகவே சரகதியாம் சடில நடத்தியே வேகத்தோடும்
வந்தே லெப்பைக்கும் யானுமென்றூர் வழுத்துவா னப்போ துமர்சாதுவு
மெந்த வூர்நீயும் பேர்சொல்லென்றான் யானு மலிமக னுமறென்றோத
விந்தா வருகிறேனுனே யென்றங் கிறங்கிப் பரிவிட்டே யெடுத்தானோட்டம். ()

எஸீதுப் படையோர்க ளிதனைக்கண்டே வேகமா யோடிப் படங்கிற்சேர்ந்தார்
வஜிகா மூள்ள அலிபாலரு மந்திரி மூஸீபுமே பரிநடத்திச்
சகியின் வதனத்தி னரசர்பாலிற் றூன்வந் திறங்கியே மிகவும்போற்றி
யோசவா மிருக்கின்ற கோமீதி லுண்மை மூஹம்மது ஹனிபாவள்ளல்.(1251)

வெற்றியாய் வந்த முஸீபுக்காக விளங்கு மணிமுத்து மாலைரண்டும்
பத்தி யுடையவர் கழுத்திலிட்டே படைத்தே னருளின லிருக்கும்நேரம்
சுத்த மிகவுள்ள முஸீபுமந்திரி துலக்கு மனதிலே யிறையைப்போற்றி
மெத்த மகிழ்ச்சியு மிகவுண்டாகி விளங்கு முஸீபுமே பூரித்தாப்போல். ()

பூம்பொழில்களுஞ் சோலைவாவி பொருந்தி யிலங்குமங் கலக்குடியிற்
றேன்போ லமுதவாய் வசனம்பேசும் சிறந்த மதிமுகத் தழகில்வாகன்
சாமு ராவுத்த ரம்பலமுந் தவங்கள் மிகச்செய்தே புவிமீதினில்
ஆம்ப லழகினும் வடிவதாக வகிலமுதித்திடும் பாலர்களில். (1253)

நாமந் துலங்கிய குணசாகர னயினாமுஹம்மது மவர்துணைவன்
ஈமான் மிகவுள்ள மனரஞ்சித னிலத்தி லம்பல மீராப்பிள்ளை
கோமா னருளாலே மணிமாலையிற் குவல யந்தனில் மனமின்புற்றார்
க்ஷேமந் துலங்கவே புவிமீதினிற் சிறந்த பெரியோனே கிருபைசெய்வாய். ()

ஆதி பெரியவன் கிருபையாலு மண்ணல் முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல்
பூதல முள்ள விசிக்கிலானிற் பொருந்துங் கூடாரந் தனிலிருந்து
நீத முடையோனை மிகவும்போற்றி நேர்மையாகிய படையினோடும்
சோதி யருளின லிருக்கும்போது துலங்குந் திரைமீதிற் கதிரடைந்தான். ()

அன்று பொழுதுபோய் மறுநாளினி லசட னெஸீது படைகள்மீதிற்
றுன்று மடங்கிறப் பரிக்கூட்டங்கள் துலங்கும் பதினாயிரத் தஞ்ஞூறு
மண்டல முள்ள வசுதர்களில் வாகா யெழுபத் தையாயிரரும்
வண்ட னுமர்ஸாதும் கர்னர்களில் வகுத்தான் படைகளை யணியதாக. ()

ஜெண்டாக் கொடிகளும் பிடித்துவரச் சிறந்த புயவீர ரொருசாரியும்
தண்டா யுதக்காரர் தடதடத்தே தரியலார் கூட்ட மொருசாரியும்
கொண்ட லிடிபோலே முரசதிரக் குறுகலார் கூட்ட மொருசாரியும்
வண்ட னெஸீது படையின் வெள்ளம் வாரி யதுபோலே யெழுந்ததம்மா.

படையில் தலைவனே யுமர்ஸாதுடன் பாங்காய்ச் சமர்க்களந் தன்னிலாகி
யடையலாரெல்லாம்புயங்கள் தட்டியப்போது றுஞ்சண்டை கொடியிழுத்தான்
தொடையில் மார்பின ரறிந்தகாலை தோகாந் துறுக்கியு மெழுந்துநின்றே
தடஞ்சூ ழுமன்பதிக் கரசரெங்கள் தங்கமயமானமணி விளக்கே.

வந்த படைகளின் பெருக்கத்தாலே மகிழ்ச்சி மிகவானே னவமணியே
யிந்த நிமிஷத்தில் விடையருளும் யான்போய் ரணக்களம் செய்துவாரேன்
சந்த்ர வதனத்தின் தயாபரரே சங்கை பொருந்திய மணியேயென்று
வந்த நேரத்தி லிறையைப் போற்றி யண்ண லுத்தாரங் கொடுத்தாரப்போ. ()

மனது மகிழ்ச்சியால் துறுக்கியோனும் வயிற்றுப்போஜனங்கள் கொணர்வி
னினிமை யாகிய ரொட்டியை நாறின்பா யிறச்சியும்·பசியாறியே [னென்று
கனியின் மணம்பூண்டு கவனணிந்து கலங்காதுறுந் தண்டாயுத மேந்தியே
தொணிக்குந் துனியுந் தோளிற்போட்டுத் துரகத மேறிச் சாரிவிட்டார். ()

அட்ட திசைகளுங் கிடுகிடென்ன ஆதி சேடனின் முடிநெறன்ன
விட்டார் குதிரையைச் சமர்க்களத்தில் வீரிய ரெல்லாம் நடுநடுங்க
முட்டாய் மிகநின்றே யெஸீதுபடை முழக்கினா ரப்போ முரசுகளை
வட்ட வாருதி போலாகவே வளைந்தே துருக்கிமுன்சமராடினார். (1261)

அம்பு விடுவாரும் கவண்கல்லாலே யதிகவுரங்கொண்டு வீசுவாரும்
பம்பரம் போலே வாட்சுழற்றிப் பற்றி யெறிவாரும் சத்திராதிகள்
வம்ப ரேவிய பரிசையெல்லாம் வாகன் துருக்கியுங் கசையாற்றட்டி
நம்பு முஸைனார் தம் பழியைவாங்க நடனத்துடன் தண்டா யுதமெடுத்தான்.

வேறு

எடுத்தனன் தண்டா யுதந்தனை துருக்கி யெஸீதுட பெருவெள்ளம் புகுந்தே
அடித்தனன் தரிய லார்களை நொருங்க வடையலர்மூளைசிந் திடவே
கொடுத்தனன் றடியை யடிக்கடி தாக்கத் துஞ்சின மறுவலர் சடலம்
திடுதிடு திடென்ன மடமட மடெனச் செருக்களந் தனில்முருக்கினரால்

வாளினை யெடுத்து வசுதரை பிளந்து வரையெனப் பிணமது குவியக்
காளையர் நடுங்கத் தடதட தடத்துக் கருதலர் முடிப்பிளப் பாக்கித்
தேளனன் படைகள் தியங்கியே மயக்கத் திட்த்துட னடித்தனன் கசையாற்
காறைய ருலமயா குலத்தவர் தமையே கொளுத்தினர் சமர்க்களந்தனிலே.

தொங்கல்

வாக னடியினால் மாண்டஜனம் வையந் தனில்முப்பத் தையாயிரம்
யூகமாய் நின்ற வுமர்சாதுவு முரைப்பா னிருகண்ணு நெருப்பெரியத்
தோகாந் துருக்கியை வயிறுதாளி துடிக்கத்துணிக்கிறேன் பார்மினென்றான்
சேகை யறிந்துதான் துருக்கியாரும் சினந்து கோபமு மிகவுண்டாகி. (1265)

வேசை மகனேநீ நில்லெனவே விட்டான் குதிரையை யவனைநோக்கிப்
பூசை கொடுக்கவே வாராரென்று புரவி தனைவிட்டு மெடுத்தானோட்டம்
பாச னுமர்ஸாதே நிலடாவென்று பரியைநடத்தியே படங்கில்வந்தார்
தாசி தனைவிட்டுக் கீழிறங்கி தூயோர் பதங்களை மிகவும்போற்றி. (1266)

இருந்தாரே தோகான் துருக்கியாரு மிலங்கும் சூரிய னடைந்தனப்போ
மருவின் மலர்புறத் திரஸூலுல்லா வள்ளல்முஹம்மதின் பேரனாரு
மிறையோன் தனைப்போற்றிச்சகலோருட னிருந்தார் மதிபோலே யலிமகனார்
தறையும் வெளுப்பாக்கி கதிரவனும் சங்கை யாகவே வெளிச்சம்செய்தான்.

மறுநாட் காலையி லுமர் ஸாதென் போவருத்தி னான்றன்னின் படையோர்கெல்
திருவின் முஹம்மது நபிபேரரைச்செருக்களத்திலே ரணதூட்செய்தே [லாக்
பெருவிதங்களைநிலை நிறுத்தி பேர்வாங்கி யானும் புவிமீதிலே
யிருக்கும் படையெல்லாமெழுமினென்று னெழுந்தாரிருலெட்சத்தேழாயிரம்.

ஆனை பதாதிகள் வாரிபோலே யடைய லார்கூட்ட மொருசாரியிற்
சேனைத் தலைவர்கள் பரியிலேறி ஜெண்டாக் கொடியோடும் வருவார்களும்

கூனப் பிறைவாளுங் காத்திலேந்திக் குழுகலார்களோ வோர்சாரியில்
வானுட் கதிரவன் மறையவுமே வாம்பாரிக் கூட்டமெழுந்ததம்மா. (1269)

பேரி கவரிகள் பிடிலையக்காளம் புள்ளாங்குழல் மூதற்றம்பூர்வீணை
தாரை சல்லரி கச்சரிகள் தடதடவென்று மடமடத்தே
பாருங்கிடுகிடப்பதாதிவெள்ளம் பாங்கா யறுபத்தியேழாயிரம்
சாரியாகவே கொடிகள் துன்னச் சமர்க்களம் வந்தா னுமர்ஸாதுவே. ()

வந்த பெருவெள்ளந் தன்னைக்கண்டு வள்ளல் முஹம்மது ஹனிபாசொல்வா
ரிந்தப் படைவெட்ட யானேகிறே னிருங்கள் யாபேரும் படங்கிலென்றார்
சந்த்ர வதனத்தார் கலன்கள் தாங்கிச் சகல ஆயுதம் பரிசைதாங்கி
மந்த்ர மின்னற்போற் றுல்புகரு வாளுங் கரமேந்தி யிறையைப்போற்றி. ()

தங்கமயமாகத் துல் துலையும் தாவடமாலை மிகவணிந்து
சிங்காரஞ்செய்த பரியின்மேலே சிறந்த கபிபேரர் தாமேறியே
திங்க ளழகான வானோர்களும் ஜெயசோ பனங்கூறி ஆமீன்கூறத்
துங்கப்பு லிமக ரருகாமையிற் ஷேகாந்துறுக்கியும் சமூகமாக. ()

தொடையல் மார்பினர் துல் துலுக்கே துலங்குஞ்சிமிட்டாவுங் கொடுக்கும்
கடைமி லைங்கதி வேகமான கடன்மிகவுள்ள துல்துலென்னுங் [போது
கடலைக் கலக்கவோ புவிமீதினிற் கருத லார்களை யுயிர்போக்கவோ
தடத்தின் வகைக்கல்லைப் பொடியதாக்கித் தால மதுதனைப் பாத்திடவோ.

என்ன காரண நினைத்தார்களோ யென்ற பரிதாபம் பெயர்த்தபோதிற்
பன்னக ஞாலங் கிடுகிடென்னப் பரதனுட்டியங் தானுடியே
மன்னர் முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல் வந்து சமர்க்களநிற்கும்போதி
லன்னலார் வந்த புதுமைகண்டேயரியமே லிருக்கின்ற தலைவனேக்கி. ()

அலிதம் மகனென்றறிந்திடாம லதிக வேகமாய் பரிகடத்தித்
தலத்திற் சமர்க்களந் தனிலாகிச் சாற்றுவீருந்தம் பெயரையென்றான்
குலத்தி லுயர்வான அலிமகனாக குணங்க ளாகவே யுறைசெய்குவார்
பெலத்த வலியானே மகனாக பிறந்தமுஹம்மதுஹனிபாவென்றார்.

கணிக்கொணுமொழிகாதுள் ளோடிகலங்க அடித்தானுமர்ஸாதுவைத்
துணிவை மறந்தவன் பின்னால்வந்து கொடுத்தான் மூன்றம்பு ஹனிபாபாலில்
அணுவாய் கிறுசனு வதனைத்தட்டி யருளுவாரப்போ தலிமகனார்
தனவாய் நீவிட்ட கணைமூன்றையும் தடுத்தே னுமர்ஸாதே யானுமிப்போ. ()

எடுத்துப் புவியினி லுன்பேரிலே யோரம் பானது நான் விடுவே
னடுத்து வரும்மம்பைத் தடுத்தாயானு லசட னெனீது தலைவனீயே
சடத்த வார்த்தையாய் வசனமோதி செங்கை யுறும்வில்லைத் தாட்டாக்கியே
யெடுத்துக்கணையது தொடுக்கும்போதேயெமனு மூனையில்வந்திருந்தானம்மா.

விட்டார் பாணத்தை வேகத்தோடும் வீரத் துடனேகி யுமர்ஸாதுட
னிட்டமாய் நின்றேபரி வயிற்றிச் சினந்தன் கோடியே யப்பாலேகிச்

சட்டமாய் நிற்குமருவலரைச் சரட்டாய்க் கோர்த்ததே யைந்நூறு பேரைத்
துட்ட னுட்பரி மயங்கிவீழ்கச்சூம னுமர்ஸாது தரையிற் சாய்ந்தான். (1278)

அந்த நிமிஷமே யலிதம்பால ரன்ன முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல்
கந்த ரப்புய னுமர்ஸாதுட கரிய கூந்தலைக் கரத்தாற்பற்றி
விந்தை யாகிய பம்பரம்போல் வேகத் துடன்சுற்றி யவன்தனையும்
சந்திப் பாய்கின்ற துறுக்கி பாலிற் சாத முடனீந்தே கொடுப்போவென்றார்.

அன்னே ரந்தனிற் துறுக்கியாரும் மவனை மணிக்கயி றதனாற்கட்டி
மன்ன ருஸைனாரைக் கொலைபுரிந்த மதியில் லாவொரு வுமர்ஸாதென்றே
தன்னின் கரத்தா லோரடியும் வைத்தாலத்தாடுபோற்றோள் மேற்போட்டு
மின்னுங் கூடாரந் தனிலேவந்து வீர னுமர்ஸாதைக் காவல்செய்தார். (1280)

ஈது படிநிற்க வுமையாகூட்ட மெழுந்து சமரினில் நாலுதிக்கும்
பூத லங்களுங் கிடுகிடென்னப் புரவி னடத்தியே கதிர்வாளேந்தி
நீத மிகவுள்ள அலிபாலரை நேராய்ச் சமராடத் தொடங்கினார்கள்
கோது மிகவான அம்புபாணங் கொளுத்து வார்களே மழைமாரிபோல். ()

அம்பா லெறிவாரும் சிலவசுதர் ஆக்ரமங் கொண்டே தாக்குவாரும்
என்பால் நீவந்தே பார்மினென்ற யுருபுயக் தட்டித் திடுவார்களும்
தும்பி தனிலேறி யிருக்கும்பேர்கள் சுழற்றி வாளினா லெரிவார்களும்
பம்பரம் போலே நான்குதிக்கும் பரீட்சை தான் செய்தே வசுதர் நின்றார். ()

எவும் படியான பரிசையெல்லா மிலங்குந் திருமேனி யனுகிடாமற்
பூவில் முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல் புதிய கசையினா லதனைத்தட்டித்
தாவி வருகின்ற படையின் வெள்ளந் தனியோ னலிமகர் கோபமாகிச்
சோபித முள்ள ஹுஸைனார் பழி துய்ய பெரியவ னறிவானென்றும். (1283)

எடுத்தார் கரத்திலே துல்புகாறு வெளீது படைவெள்ளந் தன்னிலாகப்
படித்த லங்களுங் கிடுகிடென்னப் பார மலைகளு நடுநடுங்க
விடுத்தார் குதிரையை நாலுதிக்கும் வீரி போமென மதிமயங்கத்
தொடுத்த வசுதரை வாளால்வெட்டிச் சூறைதா னிட்டார் சமர்க்களத்தில். ()

கந்து கங்களைப் புரளத்தாக்கக் காலாட் சேனைகள் முடிதூளாகத்
தந்திரஞ் செய்த வுமையாக்களைச் சடல மலைபோலே குவியவெட்டி
விந்தையாய் வந்த றூமிகளை வீரவாளினாற் கருவறுத்தே
பந்தியாய் நிற்கும் ஹபஷிகளைப் பாரிற் பிணம் வீழ்கத் துணிந்தாரம்மா. ()

அட்ட திசைகளுங் கிடுகிடென்ன ஆதி சேடனின் முடிநெறன்ன
விட்டார் குதிரையை வடபாலினில் வீரிய முள்ள கர்னர்களைத்
தட்டிக் கசையினாற் செந்தூளாக்கிச் சின்ன பின்னங்கள் மிகவுஞ்செய்தே
கொட்டு முரசோரைச் செண்டாக்களைக் குவலயந்தனில் வேலாற்றாக்கி. ()

மதங் கொண்ட யானைக் களத்திற்பூந்து மாட்டினார் தண்டா யுதத்தினாலே
விதமாய் நின்ற பரிவீரரை வெட்டி ரணக்களந் தனிலே சாய்த்தே

அதங்கள் செய்கின்ற காட்டார்களை யறுத்துக் குவித்தாரே பிணக்காடாகப்
பதுங்கி யோடின வயவீரரைப் பாரில் முடிவீழ்கச் சிதறத்தாக்கி. (1287)

வில்லை வளைத்ததில் நாணிபூட்டி வேகத் துடன் விட்டார் மழைமாரிபோ
லல்லாச முள்ள மணிகோர்வைபோ லூர்ந்து வசுதரைத் தாம்கொன்றேகத்
தொல்லையாகிய வுமையாக்களைத் துளைத்தங் கோடவே யம்பானது
மல்ல லம்புயத் தரிஸிம்மேறுய் வந்த முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல். (1288)

தண்டாயுதங்களைக் கரத்திலேந்தித் தகர்த்தார் வசுதரை யொருசாரியில்
வண்ட ஹபஷிகள் தனைபிடித்து வாரி யடித்தாரே சிதறியோடக்
கொண்ட லிடிபோலே மிகவுந்தாக்கி கொளுத்தினர் பூசை ரணக்களத்தில்
கின்று பாராம லெஸீதுபடை நிலத்தின்கானக மெடுத்தாரோட்டம். (1289)

இந்த விதமாக லுஹர்மட்டிலு மெஸீது படையிலே மாண்ட ஜனம்
கந்தரம் போலே குவிந்தபிணம் கணித நூறுயி ரத்தஞ்ஞூறே
யெந்த விடத்திலே பார்த்திட்டாலும் மேகசோரியும் பிணமுமான
அந்தச் சமர்க்கள மீதிலேதா னடையலா சோரி யாறோடவே. (1290)

கட்டு மரம்போலே பிணமிதக்கக் காகம் பருந்துகள் தசையூணுண்ண
வட்ட வாருதி போலாகவே வசுத ரிறக்திடும் களமானதை
யட்ட திசையுள்ள போர்க்களத்தை யமரோர் தாம்பார்த்தங் குரைசெய்குவார்
திட்ட மாகிய ஹுஸைனர்பழி ஜெகத்தி லெடுத்தாரென் றின்புற்றூரால். ()

ஸீது படைகின்ற ரணக்களத்தி லிறந்த ஜனம்போக மற்றோரெல்லாம்
வசைவன் மொழிகேட்டு வந்தோமென்று வனவாசமுள்ள காடேகினர்
சசியின் வதனத்தி னிறஸூலுல்லா சங்கை பொருந்திய பேரனரும்
திசையி லெளுந்துல்துல் தனைநடத்திச் சிறந்த படங்கில்வந் திறங்கினரால். ()

இறங்கி நீராடித் துகிலணிந்தே யிறையோன் முஹம்மது ஹனிபா வள்ளல்
திரையின் மணிமுத்தா யிலங்குமான செல்வ ரிருக்கவே பவுஞ்சானது
மறையின் தீனோர்க ளுவந்துபோற்ற வதன மடமாதர் கவரிவீச
அரிய பெரியவன் தனையும்போற்றி யண்ண லிருந்தார்கள் கூடாரத்தில்.

நபியா முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க நல்லோர் யாவரு முவந்து வாழ்த்தப்
புவியி லுலமாக்க ளாலிம்களும் போற்றி வானவ ரேற்றிநிற்கக்
கவியின் புலவோர்க ளுவந்துபாடக் கதிரின் மணிமுத்து மாலையின்ன
நபியா முஹம்மது பேரனரு நவிலுவா ரப்போ தீனோர்க்கெல்லாம். (1294)

குறைஷிக் குலத்தோர்க்கே யுதவியான குவலய முள்ள தீனோர்களே [கித்
யிறையோன் கிருபையால் நீங்களெல்லா மிறஸூல் முஹம்மதின் ஸபாஅத்தா
திரையின் மணிமுத்தா யிலங்குமான சிறந்த சுவர்க்கமும் பெறுவீரென்றூர்
உரைத்தமொழிகேட்டு முஸ்லிமெல்லா முள்ளங்குளிர்ந்து தான்செல்வமுற்றூர்.

மதிபோ லிலங்கிய மிகுறுப்தன்னில் வாசங் கமழுமங் கலக்குடியிற்
புதியோன் தவங்களு மிகவுண்டாகிப் பொருந்தி ஈமானே டிருந்தவர்கள்

அதிப ரிரஸூலைப் போற்றுமான அம்ப லன்சாமு தவத்தால்வந்த
நிதிகள் பெருகிய குணவாகர னெயினு முஹம்மது துணையாகினேன். (1296)

அகில மீதுள்ள பெரியோர்களை யருமையாகவே புகழும்நேசன்
சுகிர்த குணமுள்ள மனரஞ்சிதன் துலங்கு மம்பல மீராப்பிள்ளை
மஹ்மூ திறஸூலின் மணிமாலையின் வழுத்துங் கவிகேட்டு மகிழ்ச்சியாகச்
செகமேற் செல்வமும் வளத்தேறல்போல் தீனோ ரனைவரு மகிழ்வுற்றாரால். ()

ஈது படிநிற்க விறையருளா லிலங்கு முஹம்மது ஹனிபாவள்ள
லோதுவா ரப்போ தமூதவாயா லுலகின் தீனோர்கள் மிகவுஞ்சூழ
சோதி லாதொரு துறுக்கியாரே குவலய முள்ள வுமர்ஸையாதை
யேது வாகவே யழைத்துவாரு மென்றே முஹம்மது ஹனிபாசொன்னார். ()

அன்ன காலையிற் துறுக்கியாரு மப்துல் லாஸையா துமர்ஸாதுவை
முன்னார் கொடுவந்தே யிருபேரையு முஹம்ம தனிபாவின் முன்னர்விட்டார்
தன்னு லிருபேர்கள் வதனநோக்கித் தாலத் தரசரு முறை செய்குவா
ரென்னடா பாவி யுமர்ஸையாதே யிஸ்லாமானோரா யிருந்தும் பூவில் (1299)

நஞ்சா லஸனாரை மோசம்செய்தே நாச மிகவுள்ள தெலீதுசொல்லின்
விஞ்சை யதனாலே ரணபாவிகள் விசனத் தனைக்கேட்டுப் பகைவளர்த்த
பஞ்ச பாதக வுமர்ஸையாதே பாரி லிஸ்லாத்தை யுவந்தபேரை
வெஞ்சமர் செய்ய மனம்வந்துதா விமல னாகிய வசுதர்களே. (1300)

மதினத் தான்விட்டு வலசையாக வள்ள லுஸைனார்தாம் வருகும்போதிற்
சதியாய் வழிமீதில் மறித்தனாரைச் சமர மேசெய்த துரோகிகளே
பதியின் வாழ்க்கையை பெரிதென்றெண்ணிப் பாலர்தனையுமே வதைசெய்தீர்கள்
அதிப ரிறஸூலின் முகத்தாட்சணை யணுவா யிலுமில்லா முழுமூடரே.

பாலு குடிக்கிற சிறுபாலகன் பாணி யதுகேட்டுப் பரிமேல்வரத்
தாலத் தனிலேதான் மனமஞ்சாமற் சரங்கள் தனையேவிக் கொலைபுரிந்தீர்
ஆல் முஹம்மது கோத்திரங்க ளந்தப் புறமொன்றும் தெரிந்திருக்கத்
தால மீதுள்ள திமுசுக்காகச் சகலோ ரறியவே யழைத்தேகினீர். (1302)

ஆனாற் துறுக்கியே சொல்லக்கேளு மப்துல்லா ஸையா துமறுஸாதைத்
தோணும் படியான வாச்சியாலே துலங்கச் செதுக்கியே தசையைச்சீவித்
தானு யவர்களை யருந்தும்படி சாட்டை யதுகொண்டே யடியுமென்றார்
தீனோர் மொழிகளைச் சிரமேல் வைத்து சிகுற னிருபேர்கள் சமூகமானார். ()

ஓதுவா னப்போ துமர்ஸையாது முருகி மனநொந்து கண்ணீரோட
யேதுநாம் செய்வோ மகாராஜரே யிறஸூல் முஹம்மது பேரனாரே
நீதமறியாமல் நாங்கள் செய்த நிஷ்டூரம் வந்து லபித்ததாலே
பாதகன் சொல்லை யாங்களெண்ணிப் பாவி களிற்பாவி யானோமென்றான். ()

பதம்.

பாவிகளிற் பாவி யானேமே யுமர்ஸையாதும்
பரிதவித் தழுக லானேமே யெஸீதுசொல்லால்

பாவிகளிற் பாவியானேம் பாருலகின் மீதினிலே
யேவினை யெஸீதுசொன்ன வின்பமதை நாங்களெண்ணிப்
பாவிகளிற் பாவி யானேமே.

காடுகை ரங்கள்மீதில் நான்தாருவேன் பாதியென்றான்
மூடனெஸீ தானேன்சொல்லை மூக்கியிலே
பாவிகளிற் பாவியானேமே.

வந்தவழி தான்மறித்து வள்ளலுலை ஞர்மணியைத்
தந்த்ரங்கள் செய்தபாவம் தாரணியி லேலபித்துப்
பாவிகளிற் பாவி யானேமே.

பானுகுடிப் பாலகனைப் பாணிகொடுக் காதபாவம்
பாருலகி லெங்களின்மேற் பாவங்களுந் தான்லபிக்கப்
பாவிற்களிற் பாவி யானேமே.

தொங்கல்.

ஈது வகை சொல்லி யிருபாவியு மிருகண் ணீர்விட்டே யழுகும்போதி
லோதுவா ரப்போ தலிமகனு ருாத்தோ னெனுக்தோகான் துருக்கியார்க்கே
யேது மறியாதை வுமர்ஸையாதை யெந்தன் முன்னாலே நிறுத்தவேண்டாம்
கோதின் வாச்சியாய் கொடுமென்றேதக் கொடுத்தார் சவுக்காலே யுமர்ஸையாது

பிடித்தார் துருக்கிதா னிருபேர்களைப் பிடரி கரங்காலைப் பிடித்தேகட்டிக்
கடுத்த வாச்சியாற் றசையைச்சீவிக் கசடர் வாயினு லருந்துமென்று
றெடுத்த கறிதனை யிருபேர்தின்று மிருகண் ணீர்விட்டங் கழுகும்போது
படுத்த படுக்கையிற் கரங்கால் வாங்கிப் பாரிற் பூங்கழு கேற்றினுரால். (1306)

அன்ன காலையில் கபிபேரன்மா ரருளுவா ரப்போ தினேர்க்கெல்லா
மென்னும் பாலரும் பெண்மாதர்க ளிருந்து சிறைச்சாலை வருந்துவதால்
மன்ன னெஸீதையுங் கொலைபுரிந்து மதின மேகவு நினைத்ததாலே
சொன்ன பிரகார மிதுபாதையைத் துலங்கும்படையோர்க ளெழுமினென்றார்.

பேரி கவுரிகள் முரல்களும் பிடியினெக்காளங் கொடிமுழங்க
கோரா யெழுந்தார்க ளலிபாலர்கள் நீதம்பெருகிய தீனேருடன்
பாரி லரசர்களுவந்து போற்றப் படையோர் முழக்கமாக யெழுந்தாரப்போ
தாரி யற்கரு ளிறையைப்போற்றி யண்ண லலிமக்க ளிருக்கும்போதில்,

பதம்.

எமசின் வாரார் திமுசுக்காக
வெமசிங்கம் வாரார் மிகுமெதிரி
எதிரி யுமையா குலவெஸீதை வதைசெய்திட
வெமசிங்கம் வாரார் திமுசுக்காக

தீனே ரிருபதி னுயிரர் சூழ
ஜெகமெங்கும் புகழ்மெய்த் தீரர்களாகவும்
தானவ னருள்பெற்ற வானோர்கள் சூழவும்
சங்கையுட னெழுந்தார் சிங்கத்தி னலிபாலர்

தசதகவென்ன துல்துல்லது
ஜகஜோதி மின்ன எமசிங்கம் வாரார்
பரிகளுஞ் சாரியாய்ப் பாரி லடர்ந்துவரப்
பாவி யுமையாகூட்டம் பயந்தோடி யொளித்தோட

வரிசை முஹம்மதி றஸூல்ஸலவாத்தோத
வாசங் கமகமென வரும்வழி மீதிலே
வானவர் போற்ற ஹஸுறுல்ஈன்கள்
வாழ்த்துத லாக வெமசிங்கம் வாரார்

கஞ்சத்தின் மடமாதர் வெஞ்சாமரைகள் வீசக்
காளாஞ்சி மிகவேக்திக் கட்டியங்கூறிட
வஞ்சனெஸீதுட மனமது மருளவே
வாரார் திருசைகாடிப் பூரா யெஸீதைக்கொல்ல

வாள் காரமேக்திப் புவியின் மீதில்
வாசனையாக வெமசிங்கம் வாரார்
வருகிற கடிதத்தின் மாற்ற மெஸீதறிந்து
மனங்களு மயங்கியே ஜனங்களெங்கடா வென்று

மறுவானுட னெஸீது மண்ணிலந் தனைக்கூற
வானத்தமரர்களும் சோபனங்கூறிட வெமசிங்கம் வாரார்.

தொங்கல்.

எஸீது மிதுசெதி தனையறிந்தே யிருதய மெல்லாம் கலங்கிவாடி
யுஸைனர் பழியது திமுசுக்காக வோடி வருகிற முழக்க மென்றே
வசன மிகப்பேசி மறுவானுமே மனமுந் தேரியே மவுல்வானப்போ
திசையி லுயிரஃதிருக்கும்வரை செலுத்துகிறேன் சண்டை பார்மீனென்றும்

அன்பதாயிரம் ஜனங்கள் சேர்ந்தே யாயுதங்களும் பரிசைதாங்கி
தென்பா யெஸீதுமே கலனணிந்து திரேக முழுதினும் கறுப்பிட்டானே
தன்பா லவனைப்போல் நாறுபேரைச் சரீர முழுதினும் கறுப்புடுத்தி
வன்ப னுடன்பரி தானேறியே வரிசையாய் நின்றார் நாறுபேர்கள். (1310)

மண்ட லங்களுந் திடுதிடென்ன வானி னிடிபோலே முரசொலிப்ப
ஜெண்டாக் கொடிகளுஞ் சிரத்துவரத் தேளன் படைகளு மிகவெழுந்தே
சண்ட மாருத மெனவே தாவித் தனியோ னபிபேரர் வரும் வழியில்
வண்டனெலீது படைகளெல்லாம் வாரிபோல் வந்தே யெதிர்த்தாரம்மா. ()

ரண்டு படைகளும் பொருதலாலே நெறுநெறுத்திடக் கரிபரிகள்
வண்ட வசுதரை யலிபாலர்கள் வாளா லோங்கியே கருவறுத்தார்
மூண்ட ஹாருய்வந்த ஹாபஷிகளை மூர்க்கத்துடன்தோகான் துறுக்கிவெட்டத்
தண்டா யுதத்துடன் வந்தபேரைத் தகர்த்தார் மூஸீபுடன் காகாஜங்கும். ()

தோகான் துறுக்கியு மான்குதிக்கிற் றூரத்தி யடித்தாரே வசுதர்களை
சாலை மிகவுள்ள றூமிதிகளை ஸருமில் காஸீமும் பிணக்காடாக்கிக்
காகா மதிஜங்கும் யானைகளைக் கதறவும் படியாகத் தாக்கும்போது
யூக மாகவுமெலீதுப்பாவி யோத்தக் கொடியுடன் கலையுங்கண்டே. (1313)

விட்டார் குதிரையை மூஸீபுமந்திரி வேகத்துடனே தானெலீதிடத்திற்
றுட்ட னிதைக்கண்டு மனம்பதறிதுரகதம் விட்டே யவனோடவே
கட்டா யத்துடன் மூஸீபுமந்திரி கற்கி நடத்தியே பற்றும்போதில்
மூட்டா யெலீதவன் சட்டைமீதில் முதுகிற் பிடித்தனர் மடமடத்தே.

பருதி யடைந்து தானிருளானதாற் பற்றி யிழுத்திடும் சட்டையப்போ
பிதிர்ந்து காகளங் கரத்திலாகப் பிசல்போ லவனுமே பரிநடத்தி
யிருண்ட வனத்திலே பரியும்விட்டார் யேதா மொருருபந்தெரியாத தாற்
புகுந்தே யொழித்தானே வனவாசத்திற் புரவி திரும்பியே மூஸீபும்வந்தார்.

அந்த விரவினி லடையார்க ளாவிபோ மென்றே யெடுத்தாரோட்டம்
மந்த ரப்புயத் தரிசிப்மேருய் வழங்கு முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல்
சொந்த மாகிய தீனோர்சூழத் துலங்கு முரசுகள் திடுதிடென்ன
வந்தார் திமிசினில் வாரிபோலே வளைந்து மிகச்சுற்றி யெலீதைப்பார்த்தார்.

காணுததினாலே கோட்டை பூதக் கற்கி நடத்தியே யிரவானதில்
வீண னெலீதைத் தேடிப்பார்த்தார் வீரயின மலர்புயத் தலிமகனர்
தோணுததினாலே திமிசில்வந்தார் துலங்கும் சூரிய னுதயமானுன்
வானோர்போற்றிடு மலிபாலர் சேர்வளர்க்கு முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல். ()

அன்ன காலையில் சகலோருடனசட னெலீதுட கோட்டைவந்தே
மின்னும் வடிவேலை யணைவோர்களும் வீதி மாடங்கள் தெருக்கள்தோறும்
மன்ன னெலீதைதான் பார்க்கும்போது மறைந்த இடங்களும் தெரியாததால்
றன்னல் மணிமாடம் சுவருனதிற் சரியாகத் தீட்டு மெழுத்தைக்கண்டார். ()

அண்ண லஹனுலை னூர்வரலாற்றந்தச் சுவர்மீதில் வரைந்திருந்தான்
கண்ணு லதைப்பார்த்தே யலிமகனர் ஹக்கன் தனை நினைத் தருகிவாடி
எண்ணு மனங்களு மயங்கிநீதி நிலங்கும் வதனத்திற் கண்ணீர்விட்டே
விண்ணோர் தாலாட்டு நவமணியே விதிக விதுதானோ வாய்விவந்தீர். (1319)

வருந்தி மிகவாடி யலிமகனர் வழுத்துவா ரப்போ திமிசர்பாலிற்
பொருந்துக் தவத்தினர் கபிகிளையார் புண்ணாகா யுறுஞ் சிறைச்சாலையை
அருந்தவமான ஹாஷீம்களே யிருளுமெனக் கேட்டார் கண்ணீரோடத்
திருந்து மதியுள்ள வொருவர் வந்து சிறைச்சாலை தன்னைக் காண்பித்தாரால்.

அந்த நேரமே மனதுவாடி யண்ணல் முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல்
சந்த்ர வதனத்தார் கரத்தினலே சார்ந்திடும் பூட்டைத் திறந்துமன்னர்
பந்தா யடைக்கின்ற கதவானதை வள்ள லலிமகர் திறந்துசொல்வா [ரூர்.
ரெந்தன் குலத்தோரே தாய்மார்களே யிறையோன் கிருபையால் வாங்களென்

பேசுங் குரலதுக் தெரிந்திடாமற் பேதைமா ரெல்லாம் மதிமயங்கி
மோச மீதென்ன வறியோமென்று முதலோனே யுன்றன் றஞ்சமென்றூர்
வாச ரிதுகேட்டுக் கண்ணீர்சோர வழுத்துவா ரப்போ தவாகட்கெல்லாம்
ஆஜ ராகினேம் சிறையைமீட்ட அலியுல்லா மக்கள் நாங்களென்றூர். (1322)

ஏடார் சுவனதின் மாதர்போற்று மிறையோ னருள்பெற்ற பெண்மாதர்கள்
வாடும் பயிரது மழைகண்டாப்போல் வள்ளல் முஹம்மது கிளையாரெல்லாம்
ஆடிப் பறந்திடும் தேகத்தோடே யழுதகண்ணீரு மாரியாக
காடி முஹம்மது நபியைப்போற்றி நல்லோ ரனைவோரு முன்பால்வந்தார். ()

வல்லோ னருள்தங்கு மலியின்பாலர் வதனந் தானேக்கி யுரைசெய்குவார்
அல்லா பறக்கத்துப்பெற்றவரே ஆகாச் சிறையுற்று வருந்தினீர்கள்
சொல்லாகாவுண்டோ நும்பாலிலே சூமன் தான்செய்தே மோசங்களை
யெல்லா பெரியோனே யாகுதாயே ஆடிப் பறக்குதே தேகமெல்லாம் (1324)

ஆல முஹம்மது தோத்திரங்க ளவதி தானுக விதித்திட்டாரோ
மேலோ னலியுல்லா தேவியாக விளங்கும் படியான பேத்தியாரே
கால விதிதானே கலக்க முற்றீர் கண்ணின் மணியான வரிசையோரே
வாலை கதிர்மேனிச் சகர்வான்பிபி வதனம் கருகியா வாடலானீர். (1325)

உடையோன் முஹம்மது நபிமகளா ரும்மு குல்தூமே யெங்கள்தாயே
யடைய லாருட சிறைச்சாலையி லவதி மிகவாகிய வருந்தினீரோ
படைகள் நடக்கின்ற கறுபலாவிற் பாசுற மொன்றங் கெழுதோண்ணுதா
இடையில் விதியிதோ தாய்மார்களேயென் செய்வேனென்றே யழுதுசொல்வார்

சித்ர வடிவான சிறுபாலகர் செயினு லாபிதீ னவமணியைச்
சுத்தம் பொருந்திய அலிமகனர் துலங்கு மடியின்மேல் வைத்தேவள்ளல்
மூத்து மணியான எழில்முகத்தின் முத்தி தானிட்டே யழுதுசொல்வா
ரித்தகை யுள்ள புண்பாடெல்லா மிறையோ னெழுதியா யிருந்தான்கண்ணே.

பதம்.

அந்தமிலியே யெந்தனுநி யரசுக்கோர் மணியைவைத்தார்
யுந்தனுட வல்லபத்தை யுலகினி லறிவாருண்டோ
என்கனியே ரத்தினமே ரத்தினமே யெவ்விதம் அதிபதியுற்றீர்
கண்மணியே வுன்வயதிற் காலவிதி காரணங்கள் வந்ததோதான்.

அன்ன லஸனர் மணியன்னர் மணியன்னர் அருமை யுள்ள என்
எங்கள் குலத்தங்கமே நீ இவ்விதியா வாங்கிவந்தாய் [கனியே
தஞ்சமுள்ள யாறஹீமே தன்மையுள்ள சோதனையோ
பஞ்சிலெரி யுற்றதுபோ லுற்றதுபோல்.

தொங்கல்.

இந்த விதமாக அலிபாலர்க ளிடைந்து மனம்வாடி யழுகும்போதிற்
சந்த்ர வதனத்தி னுமர்ஜஹ்பர் தாரையாகவே கண்ணீர்விட்டார்
வந்த தீனேர்கள் பெண்மாதர்கள் வானேர் கூறுக ளுயிர்கள்யாவும்
தந்த தாரையாய்க்கண்ணீர் சிந்தத் தனியோன்விதியென்று சுக்கூறுசெய்தே

வாவி சீராடி நபிகிளையார் வல்லோ னுதவியாற் றுயிலுடுத்திப்
பூவி லறுவகை ருசிகளோடும் புதிய வடிசிலும் பசியாறியே
மேவுந் தவத்தோர்கள் துயரம் நீங்கி விளங்கு மிறையவன் தன்னைப்போற்றிக்
காவு மிகவுள்ள திமுசானதில் ஹனிபா மதிபோலே யிருந்துசொல்வார். ()

நீதம் தவறிய வெஸீரானவ னிலத்திலிருந்திடும் திமுசானதைப்
பூதல முள்ள நெருப்பினலே பொசுக்கி விடுமென்ருர் கோபத்தோடே
ஈது வசனங்கள் தனையறிந்தா ரிருக்கும் திமுசுள்ள தீனேரெல்லாம்
பாது காருங்க ளரசேயென்று பகருவா ரப்போ தூராரெல்லாம். (1330)

குமுச மிலங்கிய வெமன் தேசத்தின் குணரத்தினமான மணிவிளக்கே
திமுசை நெருப்புக்கே யிரையாக்கினுற் சேதமிகவாகும் பொருள்களெல்லாம்
தமது மனங்களோ தயவிரங்கித் தற்காத் தருள்செய்குவீர் நாயகமே
யமுக பொருந்திய நவமணியே யண்ணல் முஹம்மது ஹனிபாவென்ருர். ()

நேர்மை யாகவே யூராரெல்லாம் நிகழ்த்து கின்றவர் வசனங்கேட்டு
பூராய் நெருப்பிடை திமுஸானதைப் பொசுக்கும்படி சொன்ன வசனத்தாலே
சாருயாகவே தீனேரெல்லாம் சாமா னிதிகளு மெடுமென்றேத
மாருப் புகழோங்கு மணிவிளக்கே வாக்கால் மூன்றுநாட் கொடுங்களென்ருர்.

சொன்ன பிரகாரம் கொடுத்தேனிப்போதுலங்கும் தீனேர்கள் ஜல்தியென்ருர்
தன்னு லவரவர் பொருள்நிதியும் சங்கமாகவே யெடுத்தபின்னர்
மன்னர் ருரைபோல ஹாஷீமெல்லாம் வைத்தார் நெருப்பைத் திமுசானதி
லொன்ன லாருட வெஸீதுகோட்டை யுலகிற் ருன்வெந்து முடிந்தபின்னர்.

அன்ன காலைமி லலிமகனு ரருள்வார் துணைவர்க ளிருபேருக்கும்
தன்னின் படைபதி னுயிரமும தளங்கள் சூழவே நமரோருடன்
மின்னு மதிகோட்டை மதினமேகி விளங்கு மாளிகை யிருங்களென்ன [ளல்
மன்ன னெனீதையும் வதைதான்செய்தே வாரேன் மதினமென்றுரைத்தார் வள்

தமையனுர் சொன்ன வசனங்கேட்டுச் சங்கையாகவே வுமர்ஜஹ்பர்
நமையாள் பவனுட கிருபையென்று நவின்ருர் கிளையாரும் பாவருடன்

தமது படைபதி னுயிரமும் தலங்கள் சூழவே வழிகடந்து
சமதாய் நிறைந்தவன் கிருபையாலே சங்கை பொருந்திய மதினம்வந்தார். ( )

வந்தாரனைவரு மதினமீதில் வள்ளல் முஹம்மது நவுலாவாகிச்
சந்திப் பாகவு சியாரத்செய்து ஜனங்கள் யாவரு முடல்பூரித்தே
மந்த ரக்குடை வருநபியே வள்ளல் முஹம்மது முஸ்தபாவே
அந்தமில்ஹக்க னருளேயென்றே யவர்கள் தான்போற்றி மனைகளானர். ( )

சங்க மாகவே தீனோர்வந்து தழுவி மிகப்போற்றி யவிபாலரை
எங்கள் தமக்கெல்லாம் தவமணியே யெல்லாப் பறக்கத்தும் பெற்றபூவே
சிங்கம் புலியலி போனுரே ஸெயினு லாபிதீன் மணிவிளக்கே
யுங்கள் பாதத்தைக் கண்டபோதே யுள்ளங் குளிர்ந்துதான் மகிழ்ச்சியானேம்

கண்டு புகழ்ந்துதான் தீனோரெல்லாம கண்கொள் ளாததொரு வகைபொங்கியே
மண்டல லந்தனிற் செய்வாழ்கையும் பறக்கத் தெலைகளுஞ் செல்வங்களும்
அண்டர் மிகபோற்று மஸனுலைனுரவர்கள் பாரிலே பாத்திஹாவும்
சென்ற விடமெல்லாம் சிறந்திலங்க தீனோர் மகிழ்வுற்ற செல்வம்போலே. ( )

மதியி னழகான மிகுருப்தன்னில் வாசங்கமழுமங் கலக்குடியிற்
சரீர மெழிலான மனத்தயாளன் சாமு ராவுத்த ரம்பலமே
புதியோன் தனைநாடுக் தவத்தினலே பிறந்த செயினு முஹம்மதுடன்
அதிப ரிறஸூலைப் போற்றிநீதே னம்பல மீராப் பிள்ளையுமே. (1339)

வாசர் முஹம்மதையுவந்து வாழ்த்தி வணக்கமாய் நின்றே புவிமீதினில்
ராஜர் மணிமாலை கவிகளோத நல்லோர் மனதுடன் வரிசைநல்கித்
தேசந்தனிலே தான் மகிழ்ச்சிபெற்ற செல்வ மதுபோலே தீனோரெல்லா
மாசில் லாததொரு செல்வமோங்கி மதிகள் போலவும் துலங்கினரால். (1340)

நாத ரவியுல்லா பாலரான நல்லோர் முஹம்மது ஹனிபாவுமே
போதரவுள்ள தலங்களோடும் பிரயாணம தாக எஸீதைத்தேடிப்
பூதல முள்ள வனவாசங்கள் புரட ராதிபர் பார்க்கும்போதி
லேது வாகவே யெஸீதவனு மிருக்கு மிடங்களுந் தோணுமலே. (1341)

எந்த இடத்திலு மெஸீதில்லாம விருப்ப தானுலு காதமேகிச்
சந்திப்பாய் வரும் திருப்பதியூர் தளங்க ளோடுவந் திறங்கிநீதர்
அந்த மில்ஹக்கன் கிருபையென்றே யலியுல் லாமக னிருக்குகாவி
லிந்த விபரங்க ளெஸீதறிந்தே யிருக்குந் திமுசுவக் திறங்கினனே (1342)

வந்தங் கெஸீதுடன் மறுவானுமாய் மகனு மாபியா தாயாருட
னந்த நேரமே ஆலோசித்து யழகாய் மாளிகை செய்வோமென்றே
முந்தி யவன் வைத்த நிலவறையின் முதல்க ளஷறபிக் காசையெல்லாம்
தந்த்ர மாகவே தானெடுத்துச் சகல சாமானு மனம்போல்வாங்கி (1343)

எடுத்துச் செலவுசெய் தேசமாவ இல்க ளுண்டாக்கி நிதியமெல்லாந்
தொடுத்த மாடங்கள் மாளிகைகள் துலக்கமாய்ச் செய்தே சுவதையுந்திற்றி

யடுத்த பாடிக விருக்கும்மான ஐயாயிரத் தைஞ்ஞூறு றுமையாக்களை
இடத்தி லிருக்கவே வரவழைத்து யெஸீதுமனம்போலே யிருப்பீரென்றான்.

பட்டணங்களும் நிமிஷம்செய்து பாங்காய் தெருவீதி மிகவகுத்தே
மட்டி லடங்காத சரக்குவகை வைத்தார் படைகளு பெருக்கமாகத்
திட்டக் தான்செய்தே மறுவான் மந்திரி சிந்தை பூரித்தே யெஸீதுடன்
பட்டந் துலங்கவே மிகவும்செய்து பாங்கா யிருந்தவ ரரசாளுநாள். (1345)

வயிற்றவலி கண்டே யெஸீதினுக்கு மயக்க மிகவாகி வருத்தமுற்றே
தியக்கத் துடனேதான் மறுவான்பாலிற் செப்புவா னப்போ மனம்பதறிக்
கயிற்றை யிழுத்தது போலாகவே கத்துதே வாய்வு வயிற்றுக்குள்ளே
அயரும் படியான மருந்துசெய்ய ஹக்கிமை யவசியம் தருவியென்றான். ()

அன்ன காலையிற் மறுவானுமே யழைத்தான் யூனானிப் பண்டிதனை
மன்ன னெஸீதுட கையைப்பார்த்து வழுத்துவா னப்போ யூகவானு
மின்னா னுமக்கான வயிற்றுவலி யெந்த மருந்திலும் தீராதையா
தன்னால் வயிற்றிலே தேளிருந்து தாங்குவதே ஈரற் குலைமீதினில். (1347)

தானாய் மிகச்செய்த கர்மாகண்டம் தங்கிவலிக்கு மகராஜர்க்கே
தோணுதே யிந்தத் தரைமீதினிற் சொல்வே னிதுக்கான விபரங்கேளீர்
நானு மொருப்பாகம் செய்யப்போறே னஸீபுக்கா ரென்ன செய்யலாகும்.
யூனா னுடபேரும் சொல்லவேணு மூலகந் தனிலேதான் மறுவான் மந்திரி. ()

ஈனப் புருவையி லொருபுருவை யிப்போ. தெனதுமுன் கொடுவாவென்றான்
யூனானி மொழி போலாகவே யொழுங்காய் துருவையுங் கொணர்ந்துவிட்டார்
தானாய் பண்டித னதையறுத்து சார்ந்த ஈறலைத் தானெடுத்தே
தோணும் படியான நரம்பைநீக்கி சுத்த படுத்தியே சிறு துண்டாக. (1349)

பட்டு கயிற்றிலே ஈரர்கட்டிப் பாங்கா யெஸீதையும் விழுங்கச்சொன்னார்
சட்டென் றவனுமே விழுங்கும்போது தன்கர முள்ள கயிறுனதை
வெட்டி யிருக்கவே தேளெழும்பி விளங்கு வாய்வந்து கொட்டலாலே
பெட்டி மகனான வெஸீதுப்பாவி பிணியின் வயிறுள்ள வலியுந்நின்றே. ()

அந்தநேரத்தில் யூனானுக்கே அநேக வெகுமதி மிகவும்ஈந்து
சொந்த மகனான மாபியாவைத் துலங்கு முடிசூட்டி மறுவானென்றான்
சந்திப் பிதுவென்றே சகலபேரும் சங்கையாகவே தெருவீதிகள்
சிந்தை பூரிப்பா யலங்கரித்துச் சிறந்த பெரியவன் தன்னைப்போற்றி. (1351)

மஞ்ச ணீராட்டி மாபியானவ வானக் கதிர்போன்ற துகிலுடுத்தித்
தஞ்ச முடையவன் தனையும் வாழ்த்திச் சங்கை யாகவு முடிசூட்டினார்
கஞ்ச படமாதர் கவரிவீசக் கதிர்சிம மாதனம்தனிலிருந்தான்
செஞ்சொ லுமையாக்க ளுவந்துபோற்றச் சிகுறன் மகனுமே யரசாளுநாள்.

அன்ன காலையி லெஸீதுப்பாவி யவனும் பைத்திய மிகவுண்டாகி
யென்னடா கூட்ட மறுவானென்றே யெழுந்தே யவனோடிப் பாய்கிறதும்

தன்னு லலறியே தெருக்கள்தோறும்சத்தம்போட்டவ னேடுகிறது
மின்னம் புலப்பங்க ளதிகமாகி மியல்பு தெரியாத பித்தனுனன். (1353)

பதம்

பித்த னுனே யெஸீதவன் பித்தனுனே
வாளேந்தி யுஸைனுரும் வாரார்க ளென்றும்
வாங்கடா யுமையாக்க ளெந்தனைக் காரென்றும்
தேளே கடிக்குது சென்னத்துக் குள்ளென்றும்
சிந்தை கலங்கவே வந்தவர்க ளாரென்றும். பித்தனுனே

நம்முட சேனைகள் கானிலங் தனிலெங்கே
காட்டார்கள் கூட்டமும் நமதுட தளமெங்கே
கம்மாதே மறுவானே கடிக்குது தேள்குஞ்சு
காரண ரலிமக னிந்தா வாராரென்றும். பித்தனுனே

அம்பினு லேவது அதிலொரு பாலகன்
அதுசெய்யும் வாதைகள் யான்சொல்ல முடியாதே
தெம்புசொல் வாரில்லை ஜெகந்தனி லிருப்பெங்கே [னுனே
திடஞ்சொல்லு மறுவானே அடஞ்செய்வே னுனையென்றும் பித்தனு

என்மகன் மாபியா வென்னடா பேசுறேன்
இமசிங்க மெந்தனைக் கொலைசெய்ய வருகிறூர்
முன்பதாய் வாளது மூடுகி வருதேபாரு
முஹம்மது ஹனிபா யிந்தா வாராரென்றும். பித்தனுனே

தொங்கல்.

இந்த விதமுள்ள புலப்பத்தாலே யேக ஜனம்வந்து கூடிச்சொல்வார்
ரெந்த மதியுள்ள புலப்பமென்பர் ரெஸீதுப் பாவியின் கர்மமென்பார்
மூந்தி யிவன்செய்த கர்மகாண்ட மூனக்கம் பிடித்ததோ விவனுக்கென்பார்
விந்தை யாகிய வெஸீதவனும் விரட்ட அவர்களு மெடுத்தாரோட்டம்.

அந்த நேரமே யூனுன்வந்தே யருமை யாலத்தி னீரைவாங்கி
விந்த ஷருபத்து குடியுமென்று னிதுவே யதிட்டமென் றவனருந்த
மூந்தி யிருந்திடும் பயித்தியங்கள் முற்றி அதிகமாய் புலம்பலானு
னிந்தா அலிமகன் வாராரென்றே யெடுத்தா னேட்டங்கள் மேன்மாடத்தில்.

ஓடி மேன்மாடந் தனிலாகியே யுயரத்தி ருந்தவ னடியிற்பாய்ந்தான்
பிடிப் பாகவும் பவனவாயிற் பூந்தே வாயினி லெஸீதவனும்
ஆடி விழிகளும் பார்வைசுற்றி அசட னிறந்தானே கழூமீதினி
லோடி யனைவரு மெஸீதைநீங்கி யுஸைனுர் பாதக மிதுதானென்றூர். (1356)

அன்ன காலையிற் குளிப்பாட்டியே யழகாய்க் கபனிட்டு மணக்திமிர்ந்தே
யென்றும் பெரியவன் தன்னை நாடி மியல்பா யுமையாக்கள் மிகத்தேறுது

மன்ன னெஸீதையு மடக்கஞ்செய்து வாகாய்ச் சடங்கெல்லாமுடித்தாரப்போ
மின்னு மதுகோட்டை சாமூர்தேசம் விளங்கும் ஹாஷிம்கள் திமிசில்வந்தே.

எஸீது மிறந்திடும் வரலாறெல்லா மெழுதி மடித்துதான் தூதர்பாலில்
வசிகர முள்ள அலிமகனர் வள்ளல்முஹம்மது ஹனிபாவிடம்
ஒசிவாய் கிருபமுங் கொடுமென்றோத வுடனே பிரயாணந் தானுகியே
திசைகள் தனிலுள்ள காடுநீங்கிச் சேர்ந்தார் திருப்பதி யூரானதில். (1358)

காத ரலிமகன் கமுகமாகி நல்லோர் பாதத்தைப் பணிந்துபோற்றி
கீதக கரத்தினில் கிருபமீந்தார் நேசர் வாசித்துச் சகலர்க்கோதி
ஆதி யருளாலே பயணமென்று ரனைவோ ராயுதம் பரிசைதாங்கிச்
சோதி பெரியவன் கிருபையாலும் துல்து லேறியே அலிமகனர். (1359)

பரியிற் பதிறைரி ரஞ்ஜனமும் பாங்காய் மிகநிற்க வேந்தர்பாலில்
வரிசை பொருந்திய ஸறுயீலுடன் மன்னர் தோகனுந் துறுக்கியாறும்
பிரச மிகவுள்ள தவத்தோர்களும் பெரியோ னருளாலே தானெழுந்து
தறஜா வரிசையும் புகழோங்கவே தாரை மீதினில் நடக்கும்போதில். (1360)

தடமும் வாவியிற் றாமரைகள் சங்கை யாய்வருந் தோற்றங்களும்
குடம்போல் மிகத்தூங்கும் பலாக்கனிகள் கொய்யா காரத்தை துரியாங்கனி
படியின் மீதிலே தேன்சொரியப் பார்த்தே யனைவோரும் பிரசமுற்றே
தொடையல்மார்பின ரனைவோர்களும் துய்ய கனிதின்று மகிழ்வுற்றூரால்.

மகிழ்ச்சி மிகவான வாறுபோலே மங்க லக்குடி தன்னில்வாழும்
ஜெகத்தி லீமானே டிருந்தவர்கள் சிறந்த மூஹம்மதைப் போற்றும்நீத
னகங்கன் மிகச்செய்யுந் துட்டர்களை யடக்கு மம்பலம் சாமூறுவுத்தர்
சுகத்தி லவருட தவத்தால்வந்த சுதனும் செரிறு முஹம்மதுவும். (1362)

அருமை யாகிய துணையாய்வந்த அம்பலம் மீராப் பிள்ளைநேசன்
பொறுமை யுடனல்ல மணிமாலையின் புகழை யுவந்தவன் மனம்பூரித்தே
உரிமை யாகவும் வரிசைநல்கி யுலகில் மகிழ்வுற்ற செல்வம்போலே
வருகும் பாதையிற் கனிசொரிந்து வாசங் கமழத்தா னிருந்ததம்மா. (1363)

சங்கை யாகவே வழிநடந்து தனியோன் முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல்
செங்கை யுடவேந்தர் தளத்திநேடும் திமுசு தான் வந்தே யிலங்கினுரே
திங்கள் வதனத்தா ரதிலிருந்து செப்புவார் தோகன் துறுக்கியார்க்கே
பங்க னுகியமறுவான்றன்னைப் பார்த்ததோர் நிமிஷத்திற் கொணர்மினென்றூர்.

தோகான் துறுக்கியு மனம்வெகுண்டு துலங்கும் வாளேந்திக்கபிறுங்கொண்டே
பாக மாகவே திமுசிலேகிப் பார்த்தார் மறுவான் தன் மனைமீதிலே
யேக ஜனத்துட னவனிருந்தா னிலங்குப் புலிபோலே யவனைப்பாய்ந்தே
சேகை மிகச்செய்த பயலேயென்று திடத்தா லவனையுங் கயிற்றூர்கட்டி.

தொம்பை யாடுபோற்றேளிற் போட்டார் சூழ்ந்த ஜனங்களு மெடுத்தாரோட்
லம்பன் தனைக்கொண்டு புலிபோலாக வந்தானேட்டந் தோகாந்துறுக்கி [டம்

தம்பியோ மெள்ள வோடுமென்றான் பாத்தினார் பூஜை யவன்முதுகி
லெம்மால் விதியுட காலமென்றா னிவனை ஹனிபாபா லிறக்கினாரால் (1366)

கட்டை யவித்துத்தான் முன்னால்விட்டுக்கசடன் வதனத்தைத் தானோக்கியே
மட்டவிழ்ப்புயத் தலிமகனார் வள்ளல் முஹம்மது ஹனிபாகேட்டார்
அட்ட திசைமீது லுனனைப்போலே யசடன் கிடையாது மாபாபியே
யெட்டுத் திசையாண்ட வுதுமானாரை யென்ன மோசங்கள் செய்துபோனாய்.

எந்தன் பிதாவுட ராஜாங்கத்தி லென்னமாறுபாடு ஞற்றிவைத்தா
யுந்தன் தந்தையே யிறைவகுத்திங் கொழுங்கு தவறியா நடக்கச்சொன்னான்
சந்த்ர வதனத்தி னஸனார்வள்ளல் தாக்க தாகிய ராஜாங்கத்திற்
சொந்தமாகிய பெண்ணை ஈந்து துஞ்சவும் நஞ்சைக் கொடுத்தாரப்போ. ( )

எண்டர மறுவானே யிம்மோசங்க ளேதினாற்செய்தே புவிமீதிலே
மாண்டா லொருவரிங் குனதுவஞ்சம் வையக மீதில் நிகராகாது [றார்
கூண்ட சபையிலே சகலோர்பார்க்கக் கொளுத்தும் நெருப்பிடை யிவனையென்
வேண்டும் வெறகெல்லா மிகவடுக்கி விளங்கு மெரிமூட்டி யிருக்கும்போதில்.

நல்லோர் பாதத்தை மிகவும்போற்றி நவிலுவானப்போ மறுவானுமே
பொல்லா னெஸீதவன் பிறக்கும்போதிற் புன்மை வரலாச்சே புவிமீதினிற்
சல்ல வாரியி னெஸீதினாலே தனலவுட்டெரியுதே நெருப்பானது
சொல்லவா யுண்டோ மகாராஜரே சுத்தமதி கெட்ட மறுவானுக்கே. (1370)

உருகி மிகநொந்தே யவனோதவு மூலகி லெனக்தோகான் துறுக்கியாரும்
பெருகு நூறுமான் பாரமான பெலத்த தடியினி லிவனைக்கட்டி
யெரியு நெருப்பிடை வைத்தாரப்போ திருந்த வுமையாக்கள் கண்பார்க்கவே
புளுகி மறுவானும் சாம்பலான னுலைஞார் பழிகளுந் தீர்ந்ததென்றார். (1371)

இதுகண் டெஸீதுட மகன்மாபியா வெழுந்து வணக்கமாய் முன்னால்வந்தே
மதியி னழகான அலியுல்லாவின் மகனார் பாதத்தை மிகவும்போற்றிக்
கெதியும் நமக்கில்லை நாயகமே கிருபைக் கடலான நவமணியே
பதியுள் ளரசர்கள் போற்றும்பூவே படைத்தோன் முஹம்மதின் பேரனாரே.

சிங்கப் புலியலி செல்வனாரே ஜெகத்தில் லெனைகாருந் துரைமகனே
பங்க னெஸீதுபோல் மனமுடைய பாலனா னல்ல வலிசிம்மேறே
யுங்கள் மனம்போலே யானடப்பே னொழுங்கு தவறாமற் றிறையளப்பேன்
சங்கை பொருந்திய தயாபரரே தயவு செய்தருள் புரிவீரென்றார். (1373)

அங்கம் மொழிகேட்டே யலிதம்பால ரண்ணல் முஹம்மது ஹனிபாசொல்வா
ரெங்கள் முஹம்மது நபிநாயகம் நாங்கள் ஜெபித்தது மூமதுநாடு
சிங்கப் புலிமகர் ராஜாங்கத்தின் ஜெகத்தி லிருக்கின்ற மாபியாவே
சங்கையாகவே திமுசிருந்து ஷறுத்தின படியாகத் திரையளப்பீர். (1374)

மந்த்ரி யாகவுங் காஸீமோரை வைத்தோ முமதிட மதிகளோத
வெந்த யோசனை யவர்சொன்னாலு மியல்பாகி கேட்டு நடக்கவேணு

முக்தன் மனம்போலே நடப்பீராகி லுடனே வாழ்தனக் கிறை செய்குவேன்
சிந்தை மீதிலே மதிகள்வைத்துத் திறையுங் கொடுத்துநீ திமுசாளென்றார்.

அண்ண லுரைகேட்டு மாபியாவு மடிகள் பணிந்தவ ருரைசெய்குவார்
சொன்ன பிரகாரம் நடந்துவாரேன துய்யோ னருள்பெற்ற நாயகமே
யென்னு முஹம்மதி னபிபேரரே யிறையோ னருள்பெற்ற தயாபரரே
மன்னர் தமக்கெல்லாம் சிகாமணியே மனது வைத்தருள் புரிவீரென்றார். ( )

ஈதுமொழிகேட்டே அலிதம் பால ரிப்போ துரையிது சரிதானென்று
கோதில் லாமலே தீனோரெல்லாம் குவலய மீதில் வாழ்ந்திருப்பீ
ராதிகிருபைதான் செய்வானென்று மன்னால் முஹம்மது ஹனிபாசொன்னார்
நீத ருடவாக்கா லுரைசெய்யவு நிறைந்த தீனோர்க ளாமீனென்றார். (1377)

நாத ருடவாக்குப் பெற்றோமென்று நாடுந் தீனோர்கள் மனம்பூரித்துச்
சீதம் பொருந்திய முகம்மலர்ந்து செலவ மிகவான மகிழ்ச்சிபோலே
காதலாகவே மணிமாலையின் காரணந் தன்னை புவியிலோத
நீத னெயினு முஹம்மதுவு நிலமே லம்பலம மீராப்பிள்ளை. (1378)

ஈதுபடிநிற்க புவிமீதினி லிறஸூல்முஹம்மது நபிபேரரும்
நாதர் தளங்களும் படையிற்சூழ நடன மடமாதர் கவரிவீசச்
சீதம் பொருந்திய ஆலவட்டம் ஜெண்டாக்கொடிகளும் சிறந்திலங்க
நீத ரெழுந்தார்கள் மதினமேக நிலத்தி லரசர்கள் மிகவும்போற்ற (1379)

வாரா ரலிமகர் வழிநடந்தே வானத் தமரோர்க ளுவந்துபோற்ற
நேர்மையாகிய அரசர்வாழ்த்த நிறைந்த தீனோர்கள் ஆமீன்கூற
காரார் குடைதரு மிறஸூ லுல்லா ஹபீபு முஹம்மதின ஸலவாத்தோங்க
மாறுப் புகழோங்க மதினமீதில் வந்தா ரனைவோரும் பெருக்கத்தோடும்.

ஸைனுல் லாபிதீன் அவர்கள் அரசுநிலை.

வந்து முஹம்மதின் றவுலாவாகி வணக்கந்தான் செய்து ஹபீபைப்போற்றி
யந்தயில் ஹக்க னருளினாலே யழகின் மணிமாடங் கதிரிலங்க
இந்தி னெழிலுள்ள மாளிகைவந் திறங்கினா ரப்போ தலிமகனா
ரெந்த ராஜரு முவந்துபோற்ற வெழில்சிம் மாதனந் தனிலிருந்தார். (1381)

மதினந் தனிலுள்ள தீனோரெல்லாம் வந்தே யலிமகர் பாதம்போற்றி
புதியோ னருள்பெற்ற மணிவிளக்கே பொருமை மிகவுள்ள நவமணியே
யதிபர் முஹம்மதின் பேரனாரே யண்ண லாகியவலிசியமேரே
பதியி லரசர்கள் போற்றும்பூவே பாரா லரசர்க்கு முடிவேந்தரே. (1382)

எங்கள் தனக்கெல்லாம் தங்கமேரே மிறஸூல்முஹம்மது நபிபேரரே
இங்கப் புவியனி செல்வனாரே சிறந்த வயனீரர் போற்றுங் கோவே
யுங்கள் பாதத்தைக் கண்டபோதே யுடையோன் மறந்தந்த மிகவுண்டாகிச்
சந்தை மிகவானோ நாயகமே ஸையி திறஸூலின் கிருபையென்றார். (1333)

அன்ன காலையிற் சகலோர்களு மசட னெஸீதுட விபரங்களைத்
தன்னு லலியுல்லா பாலரோதச் சகல ஜனங்களும் தானறிந்தார்
மன்னர் முஹம்மது ஹனிபாவள்ளல் மவுலுவா ரப்போ தினோர்க்கெல்லா
மென்னின் தமயனு ரஸனுர்வள்ள லிருதய மாக ஈன்றபாலர். (1384)

ஸையினு லாபிதீன் பாலர்க்காகச் சிறந்த முடிசூட்டிப் புவிமீதினில்
நயங்கள் பொருந்திய மாடகூடம் காதர் மாளிகைச் சிம்மாதனம்
நயங்கு மணிமுத்து மரகதத்தாற் சங்கை யாகவே சிங்காரிக்கச்
சுயம தாகிய தெருக்கள் தோறும் துலங்க மிகப்பந்த லிடுவீரென்றூர். (1385)

உரைத்த மொழிக்கேட்டுத்தீனோரெல்லா மொரூங்கா யாவர்க்குந்தெரியவேதா
முரசக் காரரைப் பறைசாற்றவு மொழிந்தார் மூஸ்லிம்கள் மதினமீதில்
திறத்தோ ரேகியே முரசடித்துச் சிறந்த வசனங்கள் மிகவோதியே
தறஜா வரிசையு மிகவோங்கிய ஸைனுல் லாபிதீன் பட்டமென்றே (1386)

மதின மீதுள்ள மனைகளெல்லா மதிபோற் சுதைதீற்றி மிகத்துலங்கப்
புதின மாகிய காவனங்கள் பூமலர் பந்த லிடுவார்கோடி
சதுரங்க முள்ள மாடங்களிற் சரஞ்சரமாக மணிகள் தூக்கி
யிதுவுஞ் சேட்டிளம் பருத்தியுமே விளங்கும்கோற்றம்போலெழிற்செய்வாரே.

தெருக்கள் தோறினு மலர்பந்தலிற் சிறந்த நவமணி மிகப்பதித்து
மருக்கள் வாசனை கமகமென்ன மதிசிம் மாதனம் சிங்காரிப்பா
ரருக்க னெழிலான மணிமூத்துக ளழுத்தி மரகத மிகத்துலங்கத்
திருக்கண் ணுடையவன் பார்க்கவேணும் சிம்மாதனமதி னலங்காரத்தை.

ஈது படிகிற்க அரசர்க்கெல்லா மெழுதி நிருபங்கள் மிகவனுப்பி
காதர் கடுதாசி கண்டபோதில் ராஜ ரனைவோரு மகிழ்ச்சியாகப்
பூதல முள்ள அன்பத்தாறு புருட ராதிபர் மதினம் வந்து
மீதர் முஹம்மது றவுலாவாகி நேர்மையாகவே வணக்கம்செய்தார். (1389)

வந்த அரசர்கள் தளத்திேனாடு முஹம்ம தனிபாவின் சமூகமாகிச்
சந்த்ர வதனத்தார் பதம்போற்றியே சங்கை யாகவே யிருக்குநாளிற்
சிந்தை பூரித்தே தீனோரெல்லாம் ஸையினு லாபிதீன் நவமணியை
மந்த ரக்கதிர் மெய்யானதில் மஞ்சன மாட்டுத் துயில்புனைந்தே. (1390)

மதியி னெழிலான அங்கிசேர்த்து மாலை யாபரணம் பூட்டியே
கதிரின் பிரகாச மவுளிசூட்டி ஹக்கன் முஹம்மது கணையாழியைப்
பதியில் மடமயில் சகர்வானிடம் பாங்காத்தான்வாங்கி விரலணிந்தே
யதிபர் முஹம்மதின் ஸலவாத்தோங்க ஹஸனுர் பாலரும் தவிசிலானுர்.

ராஜ ராஜர்கள் மிகவும்போற்ற நடன மடமாதர் கவரிவீசப்
போசர் மிகநின்று கட்டியங்கூறப் பூச்சக்கரக்குடை மிகத்துலங்க
வாசங் கமகம கமகமென்ன வானத் தமரோர்களு வந்துபோற்ற
மாசொன்ன றணுகாத ஹமிறுல் ஈன்கள்மங்க லஞ்சொல்லி ஆமீன்கூற.

பேரி முரசுகள் கிடுகிடேன்னப் பிடியோ டெக்காள மடமடேன்னத்
தாரா தாமுள்ள தீனோரெல்லாம் சங்கை யாய்வந்தே மிகவும்போற்ற
மாரி வருஷிக்கச் சந்தனத்தால் வல்ல பெரியவன் குதறத்தாலே
நேர்மை வளர்ந்தேரத் தருத்திலானார் நீதர் மூஹம்மது பேரனாரே. (1393)

ஈது படிநிற்கத் தீனோர்க்கெல்லா மினப மிகவாக விருந்தளித்துப்
பூதலந்தனில் வரிசைநல்கிப் பூரிப்போங்கவே முஸ்லிமெல்லாம்
காதர் முஹம்மது நபியைப்போற்றி காலி யார்களை மிகவும் வாழ்த்திச்
சீதம் பொருந்திய ஹாஷிமெல்லாம் செல்வ மிகவுற்ற மகிழ்ச்சிபோலே.

ஜெகமே விலங்கிய பூஞ்சோலைகள் சிறந்தங் கிலங்குமங் கலக்குடியிற்
றகுதி யாகிய மனரஞ்சித சாமு ராவுத்தர் அம்பலமே
மிகுதி தவத்தினா லுதித்தபாலன் விளங்கு கெயினு முஹம்மதுடன்
அகில மீதினி லுதித்தநேச னம்பல மீருப் பிள்ளையூகன். (1395)

புவியி லனுதின மிறையைப்போற்றிப்புதியோர் முஹம்மதுநபியைவாழ்த்திக்
கவிசொல் வாணர்க்கு வரிசையீந்த கனத்த மகிழ்ச்சிபோல் தீனோரெல்லாம்
புவியிற் பறக்கத்து மிகவுண்டாக்கிப் புதியோ னருளாலே செல்வமோங்கித்
தவமுந் தன்மங்கள் பெருக்கமாகிச் சங்கையாகவே யிருந்தாரம்மா. (1396)

வானின் மதிபோலே தருத்திலான வள்ள லஸனார்தம் பாலர்க்காக
கானி லந்தனி லலிசம்பாலர் நல்லோர் முஹம்மது ஹனிபாசொல்வார்
தேனின் மலர்மாலைப் புயந்தாங்கிய ஸெய்யி திறஸூலாம் நபிபேரரே
ஞானில மெல்லா மொருகுடையில் ராஜாங்கஞ் செய்ய வந்தபூவே (1397)

எந்தன் தலைமயனா ரஸனார்வள்ளற் கின்ப மாய்வந்த நவமணியே
சந்த்ர வதனத்தின் தயாபரரே ஸெயினு லாபிதீ னெமதுகண்ணே
அந்த மில்ஹக்க னருளினாலே யான்சொல்லுமதி கேள்மினென்ன
இந்த வுலகத்தி லுள்ளராஜ ரெல்லோ ருந்திறை யளப்பாரென்ன. (1398)

வருஷந் தவறுமற் றிறையும்வாங்கி பைத்துல் மாலிலே கணக்கிட்டுத்தான்
தர்ம தானங்கள் மிகவும் செய்து தரணி தன்னையே யாள்வீரென்னத்
திறைக ளளக்காத அரசர்பேரைத் தெரியும் படியாக நமக்கெழுதும்
குறைஷிக் குலத்தினில் வருங்கனி யே குணரத்தினமான மகனேயென்றார்.

அப்போதே ஸைனு லாபிதீனு மருள்வா ரலிமகன் வதனநோக்கி
இப்போ தேயுங்க ளெமன்பதிக்கு மிசிக்கி லான்கோட்டை மஃரிபுக்கு
மெப்போ துந்தபாலிருக்க வேணும் மெங்கட்கு வாபாத் தங்கமேரே
தப்பா துரையென்றே யலிமகனார் தபாலை நேமித்தே மனம்போலாக. (1400)

ஹாஷிம் குலத்திலேயப் துல்லாவு மதிக மஹிபூபி தாஹிரயும்
நதிசர் பதுருதீ னப்பாஸையும் நேமித் தாசரு மந்திரியாக்கி
வாசர் தமக்கான தளம்பெருக்கி வைத்து முஹம்மது ஹனிபாசொல்வார்
தேசந் தன்னையெல்லா மொருகுடையிற் செலுத்தும்ராஜாங்கம்கனியேயென்றே.

...கைத் தொழில் சம்பாதனை வழிகள்.

...ந்நிய ஜுரைகளை எழுதிய அய்யம்பேட்டை S அப்துல் ... அவர்களால் பல ஊர்து புத்தகங்களிலிருந்து மொழிபெயர்த்து வ... -து.

...த்த புத்தகத்தில் அடங்கியுள்ள விஷயங்களுள் சில:—ஹேர் ஆயில் கள் ...றுபத்தி, அச்சாபீஸ் மைகறை எடுத்தல், அச்சாபீஸ் கல் பிளவு பட்டால், அத்தரும் மற்ற வாசனை திரவியங்கள் தயாரித்தல், தைலங்கள் தயாரித்தல், எஸ்ஸென்ஸ்கள் தயாரித்தல், நிறங்கள் தயாரித்தல், டின்க்சர்களும் ஸ்பிரிட்களும் தயாரித்தல், ஆரஞ்சுதோல் எக்ஸ்டிராக்ட், ஆட்டுதோல் பதனிடுதல், இரும்பு பாலிஷ், இரும்பும் கல்லும் சேர்க்க சிமெண்ட், மைகறைகள் அப்புறப்படுத்தல், இருவில் புலப்படும் எழுத்துக்களுக்குரிய மை, இயந்திர சலூஷன், இங்கிலீஷ் சோப் செய்தல், சென்டுகள் செய்தல், பஸ்பம் செய்தல், உயர்ந்த வார்னிஷ், உடைந்த கண்ணாடியை ஒட்டும் சிமெண்ட், ரோம சங்காரி, உரோம சங்காரி சோப், உடைந்த கண்ணாடி மூலம் சம்பாதித்தல், உயர்ந்த கோந்து பசை, போமேட்கள் செய்தல், ஊறுகாய் காள்பட கெடாதிருக்க, எழுதுவதற்கு சாக்பீஸ், எலுமிச்சம்பழம் கெடாதிருக்க, அதன் சாறு கெடாதிருக்க, ஐஸ்கிரீம் செய்தல், மரசாமான்கள் ஒட்டவைக்கும் சிமெண்ட், கந்தக குவளை, கடுதாசி உறைகளை ஒட்டும்பசை, கஜூர் கொட்டையினால் பொத்தான்கள் செய்தல், இங்குகள் செய்தல், கற்பூர கிளாஸ், கனிவர்க்கங்கள் கெடாதிருக்க.

கஸ்தூரி பில்லைகள், கஸ்தூரி எண்ணை, காடி தயாரித்தல், காடியை வெள்ள நிறமாக்க, காசுகட்டி செய்தல், காஸினி வர்ணம் செய்தல், கிளிஸரின் சோப் செய்தல், கில்ட்வேலை சம்பந்தமானவை, கொசு, மூட்டைபூச்சி ஆகியவைகளை கொல்ல, சர்க்கரையில் விளையாட்டு சாமான் செய்தல், சரக்குகளின் சத்துஎடுத்தல், சாயத் தொழில், கண்ணாடிமீது சித்திரவேலை செய்தல், ரோமங்களை கறுப்பாக்குதல், செம்பை வெள்ளிநிறமாக்குதல், செம்பை வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் மீது எழுத்து வரைதல், பாலிஷ்கள் செய்தல், டூத்பேஸ்ட் பவுடர் செய்தல், தங்கமுலாம், தயிர்உடனே தயாரித்தல், தியேட்டர் ஆக்டர்களுக்கு முகவஜிகர பவுடர், தேன் தயாரித்தல், தேயிலை பில்லைகள், தோலை பதனிடுதல் சம்பந்தப்பட்டவைகள், சர்பத்துகள் தயாரித்தல், சீசாவாய்களை அடைத்தல், புழுபூச்சிகளை கொல்லும் பவுடர், பென்சில் தயாரித்தல், பெப்பர்மின்ட் தயாரித்தல், போலிசாமான்கள் தயாரித்தல், மெழுகினால் பூ தயாரித்தல், யானை தந்தத்தை வளைத்தல், ரப்பர்ஸீல் தயாரித்தல், ரப்பர் ஸ்டாம் இங்க், வஜ்ஜிரம் செய்தல், தாச்சினுப்பொடி செய்தல், ஸீல் வைக்கும் அரக்கு.

இது 224, பக்கங்களை கொண்ட, பெதர்வைட் பேப்பரில் அச்சிட்டு சலிகோ பைண்ட் செய்த புத்தகம். விலை ரூபா. 2-8-0

கிடைக்குமிடம்:—

ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்
ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா பிரஸ்,
நெ. 20, ஹைரோட், திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ் 5.